

SREDA, 6. MAJ 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Podpora za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) - Program za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom - Sprememba Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilu (A6-0259/2009) gospe Petje Stavre v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) [KOM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)],

– poročilu (A6-0218/2009) gospoda Eugenijusa Maldeikisa v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energijo o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom [KOM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD)] in

– poročilu (A6-0278/2009) gospoda Reimerja Bögeja v imenu Odbora za proračun o spremembi Predloga Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju glede večletnega finančnega okvira [KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)].

Petja Stavreva, poročevalka. – (BG) Danes v Evropskem parlamentu pričenjamo pomembno razpravo o zagotavljanju dodatnih sredstev iz evropskega proračuna podeželskim območjem v Skupnosti kot pomoč pri spopadanju s posledicami gospodarske krize. Omeniti je treba, da bomo z 1,02 milijarde EUR podprli kmetijski sektor Evropske unije v teh težkih časih. Verjamem, da bodo kmetje in prebivalci podeželja to pomembno sporočilo razumeli kot dodatno podporo z zagotavljanjem finančnih sredstev.

Znesek, ki ga bo prejela vsaka država, je namenjen razvijanju širokopasovnega interneta in soočanju z novimi izzivi, opredeljenimi v rednem pregledu skupne kmetijske politike za leto 2008. Menim, da so naložbe v internetno infrastrukturo, prestrukturiranje sektorja mleka, obnovljive vire energije ter zaščito biotske raznovrstnosti in vodnih virov ključne pri reševanju številnih problemov v teh regijah in da bodo tam živečim ljudem ponudile druge možnosti.

V svojem poročilu predlagam, da bi bilo potrebno v zvezi s proračunskimi sredstvi za leto 2009 dodati še 250 milijonov EUR k proračunski postavki za razvoj podeželja. Zaradi te spremembe bi skupna sredstva za leto 2009 znašala skoraj 850 milijonov EUR. Ker se moramo hitro odzvati na sedanjo gospodarsko krizo, bi bila za začetek dobra zamisel, če bi sredstva, predvidena za leti 2010 in 2011, izplačali že v letu 2009.

Naj izpostavim možnost razdelitve sredstev med države članice glede na njihove specifične zahteve. S prožnim pristopom bomo posameznim državam omogočili, da finančna sredstva porabijo v skladu s potrebami njihovih kmetov in podeželskega prebivalstva.

Glede na to, da so med finančno krizo možnosti najetja kredita omejene in da nekatere ovire preprečujejo uporabo sredstev iz programov za podeželje, menim, da je sedaj primeren čas, da nekaj teh sredstev namenimo za posojila in kreditne garancije. Na ta način bomo lahko resnično pomagali ljudem, ki želijo izpeljati projekte, a nimajo potrebnih zagonskih sredstev.

Pomembno je, da države članice upoštevajo predvidene časovne okvire in v svoje programe za razvoj podeželja vključijo dodatne dejavnosti ter tako omogočijo uporabo teh sredstev. Hitreje, kot denar prispe do kmetov in podeželskih območij, večje koristi bodo imeli od finančne pomoči. Drugi pomemben pogoj za učinkovito uporabo sredstev je ta, da mora vsaka država vsem regionalnim in lokalnim organom ter potencialnim

upravičencem hitro posredovati pomembne in dostopne informacije o novih priložnostih za projekte v okviru revidiranih programov za razvoj podeželja.

Naj poudarim, da mi je bilo v veliko veselje delati na poročilu, ki v ospredje postavlja dejaven pristop in podporo evropskih institucij za prihodnost kmetijskega sektorja in podeželskih območij Skupnosti. Vedno sem bila mnenja, da je pomoč najdragocenejša takrat, ko jo ljudje najbolj potrebujejo, in v tem trenutku podeželska območja potrebujejo več sredstev za razvoj in posodobitev. Samo na ta način lahko ustavimo preseljevanje, zaščitimo naravo ter zagotovimo zaposlovanje in nova delovna mesta.

Naj se za konec zahvalim svojim kolegom iz Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki so sodelovali pri pripravi poročila, kot tudi predstavnikom Evropske komisije in Sveta za njihovo pomoč in sodelovanje. Zahvaliti se želim tudi sektorskim organizacijam za njihove predloge. Pozivam vas, da podprete to poročilo, da lahko razvoju podeželskih območij v Evropski uniji damo nov zagon.

Eugenijus Maldeikis, poročevalec. – (LT) Komisija je predstavila izjemno pomemben dodatni sveženj načrtov za oživitev gospodarstva na področju energetskih projektov, kar je izrednega pomena, saj je gospodarska kriza za evropsko energetiko velik izziv.

Sveženj je sestavljen iz treh delov. Prvi zadeva infrastrukturo za plin in električno energijo ter projekte, ki vključujejo posebej pomembna povezovanja na področju plina in električne energije. Vemo, da je to star problem in da je zelo občutljiv. V sedanji krizi bi financiranje projektov medsebojnega povezovanja močno spodbudilo regionalni razvoj energetike in medregionalno sodelovanje ter pripomoglo k vzpostavitvi skupnega evropskega energetskega trga.

Drugi del svežnja zadeva projekte vetrnih elektrarn na morju, tretji del pa projekte zajemanja in shranjevanja ogljika, ki upoštevajo dejavnike podnebnih sprememb in obnovljivih virov energije, kajti verjamem, da mora v tej gospodarski krizi evropski energetski sektor korenito spremeniti svojo strukturo in sisteme. To bi bil resnično zelo prikladen trenutek za oceno trenutne situacije in ponovno preučitev številnih energetskih problemov.

Menim, da bo sveženj oziroma trije programi znatno okrepil evropski energetski sektor, da bodo vplival na druge sektorje in v veliki meri pripomogel k oživitvi gospodarstva v Evropi.

Po mojem mnenju je 3,9 milijarde EUR, kolikor je vreden ta sveženj, zelo velik znesek, ki bo pomagal rešiti izjemno pereč problem evropske energetske varnosti. Poleg posledic energetske krize in socialnoekonomskih posledic obstaja še veliko politično tveganje, da bodo imele nekatere evropske države težave z dobavo plina. To tveganje je še vedno zelo visoko.

Financiranje projektov medsebojnega povezovanja bi močno okrepilo položaj Evrope in zagotovilo dodatna jamstva dobave. Naj dodam, da je med razpravo o tem dokumentu Evropski parlament predlagal, da sveženj vključuje tudi naslednje.

Prvič, Parlament se je osredotočil na možnost prerazporeditve tistih finančnih sredstev, ki se ne bodo uporabila za projekte. Ker predlagamo, da se postavijo zelo strogi roki za pripravo in razvoj projektov, menimo, da bi morali v primeru, ko nekaj denarja ostane neporabljenega, le-tega prerazporediti v projekte, povezane z energetske učinkovitostjo in obnovljivimi viri energije.

V zelo kratkem času smo izvedli dialog in smo s Svetom uspeli doseči sporazum. Svet je preučil predloge Parlamenta in jih vključil v ta sveženj. To me zelo veseli in se želim zato zahvaliti predstavnikom Sveta, češkemu predsedstvu in komisarju Piebalgu za tesno in plodno sodelovanje. Resnično smo uspeli doseči dober izid v zelo kratkem času.

Reimer Böge, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, takoj ko smo dosegli sporazum o proračunu za 2009, je Komisija predstavila predlog za pregled večletnega finančnega okvira (VFO) z namenom financiranja projektov vseevropskih energetskih omrežij in širokopasovne infrastrukture v okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva.

Če pogledamo nazaj, moramo najprej priznati, da so to zapleteni postopki, saj se nam ne zdi prav in ustrezno, da se novi predlogi predstavljajo le nekaj dni za tem, ko se doseže sporazum o proračunu, in, drugič, bilo bi dobesedno nemogoče, da bi s Svetom dosegli sporazum tako o instrumentu za pomoč v hrani kot o teh elementih svežnja gospodarskih spodbud ob zaključku priprave proračuna za 2009. V prvotnem predlogu, ki je predvideval pet milijard evrov prek revidirane finančne perspektive, razdeljene na dve tranši – 3,5 milijarde EUR v letu 2009 in 2,5 milijarde EUR v letu 2010 – se je Komisija lahko nekaj naučila iz proračunske

katastrofe v zvezi s predlaganim instrumentom za pomoč v hrani. Kar je takrat komisija predstavila, ni ustrezalo tistemu, kar je bilo dogovorjeno v proračunu. Tu gre očitno za enak primer.

Pozdravljam dejstvo, da je Komisija povzela predlog Odbora za proračun, ki smo ga pripravili na prvi razpravi, da se pregled omeji in da se zadeve v zvezi s podeželjem in širokopasovno infrastrukturo ter njeno posodobitvijo ohranijo v razdelku 2 v proračunu za kmetijstvo in se ne prenesejo pod odstavek 1a. To je bil pravi predlog, ki je prišel iz Parlamenta in je bil upoštevan.

V drugem krogu smo izvedeli, da je Svet sprva izjavil, da Komisija ni mogla predstaviti tega predloga za instrument za pomoč v hrani in da je šlo načeloma za pregled. Svet se je preprosto želel izmuzniti mimo proračunskih pogojev in dogovorov. To smo popravili na pogajanjih in med trialogom 2. aprila. Menim, da smo prvo pravilno potezo pri našem predlogu naredili takrat, ko smo se odločili, da v prvi fazi namenimo 2,6 milijarde EUR in da zgornjo mejo pri odobrenih pravicah za prevzem obveznosti iz odstavka 1a za leto 2009 dvignemo za 2 milijardi EUR, pri tem pa znižamo zgornjo mejo za razdelek 2 za enak znesek in 600 milijonov EUR namenimo razvoju podeželja. Prizadevali si bomo zagotoviti preostalih 2,4 milijarde EUR s kompenzacijo na postopkih usklajevanja proračuna za leti 2010 in 2011, tako da bomo – in tu navajam dobesedno, ker je pomembno – „uporabili vsa sredstva, predvidena s pravnim sistemom, brez poseganja v finančne okvire programov iz postopkov soodločanja ter letne proračunske postopke“.

Pomembno nam je bilo tudi to, da se prevzete obveznosti ne spreminjajo in zmanjšujejo po razdelkih. Zato smo se o razčlenitvi, za katero smo se odločili, lahko pogajali v tem časovnem okviru, saj smo se vsi zavedali, da moramo še v tem parlamentarnem mandatu potisniti naprej vprašanje energetske solidarnosti in posodobitve infrastrukture, vključno z ukrepi iz pregleda politike.

Jasno pa je tudi, da se mora tisto, kar smo dejali na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta 25. marca glede pregleda večletnega finančnega okvira, nujno vključiti na dnevni red. Pozivamo Komisijo, da upošteva vse te preudarke o prožnosti in izboljšanem pogajanju v okviru proračunske politike, tako na letni kot večletni ravni, med svojo preučitvijo pregleda večletnega finančnega okvira jeseni. Ta vsakoletna pogajanja s Svetom o vedno istih vprašanjih, ki nas le ovirajo, saj se ena stran ne želi premakniti naprej, so postala prava norišnica in se morajo prenehati, saj zunaj njihče več ne razume, kaj se sploh tu dogaja. Potrebujemo več prožnosti in več maneverskega prostora v večletnem proračunskem postopku. Komisijo pozivamo, da se uči iz izkušenj iz zadnjih dveh, treh let in nam jeseni predstavi ustrezne predloge. Pričakujemo to in nič manj!

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, trenutni upad gospodarstva zahteva spodbudo tudi na ravni EU. V tem smo si edini, odkar se je lani začela kriza.

Novembra 2008 je Evropska komisija predlagala izčrpen Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki so ga voditelji držav in vlad potrdili v decembru. Na tej osnovi je bil januarja predlagan „petmilijardni sveženj“, ki naj bi neposredno spodbudil gospodarstvo EU. Sveženj spodbude usmerja h ključnim ciljem, kot so razvoj širokopasovnega interneta, energetska varnost in nizkoogljične tehnologije.

Komisija navdušeno pozdravlja dogovor glede svežnja, ki je bil sklenjen po težkih, a konstruktivnih razpravah in v zelo ozkem časovnem okviru.

Parlamentu se želim zahvaliti za podporo našemu predlogu ter za njegovo prožnost in občutek za kompromis, ki ga je pokazal med medinstitucionalnimi razpravami. Ta primer nam kaže, da se lahko EU odzove hitro, če kriza zahteva takojšen odgovor.

Glede proračuna pa naj – tokrat v imenu podpredsednika Kallasa – povem, da Komisija lahko sprejme rešitev, o kateri so se sedaj dogovorile tri institucije, čeprav se njen pristop razlikuje od našega prvotnega predloga iz decembra 2008. Prepričani smo, da se bodo projekti izvajali v skladu z načrti.

Prav tako lahko potrdim, da je Komisija upoštevala pričakovanja Parlamenta glede revizije proračuna in ocene delovanja Medinstitucionalnega sporazuma. Kot vam je znano, se ukvarjamo s temi vprašanji in bomo svoje zaključke predstavili jeseni ali najpozneje do konca letošnjega leta.

Sedaj pa se bom posvetil svojemu področju: energetiki. Uredba o energetskih projektih je pomemben instrument za doseg dveh ciljev: odgovoriti na ključna varnostna vprašanja in okoljske izzive v energetskem sektorju, obenem pa pripomoči k oživitvi našega gospodarstva. Sveženj služi tudi kot primer solidarnosti v Evropski uniji. Plinska kriza pa je še prav posebej zahtevala hiter odziv.

Evropska unija se še nikoli doslej ni dogovorila, da tako velik znesek nameni ključnim energetskim projektom.

Vem, da si nekateri med vami želite, da bi bilo v svežnju več ukrepov v zvezi s projekti obnovljivih energetskega virov in energetske učinkovitosti, vendar pa menim, da je kompromis, ki smo ga končno dosegli o tej zadevi, dober. Komisija v obširni deklaraciji daje svoje zagotovilo, da bo leta 2010 preučila situacijo, in izrecno navaja možnost uporabe nerezerviranih sredstev za ukrepe na področju energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije. Deklaracijo smo poslali Parlamentu in bo objavljena tudi v Uradnem listu, skupaj z uredbo, zato je sedaj ne bom prebral.

Pozdravljam dejstvo, da se tudi v uvodni izjavi in v členu uredbe sklicujemo na načelo predlaganja novih projektov, kadar se pri izvajanju trenutnih projektov odkrijejo resna tveganja.

Poleg tega vam zagotavljam, da bomo nemudoma nadaljevali s številnimi drugimi pobudami v zvezi z obnovljivimi viri energije in energetske učinkovitosti, ker jih omenjamo tudi v naši deklaraciji.

Po uspešnem in hitrem zaključku zakonodajnega postopka se bo Komisija osredotočila na izvajanje svežnja. Lahko vam povem, da nameravamo v zvezi z energetskimi projekti do konca meseca maja objaviti razpis za zbiranje predlogov, prve odločitve o podpori pa pričakujemo do konca tega leta.

Rad bi se zahvalil zlasti poročevalcem, gospe Stavrevi in gospodoma Maldeikisu in Bögeju, za njihova prizadevanja, da se za tako pomemben predlog hitro poišče rešitev.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, dotaknila se bom samo tistega dela svežnja, ki zadeva razvoj podeželja. Sprva naj se tako kot gospod Piebalgs zahvalim Parlamentu za sodelovanje, zlasti pa Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja. V preteklih mesecih smo imeli zelo dober in konstruktiven dialog in jasno je, da je vaša podpora temu vprašanju ključna za uspešen izid.

Zakonodajo je treba čim prej sprejeti, da lahko sredstva vložimo v razvoj podeželja že v letu 2009 in da se denar tudi resnično porabi, tako za pripravo programov kot za dejansko porabo.

Po zadnjem kompromisu nam je ostalo na voljo manj denarja za razvoj podeželja, kot smo si želeli. Sprva smo zahtevali 1,5 milijarde EUR, pristali pa smo na 1,02 milijarde EUR. Obseg vlaganj v širokopasovno infrastrukturo na podeželju se je povečal, države članice pa bodo sedaj lahko popolnoma prosto izbirale med širokopasovnim internetom in novimi izzivi. Menim, da je to dobra zamisel, da ne omejujemo ljudi v nekaterih delih Evropske unije, ki v novih izzivih vidijo težave.

Komisija je tudi upoštevala dane spremembe. Zahtevate, da se obseg upravičenih širokopasovnih operacij razširi še na mehke ukrepe, kot so usposabljanje na področju informacijske in komunikacijske tehnologije ter s tem povezane storitve in infrastruktura. Naj poudarim, da so ta vlaganja in dejavnosti že dodobra podprte tako s strukturnimi skladi kot s financiranjem razvoja podeželja. Osredotočili smo se na širokopasovno infrastrukturo, ker zanjo resnično velja, da na najboljši možen način spodbuja tehnološki napredek in rast.

Kar zadeva spodbujanje svežnja za oživitev gospodarstva, pa se Komisija strinja, da ga potrebujemo, vendar ga lahko izvedemo v okviru obstoječih instrumentov, ki jih imamo na voljo za razvoj podeželja. Sedanji okvir politike dovoljuje porabo denarja za projekte že v letu 2009.

Preučili smo tudi predlog, da v financiranje že zdaj vključimo 250 milijonov EUR, ki jih je Parlament v končnem glasovanju o proračunu lani dodal k proračunu za leto 2009 za razvoj podeželja. Ne glede na to pa ta predlog ni bil del sporazuma o financiranju svežnja za oživitev gospodarstva, ki smo ga dosegli s trialogom. Da bi se izognili zamudi pri dokončnem sprejetju tega svežnja, menim, da bi morali izkoristiti priložnost in se k tej temi ponovno vrniti pozneje v letošnjem letu, ko se bomo dogovarjali o preostalem financiranju svežnja za oživitev gospodarstva.

Ker je to naše zadnje plenarno zasedanje pred volitvami v Evropski parlament, se vam želim iskreno zahvaliti za zelo dobro sodelovanje in izmenjavo pogledov – včasih z veliko domoljubja in veliko dinamizma, ampak vedno mi je bilo v veliko zadovoljstvo. Vsem tistim, ki na volitvah ne kandidirate več, pa naj povem, da mi je bilo v veselje delati z vami.

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala, komisarka Fischer Boel. Zelo prijazno od vas, da ste to omenili. Z vami in vašimi kolegi v Komisiji je bilo vedno lepo delati in še vedno je tako. Seveda se naša mnenja kdaj tudi krešejo, ampak z vami in s komisarjem Piebalgsom nam je bilo vedno užitek sodelovati, zato se vam želim zahvaliti tako v imenu Parlamenta kot tudi v svojem imenu.

Mario Mauro, pripravljavec mnenja Odbora za proračun. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s trialogom 2. aprila sta Parlament in češko predsedstvo končno dosegla dogovor. Kot pripravljavec mnenja Odbora za proračun sem s tem dogovorom zelo zadovoljen, saj nam omogoča nadaljevanje zakonodajnega postopka za načrt oživitve v predvidenem časovnem okviru.

Načini financiranja za leto 2009 so zelo jasni: od vsote 3,98 milijarde EUR bomo 2 milijardi EUR namenili energetiki, in sicer s kompenzacijo pod razdelkom 2 „Ohranjanje in upravljanje naravnih virov“. O preostalem znesku 1,98 milijarde EUR, ki je namenjen energiji, bomo odločali v proračunskem postopku za leto 2010 in, če bo potrebno, bo zaključek pripravljen v proračunskem postopku za leto 2011.

Menim pa, da je pomembno, da kompenzacijski mehanizem, ki se uporablja za različne razdelke, ne ogrozi finančnega svežnja za programe iz postopkov soodločanja ali letnega proračunskega postopka. Prav tako menim, da moramo glede na deficit, ki ga je izpostavil sedANJI Medinstitucionalni sporazum, bolje preučiti to vprašanje, da bi sporazum postal prožnejši in bi se bolje odzval na prihodnje finančne potrebe.

Vicente Miguel Garcés Ramón, pripravljavec mnenja Odbora za proračun. – (ES) Gospod predsednik, prenašam mnenje Odbora za proračun, ki sem ga pripravil, in sicer o predlogu za spremembo uredbe o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Predlog je del Evropskega načrta za oživitev gospodarstva.

Evropski svet, ki se je sestal konec marca 2009, je predlagal dodelitev 3,98 milijarde EUR energetskega sektorju in 1,02 milijarde EUR Skladu za razvoj podeželja, da bi na podeželju zgradili novo širokopasovno infrastrukturo, izboljšali obstoječo in se spopadli z novimi izzivi: podnebne spremembe, obnovljivi viri energije, biotska raznovrstnost in prestrukturiranje sektorja mleka.

Odbor za proračun se je soglasno odločil, da je referenčni znesek iz zakonodajnega predloga skladen z zgornjo mejo razdelka 2 veljavnega večletnega finančnega okvira za obdobje 2007–2013.

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

Rumjana Želeva, pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (BG) Kot pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj naj povem, da sem zadovoljna s končno različico Evropskega energetskega programa za oživitev. Parlament je med pogajanjem s Svetom zagovarjal svoje trdno stališče in dosegel najboljši možni izid za državljane Evrope.

Energetski program za oživitev je izjemno pomemben za prihodnost naših evropskih gospodarstev. Sedanja gospodarska in finančna kriza ogroža različne programe na področju energetske varnosti, kar pa škoduje naši prihodnji gospodarski rasti in uspehu.

Zaradi tega je pravilno, da dodelimo dodatne finančne spodbude projektom v energetskega sektorju, ki bodo pomagali obnoviti naše gospodarstvo in pripomogli k večji varnosti dobav energije, poleg tega pa so usmerjeni tudi k znižanju emisij toplogrednih plinov.

Novi program bo učinkovito okrepil energetska varnost tudi v moji domovini Bolgariji, in sicer s pomočjo financiranja plinovoda Nabucco in povezovanja z infrastrukturnimi omrežji v Grčiji in Romuniji. Zaradi tega bomo manj ranljivi, če se ponovno pojavi kriza, v kateri smo se znašli prejšnjo zimo.

Kolegi in kolegice, naša evropska gospodarstva in infrastruktura so odvisni od zanesljivega dostopa do energije. V tem pogledu Evropski energetski program za oživitev tlakuje pot do uspešnejše in učinkovitejše energetske infrastrukture v Evropi. Zato želim ponovno poudariti potrebo po skupni energetske politiki Evropske unije. Samo vsi skupaj bomo lahko uspešnejši in bomo svojim državljanom zagotovili energetska varnost, ki si jo zaslužijo. Za zaključek se želim zahvaliti poročevalki za odlično opravljeno delo.

Domenico Antonio Basile, pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je Odbor za regionalni razvoj pozval, naj poda mnenje o predlogu za uredbo Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRLP), o katerem sedaj v tej dvorani razpravljamo v okviru splošnejšega „petmilijardnega svežnja“.

Obravnavani ukrep je pravočasen odgovor Komisije na potrebe, na katerih temelji sklep Sveta z dne 11. in 12. decembra 2008 o odobritvi Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ki vsebuje posebne ukrepe za

številne sektorje Skupnosti ter nacionalne pristojnosti za reševanje gospodarske in finančne krize, ki se je na evropskih trgih pojavila v letu 2007.

Na področju razvoja podeželja ukrep Komisije predlaga uvedbo ustreznih posodobitev Uredbe Sveta št. 1698/2005, s katerimi želi izvajati smernice iz omenjenega evropskega načrta.

Gledano v celoti ima predlog Komisije – ki prek Evropskega sklada za razvoj podeželja vsem državam članicam namenja skupaj 1,5 milijarde EUR za razvijanje širokopasovnega interneta na podeželskih območjih in soočanje z novimi izzivi, opredeljenimi v okviru pregleda srednjeročne prenove skupne kmetijske politike iz novembra 2008 – soglasno podporo Odbora za regionalni razvoj, ki meni, da bodo predlagani ukrepi, če bodo izvedeni hitro in v celoti, prav gotovo pripomogli k oživitvi nacionalnih gospodarstev ter povrnitvi zaupanja potrošnikov v sistem, pri tem pa bodo tudi sledili ciljem ozemeljske in socialne konvergence v regijah Unije. To še zlasti drži, če se ukrepi povezujejo s potrebo, ki jo je izrazil Svet, po čim večjem izkoristku finančnih sredstev v prvih letih.

Pri oblikovanju mnenja se odbor ni omejil na preprosto oceno ukrepov, ki jih je predlagala Evropska komisija, ampak je pripravil svoj lasten predlog, ki mu je priložil besedilo s spremembami. Glavni vidik, ki ga je Odbor za razvoj podeželja želel poudariti, je potreba po večji preglednosti in obveščanju o rezultatih med leti 2009 in 2011 ter po pripravi ustreznih instrumentov za usklajevanje ukrepov v zvezi s širokopasovno infrastrukturo, ki jih financirajo EKSRP in strukturni skladi.

To sem storil tako, da sem od Komisije zahteval, da vključi posebno poglavje o preverjanju rezultatov v zvezi s to dejavnostjo v okviru letnega poročila spremljanja, ki ga zahteva Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, in sicer v obliki posebne spremembe, vključene v besedilo o predlaganem ukrepu.

Romana Jordan Cizelj, v imenu skupine PPE-DE. – (SL) Ukrepanje ob finančno-gospodarski krizi je za Evropo pomemben preizkusni kamen naše enotnosti in solidarnosti. Dokazati moramo namreč dve stvari: prvič, da bomo delovali skupaj in bomo zato uspešnejši, ter drugič, ali smo sposobni obdržati strateške prioritete, zastavljene v zadnjih nekaj letih, o razvoju v na znanju temelječo družbo, inovativno družbo z nizkimi izpusti toplogrednih plinov.

Veseli me, da se je Evropa odzvala hitro in enotno. Izrekli smo se proti protekcionizmu in postavili notranji trg kot pomembno pridobitev Evrope, ki jo je treba ohraniti tudi v času te krize. Ob tem pa smo uspeli ohraniti tudi vizijo in ukrepati v luči dolgoročnih izzivov, kamor gotovo sodijo tudi podnebne spremembe.

In naj omenim le projekte s področja energetike. Moja ocena je, da smo relativno hitro našli dodatna finančna sredstva, ki jih v prihodnje namenjamo za razvoj novih čistejših tehnologij in za povečanje zanesljive dobave energije. Pri tem je pomembno, da imamo v tem paketu vključene tehnologije, ki govorijo o zajemanju in shranjevanju ogljika, o spodbujanju vetrne energije, to je energija iz vetrnih elektrarn na morju, in povezanost plinskih in električnih omrežij.

Želela pa bi vendarle opozoriti, da kljub številnim dobrim projektom, ki jim bo dodeljena dodatna pomoč, nekatere pomembne projekte v tem svežnju pogrešam in zaradi tega si želim, da bi bili ti projekti res skrbno spremljani, da bi bilo njihovo izvajanje nadzorovano in da bi čim prej našli tudi dodaten denar, s katerim bi financirali projekte za izboljšanje učinkovite rabe energije in ostalih obnovljivih virov energije.

Pri tem je zagotovo še velik, velik potencial na področju uporabe geotermalne energije. In to vidim, da je tudi ena izmed pomembnih nalog kar v začetku naslednjega mandata.

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, videti je, kot bi se božični mir naselil med nas – vse se odvija tako spokojno. Žal pa moram dodati nekaj grenkega pelina.

Svet, ki danes ni prisoten, je potreboval več mesecev za pregled in ponovno preučitev predlogov Komisije in za pripravo rešitve v razmerah, ki jih označuje visoka, naraščajoča brezposelnost. Zato Parlament ne nosi krivde. V tem primeru so bili tisti, ki so odgovorni za proračun, še korak pred nami na področju energetike. To gotovo ni poenostavilo našega življenja. Kot običajno, so ponovno v vlogi zaviralcev. Potem smo poskušali poiskati rešitev in komisar nam je bil v veliko pomoč, ampak Svet je bil neomajen.

Naša skrb – in to bi resnično moralo biti samo po sebi umevno – je ta, da se vsa dodeljena proračunska sredstva, ki jih ni mogoče črpati, namenijo projektom za nova delovna mesta, zlasti tistim, ki so usmerjeni k energetske varnosti, energetske učinkovitosti in varčevanju z energijo. To bi res moralo biti samo po sebi umevno. Če bi državljane Evrope vprašali, ali bi soglašali z dodelitvijo neporabljenega denarja temu posebnemu

področju, bi jih velika večina pritrdila. Samo Svet še ni spoznal, da dejansko potrebujemo prav to. V tem kontekstu bi morali vsi mi – vključno s poslanci novega Parlamenta – vztrajati, da se prav to izvede.

Ne vem, ali bo gospod Piebalgs še naprej komisar in ali bo še vedno odgovoren za to področje, vendar pa upam, da tudi Komisija soglaša, da zagotovimo, da se vsa dodeljena proračunska sredstva, ki jih ni mogoče črpati, prenesejo na druga področja, in sicer na projekte zaposlovanja, ki so povezani z energetske učinkovitostjo in energetske varnostjo.

Na koncu bi se osebno in tudi v imenu svoje skupine zahvalil obema komisarjema za njuno sodelovanje. Ali nam je bilo to vedno v zadovoljstvo, je sedaj drugo vprašanje, vseeno pa ste bili vedno pripravljeni začeti dialog in upam, da lahko enako rečete tudi vi za nas. Čeprav smo sredi volilne kampanje, so se stvari za vas nekoliko umirile. Vseeno pa mislim, da lahko živite brez nas, parlamentarcev.

Donato Tommaso Veraldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predlog, o katerem razpravljamo, je del svežnja 5 milijard EUR, dodeljenega Evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva, od tega pa je 1 040 namenjenih izgradnji in dokončanju infrastrukture za širokopasovni internet na podeželskih območjih in za razvoj v zvezi z novimi izzivi, opredeljenimi med pregledom srednjeročne prenove skupne kmetijske politike.

Da bi odgovorili na trenutno finančno krizo, moramo ukrepati predvsem na podeželskih območjih in uporabiti instrumente, ki tem območjem pomagajo, da se rešijo strukturne osamitve, v kateri so se znašla. Zato je ključnega pomena, da zagotovimo uporabo sredstev Skupnosti ter povečamo njihovo učinkovitost in dodano vrednost. Na področju razvoja podeželja je potrebno sprejeti katero koli taktiko, ki zagotavlja večjo finančno prožnost in učinkovitost.

Menim, da je za Komisijo bistveno, da se zaveže, da bo državam članicam pomagala pri sprejetju nacionalnih strategij in programov za razvoj podeželja, ki so usmerjeni k spodbujanju zaposlovanja. Moram pa tudi reči, da v skladu s pravili Sklada za razvoj podeželja projekte za razvijanje širokopasovne infrastrukture v glavnem upravljajo javne uprave – province, občine in gorske skupnosti –, ki pa ne morejo v svoje računovodenje vključevati DDV. To se ne dogaja z drugimi programi, z drugimi uredbami, ki podpirajo strukturne sklade, kjer je takšna poraba v skladu s pogoji.

Gospodarska kriza je dobesedno okrepila težave, ki so jih te lokalne oblasti že imele, in tako je pogostost DDV na proračunih za izvajanje različnih del tako velika, da obstaja tveganje, da javni organi ne bodo mogli vlagati teh sredstev in se bodo tako neporabljena vrnila v proračun Skupnosti. Nazadnje pa glede porazdelitve virov menim, da se moramo osredotočiti na uporabo tradicionalnih meril, kot jih je predlagala Komisija.

Guntars Krasts, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospa predsednica. Menim, da doseženi sporazum o podpori dolgoročni energetske politiki Evropske unije, ki obsega kratkoročne pobude za oživitev gospodarstva, uresničuje oba cilja. Edina izjema, ki ne more dati kratkoročnega gospodarskega donosa, je financiranje projektov za zajemanje in shranjevanje ogljika. Vseeno pa se nedvomno spopada z dolgoročnimi izzivi energetske politike, saj zvišuje konkurenčnost tehnologij podjetij v EU na svetovnih trgih, kjer alternativne oblike energije v bližnji prihodnosti še ne bodo mogle nadomestiti kurjenja premoga. Zelo toplo pozdravljam, da se večina financiranja usmeri k projektom povezovanja evropskih energetskih omrežij. Veseli me, da so bila obsežna sredstva dodeljena za združitev baltskih držav z evropskimi omrežji električne energije, saj gre za najbolj izolirano regijo v EU. Čeprav ta vlaganja ne prispevajo k popolni združitvi trgov treh baltskih držav z evropskimi omrežji, pa gre vseeno za pomemben, krepilen dejavnik, ki bo pripomogel k varnejši dobavi energije. Upam, da bo to spodbudilo baltske države, da bodo nadaljevale s strukturnimi reformami svojih energetskih sistemov in ustvarile tržne pogoje, ki bodo izboljšali razmere za potrošnike energije v tej regiji. Hvala.

Claude Turmes, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, to je žalosten dan za verodostojnost Evropske unije. Sveženj za gospodarsko oživitev, o katerem bomo glasovali, je v resnici načrt za neoživitev, ki ne bo zagotovil skoraj nobenih gospodarskih spodbud. Več mesecev smo se pogajali, občasno tudi precej intenzivno, s Svetom EU. Žal pa je večina v Parlamentu in Komisiji namesto, da bi se uprla vladam, kot so nemška, nizozemska in britanska, ki so sprejele kratkovidni pristop „želim nazaj svoj denar“, preprosto popustila njihovim zahtevam.

To je zelo slab izid, ki bi se mu bilo mogoče izogniti. Lahko bi zgradili pravi instrument solidarnosti, kjer bi se velika večina sredstev namenila najbolj potrebnim gospodarstvom: našim prijateljem v vzhodni Evropi. Lahko bi izboljšali gospodarsko učinkovitost tega svežnja z inovativnimi finančnimi instrumenti, kot so jamstveni skladi za posojila in državne banke ali Evropska investicijska banka. S tem bi 5 milijard EUR

spremenili v 50–80 milijard EUR vlaganj, ki jih evropsko gospodarstvo v tem trenutku potrebuje. Svoja vlaganja bi lahko usmerili v področja, ki takoj ustvarijo nova delovna mesta; kot primer naj navedem evropska mesta, ki preučujejo možnosti prenove zgradb in javnega prometa, ali neodvisna energetska podjetja, ki vlagajo v obnovljive vire energije, ali naše industrije v Evropi, ki vlagajo v ekološke tehnologije. Namesto tega pa ste se odločili, da večidel teh 5 milijard EUR dodelite v obliki zastarele državne pomoči tistim, ki denar še najmanj potrebujejo: velikim energetskim oligopolom v Združenem kraljestvu, Nemčiji in Franciji.

Namesto da bi posredovali močno sporočilo, smo poslali sporočilo o pomanjkanju političnega poguma: o omahljivih evropskih institucijah, ki so popustile kapricam nacionalno naravnanih vlad.

Na žalost nimamo pogumnega in vizionarskega predsednika Komisije. Na žalost se liberalci in socialdemokrati v Parlamentu niso bili pripravljeni boriti skupaj z zelenimi, da bi ta sveženj za oživitev spremenili v prvi korak k „zelenemu New Dealu“. Preden se kar koli lahko spremeni v Evropi, se mora zamenjati predsednik Komisije. Če želimo narediti to spremembo, moramo spremeniti večino v Evropskem parlamentu. „Ustavimo Barrosa – izberimo zeleni New Deal“: ta slogan je bolj kot kdaj koli prej primeren za prihajajoče evropske volitve.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) V zvezi s tako imenovanim „petmiljardnim svežnjem“ Evropske unije za Evropski načrt za oživitev gospodarstva je primerno, da se spomnimo resolucije, ki jo je sprejel Parlament o vmesnem pregledu finančnega okvira za obdobje 2007–2013. Resolucija navaja, da zgornja meja lastnih sredstev predstavlja 1,24 % BND EU v plačilih in da je dejansko nižja od 1 %, da so vsako leto velike rezerve do zgornje meje, ki jih določa večletni finančni okvir, pri čemer je bilo v zadnjih letih opravljenih plačil za več kot 29 milijard EUR, ter da so med zgornjo mejo večletnega finančnega okvira in zgornjo mejo lastnih sredstev EU velike rezerve, ki v letih od 2010 do 2013 znašajo več kot 176 milijard EUR.

V zvezi s tem se moramo vprašati: zakaj, kljub spopadanju z vedno hujšo gospodarsko krizo, ne uporabimo sredstev iz večletnega finančnega okvira?

Zakaj Evropska unija razmišlja, da bi odvzela 2 milijardi EUR od kmetijske rezerve v času, ko se tisoči kmetov soočajo z vedno večjimi težavami?

Ali kmetje bolj potrebujejo podporo za premagovanje težav z rastočimi stroški proizvodnje in padajočimi cenami proizvajalcev ali za širokopasovni internet?

Če želimo zagotoviti nepristranskost te prilagoditve, od katerih drugih proračunskih postavk bomo odbili skoraj 2 milijardi EUR? Bomo ta znesek odbili od kohezije?

Na kakšen način se bodo razdeljevale skoraj 4 milijarde EUR za projekte na področju energije ter skoraj 1 milijarda EUR za – kot vse kaže – razvoj širokopasovne infrastrukture na podeželju. Kako bo ta nepravilna izmenjava izvedena?

Nazadnje pa: kam je šla tako opevana solidarnost po vsej Evropski uniji? Ali se bo morda na koncu ponovno izkazalo, da je bila gora le krtina?

Patrick Louis, v imenu skupine IND/DEM. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, načrt za oživitev ima dobre namene. Potrebujemo oživitev po Keynesu, če se želimo zoperstaviti recesiji, vendar pa je tokratna kriza strukturna. Zato je orodje za njeno reševanje neprimerno.

Ponovno vlaganje v nebrzdano gospodarstvo je metanje denarja skozi okno. Dejansko je spodbujanje gospodarstva brez ponovne vzpostavitve preferenciala Skupnosti na naših mejah enako, kot če bi želeli hišo ogreti in bi pustili vsa okna odprta. Zgodi se to, da grelec pregori, računi za ogrevanje pa so astronomski.

Po teh uvodnih pripombah bi podal še tri. Prvič, energetski trg ni pomemben. Dejansko na tem področju konkurenca ne znižuje cen, ker le-te določajo stroški proizvodnih sredstev. Zato smo mnenja, da je nujno vlagati v resnično učinkovite vire energije in se tako izogniti pasti, ki jo predstavljajo močno subvencionirani viri energije, na primer vetrna energija, ter izbrati raje sončno in jedrsko energijo.

Drugič, enotni trg električne energije ni učinkovit. Na dolgih razdaljah je izguba energije sorazmerna z razdaljo. Verjetnost okvar in izpadov narašča sorazmerno z geografsko kompleksnostjo omrežja. Zato bi se moralo povezovanje evropskih omrežij električne energije vrniti nazaj k svojemu prvotnemu namenu, in sicer služiti kot vzajemni rezervni vir na mejah in omogočati izmenjavo energije, vendar le v ozadju. To bi morala biti naša prednostna naloga.

Tretjič, v zvezi s poročilom gospe Podimata, ki se navezuje na to poročilo, pa predlagamo, da ne upoštevamo zgolj energije, ki jo potrebujemo za upravljanje nekega izdelka, ampak tudi informacije o količini energije, ki jo porabimo pri njegovi proizvodnji.

Posredovanje tovrstnih informacij potrošnikom bo izboljšalo položaj izdelkov glede na visoko dodano vrednost in nizkoenergijske zahteve. Vključitev tovrstnih informacij bo nudila prepotrebno konkurenčno prednost našim gospodarstvom, ki jim grozi prevelika nelojalna globalna konkurenca.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Gospa predsednica, gospe in gospodje, po mojem mnenju sta Evropski parlament in Svet sprejela nekaj izrednih vendar učinkovitih odločitev glede prenosa 5 milijard EUR neporabljenih sredstev iz leta 2008 v 2009 za sveženj spodbud za ublažitev učinkov finančne krize in 4 milijard EUR za sprostitev nekaterih ozkih grl v evropskem energetske omrežju. Po drugi strani pa je bil govor gospoda Turmesa v več ozirih popolnoma pravilen, zlasti glede upravljanja sredstev.

Menim, da je pomembno, da se vlade držav članic odzovejo prožno in da porabijo vsa sredstva, namenjena za leti 2009 in 2010, in to kar se da učinkovito. Kriza z dobavami plina na začetku leta, potem ko sta se Rusija in Ukrajina sprli, je pokazala, kako ranljiv je velik del Evrope v takšnih kritičnih razmerah. Ukrepi, ki se izvajajo in financirajo v okviru tega svežnja, bi morali torej preprečiti ponovitev te krize.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar in komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti gospe Stavrevi za njeno odlično poročilo. Ključnega pomena je, da je ta gospodarski program, ki smo ga danes v celoti sprejeli, na voljo tudi za podeželska območja. Širokopasovni internet je nepogrešljivo sredstvo komunikacije za podeželska območja, zlasti v Avstriji, za nova in sodobna delovna mesta in hiter prenos informacij. Ne smemo zanemariti dejstva, da več kot 50 % prebivalstva Evropske unije živi na podeželju.

Gospe in gospodje, moja politična kariera se približuje koncu. Rada bi se iskreno zahvalila vsem kolegom in kolegicam, Komisiji in vsem institucijam Evropske unije, zlasti uradnikom in drugim uslužbencem, za njihovo pomoč in podporo. V veselje mi je bilo delati z vsemi vami. Na koncu naj se zahvalim še tolmačem, ki so morali tolmačiti mojo avstrijsko nemščino.

Prepričana sem, da mora biti tudi v prihodnje popolnoma jasno, da je skupna kmetijska politika s svojima dvema stebroma nujna za družbo Evropske unije. Kmetje se seveda zavedajo svoje odgovornosti do družbe. Pričakujem pa, da se tudi družba Evropske unije zaveda odgovornosti do vseh tistih, ki ohranjajo njene vire. S tem v mislih želim Evropski uniji v prihodnosti vse najboljše.

(Aplavz)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Komisarka, gospe in gospodje. Najprej naj se zahvalim gospe Stavrevi za sodelovanje in ji čestitam za odlično opravljeno delo, ki je prejelo soglasno podporo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Po razpravi Sveta nam je na voljo 1,02 milijarde EUR za ublažitev bolečih vplivov krize na podeželju. Dosegli smo uspeh, kajti denar lahko uporabimo na precej prožnejše načine v primerjavi s prvotnim predlogom in v primerno velikem okviru ter razvijemo širokopasovni internet na podeželju in se soočimo z novimi izzivi, ki jih je opredelil pregled skupne kmetijske politike.

Države članice morajo kar se da hitro pregledati svoje načrte za razvoj podeželja, tako da lahko čim prej razpolagajo s sredstvi, katerih zneski so že določeni. To je morda najpomembnejši vidik za podeželsko prebivalstvo, saj bodo s pomočjo teh izboljšav na voljo nova delovna mesta, nova usposabljanja in novi trgi, obenem pa se bodo zmanjšali stroški in uporabljale nove, inovativne tehnologije.

Podeželsko prebivalstvo je najranljivejša žrtev gospodarske krize. Dejansko nam pogled naprej kaže, da obstaja tveganje nadaljnje ozemeljske in gospodarske izključitve, ki bo presejala gospodarsko krizo. Še pred izbruhom krize se je veliko držav članic spopadalo z nenehnim upadanjem poseljenosti podeželja. Naša odgovornost je, da kar se da hitro pripravimo in izvedemo potrebne ukrepe, s katerimi bomo zaščitili naše podeželske vrednote.

Kolegi in kolegice, glede na to, da naša stranka po predvidevanjih ne bo tako uspešna na volitvah, da bi lahko še nadaljnjih pet let delal z vami, bi se vam tudi jaz želel zahvaliti za odlično sodelovanje, ki sem ga bil deležen v Parlamentu. Kot mlad politik si lahko le želim, da bi vsak mlad politik dobil priložnost v tako odlični organizaciji in se učil, kako deluje evropska politika.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Gospa predsednica, v svetu in v Evropi so trenutno tri krize: finančna kriza, kriza zaposlovanja kot posledica le-te in podnebna kriza. Svežnji ukrepov bi morali biti usmerjeni k iskanju rešitev za vse tri krize, v tem svežnju pa tega ne vidim. Marilyn Monroe je nekoč dejala: „Ne vpelji me v skušnjava, sama bom našla pot“. Videti je, da enako počnejo vlade držav članic pri uporabi denarja, ki smo ga s skupnimi močmi sprostili za ta gospodarski sveženj. Zasluži ostre kritike, ker se ukvarja z zastarelo vrsto energije, zlasti pa zaradi časovnega dejavnika. Ukrepi iz svežnja so pomaknjeni tako daleč v prihodnost, da bodo po vsej verjetnosti ustvarjali delovna mesta v naslednji recesiji, ne v tej. Naš namen je bil ustvariti pogoje za novo tehnologijo in nove ideje ter tudi ukrepe za ustvarjanje novih delovnih mest *sedaj*, v času te recesije v Evropi. Zato bomo (če bomo seveda ponovno izvoljeni) še naprej spremljali, kar je Komisija obljubila prek komisarja Piebalgsa, in sicer ustrezno in zanesljivo spremljanje izvajanja in nadzora.

Nazadnje, gospa predsednica, bi se želela zahvaliti komisarki Fischer Boel za njeno izjemno konstruktivno delo in komisarju Piebalgsu, ki je zelo tesno sodeloval z Odborom za industrijo, raziskave in energijo in je odigral zelo pomembno vlogo pri energetske in podnebnem svežnju ter pri vseh dosežkih na tem področju v zadnjih petih letih. Zahvalila bi se tudi poročevalki, ker je svoje delo dobro opravila, ter vsem kolegom in kolegicam. Nazadnje pa naj izrazim še moje trdno prepričanje, da bi morali prenehati delati v Strasbourgu in se v prihodnje srečevati v enem kraju.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). - (PL) Gospa predsednica, podpora podeželskim območjem je zelo pomembna, ne glede na to, v kakšni obliki je. Še toliko bolj, kadar je v obliki množičnega razvoja novih tehnologij na podeželju. Ne glede na to pa mi dvome zbujata vrstni red prednostnih nalog. Kaj je v tem trenutku pomembnejše za razvoj urbanih območij – širokopasovni internet, nadaljnja posodobitev in razvoj prometne infrastrukture ali ukrepi, povezani z ustvarjanjem delovnih mest na podeželju, zlasti med krizo?

Zame je očitno, da bodo sredstva za razvoj širokopasovnega interneta in ukvarjanje s podnebnimi spremembami na podeželju v glavnem namenjena podjetjem in družbam, ki to opravljajo to dejavnost, ne pa kmetom in podeželskemu prebivalstvu. Morda bi jih morali nameniti zmanjševanju nesorazmernosti subvencij za srednje velike kmetije, zlasti v novih državah članicah? Evropska unija trenutno z velikimi stroški kmetom ponuja širokopasovni internet, namesto da bi zadovoljila pomembnejše potrebe, to pa je dvigniti na višjo raven kmetije, ne pa kmetijske koncernne.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). - (EL) Gospa predsednica, namen petmilijardnega programa za oživitve gospodarstva je izkoristiti kapitalistično krizo in pomagati kapitalu, da doseže svoje cilje, s spodbujanjem kapitalističnih prestrukturiranj v strateških sektorjih, kot sta energetika in elektronske komunikacije.

Širokopasovni internet in omrežja so nujni za razvoj podeželja, a niso prednostna naloga. Ko se dohodki majhnih in srednje velikih kmetij vse bolj nižajo ter kmetom grozita prisilna izselitev iz njihove zemlje in brezposelnost, ko je gospodarstvo celotnih območij v krizi zaradi skupne kmetijske politike in diktiranja STO, razvoj omrežij ne more spodbuditi razvoja podeželja, ampak je vse skupaj le farsa na račun ubogih kmetov. 1,5 milijarde EUR smo dejansko namenili razvoju podjetij za elektronske komunikacije, ne pa kmetijstvu in razvoju podeželja.

Enako velja za 3,5 milijarde EUR, namenjene izgradnji integriranega električnega omrežja in vzpostavitvi enotnega trga električne energije, saj omogočata privatizacije, združitve, prevzeme, ki jih spodbujata tudi tretji liberalizacijski sveženj, ter zajemanje in shranjevanje ogljika, ki je v resnici le oderuško drag in okolju neprijazen načrt, ki pripomore k večjemu zaslužku proizvodnih obratov in dopušča njihovo nadaljnje onesnaževanje.

Delavci in kmetje dobro vedo, da se ti ukrepi sprejemajo z namenom okrepiti kapital in monopole, zato jih odklanjajo in se jim zoperstavljajo ter zahtevajo korenite spremembe, da v tej krizi ne bi postali le vprežne živali.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, resnično drži, da Evropska unija poskuša po svojih močeh prispevati k reševanju te velike finančne in gospodarske krize. Prav tako drži, da bi k razvoju širokopasovnega interneta na podeželju dejansko morala prispevati tako, da prepreči digitalno ločevanje družbe in omogoči več ljudem sodelovanje v tej dejavnosti ter da okrepi notranjo povezanost Evropske unije.

Kot političarka, ki se ukvarja s proračunom, bi želela izpostaviti, da kljub temu da bo napoved takega programa vplivala na javnost, še vedno ne vemo, kje bomo denar vzeli. Do neke mere je nejasno. Ne morem tega sprejeti in, če Svet sprejme takšne odločitve in če Komisija, prek gospoda Barrosa, pride na dan s takimi zamislimi,

moramo resnično zagotoviti, da je vsem jasno, od kod bo prišel denar. To je edina resnično prepričljiva oblika politike, ki jo lahko predstavimo našim državljanom. Trenutno denarja ni. Države članice morajo ponovno zavzeti stališča, tako da lahko resnično razčistimo, da gre za prispevek k boljši strukturni politiki in večji solidarnosti v Evropi. Nato moramo vsi skupaj prispevati k njegovi uresničitvi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, čeprav je Evropska Unija uvedla subvencije za razvoj podeželja, se je zaradi sočasnega odseljevanja s podeželskih območij kot posledice maastrichtskih pogojev vnelo veliko navdušenje za liberalizacijo in s tem izničenje podeželskih infrastrukturnih.

Po zatonu Chryslerja in zaprtju policijskih postaj in šol zahvaljujoč deregulaciji, ki jo je odredila EU, se bodo kmalu začeli zapirati tudi poštni uradi. Komisija povsem očitno načrtuje, da bo z evtanazijo nadaljevala. Če bodo merila o izpolnjevanju pogojev za podpovprečno gospodarsko moč in odseljevanje s podeželja prenehala veljati z letom 2014, bo to lahko poljub smrti za številna prikrašana območja. To je po mojem mnenju napad na vsa podeželska območja, ki ga ne bi smeli dopustiti. Potrebujemo enakovredne življenjske pogoje v mestih in na deželi. V nasprotnem primeru se ne bodo izpraznila samo posamezna območja, ampak celotne doline v Evropi.

Zmanjševanje subvencij je prav gotovo napačen pristop, če želimo ohraniti ključna podeželska območja in strukture nižjega srednjega razreda. Vseeno pa podeželskih območij ne moremo ohraniti pri življenju zgolj s kmetijskimi subvencijami. Upad kmetovanja v zadnjih letih tam to kaže bolj kot kdaj koli prej. Subvencij za prikrašana območja ne smemo zmanjšati, ampak povečati. Majhne, srednje velike in ekološke kmetije morajo preživeti, suverenost hrane pa se mora ohraniti. Če v EU ne moremo v bližnji prihodnosti prenehati spodbujati pretežno intenzivne govedoreje in velikih zemljiških lastnikov – kot je na primer britanska kraljica –, potem je skrajni čas, da kmetijstvo ponovno nacionaliziramo v celoti ali vsaj deloma.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi se toplo zahvalil komisarki, da nam je danes zjutraj predstavila to temo, ter tudi gospe Stavrovi za njeno poročilo.

Zelo pomembno je, da se ukvarjamo s tem „petmilijardnim svežnjem“. Rad bi brez ovinkarjenja povedal Komisiji, naj v prihodnje, ko se bo spet lotevala petmilijardnega svežnja, od Sveta pridobi nekoliko več soglasja, preden se zadeve razvijejo tako daleč. Razumem, da ni vedno preprosto od Sveta dobiti soglasja, ko gre za denar, ampak vedeti moramo, ali bo ta denar na koncu tudi res na voljo. Predvidevam, da bo, in mislim, da ga dejansko lahko zelo dobro uporabimo.

Ni dvoma, da je kmetijstvo zelo pomembno za podeželje, vendar pa tam obstajajo tudi druge dejavnosti. Zlasti za majhne kmetije velja, da potrebujejo tudi dodaten zaslužek. Širokopasovni internet pomeni predvsem to, da se na podeželju lahko razvije veliko majhnih podjetij. Če je na voljo širokopasovni internet, so lahko povezave z nekaterimi najbolj podeželskimi območji v Evropski uniji zelo dobre. Širokopasovni internet lahko precej pomaga podjetjem, da napredujejo na področju kmetijstva in turizma, ter podjetjem, ki so odvisna od interneta.

V teh časih prave recesije v Evropski uniji gre za sveženj spodbud, ki bo – če denar vložimo v ustrezna območja in če to storimo pravočasno – predstavljal veliko razliko, saj moramo spodbujati podjetništvo. Za podeželje ni pomembno le kmetijstvo, ampak tudi druge poslovne dejavnosti in ta sveženj jim lahko pomaga.

Zato Komisiji želim vso srečo s tem projektom. Upam, da boste dobili denar, vendar pa – kot sem že dejal – menim, da bomo v prihodnje verjetno to morali storiti bolj enotno.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Gospa predsednica, novembra 2008 je Komisija predstavila načrt za oživitev, ki pa ni dospel svoji nalogi, niti po obsegu niti po vsebini. Po šestih mesecih je treba priznati, da se ta načrta za oživitev skorajda ne izvaja, zato bi rada izvedela, kaj se dogaja s temi 30 milijardami EUR za oživitev.

Kaj se je zgodilo s 15 milijardami EUR, ki smo jih napovedali z novimi ukrepi in jih zaupali Evropski investicijski banki? Kako lahko uskladimo napovedano spodbudo 7 milijard EUR prek strukturnih kohezijskih skladov z napovedanimi 10 milijardami EUR neporabljenih proračunskih strukturnih sredstev v 2009?

Nazadnje pa bi rada tudi za teh 5 milijard EUR, o katerih danes razpravljamo, podala štiri pripombe. Kljub pritisku Evropskega parlamenta Svet finančnih ministrov ni mogel sprostiti 5 milijard EUR za leto 2009 in je odobril le 2,6 milijarde EUR.

Nikakor ne moremo biti prepričani, da bo Svet lahko zagotovil manjkajoče 2,4 milijarde EUR za leto 2010. Parlament je pripravljen poiskati možne rešitve s pomočjo regulativnih sredstev. Vseeno pa ostale politične

prednostne naloge v nobenem primeru ne smejo biti postavljene pod vprašaj. Tega ne bo dopustil Parlament. Ne moremo sprejeti prerazporejanja – to je meja, ki je ne bomo prestopili.

Težko bo najti te 2,4 milijarde EUR, kajti po predstavitvi predhodnega predloga proračuna s strani Komisije, vemo, da bo na voljo največ 1,7 milijarde EUR. Poleg tega se mora Svet ponovno strinjati, da se te rezerve sprostijo. Zato je v vsakem primeru pomembno, da – v imenu kratkoročne proračunske ortodoksije in pravnega pristopa k ureditvi proračuna – države članice ne morejo več zaustaviti celotnega načrta oživitve.

Za prihodnost Unije moramo ohraniti trden proračun, vidimo pa lahko – kar je tudi moja četrta pripomba – da obseg zadnjih finančnih perspektiv, način pogajanja o njih in njihovo sprejetje postavljajo prihodnost Evrope v neugoden položaj.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, ko poslušam to razpravo, imam občutek, da nas je večina zadovoljnih, vendar pa se ne morem znebiti vtisa, da je ta sveženj nezadosten. Mislim, da je bila najpomembnejša skrb rešiti čast predsednika Barrosa in Komisije. Predlagani ukrepi bodo nedvomno koristni, vendar pa je financiranje še vedno nezanesljivo.

Čeprav mora kmetijski proračun v zakup vzeti nepredvidene razmere, tudi v primeru presežka, nasprotujem temu, da ga nenehno izkoriščamo kot molzno kravo za kritje vseh nepredvidenih dogodkov. Menim, da se Komisija in Evropska unija nista ničesar naučili iz primerov izbruhov nalezljivih živalskih bolezni v preteklosti. Če bi se le-te ponovno pojavile, bi jih morali financirati iz kmetijskega proračuna.

Zanima me naslednje: čemu dajemo prednost? Financiranju ukrepov za boj proti živalskim boleznim ali financiranju tega svežnja, ki ga je treba še urediti? Še vedno je na tem področju veliko negotovosti, kot razumem, pa bo pomoč pri dohodkih ne glede na vse še vedno na voljo, zato sem pomirjen.

Za dejanske ukrepe pa velja, da se razlikujejo od ene države članice do druge, a so nedvomno koristni. Tudi jaz sem za energetske varnost in menim, da bo vse, kar bomo storili v zvezi s tem, koristno.

Za konec naj čestitam komisarju in komisarki za opravljeno delo, zlasti pa gospe Fischer Boel, s katero sva zelo tesno sodelovala v preteklih petih letih.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospe in gospodje, pobuda v skupni vrednosti 5 milijard EUR je dobra osnova za nadaljnji razvoj skupne energetske politike Evropske unije in za dolgoročni razvoj podeželja. Okrepitev notranjih omrežij je prav tako pomembna, enako kot tudi vzpostavitev medsebojnih povezav in postavitve enotnih omrežij. Po mojem bi morali dati več poudarka energetski učinkovitosti in diverzifikaciji, tako da bi ponudili prave pobude za uporabo vetrne energije iz elektrarn na morju, geotermalne energije in druge obnovljive vire energije. Načrti držav članic, vključno z velikimi državami, kot so Nemčija, Francija in Združeno kraljestvo, se morajo razvijati v skladu s skupno energetsko politiko Evropske unije. Za tiste države, ki jih je gospodarska kriza prav posebej močno prizadela, pa bi morali najvišjo mejo sofinanciranja postaviti na 50 %. Lokalne in regionalne pobude, ki želijo uvesti obnovljive vire energije in spodbujati njihovo rabo, je treba resnično podpreti. Pri razvoju podeželja pa moramo več pozornosti nameniti stvarnim razmeram, ne zgodovinskim kazalcem. Ne govorimo samo o uvedbi širokopasovnega interneta, ampak na primer tudi o razvoju podeželskih cest. Sredstva iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja morajo biti na voljo zlasti gospodarsko šibkejšim državam članicam. Hvala.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, komisar in komisarka, načrt za oživitev gospodarstva ni nikakršna mojstrovina. Predvsem zato, ker za podeželska območja ni ostalo kaj dosti. Predvideva tudi prenos sredstev iz kmetijskega proračuna v razvoj podeželja. Komisarka, načrt ne vodi k neodvisnemu razvoju podeželja, ampak ponovno sledi logiki uravnoteženja.

Predvsem pa lahko države članice same pripravljajo programe nadomestil. V Nemčiji to vpliva na sklad za mleko. Izguba 15 centov na kilogram mleka samo za nemške pridelovalce mleka predstavlja 4,2 milijarde EUR izpada. Sedaj pa naj bi to nadomestili s 100 milijoni EUR. Komisarka, želim biti popolnoma jasen. To je samo drobiž, ne načrt za oživitev gospodarstva!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Najprej bi želela čestitati gospe Stavrevi za zelo dobro poročilo, ki nam ga je danes predstavila.

Podpiram spremembe, ki jih je predlagala poročevalka, na primer, da 250 milijonov EUR namenimo dejavnostim, povezanim s soočanjem z novimi izzivi, čeprav bomo morali, kot je že komisarka povedala, to ponovno preučiti. Ker se moramo na sedanjo gospodarsko krizo hitro odzvati, bi bilo koristno, če bi, kot

se tudi tega vsi zavedamo, poskrbeli za izplačila že v proračunskem letu 2009. Ta pristop dejansko odraža sklepe, ki jih je predsedstvo Evropskega sveta sprejelo 12. decembra 2008.

Eden pomembnejših vidikov trenutne gospodarske krize je zmanjšanje splošnih razpoložljivih sredstev in posojil, poleg tega pa so se tudi pogoji najetja posojila v banki poostri. Zato podpiram predlog poročevalke, naj države članice svoja razpoložljiva sredstva uporabijo za dajanje posojil in kreditnih garancij, da se bodo lahko tisti, ki jih to zadeva, odločali za vlaganja na podeželskih območjih tudi v teh težkih časih.

Glede na to, da je v teh predelih prebivalstvo zelo razpršeno in da v nekaterih podeželskih skupnostih zaradi tega nastajajo veliki stroški, vsi državljani ne bodo imeli lastnega dostopa do širokopasovnega interneta. Zato bi po mojem mnenju države članice poleg predlaganih infrastrukturnih posegov morale imeti priložnost podpreti javne točke dostopa do interneta na podeželju, na primer v javnih knjižnicah in mestnih hišah.

Zato se strinjam, da se te specifične informacije predstavijo splošni javnosti in da lokalne oblasti prevzamejo odgovornost za izvedbo novih ukrepov. Da bi zagotovili najučinkovitejšo uporabo razpoložljivih sredstev in močno spodbudili razvoj širokopasovnega interneta na podeželju, bi po mojem mnenju trenutne razlike med državami članicami glede pokritosti z internetom morali uporabiti kot vodilo pri razporejanju teh sredstev.

Jutta Haug (PSE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, manj kot dve uri nas loči od končne odločitve o Evropskem načrtu za oživitve gospodarstva. Potrebovali smo pet mesecev – dobro vemo, da zaradi izkrivljanja dejstev Sveta –, celih pet mesecev, da smo dosegli odločitve o svežnju, ki je sedaj pred nami.

Če bi naslov tega svežnja vzeli resno, bi vse potekalo precej hitreje. Sveženj kot tak je v redu, o tem ni dvoma. Vendar pa zelo dvomim, da lahko v trenutni krizi pripomore k oživitvi evropskega gospodarstva. Ali lahko dodeljeni denar prispe v izbrane projekte v predvidenem času?

Dobro je, da so člani Odbora za industrijo, raziskave in energijo prav tako izrazili svoje dvome in se pogodili o deklaraciji Komisije, da ostankov ne bo prenesla na področje energetske učinkovitosti. Obstaja torej upanje, da bo 2,6 milijarde EUR, o katerih bomo odločali, uporabljena razumno. Vseeno pa, ali se bomo jeseni s Svetom uspeli dogovoriti tudi o manjkajočih 2,4 milijarde EUR v petmilijardnem načrtu za oživitve?

5 milijard EUR v dveh letih je izraz evropske solidarnosti. To je dobro in prav. Vseeno pa učinkovitejša pomoč za celotno evropsko gospodarstvo izhaja iz skupnega regionalnega in strukturnega političnega okvira: 38 milijard EUR – in to samo v letošnjem letu! Ta sredstva so gonilna sila evropskega gospodarstva.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Gospa predsednica, komisar in komisarka, kompromis, da teh 5 milijard EUR ne vrnemo državam dajalkam, ampak jih uporabimo za projekte za razvoj podeželja na področju energije in širokopasovnega interneta, ima naslednje pomembno politično sporočilo. Kaže, da evropska solidarnost ni povsem izginila niti v kriznih časih. Razumem to, kar so povedali nekateri kolegi in kolegice, da se je večina denarja preprosto vrnila v te države in njihove energetske projekte, vendar pa menim, da je v tem predlogu načelo solidarnosti očitno. Prav tako menim, da tudi začetek dolgoročnega projekta na področju energetike, kot je povezava baltskih držav z nordijskimi električnimi omrežji, posreduje pravo sporočilo, saj je odgovornost držav članic, da same rešijo probleme in previharijo kratkoročno krizo, pri tem pa upoštevajo svoje specifične razmere. Druga stvar, ki po mojem mnenju zahteva veliko previdnosti, je ta, da lahko tako kratki roki za uvedbo projekta povzročijo veliko bridkosti, če projektov iz predloga ne uspemo dokončati. Na tej točki moramo vsi delovati složno in odgovorno. Hvala.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Gospa predsednica, to je tretje leto naših finančnih perspektiv in tudi tretje leto, ko se zberemo tu, da bi razpravljali o njihovi takojšnji prilagoditvi. V letu 2007 smo imeli Galilea, ki ga je bilo razmeroma lahko utemeljiti. V letu 2008 smo imeli instrument za pomoč v hrani, vreden 1 milijardo EUR, in smo morali uporabiti vse zvijače, da smo lahko zagotovili financiranje, ki je moralo biti v okviru omejitev posameznih kategorij, čeprav smo imeli malo časa za prilagoditev. Sedaj govorimo o svežnju gospodarskih spodbud, ki prav gotovo predstavlja dobrodošlo pomoč pri nacionalnih prizadevanjih na tem področju in bo, upam, tudi spodbuda za energetske in širokopasovne projekte v severnem delu moje domovine.

Vendar pa se ponovno čutim dolžna izraziti dva pomisleka v zvezi z omenjenim. Veseli me, da se držimo pravil in dejansko prilagajamo finančne perspektive, vendar pa smo morali tokrat ponovno narediti hokuspokus in poseči v proračun za 2010 in po možnosti še 2011. Seveda je dobro vedeti, da to ne bo vplivalo na programe iz postopka soodločanja, ampak kaj se bo zgodilo s kmetijstvom, za katerega vemo, da ne sodi v soodločanje? Kaj se bo zgodilo, če izbruhne, kot je že bilo rečeno, nova bolezen živali ali če se

znajdemo v hudi krizi trga in ta sredstva potrebujemo za kmetijstvo? Nam Komisija lahko zagotovi, da se ne bo izognila tem odgovornostim?

Moj drugi pridržek je ta, da moramo biti sposobni nadzorovati porabo sredstev, o katerih se skupaj odločamo. Pred dvema tednoma je moja delegacija nasprotovala podelitvi razrešnice za proračun za leto 2007 zaradi težav z nadzorom in finančno odgovornostjo. Ta sveženj v nobenem primeru ne sme povzročiti zmanjšanja odgovornosti in nadzora. Kot pravijo Britanci: „o pudingu lahko razsojaš šele, ko ga poješ“ – in menim, da bo ta načrt uspešen samo, če izpolnimo vse pogoje.

Vem, da je moj čas potekel, vendar prosim za samo še tri sekunde, da se zahvalim komisarki, da je z nami preživela veliko poznih večernih ur in se udeležila pogovorov o tej tematiki, ko se je razprava o kmetijstvu že zaključila. Hvala, gospa komisarka, za vašo razpoložljivost in sodelovanje.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Gospa predsednica, poročilo in nasploh pobuda, o kateri danes razpravljamo, sta potrebna, vendar pa se bojim, da je njuna učinkovitost dvomljiva. Gre bolj za injekcijo v roko kot za zdravljenje. Evropa je morala nekaj storiti, ker smo v hudi krizi, in je pač morala nekaj storiti, vendar pa menim, da ni kos izzivu. Prvič, glede na razsežnost krize denarja ni veliko in nobenega jamstva ni, da bo dosegel tiste, ki ga najbolj potrebujejo. Tako energetika kot širokopasovni internet sta pomembna sektorja, vendar nismo prepričani, da sodita v sam vrh prednostnih področij in, kar je še pomembneje, da bosta ustvarila prepotrebna nova delovna mesta in spodbudila rast.

Drugič, kot so povedali že kolegi, še vedno ne vemo, kdaj bo dobršni del oziroma skoraj polovica zneska, okrog 2,4 milijarde EUR, na voljo, če sploh bo, in kje ga bomo vzeli. Oni dan smo se s komisarjem Kallasom v Odboru za proračun pogovarjali o tem, a nam zaenkrat ne more odgovoriti, kje bomo vzeli ta sredstva.

Tretjič, morda je to še najpomembneje, pripravljamo rešitve, ki nam ne bodo pomagale reševati problemov na dolgi rok. To ni rešitev, če kar naprej jemljemo denar, ki nam ostaja pri kmetijski politiki, in tudi ni rešitev, če sredstva tajno prenašamo med kmetijsko in regionalno politiko in za drugimi potrebe Unije. Evropa potrebuje globalni načrt za reševanje krize, ki ga trenutno, kot kaže, še nima. Bojim se, da je Evropska unija to priložnost izgubila in bojim se, da jo je izgubila predvsem Komisija.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, komisar in komisarka, predsednik Sveta (kjer koli že je, saj ga tu ni), v Parlamentu imajo besede svojo težo: poimenovati 5 milijard EUR „Evropski načrt za oživitev gospodarstva“ je komičen preblisk Evropske komisije, ki nima ničesar skupnega s stvarnostjo; gre le za preprosto prerazporeditev v proračunu, ki je skromna, omejenega obsega in z omejenimi učinki.

Seveda pa moramo načrt pozdraviti, ne toliko zaradi dodelitve sredstev, ampak zaradi njegovega političnega in proračunskega pomena: prvič, pomeni potrditev, da sedanji finančni okvir, ki smo ga sprejeli za obdobje 2007–2013, nima ustreznih instrumentov, s katerimi bi reševali gospodarsko krizo. Da bi našli teh 5 milijard EUR, se je bilo potrebno, kot je dejal Reimer Böge, preriniti skozi proračunske postopke, preoblikovati medinstitucionalni sporazum in vložiti šestmesečno delo treh institucij; po vsem tem pa je, kot je bilo že večkrat rečeno, polovica financiranja še vedno izpostavljena tveganju naslednjega usklajevalnega postopka.

Tudi način zaščite kmetijstva Skupnosti je nenavaden. Da si bomo na jasnem: v bistvu gre za to, da s presežkom denarja iz skupne kmetijske politike financiramo neustrezne dodelitve v okviru drugih kategorij odhodkov. To je neposredna posledica napak pri pogajanjih o finančnem okviru. Kakšni bodo rezultati, bomo videli, ko se bomo morali pogajati o naslednjem kmetijskem sporazumu leta 2013.

Zato pozdravljam cilje tega svežnja, upam pa, da se v prihodnje ne bomo kesali zaradi sredstev, ki smo jih uporabili.

Glenis Willmott (PSE). – Gospa predsednica, naši državljani pričakujejo, da jim bomo v teh težkih časih resnično pomagali. Pričujoči ukrepi za oživitev evropskega gospodarstva so del pomembnega svežnja in zato soglašam s tem, da velik poudarek dajejo zelenim delovnim mestom in tehnologijam, ki bodo pripomogle k zmanjšanju emisij ogljika in spodbudila energetska varnost.

Seveda sem tudi izjemno zadovoljna, da bo moja dežela prejela kar 500 milijonov EUR sredstev za razvoj projektov vetrnih elektrarn na morju ter zajemanja in shranjevanja ogljika. Vendar pa je jasno, da sveženj kot tak ni dovolj velik in ambiciozen. Več poudarka bi si želela na zaposlovanju mladih. Mlajšim generacijam moramo dati upanje za prihodnost. Ne glede na vse pa je to, kar imamo danes na mizi, nedvomno bolje, kot če ne bi storili prav ničesar. Laburistični poslanci bomo zato podprli te ukrepe, čeprav nam je jasno, da potrebujemo nov načrt za oživitev gospodarstva.

Upam, da bodo tudi prisotni konservativni poslanci podprli te ukrepe in se tako zoperstavili pristopu „ne storiti ničesar“ njihovega izolacionističnega voditelja Davida Camerona, saj je ta v Združenem kraljestvu vztrajno nasprotoval ukrepom laburistov, ki najbolj ogroženim resnično pomagajo.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, evropske države sprejemajo reševalne svežnje, vredne več milijard, da bi ohranile svoje finančne ustanove in industrijske sektorje. Tudi Evropska unija kot celota skuša vlagati v evropsko gospodarstvo. Obravnavani predlog za podporo oživitvi gospodarstva prek finančne pomoči Skupnosti za projekte v energetskem sektorju je del Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ki predvideva dodelitev zneska v skupni vrednosti 30 milijard EUR. Ta petmilijardni načrt za javna vlaganja se v glavnem osredotoča na energetsko infrastrukturo, hitre internetne povezave in prestrukturiranje kmetijstva. Razumeti je treba, da so Evropski diplomati več tednov razpravljali o ustreznih oblikah svežnja. Predsedstvo, na čelu katerega sta Češka republika in Komisija, je v tem svežnju skušalo z vso odgovornostjo odgovoriti – med drugimi nalogami – na plinsko krizo in obravnavati nekatera občutljiva vprašanja predvsem v srednji in vzhodni Evropi. Dejstvo je, da so nekatera vprašanja ostala nerešena. Nekatere države članice, ki so pri črpanju sredstev EU počasnejše, bodo lahko plačale ceno za to, da niso uspele pripraviti vseh svojih projektov do naslednjega leta. Tudi glede financiranja svežnja so še vedno dvomi. Vendar pa menim, da nas navedena dejstva ne smejo odvrniti od uresničitve tega tako težko doseženega kompromisa. Zavrnitev lahko povzroči pomanjkanje sredstev ne le za projekte varčevanja z energijo, ampak tudi za zagotavljanje zanesljivih dobav plina na naše domove. Volivci bi nam ob naslednji plinski krizi to prav gotovo očitali.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, današnja razpravo določata dva pomembna parametra. Prvi je nesporna potreba po tem, da v Evropi storimo več na področju povezav električnih omrežij in širokopasovnega interneta. Drugič, današnja razprava neposredno sproža pomembno vprašanje sedanje in prihodnje kmetijske porabe v okviru proračuna Skupnosti.

Pozitivno sporočilo je seveda to, da Evropa uporablja proračun Skupnosti v boju proti krizi. To je pozitivno in tega se moramo še naprej držati. Pet milijard ni veliko, vendar pa je naša sistemska metoda uporabe proračuna Skupnosti v boju proti novim problemom pravi pristop in prav zaradi tega so ga voditelji držav in vlad na nedavnem vrhu odobrili ter podprli. Vendar pa moramo biti previdni. Če nas ta sistemska metoda zavede v poenostavljeno deduktivno razmišljanje, da nam bo v kmetijstvu vedno ostajalo neporabljenih sredstev, s katerimi bomo plačevali nove zahteve, in če bomo iz tega sklepali – tik pred pomembnimi razpravami o prihodnosti kmetijstva po 2013 –, da kmetijstvo že ima več, kot potrebuje, bo to zelo velika strateška napaka za Evropo. Z drugimi besedami, ne smemo razmišljati, da moramo iti v kmetijstvu „še nižje“, kajti proračun je pokazal, da smo v obdobju do leta 2013 vedno imeli dovolj denarja in smo ga od tu prerazporedili za Galilea, energetiko in širokopasovni internet.

Kmetovanje potrebuje sredstva in potrebovalo jih bo tudi po letu 2013. Obenem pa moramo razčistiti še eno zadevo v Evropski uniji, ki je sama po sebi umevna: nove prednostne naloge potrebujejo nova sredstva.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod Graefe zu Baringdorf, „drobiž“ v moji majhni vasi s 450 prebivalci konkretno pomeni, da dela, s katerimi želimo premostiti vrzel na področju širokopasovnega interneta, potekajo s polno paro. Prepričan sem, da ga bomo imeli najpozneje v treh do štirih mesecih.

Gospa Stavreva, najlepša hvala za vaše poročilo. Zelo dobro je.

Gospe in gospodje, v tem mogočnem Parlamentu sem 15 let delal na področju razvoja kmetijstva in ga pomagal preoblikovati ne glede na velikost kmetije ali pravno obliko. Zdaj je prišel čas, da se ukvarjam še s čim drugim. Zahvaljujem se vsem kolegom in kolegicam, uradnikom, gospodu Piebalgsu in zlasti vam, gospa Fischer Boel.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Najprej naj se zahvalim poročevalcu gospodu Maldeikisu in poudarim pomen projektov, povezanih z energetsko varnostjo. Ti bodo ustvarili ustrezne pogoje za večjo solidarnost med državami članicami z diverzifikacijo virov dobave plina in samih dobaviteljev.

Naj omenim, da je moja domovina, ki jo je energetska kriza najbolj prizadela na začetku leta, po pogajanjih prejela nekaj sredstev, s sistemi v Grčiji in Turčiji pa so bile vzpostavljene povezave. Sredstva, namenjena projektu Nabucco in povratni dobavi plina, bodo pripomogla tudi k varnosti v jugovzhodni Evropi.

Menim, da so ti ukrepi Komisije in predlogi zametek politike na področju energetske varnosti. V bližnji prihodnosti pričakujem predlog strategije za izboljšanje direktive o varnosti oskrbe s plinom kot tudi osnutek skupne energetske politike.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Govorila bom o makroekonomskem vplivu tega svežnja. Velikokrat rečemo, da moramo rešiti bančne probleme, povečati likvidnost bank in jim dati več sredstev. Ta sveženj je pomemben, ker spodbuja likvidnost našega skupnega trga. Ker kapital zaradi krize kroži med državami – kar je naraven potek v gospodarskem razvoju –, so v mnogih državah zaradi pomanjkanja sredstev podjetja prenehala poslovati.

Takšnega svežnja ne potrebujemo samo kot neke vrste subvencije ali pomoči. Potrebujemo ga za vzdrževanje našega skupnega evropskega trga, naše integracije, ki smo jo gradili dolga leta.

Paul Rübigh (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, naj začnem z zahvalo komisarki Fischer Boel in komisarju Piebalgsu. To je dober znak: kmetijstvo in energetika, drug ob drugem v skupnih prizadevanjih. Enako velja za gospoda Schierhuberja in gospoda Karasa, poslanca Evropskega parlamenta, ki se izpostavljata za – če temu tako rečemo – majhne in srednje velike kmetije. To je dober znak. Ta razprava o 5 milijardah EUR kaže, da imamo pravi načrt in da moramo na podeželskih območjih okrepiti kupno moč. V času gospodarske in zlasti finančne krize, je naš izziv in obenem prednostna naloga, da denar, ki ga potrebujemo za energijo, ne pošiljamo ruskim oligarhijam in naftnim mogotcem, ampak ga obdržimo v Evropi in okrepimo svoja podeželska območja.

Čestitke za to pobudo, zelo sem vesel, da jo lahko danes sprejmemo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tudi jaz bi rada čestitala poročevalcem. Ta dokument je pomemben, saj mora biti medsebojno povezovanje energetske infrastrukture prednostna naloga.

Vseeno pa menim, da bi morali več vlagati v posodobitev infrastrukture za proizvodnjo in prenos električne energije. Ko to govorim, imam v mislih izpad električne energije pred nekaj leti, ki je prizadel veliko evropskih držav. Menim tudi, da bi moral projekt Nabucco prejeti večji znesek denarja. Vseeno pa je dobro, da smo v tem dokumentu ponovno potrdili pomembnost tega projekta.

Glede energetske učinkovitosti stavb pa v primerjavi s sporočilom Komisije iz meseca oktobra, v katerem je bilo 5 milijard EUR namenjenih temu področju, v pričujočemu dokumentu ni nobene besede o sredstvih. Ta določba je povezana z inteligentnimi mesti, vendar pa bodo sredstva lahko na razpolago, samo če nam bodo ostala neporabljena sredstva. Menim, da je ta situacija nesprejemljiva, saj je treba ustvarjati delovna mesta, ta sektor pa ima velik potencial.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, ugotavljam, da je naš predlog dobil široko podporo, in menim, da je pomembno, da ne pozabimo, kje smo bili na začetku Parlamenta.

Imamo okrog 27 nacionalnih energetskih politik in 27 trgov z različno stopnjo liberalizacije. Sodelovanje med državami članicami na področju energetike je razmeroma zapleteno. Zagotovili smo zelo pomembna skupna gonila, in sicer sveženj na področju energetike in podnebnih sprememb ter krepitev evropske razsežnosti evropskega notranjega trga energetike. Vprašanje, kje bomo denar vzeli, je bilo vedno prisotno in doslej energetiki še nismo namenili večjih zneskov. Zaradi finančne krize se veliko energetsko in kapitalsko intenzivnih projektov seveda sooča z zamudami. Poleg tega nas je plinska kriza na začetku leta ponovno spomnila, kako ranljiva je Evropa pri dobavi energije in kako slabo smo med seboj povezani, zato je težko kar koli narediti v merilu celotne Evropske unije. Levji delež tega svežnja dejansko pripada tej tako potrebni medsebojni povezavi.

Gospod Paparizov je omenil Bolgarijo. Če bi Bolgarija imela tri dodatne povezave, bi bilo v tej državi manj trpljenja. In to niti ne zahteva veliko denarja. Vprašanje je, zakaj se niso razvile. Imamo več dejavnikov. Medsebojne povezave ne more razviti samo ena država članica: za to potrebujemo vsaj dve. Prav tako potrebujemo podjetja, ki se s tem ukvarjajo. Ta sveženj pa zagotavlja tudi politična gonila. Baltske države so precej razpravljale o sodelovanju in medsebojnem povezovanju z nordijskim trgov, vendar pa smo se, preden smo pripravili ta sveženj, vedno ustavili tik pred razvojem baltskega medsebojnega povezovanja. Nedavno srečanje baltskih predsednikov vlad in njihove odločitve so tako ključnega pomena, da baltske države ne bodo več energetski otok.

Menim, da sveženj zagotavlja natanko tisto, kar Parlament išče, da doseže tri cilje: varnost oskrbe, trajnost in konkurenčnost EU. Zato poslance Parlamenta prosim, da podprejo ta predlog, saj pomembno prispeva k evropski energetski politiki.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, pozorno sem prisluhnila mnogim pozitivnim in konstruktivnim pripombam v današnji razpravi.

Najprej, kot ste nekateri že povedali, moramo razjasniti, da se ne bomo znašli v situaciji, ko v kmetijskem proračunu ne bo nobene rezerve. Imamo presežek, ker nismo imeli izrednih odhodkov – imeli smo zelo nizke stroške intervencij in zelo nizke stroške za izvozna nadomestila – zato lahko upravljamo to specifično situacijo. Vendar pa se ne smemo znati v situaciji, da v proračunu ne bi bilo rezerve zaradi razlogov, ki jih je omenil gospod Mulder. Če se ponovno razširi živalska bolezen, lahko danes na tem mestu zagotovim, da se ne bomo znašli v situaciji, da denarja za reševanje teh problemov sploh ne bi bilo ali ga ne bi bilo dovolj.

Pomembno je tudi izpostaviti solidarnost pri dodeljevanju denarja. Če pogledamo razvoj podeželja, je jasno, da je bil denar prerezporen v skladu z razpoložljivostjo sredstev v proračunu za razvoj kmetijstva za različne države članice, kar *de facto* daje prednost novim državam članicam.

Pomembno je tudi, da to injekcijo denarja obravnavamo kot enkratno pomoč. V razvoju kmetijstva bo preprosto zapolnila vrzel iz leta 2009, saj pregled skupne kmetijske politike začne veljati šele 1. januarja 2010 in smo se zato znašli v situaciji, ko nimamo več denarja za nove izzive. Ti izzivi so v dobršni meri skladni z idejami mojega dragega kolega Piebalgsa o obnovljivih virih energije na podeželju, vključno z uporabo novih tehnologij in odpadkov kmetijskega sektorja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, s podnebnimi spremembami, vodo, biotsko raznovrstnostjo in izzivi, s katerimi se soočamo v sektorju mleka v Evropi.

Nazadnje pa se popolnoma strinjam, da je širokopasovna povezava prednost, ne samo za kmetijski sektor, ampak za vse. Zelo pomembno pa je, da zagotovimo povezavo s širokopasovnim omrežjem na podeželju in s tem spodbudimo mala in srednje velika podjetja ter ljudem poenostavimo selitev na podeželje, kjer lahko še vedno uporabljajo svoje računalnike, morda samo en ali dva dni na teden, in uredijo posel, ki se lahko odvija v mestu. Zato je širokopasovna povezava eno od vprašanj za prihodnost.

Na splošno in v zaključek naj povem, da menim, da je bila podpora široka, in upam, da bo vlaganje, ki ga predstavlja to enkratno plačilo, obrodilo zelene sadove.

Petja Stavreva, poročevalka. – (BG) Naj se vam zahvalim za pozitiven pristop ter za priporočila in izražena stališča. Zahvalila bi se tudi komisarki Boel za pozitiven pristop in podporo, ki jo ves čas nudi kmetom in podeželskim prebivalcem. Posebna zahvala gre tudi predsedniku Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja gospodu Parishu ter našemu koordinatorju gospodu Goeplu za njuno podporo in zaupanje.

Danes razpravljamo o bodočnosti skupne kmetijske politike in priložnosti za ustrezno podporo, zato je zelo pomembno vedeti, da več sto milijonov evropskih državljanov živi na podeželju, ki zajema velik odstotek ozemlja Skupnosti. Potrebujemo našo podporo prek solidarnosti.

Zelo sem zadovoljna, da so vsa poročila, o katerih smo v preteklih nekaj mesecih razpravljali v Evropskem parlamentu in Strasbourgu in katerih glavna tema je bila skupna kmetijska politika, sestavljena v enakem duhu in imajo enak nabo: da moramo upoštevati in prepoznati potrebe in priložnosti za kmete in podeželske prebivalce vseh držav članic.

Kot predstavnica Bolgarije, ki se je Evropski uniji pridružila med zadnjimi državami, menim, da je za evropske institucije in zlasti Evropski parlament ključnega pomena, da prebivalcem Skupnosti danes pošljemo jasno sporočilo podpore in pokažemo, da smo tu zato, da pomagamo v težkih časih gospodarske krize. Pred skorajšnjimi evropskimi volitvami je za evropske institucije pomembno, da pokažejo, da so ljudem blizu in da jim želijo pomagati v težkih časih, ki jih trenutno preživljamo.

Eugenijus Maldeikis, poročevalec. – (LT) Rad bi se zahvalil vsem kolegom in kolegicam za podporo. Razprava je pokazala, da je sveženj izjemno pomemben in da preprosto ne smemo pozabiti, kako zapletena je bila za Komisijo njegova priprava in tudi zagotovitev, da se sporazum sprejme. Menim, da moramo ceniti, da so države članice v zelo kratkem času uspele doseči sporazum in da je ta dokument sedaj v Parlamentu in bomo o njem glasovali.

Predstavljam si, da je bilo zelo težko vzpostaviti geografsko ravnovesje pri financiranju projektov in oceniti ukrepe za oživitve (govorim o tem, kako bodo vplivali na makroekonomska dogajanja in posamezne sektorje) ter uporabiti različne energetske podsektorske projekte za financiranje. Zato verjamem, da mora trenutni dogovor prinesiti rezultate, danes pa sem bil zelo zadovoljen, ko je komisar Piebalgs omenil, da bo razpis za zbiranje predlogov objavljen do konca meseca maja. To nam kaže, da delujemo dovolj strateško glede veliko občutljivost tega vprašanja.

Menim, da je ta sveženj tudi zelo pomemben v tem smislu, da se postopki vlaganja v Evropski uniji postopno upočasnjujejo zaradi gospodarske krize in bo torej zelo dobra spodbuda in sporočilo tako državam članicam kot energetskim podjetjem, da nadaljujejo s svojimi dejavnostmi vlaganja, da bomo lahko dosegli svoje strateške energetske cilje v Evropski uniji.

Ponovno se zahvaljujem vsem za vašo podporo in vas pozivam, da glasujete za ta sveženj in ga podprete.

Predsednica. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, med postopkom „catch the eye“ ste me spregledali. To je seveda vaša pravica, vendar pa sedaj v skladu s pravilnikom želim podati osebno izjavo.

Predsednica. – To ni mogoče, gospod Graefe zu Baringdorf, razprava je zaključena. Dobro veste, da je v postopku „catch the eye“ na voljo pet minut in da imajo prednost poslanci, ki v razpravi niso sodelovali. Zato vam sedaj ne morem dati besede, saj je razprava že zaključena. Žal mi je.

Pisne izjave (člen 142)

Adam Gierak (PSE), v pisni obliki. – (PL) Uredba vzpostavlja program pomoči za gospodarstvo EU med krizo. Dodelitev te pomoči energetskim projektom bo pripomogla k oživitvi gospodarstva, večji varnosti oskrbe z energijo in zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Vsaj predvideva se, da se bo to zgodilo.

Temu je namenjenih 3,5 milijarde EUR.

Nam bo ta program pomagal premagati krizo? Dvomim. S tem denarjem ne bo ustvarjenih veliko delovnih mest. Za pripravo vsakega projekta je potreben čas, zato bodo projekti izboljšali gospodarske razmere šele čez nekaj časa. Projekti se razlikujejo po svoji pomembnosti. Najpomembnejši so tisti, ki zadevajo energetske povezave med omrežji. To bo okrepilo kohezijo v EU.

Vseeno pa menim, da bi morali projekti vključevati energetske povezave med Poljsko in Nemčijo.

Na področju tehnologije zajemanja in shranjevanja ogljika so merila o izpolnjevanju pogojev previsoka in predvideva se, da se je tovrstna tehnologija že razvila do take stopnje, pa se dejansko ni.

Nonšalanca, s katero Komisija zapravlja denar Skupnosti, me bega, menim pa, da je posledica nerazsodnosti in doktrine v ozadju tega pristopa. Gre prav gotovo za metanje denarja skozi okno, saj bi ta denarjem, ki smo ga vložili v naprave za zajemanje in shranjevanje ogljika, koristneje uporabili, če bi ga vložili v obsežne obnove in izolacijo zgradb ali v izgradnjo več sto postaj za bioplin. Od tega bi imelo koristi tudi okolje.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), v pisni obliki. – (PL) V razpravi o poročilu o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju glede večletnega finančnega okvira (2007–2013) bi vašo pozornost usmeril na tri zadeve.

1. Podpreti bi morali odobritev 5 milijard EUR za financiranje energetskih projektov v letih 2009 in 2010 ter financiranje razvoja internetne infrastrukture na podeželskih območjih. 3,5 milijarde EUR bi morali dodeliti energetskemu omrežju in 1,5 milijarde EUR internetni infrastrukturi na podeželju.

2. Izrazil sem svojo podporo, vendar bi želel izraziti tudi skrb, da ta dodatna sredstva izvirajo iz razdelka 2, torej iz skupne kmetijske politike, kjer se bodo letne zgornje meje, predvidene za finančno perspektivo od leta 2007 do 2013, zmanjšale za 3,5 milijarde EUR v letu 2009 in 2,5 milijarde let v letu 2010. To je še posebej zaskrbljujoče, kadar je ogrožena zanesljiva preskrba s hrano v Evropski uniji.

3. Izraziti moram tudi zaskrbljenost nad dejstvom, da se takšna korenita sprememba v finančni perspektivi za obdobje od 2007 do 2013 izvaja dva meseca pred koncem tega parlamentarnega mandata, v naglici in brez priložnosti za objektivno razpravo na to temo.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – V okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva smo namenili 1 dodatno milijardo EUR razvoju infrastrukture širokopasovnega interneta na podežlju prek Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Ker se pretežno ukvarjam s vprašanji kmetijstva in podeželja, od srca pozdravljam to pobudo. V veliko državah članicah, vključno z mojo, kmetje in podeželani nimajo enakih možnosti dostopanja do širokopasovnega interneta, kar jih postavlja v občutno slabši položaj v primerjavi z meščani.

Vedeti moramo, da je ta pobuda del svežnja, katerega cilj je spodbuditi pešajoča evropska gospodarstva. V tem kontekstu upam, da bo boljši dostop do širokopasovnega interneta pomagal razvoju malih in srednje velikih podjetij na podežlju.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Odlično je, da je petmilijardni sveženj, ki ga je Komisija obljubila ob začetku krize, nazadnje le odobren. Denar je resnično potreben in menim, da sta prednostni nalogi energetike in podpore podežlju, ki si ju je Komisija zastavila in pomenita predvsem razvoj širokopasovnih omrežij, vredni vsega truda. Znesek 100 milijonov EUR za projekt podmorskega kabla Estlink 2 bo imel poseben učinek na Finsko. Odlično je, da je projekt Estlink z nespremenjenim zneskom ostal na seznamu vse odtlej, ko je Komisija prvič predstavila svoj predlog.

Prednostne naloge v svežnju za oživitev energetike pa so alarmantne, in sicer dejstvo, da se prvotna ideja Komisije, da le preprosto podpremo električna omrežja, zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS) ter projekte vetrnih elektrarn na morju, ni prav nič spremenila. Električna omrežja in vetrna energija iz elektrarn na morju si seveda zaslužita dodatna sredstva. Nesmotno poudarjanje zajemanja in shranjevanja ogljika pa je nerazumljivo, še zlasti zato, ker bo po vsej verjetnosti v glavnem financirano iz dohodkov trgovanja z emisijami.

Drugi projekti obnovljivih virov energije bi morali nedvomno imeti enake možnosti pri pridobivanju dodatnih sredstev za oživitev, poleg tistih v zvezi z vetrno energijo. Namesto vlaganj v tehnologijo CCS, ki so tvegana, bi morali dati poudarek obnovljivim virom energije. Različni projekti sončne energije bi si še posebej zaslužili financiranje.

V svežnju je bila tudi izjava, ki predlaga, da se neporabljena sredstva prerazporedijo za projekte za spodbujanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije. Že v prvotnih načrtih Komisije bi morali sredstva nameniti energetske učinkovitosti, namesto da uporabimo drobtinice, ki nam bodo morda ostale. Na žalost je bila tudi komponenta, ki je bila sprva načrtovana za „pametna mesta“, na koncu izključena iz svežnja za oživitev gospodarstva.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, Evropski sveženj za oživitev gospodarstva, ki mu pravimo tudi „petmilijardni sveženj“, je povezan z razvojem podeželja v EU. Dodatna sredstva, ki presegajo 1 milijardo EUR, bodo namenjena še izboljšanju dostopa do interneta na podežlju in soočanju z novimi izzivi iz pregleda skupne kmetijske politike. Škoda, da se je znesek razpoložljivega denarja nekoliko znižal, vendar pa je sedaj najpomembneje, da celoten zakonodajni postopek čim prej zaključimo. S tem bomo lahko zmanjšali nesorazmerje med podeželskimi in mestnimi območji v razvoju infrastrukture širokopasovnega interneta ter storitev, povezanih z novimi tehnologijami. Internet ni samo posebno okno v svet ter orodje za izmenjavo stališč in pridobivanje znanja, ampak nam služi tudi za opravljanje velikega števila upravnih zadev.

S sprejetjem tega svežnja bo EU poslala pozitivno sporočilo našemu podeželskemu prebivalstvu. Kmetovanje ima pomembno vlogo na podežlju, vendar pa je na teh območjih posluje tudi veliko vrst podjetij, na primer trgovin, delavnic in skladišč. Menim, da bo razvoj interneta na teh območjih pripomogel k razvoju izobraževanja in malih podjetij, vključno s turističnimi storitvami. Pripomogel bo lahko tudi k dodatnemu zaslužku, zlasti v manjših, družinskih kmetijskih gospodarstvih.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Gospe in gospodje, Evropski program za podporo oživitvi gospodarstva skupaj z vložkom skoraj 4 milijard EUR v energetske projekte je prišel ob pravem času in bo imel najmanj dvakraten pozitiven učinek: spodbujanje oživitve pomembnih sektorjev gospodarstva in reševanje bistvenih energetskih problemov.

Nedavna plinska kriza je jasno pokazala, da je varnost oskrbe z energijo neposredno odvisna od medsebojnega povezovanja energetske infrastrukture med državami članicami, brez katere prizadetim državam ni mogoče nuditi pomoči. Brez vzpostavitve dobrih povezav med sistemi v zadevnih državah ni mogoče izoblikovati enotnega energetskega trga ali uporabiti načela solidarnosti v EU.

Gospodarska kriza zahteva hitre rešitve. Zato podpiram predlagani program, pri tem pa se dobro zavedam, da način izbire projektov in razdelitve sredstev ni najpravičnejši.

Želel bi še posebej izpostaviti svojo podporo plinovodu Nabucco, kajti za EU je skrajni čas, da v ta projekt vложи več truda, če ne želimo zamuditi priložnosti za diverzifikacijo svojih virov z izkoriščanjem plina iz Kaspijskega morja. Pozivam Komisijo, da se vključi precej dejavneje in pri projektu Nabucco čim prej doseže dobre rezultate in napredek.

Hvala za pozornost.

3. Finančni trg: banke, pridružene centralnim institucijam, nekatere postavke lastnih sredstev, velika izpostavljenost, nadzorni režimi in krizno upravljanje (spremembe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES) - Program za podpiranje posebnih dejavnosti na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0139/2009) gospoda Karasa v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (KOM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)) in

- poročilu (A6-0246/2009) gospoda Hoppenstedta v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa za podpiranje posebnih dejavnosti na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)).

Othmar Karas, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, danes sem dobil priložnost, da vam predstavim ne le ugotovitve Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, ampak tudi rezultate dolgih pogajanj s Svetom in Komisijo. Prejšnji teden smo dosegli dogovor na trialogu o skupnem pristopu k razvoju novega okvira za finančne trge.

Prosim, da te predloge, o katerih danes razpravljamo, obravnavate kot sveženj. Nekateri med nami ste želeli več, nekateri manj, tako v Parlamentu, Svetu kot tudi Komisiji. Lahko vam povem, da se nismo strinjali o najmanjšem skupnem imenovalcu, vendar smo se poskušali dogovoriti o več stvareh, ne le o največjem skupnem imenovalcu.

Predlagali smo smer za nadaljnje korake, kajti vse to je samo prvi korak. Nismo našli odgovora na gospodarsko in finančno krizo. Pripravljeni pa smo storiti nov korak in doseči preboj v razvoju novega okvira za finančne trge, ki bo vodil k poenostavitvi ureditve finančnega trga in evropeizaciji, ti pa bosta povečali gotovost na finančnih trgih in stabilnost za vse udeležence trga, kar za finančne trge pomeni napredek in odziv na finančno krizo ter zaščito decentraliziranega sektorja.

Zahvalil bi se gospe Berès, gospe Bowles in tudi kolegom in kolegicam iz drugih skupin za podporo, zlasti pa sekretariatu in vsem uslužbencem.

Predlog zagotavlja večjo preglednost, večjo pravno varnost in stabilnost ter zato vzpostavlja več zaupanja v tem času, ki je prežet z nezaupanjem. To ni edina zakonodaja, ki jo predlagamo. Na zadnji plenarni seji smo se odločili, da bomo uredili bonitetne agencije, sprejeli smo nove nadzorne strukture v zavarovalništvu, Komisija pa je predstavila svoj novi predlog za hedge sklade. Gre za dodaten sveženj, s katerim smo začrtali pot.

Vsebuje pet točk. Prva je nadzor finančnih trgov, kjer je prvi korak okrepitev vloge Centra za evropske politične študije (CEPS) in Evropske centralne banke. Izboljšali smo tudi ravnovesje med domačimi in gostujočimi zakonodajalci. Drugi korak vključuje močnejšo integracijo nadzora finančnih trgov. To poročilo vsebuje vse zahteve, kajti potrebujemo integrirano nadzorno strukturo, s katero bomo lahko premagovali nove izzive.

Drugo področje je listinjenje v povezavi z odobravanjem posojil. Prvič v zgodovini uvajamo pravilo, da se lahko posojilo odobri le, če posojilodajalec v svojih poslovnih knjigah vodi ohranitev za listinjenje. Dogovorili smo se za najmanj 5-odstotno ohranitev, vendar pa smo CEPS-u naročili, naj preuči, ali bi bilo povišanje smotrno, in naj svoje ugotovitve objavi v pregledu Komisije pred zaključkom leta, pri tem pa upošteva

mednarodne dogodke. To je pomembno sporočilo za trge: brez ohranitve ni ničesar. Ohranitev omogoča preglednost in obenem izboljšuje nadzor.

Tretjič, uredili smo velike izpostavljenosti v zvezi z razmerjem med lastnimi sredstvi in tveganjem. Nobena velika izpostavljenost ne sme preseči 25 % lastnih sredstev banke. Kadar banke posojajo ena drugi, pa znesek 150 milijonov EUR ne sme biti presežen.

Četrta točka je ta, da si prizadevamo izboljšati kakovost lastnih sredstev in hibridnega kapitala. Vseeno pa upoštevamo obstoječe zakonske ureditve v državah članicah, saj ne želimo, da med gospodarsko in finančno krizo prihaja do učinkov procikličnosti. Pomembno je, da smo izoblikovali pravilno in profesionalno prehodno ureditev, zlasti za zadruge, hranilnice in tihe kapitalske udeležbe v Nemčiji. Vseeno pa je pred nami še veliko dela.

Kot peto točko bi želel izpostaviti procikličnost.

Poročilo navaja, da mora Komisija jasno in zelo hitro opredeliti učinke procikličnosti obstoječih direktiv in da moramo poskrbeti, da se ta nujna sprememba opravi pred jesenjo.

Pozivam vas, da sprejmete to poročilo in predlog za sporazum v dialogu, da bosta tako Evropska unija kot tudi Evropski parlament lahko ohranila svojo vodilno vlogo v reformi finančnih trgov. Pomembno je tudi, da izvedemo vse zahteve za prihodnji razvoj in tako odpremo pot izboljššanemu, stabilnejšemu in zaupanja vrednemu finančnemu trgu ter ponovno prevzamemo vodilno vlogo na naslednjem vrhu G20. Prosim za vašo podporo.

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

podpredsednik

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *poročevalec*. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, pomanjkljiv finančni nadzor po vsej Evropi in odpoved sistema na mednarodni in evropski ravni sta dav od razlogov za trenutno finančno in gospodarsko krizo. Zato moramo zagotoviti, da se informacije usklajeno vključujejo v sistem in da si posamezne organizacije izmenjujejo informacije v izogib naslednji krizi.

Dober javni nadzor v nekaterih državah članicah bi morali optimizirati za vseh 27 držav članic in s tem zagotoviti dober pretok informacij. Za to pa so potrebna finančna sredstva. Krizo moramo reševati zdaj in sredstva zagotoviti zdaj. Natanko to predvideva program Skupnosti za podporo specifičnim dejavnostim na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije.

Pozdravljam dejstvo, da se je Komisija odzvala na poziv Parlamenta k ukrepanju in da predlaga finančno podporo Skupnosti v sektorju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije ter za dejavnosti nekaterih evropskih in mednarodnih ustanov, da bi zagotovila učinkovitost politik Skupnosti na tem področju. Nov program Skupnosti se bo pripravil in omogočil neposredno financiranje teh posameznih institucij iz proračuna Skupnosti.

Tovrstno sofinanciranje lahko odborom in nadzornim organom v veliki meri pomaga zagotoviti, da svoje mandate izpolnijo neodvisno in učinkovito. Program mora biti prožen in primerno finančno podprt, da se zagotovi izpolnitev zahtev odborov, ki so vsaj na ravni 3, vključno s CESR, CEIOPS in CEBS. Predlog Komisije je bil 40 % pod tistim, kar so odbori na ravni 3 opredelili kot nujno za naslednja štiri leta. Svet ni bil preveč navdušen nad precejšnjim povečanjem proračuna, čeprav je bilo jasno, da je bilo občutno izboljšanje nadzora finančnega trga nujno.

Na koncu pogajanj smo se dogovorili o znesku približno 40 milijonov EUR za štiriletno obdobje: 500 000 EUR za odbore na ravni 3 v letu 2009 in nadaljnjih 38,7 milijona EUR med leti 2010 in 2013, od koder gre 13,5 milijona EUR za omenjene odbore. Glede odborov za računovodsko poročanje in revizijo pa je bil prvoten predlog Komisije za reformo te organizacije prešibak. To torej pomeni, da smo mi, kot Parlament, uspeli izboljšati zadeve in smo po pogajanjih v dialogu dosegli sprejemljiv rezultat pri posameznih finančnih referenčnih zneskih in obdobjih financiranja. Zadnje ugotovitve skupine gospoda de Larosièra in poročila kažejo, da obstajajo dobri razlogi za to, da Komisija Parlamentu in Svetu najpozneje do 1. julija 2010 predloži poročilo in potrebne zakonodajne predloge za nadaljnjo reformo pravne ureditve in pregled evropskih finančnih trgov, da se ta program prilagodi glede na spremembe.

V trenutni finančni krizi se zdi bistvenega pomena, da damo prednost širitvi konvergence pri nadzoru in sodelovanju na področju finančnih storitev v povezavi z računovodskim poročanjem in revizijo.

Na plenarnem zasedanju o Direktivi o solventnosti II pred dvema tednoma sem dejal, da je pomembno, da je Evropa poslala jasna sporočila, ki jim je preostali svet prisluhnil. Menim, da smo v preteklih tednih poslali jasno sporočilo, vključno s poročilom gospoda Karasa o bonitetnih agencijah, da nas naši mednarodni partnerji lahko jemljejo resno in da nismo samo tihi opazovalci, kot smo bili v zadnjih nekaj desetletjih. To je dober znak.

Zahvalil bi se rad obema poročevalkama v senci, gospe Bowles in gospe Berès. Ker je to moj zadnji govor v Parlamentu, se želim zahvaliti tudi Komisiji, svojim kolegom in kolegicam ter Svetu za sodelovanje. V veselje mi je bilo delati z vsemi vami. Naj navedem primer prijetnega rezultata tega sodelovanja. Češko predsedstvo Sveta se je pred 30 minutami odločilo, da bo sprejelo izid pogajanj v dialogu. Imamo predlog, ki ga lahko sprejmemo danes, in prepričan sem, da bodo tudi velike skupine v tem Parlamentu glasovale za te predloge.

Ponovno se vam zahvaljujem za sodelovanje.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, dva tedna po naši zadnji razpravi o ukrepih proti finančni krizi pozdravljam to priložnost za pogovor z vami o nadaljnjih aktivnostih, ki smo jih skupaj sprejeli za soočenje s tem izzivom.

Danes s posebnim zadovoljstvom pozdravljam možnost, da dosežemo sporazum za prvo obravnavo glede dveh ključnih ukrepov: program Skupnosti za podporo specifičnim dejavnostim na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije ter pregled Direktive o kapitalskih zahtevah. Oba bosta pomembno prispevala ne samo k prizadevanjem za oživitve gospodarstva, ampak predvsem k dolgoročni učinkovitosti finančnega nadzora in moči finančnega sektorja EU.

Najprej naj pozdravim spremembe, ki jih Parlament predvideva v predlogu programa Skupnosti za podporo specifičnim dejavnostim na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije. Finančna kriza je pokazala potrebo po nadaljnji krepitvi nadzornih režimov EU. Spomnila nas je na pomen preglednosti in neodvisnosti organov, ki se ukvarjajo s standardi finančnega poročanja in revizije.

Za Komisijo je najpomembnejši korak pri doseganju teh ciljev okrepitev vloge ključnih organov na teh področjih, tako na evropski kot mednarodni ravni. Zato je Komisija predlagala, da jih finančno podpre.

Menimo, da smo si soglasni v tem, da ti organi potrebujejo stabilno, raznoliko in ustrezno financiranje. Po sprejetju programa bodo lahko svoje poslanstvo izpolnili bolj neodvisno in učinkoviteje. Za tri odbore nadzornikov bo program prvi korak h krepitvi njihovih pristojnosti v skladu s priporočili iz de Larosièrevega poročila.

Dobili bodo priložnost za razvijanje projektov, kar bo izboljšalo konvergenco nadzora v Evropi in sodelovanje med nacionalnimi nadzorniki. Izmenjava informacij bo še bolj poenostavljena z vzpostavitvijo novih orodij informacijske tehnologije. Skupno usposabljanje nacionalnih nadzornikov bo omogočilo nastanek enotne nadzorniške kulture.

Program bo pripravil tudi temelje za naslednje korake nadzorniških reform, s katerimi se bo Komisija ukvarjala v naslednjih tednih. Zagotoviti moramo tudi visoko kakovost pravil računovodskega poročanja in revizije, ki se usklajujejo na mednarodni ravni. Poskrbeti moramo, da so vsem evropskim uporabnikom na voljo enotni pogoji delovanja in da pravila postavljajo organi za določanje standardov.

To je pomemben pogoj za vzpostavitev ugodnega poslovnega okolja za podjetja, še zlasti v trenutnih gospodarskih razmerah. Če se izognemo odvisnosti Fundacije Odbora za mednarodne računovodske standarde (IASCF), Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) in mednarodnega Odbora za javni nadzor (POB) od prostovoljnega financiranja nediverzificiranih potencialno zainteresiranih strank, lahko izboljšamo kakovost in verodostojnost postopka določanja standardov.

Če okrepimo Evropsko svetovalno skupino za računovodsko poročanje (EFRAG), bomo lahko bolj svetovali v korist Evropske unije, ko bo Mednarodni odbor za računovodske standarde (IASB) opredelil mednarodne standarde računovodskega poročanja. Če mednarodnemu Odboru za javni nadzor (POB) pomagamo povečati pristojnosti, bomo lahko zagotovili, da je uporaba mednarodnih revizijskih standardov skladna z zahtevami EU glede kakovosti.

Predlagane spremembe predvidevajo prilagoditev predloga Komisije o načinu razdelitve sredstev med upravičence. S tem nismo popolnoma zadovoljni. Zlasti bi nam ustrezalo, če denarja ne bi preusmerjali od Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) k odborom nadzornih organov EU.

EFRAG je evropski organ. Je pomemben element vpliva EU na postopek določanja standardov, ki ga vodi Fundacija Odbora za mednarodne računovodske standarde (IASCF). To, da denar, namenjen EFRAG, razdelimo drugim evropskim organom, ni dober znak. Vseeno pa priznavamo, da bo znesek, ki bo prerazporejen od EFRAG k odborom nadzornih organov EU, zelo omejen.

Verjamemo tudi, da lahko še vedno dosežemo večino ciljev, h katerim stremimo v okviru programa, zato lahko spremembe podpremo. Kot je povedal tudi gospod Hoppenstedt, ob tej priložnosti z veseljem napovedujem, da je Coreper danes zjutraj sprejel predlagane spremembe, kar pomeni, da lahko sedaj tako Svet kot Komisija podpreta predlog Parlamenta.

Naj posvetim še nekaj besed pregledu Direktive o kapitalskih zahtevah – z veseljem vam sporočam, da Komisija v splošnem podpira spremembe Parlamenta. V splošnem, ne pa v celoti, kajti Komisija ima še vedno nekaj zadržkov glede listinjenja.

Predlog, ki ga je Komisija sprejela oktobra lani, je rezultat obsežnih posvetovanj, ki so se začela še pred nastankom finančne krize. Z več vidikov se je ta pregled Direktive o kapitalskih zahtevah izkazal kot pravočasen in robusten prvi odziv na krizo.

Evropski parlament se je na poziv o sprejetju predloga na prvi obravnavi nemudoma odzval, kar je res hvalevredno. Rezultat tega je, da imamo sedaj strožja načela upravljanja likvidnostnih tveganj, trdna pravila o razpršitvi tveganj, močnejši nadzor, boljšo kapitalsko osnovo in interes za vlaganje, obenem pa tudi zahteve glede skrbnega pregleda listinjenja. Na vsak način je to velik napredek.

Glede te slavne 5-odstotne ohranitve za listinjenje pa me veseli, da Parlament ni podlegel pritiskom industrije, naj odpravi nekaj, kar so še lani opredelili kot popoln nesmisel. Naj povem, da pravilo ohranitve ni nesmisel, ampak zdravorazumska poteza. G20 sedaj priznava, da je ta ukrep ključen za okrepitev finančnega sistema. Vnaprej pa bo Komisija, brez sence dvoma, podprla vsakršna prizadevanja, da bi bilo besedilo še brezhibnejše.

Komisija je na čelu svetovnih pobud za reševanje krize. Baselski odbor za bančni nadzor bo stopil v korak z nami. Zato toplo pozdravljam določbo, ki predvideva pregled do konca leta 2009, ki jo je predlagal Evropski parlament. Odbor bo preučil potrebo po višji zahtevi za ohranitev, pri tem pa upošteval dogajanja v mednarodnem prostoru.

Zadovoljen sem tudi, da Parlament ni podlegel pritiskom industrije po manj strožjih pravilih na področju medbančnih tveganj. Ne smemo pozabiti, da so banke ravno tako izpostavljene tveganjem. To je najpomembnejša lekcija finančne krize. Ustrezna razpršitev in zavarovanje sta ključnega pomena pri zagotavljanju finančne stabilnosti.

V zvezi z lastnimi sredstvi razumem nejevoljo nekaterih poslancev, da bi Parlament lahko upošteval poslabšanje bonitete nekaterih nacionalnih instrumentov, ki ne izpolnjujejo meril za temeljni kapital. Bom natančnejši. Razumem ta odpor, vendar samo v trenutnem gospodarskem kontekstu. Večina oživitve je na pravi poti. Komisija se je trdno zavezala k nadaljnjem izboljševanju kakovosti lastnih sredstev, kot je bilo dogovorjeno tudi na vrhu G20.

Kar zadeva listinjenje pa Komisija še vedno meni, da bi se v nekaterih pogledih splačalo še natančneje opredeliti način izračuna 5-odstotne ohranitve. Razumem, da je Evropski parlament delal pod časovnim pritiskom, in veseli me, da je Komisija dobila drugo priložnost za izboljšanje besedila poročila do konca leta 2009.

Dve poročili, o katerih boste danes glasovali, nam kažeta, da se je – če poslanci EP, finančni ministri in komisarji razmišljajo vnaprej in zagotovijo politično vodstvo –, možno na trenutne izzive odzvati hitro in učinkovito. Oba ukrepa, o katerih danes razpravljamo, bosta precej prispevala k utiranju poti za pregled finančnega in nadzornega okvira EU.

Poleg teh ukrepov smo prejšnjo sredo predstavili sveženj ključnih pobud v zvezi s premagovanjem finančne krize, alternativnimi investicijskimi skladi, strukturami nagrajevanja in svežnju produktov za male vlagatelje.

Nenazadnje pa bo Komisija v treh tednih v sporočilu predstavila svoje poglede na nadaljnje aktivnosti, povezane s priporočili de Larosièrovega poročila o finančnem nadzoru. Sprejetju na junijskem Evropskem svetu bodo jeseni sledili še drugi zakonodajni predlogi.

Gary Titley, poročevalec mnenja Odbora za proračun. – Gospod predsednik, v zvezi s poročilom gospoda Hoppenstedta bi želel predstaviti mnenje Odbora za proračun. Kot za gospoda Hoppenstedta bo tudi zame to v dvajsetih letih zadnji govor pred Parlamentom.

Odbor za proračun priznava pomembnost teh predlogov in njihovo nujno obravnavo. Dokaj jasno je, da se bodo nekatere ključne politike EU brez ustrezne finančne podpore izjalovile, zato z veseljem podpiramo predlog. Vseeno pa bi želeli poudariti, da denar prihaja iz rezerv pod odstavkom 1a, kar bo znižalo znesek rezerve in s tem tudi zmanjšalo razpoložljivost sredstev za druge projekte, ki bodo morda v prihodnje pomembni. To bi morali upoštevati.

Drugič, morali bi tudi zagotoviti, da te organizacije na noben način ne postanejo agencije, kajti če se to zgodi, bodo zanje seveda veljali mednarodni sporazumi za agencije.

Nazadnje, ne želimo, da je položaj Odbora za proračun na kakršen koli način ogrožen zaradi naglice pri teh predlogih. Zato je Odbor za proračun v ponedeljek zvečer z veseljem podprl predlog gospoda McCreevyja o vmesnem financiranju, s katerim lahko zagotovimo, da stečejo ustrezni finančni postopki in ustrezen dialog o finančnih učinkih predlogov.

Predsednik. – Hvala vam, gospod Titley, za 20 let, ki ste jih posvetili evropski stvari.

John Purvis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, naše stare roke se očitno ena za drugo dvigujejo in prosijo za besedo, ampak ko moj zadnji govor v Evropskem parlamentu vsaj ne bi bil v najslabših gospodarskih razmerah, ki sem jim bil kdaj koli priča, saj se je moje življenje začelo v neizprosnih tridesetih letih prejšnjega stoletja, in ko mi vsaj ne bi bilo treba razpravljati o tem delu evropske zakonodaje, ki žal ni v celoti zadovoljivo: o Direktivi o kapitalskih zahtevah.

Skupaj s svojo skupino bom podprl kompromis, ki ga je z veliko spretnosti in potrpežljivosti pod tako hudim časovnim pritiskom in v trenutnih vročinskih gospodarskih razmerah dosegel poročevalec Karas. Upam, da se bodo moji kolegi, ki se bodo vrnili v Parlament po volitvah, ponovno lotili celotnega postopka soodločanja, ki lahko v dodobra prevetri in izboljša našo zakonodajo. Bojim se, da bo večina te preuranjene zakonodaje imela nenačrtovane in neugodne posledice. Bojim se na primer, da bodo pravila o velikih izpostavljenostih, ki jih komisar McCreevy tako poveljuje, a dejansko povzročajo skrb zaradi tveganja nasprotne stranke, še toliko bolj otežila ponovno vzpostavitev medbančnega monetarnega trga v njegovem polnem in želenem obsegu. Bojim se, da bo novo pravilo ohranitve, ki ga komisar McCreevy tudi hvali, dejansko otežilo ponovno oživitve listinjenja, ki je bistven in pretežno koristen mehanizem financiranja hipotek, avtomobilskih posojil in široke potrošnje.

Vse spodbude s strani vlade, ki lahko pridejo v poštev, ne morejo rešiti umirajočega trga listinjenja. Zato upam, da bodo takrat, ko bo napočil čas za pregled te direktive, opravljene potrebne ocene vpliva, da bodo upoštevani modri nasveti, da bo globalni kontekst ustrezno in v celoti upoštevan in da bodo na koncu izvedena najustrežnejša pravila.

Pervenche Berès, v imenu skupine PSE. – (FR) Komisar, obžalujem, da predsedstvo Sveta ni prisotno. Gospod McCreevy, svoj mandat ste preživel v vlogi komisarja za notranji trg, na katerem je vladalo regulatorno zatišje. Na žalost – ne vem, kako naj se izrazim – bi morali spremeniti svoje mnenje in na koncu upoštevati nasvet Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki vam je, potem ko je gospod Katiforis predstavil svoje poročilo, dejala, da potrebujemo zakonodajo za bonitetne agencije, ali pa bi prisluhnili našemu poročevalcu gospodu Rasmussenu, ki vam je povedal, da bančni sektor potrebuje uvedbo ohranitve za listinjenje.

Nazadnje bi se morali odločiti tudi za uvedbo jamstev za bančne depozite. Veste, regulatorne počitnice niso nič novega. Na srečo nam teh vprašanj v naslednjem parlamentarnem mandatu ne bo treba več reševati z vami. To pravim zato, ker je vaš zadnji predlog o alternativnih skladih in investicijskih skladih, ki ste nam ga predstavili, nerazumen, o čemer priča tudi to, da o predlogu niste želeli razpravljati z Odborom za ekonomske in monetarne zadeve.

Kar zadeva poročilo gospoda Karasa, pa menim, da je pomembno in da ga moramo danes sprejeti, saj v okviru Unije bančnemu sektorju in vsem partnerjem G20 sporoča, da je treba pri listinjenju uvesti ohranitev deleža. Lastna sredstva je treba bolje opredeliti. V bodoče bomo potrebovali več nadnacionalnih nadzorov skupin ter integriran nadzor v skladu s poročilom gospoda Jacquesa de Larosièra. Nazadnje moramo ustanoviti tudi klirinške hiše za izvedene finančne instrumente in zamenjave neplačil.

Gospodu Karasu se želim zahvaliti za to, da smo lahko ponovno odprli dialog, tako da bomo lahko v obdobju pred uveljavitvijo te direktive preučili prag ohranitve. Ker smo naročili raziskave in pooblastili CEBS za določitev pogojev za strokovno načrtovanje te ohranitve, smo lahko preverili, ali je 5-odstotna ohranitev,

o kateri bomo glasovali danes, ustrezen prag, še toliko bolj po popravku obsega ohranitve, ki se je izkazal kot prava poteza, saj smo se znebili jamstev, ki jih je želel gospod Purvis.

Kar zadeva poročilo gospoda Hoppenstedta, pa se mu želim iskreno zahvaliti, saj menim, da se na tem področju udeležujemo koristno in pozitivno. V preteklosti nam je Komisija dejala, da ne more financirati odborov na ravni 3; danes pa je to možno, preden ti odbori postanejo agencije. To pozdravljamo. Na pobudo poročevalca bodo tako stroški poslovanja kot projektni stroški upravičeni do financiranja, Parlament pa bo imel vpogled v vrsto projektov, ki se financirajo na ta način. To iskreno pozdravljamo, saj je korak v pravo smer.

Nazadnje pa naj v zvezi z računovodskimi standardi in razmerami, v katerih mednarodne organizacije prispevajo k njihovem izoblikovanju, povem, da pritiskamo na te organizacije, da izboljšajo svoje vodenje in bolje opredelijo svoje vloge. Menim, da je Evropski parlament skupaj s poročilom gospoda Hoppenstedta tudi na tem področju opravil koristno delo, zato se želim zahvaliti vsem poročevalcem ter tudi Parlamentu, če bosta ti dve poročili v nadaljevanju seje sprejeti z veliko večino.

Sharon Bowles, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, dogovorjeno besedilo Direktive o kapitalskih zahtevah je napredek na področju temeljnega kapitala in nadzora. Določba o listinjenju, ki sedaj vključuje tudi sorazmerne penale za pomanjkljivosti v zvezi s skrbnim pregledom, ni brezhibna, ampak ustreza svojemu namenu – ponovno vzpostaviti zaupanje in red na trgu listinjenja. Pregled odstotka ohranitve ob koncu leta pomeni, da smo upoštevali vse osnove, vključno z mednarodnim sodelovanjem.

Evropski problemi z listinjenjem prihajajo od nakupne strani vlagateljske skupnosti iz ZDA, vendar pa je strah ohromil tudi naše listinjenje. Banke so izgubile glavni instrument, ki jim je omogočal nadaljnjo prodajo svojih posojil – gre za pomemben instrument, saj je sprostil kapital za nadaljnje posojilne posle in je predstavljal glavno gonilo rasti. V letih 2006 in 2007 so evropska listinjenja znašala 800 milijard EUR: 526 milijard EUR je podpiralo evropske hipoteke, več deset milijard pa nakupe avtomobilov, potrošnja po kreditnih karticah in posojila malim in srednje velikim podjetjem – da, vključno z okrog 40 milijard EUR nemških posojil malim in srednje velikim podjetjem. To so področja, kjer je kreditni krč povzročil največ škode. To pa ni naključje. Ker se moramo soočiti z dejstvom, da je bančno kreditiranje omejeno s kapitalom banke in da banka obtiči, dokler ne poveča kapitala ali proda posojila naprej. Torej, prej ko bomo spravili v pogon kakovostno in nadzorovano listinjenje, bolje bo.

Lahko se nam zdi, da bi glede na to, da 5-odstotna ohranitev drži banke na vajetih, z 10-odstotno ohranitvijo dosegli še več, vendar pa ohranjeni del pomeni tudi strošek kapitala, ta pa znižuje kapital, ki ga je mogoče sprostiti, ter omejuje kreditiranje. 10 % v teh časih neprekinjenega kapitalskega pritiska bi prizadelo posojilojemalce in podjetja, ne banke. Tudi zato se tudi drugi forumi, ki so sprva predlagali višji odstotek ohranitve, vse bolj odločajo za 5 %.

Nazadnje bomo s pametnim nadzorom in previdnostjo preprečili nove zlorabe v prihodnje, ne pa z ureditvijo za stare in minule zlorabe. Glede odborov na ravni 3 lahko vidimo, da je bil kljub problemom in napakam pri nadzoru Parlament tisti, ki je bolje kot države članice prepoznal, da lukenj ni mogoče zamašiti brez sredstev. Zato je za te odbore zahteval več sredstev. Mednarodni računovodski in revizijski organi bodo tudi imeli koristi od bolj razpršenega in nevtralnega financiranja, EU pa lahko pri tem prednjači – vendar ne neskončno dolgo, saj se ji morajo pridružiti še druge države. Veseli me, da sem to pojasnila. Financiranje bi morali zahtevati tudi od uporabnikov, na primer vlagateljev.

Konstantinos Droutsas, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, sedanja gospodarska kriza je kriza prevelike proizvodnje in prekomernega kopičenja kapitala. Kot sedaj vsi priznavajo, smo dejansko v krizi kapitalizma. Nekateri se trudijo to krizo predstaviti kot finančno ali likvidnostno, da bi zavedli delavce in jim ne bi bilo treba s prstom pokazati na prave vzroke, katerih posledice so vse večja brezposelnost, nižji dohodki, ohlapna delovna razmerja in vsesplošen napad nanje.

Ukrepi, s katerimi naj bi nadzorovali računovodske standarde prek kontrole kreditnih linij in lastnih sredstev, so neuspešni, a ne samo pri povečanju odgovornosti bank; dejansko gre za ukrepe, ki jih banke same želijo, da bi ohranile svojo neodgovornost pod pretvezo površnega nadzora in kontrole, saj bosta le-ta, namesto da bi zaščitila interese malih vlagateljev, ki so bili in so še vedno izpostavljeni tveganjem gospodarske krize, ohranila konkurenčne pogoje za banke in jim omogočila uporabo novih instrumentov za povečanje dobička.

Zadržanost bank, ki so jo pokazale celo v primeru sofinanciranja države v zameno za minimalen nadzor, je značilna za banke in za njihovo pomanjkanje odgovornosti, ki v tržni džungli vodi do višjih dobičkov in cen, medtem ko morajo delavci zopet plačati ceno krize. Delavce odločitve Evropske unije glede premaganja

krize niso preslepile ali zmedle. Vedo, da te odločitve prenašajo celotno breme krize na njihova pleča in da želijo priskrbeti kapitalu še več dobička.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Hvala, gospod predsednik. Preživljamo svetovni finančni polom, ki nam vztrajno povzroča probleme. Analizirati moramo, zakaj se je to zgodilo, še preden začnemo ukrepati na ravni EU. Povedal bi rad naslednje. Prvič, imamo kapitalizem brez lastnikov. Velikih podjetij nič več ne upravljajo delničarji, ampak pokojninski skladi, zavarovalnice in druge vrste skladov. To vodi v razmere, v katerih lahko uradniki upravljajo podjetje na kakršen koli način, to pa počnejo tako, da zadovoljijo svoje interese, kar močno povečuje tveganja – rezultat vsega tega pa imamo sedaj na dlani. Imamo banke, ki so „prevelike, da bi lahko propadle“, kot slišimo reči. Zakon Glass-Steagall je to želel preprečiti, vendar ga je ZDA odpravila. Morali bi razmisliti o tem, da morda to ni del rešitve. Imamo jamstva za vloge za male varčevalce in tudi precej velike varčevalce. To pomeni, da ljudje, ki vlagajo denar v banke, niti malo ne skrbijo, ali so te banke varne, saj vedo, da jih bodo zaščitili davkoplačevalci. To je problem. Vodilni v centralnih bankah ne pokajo mehurčkov, ampak so pohvaljeni kadar poskrbijo, da mehurčki rastejo *ad infinitum*.

Alanu Greenspanu je razlaga, zakaj so se zadeve tako poslabšale, ki je v praksi zelo tehtna, prinesla velik sloves. Drugorazredna posojila so izvor vsega zla, uvedli pa so jih politiki, ki nam sedaj pravijo, da bomo to rešili tako, da bomo trgu odvzeli moč. Dvomim v to. Regulativni sistem iz Basla II je bil zaobiden z bančništvom v senci. Zdaj se pogovarjamo o novih pravilih za kapital. To pomeni še več bančništva v senci in ne bo pomagalo. Zato menim, da bi morali zadeve reševati drugače, in sprašujem, kaj je mogoče storiti. Odkrili bomo, da je na ravni EU mogoče storiti bore malo. Gre za svetovni problem, ki bi se moral reševati drugje.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po mojem mnenju je bila ena izmed najboljših potez Evropskega parlamenta v tekočem obdobju delovanja lanskoletna odločitev, da sta potrebni stroga ureditev in večja stabilnost finančnega sistema. Škoda, da se to ni zgodilo tri leta prej. Predložitev osnutka direktive o kapitalskih zahtevah je drug praktičen rezultat v tem kontekstu. Finančna kriza je pozornost usmerila v pomanjkljivosti nadzornih mehanizmov, vključno s konsolidiranim nadzorom.

Strinjam se, da mora biti začetna točka za reševanje težave vzpostavitev decentraliziranega evropskega sistema organov za bančni nadzor na podlagi modela evropskih centralnih bank. Prav tako podpiram strožje predpise o listinjenju. Izdajatelji bi morali nositi določen delež tveganja, ki izhaja iz izpostavljenosti, ki jih listinijo, od investitorjev pa bi bilo treba zahtevati dodatno skrbno ravnanje. Samo tako je mogoče doseči napredek.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. Rad bi čestital poročevalcem in poročevalcem v senci skupine za doseženi kompromis. Čeprav se mnogim izmed nas številni argumenti zdijo daleč od idealnih ali koristnih, mislim, da je pomembno, da se predpisi pripravijo takoj, pred volitvami.

Rad bi podal nekaj opazk. 1. Kot poročevalec, odgovoren za mikrokredite, pozdravljam dejstvo, da poročilo vsebuje zahtevo, ki je zajeta tudi v mojem poročilu, in sicer, da se oblikuje sistem upravljanja tveganj, ki odraža mikrokreditne lastnosti, tj. brez tradicionalnega zavarovanja in presežka. Upam, da se bo to zgodilo čim prej. Rad bi se zahvalil gospe Berès za njeno spremembo predloga. 2. Zelo kritičen sem bil do nadzorne ureditve že med razpravo o spremembi leta 2005. To velja zlasti za nadzor matičnih ustanov, kar dejansko povzroča tudi ustavne pomisleke v zvezi z uporabo v državi odvisnih družb, čeprav se slednje večinoma nahajajo v novih državah članicah.

To ranljivost je zdaj zmanjšal, če ne kar odpravil kolegijski sistem, ki je po mojem mnenju samo korak v pravo smer, ne pa dejanska rešitev. Toda zaradi kompromisa menim, da to stanje predstavlja napredek, predvsem zato, ker obstoječi kompromis zagovarja tudi, da bi bilo treba hitro izdelati osnutek uredbe o celovitem nadzornem sistemu na podlagi gradiva De Larosiéra, ki bo po našem mnenju že dober, prav tako pa bo precej koristil komunitarizaciji.

Posebej bi se rad zahvalil za solidarnost, izkazano državam zunaj evrskega območja v zvezi s spremembo člena 153(3), saj s sprejetjem mojega predloga ločena premija za tveganje ne bo začela veljati pred koncem leta 2015 za posojila tem državam, ki so jih večinoma prejele v evrih iz javnega financiranja ali od centralne banke. Ob upoštevanju vseh teh točk predlagam skupinsko glasovanje o kompromisu, vključno s 5 % ohranitvijo, kar samo po sebi označuje določeno mero napredka.

Ker je to moj zadnji govor, naj za konec povem, da bi se rad zahvalil tudi vam, gospa predsednica, in kolegom poslancem za delo, ki sem ga lahko tu opravljal zadnjih pet let.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Letos se bo evropsko bogastvo zmanjšalo za 4 %, število nezaposlenih pa se bo povečalo na 26 milijonov. Svet in Evropska unija bi morala storiti več, bolje in prej, kar zadeva ureditev finančnih trgov.

Pozdravljam delo, ki ga je opravil ta Parlament, velikokrat se je mudilo, rad pa bi poudaril prispevek Skupine socialdemokratov in Evropskega parlamenta, ki bi mu morali v primernem času izkazati večje priznanje.

Žal mi je, da se je Komisija odzvala počasneje, bolj postopoma in omejeno, kot je zahtevala in zahteva situacija, kar ponazarja nedavni predlog o hedge skladih.

Sprejetje direktive o kapitalskih zahtevah je še en korak v pravo smer. Vemo, da ni dovolj ambiciozen in ne izpolnjuje pričakovanj, toda danes je najpomembneje dati jasen signal finančnih ustanovam in trgom, da se je običajno poslovanje končalo. Odobravam delo poročevalca in poročevalcev v senci, zlasti Pervenche Berès, ki so ga opravili v iskanju kompromisa.

Ta direktiva uvaja jasna pravila, toda še veliko dela bo potrebnega do naslednje revizije nekaterih bolj kontroverznih vprašanj, zlasti glede stopnje ohranitve za namen listinjenja.

Danes je ključno, da Parlament zagotovi sprejetje te direktive in s tem pošlje jasno sporočilo evropskim državljanom, da se stvari spreminjajo in se bodo še naprej ter da smo posebej zaskrbljeni zaradi njih.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, finančna kriza je jasno pokazala, da je treba okvir finančnega trga Evropske unije popraviti. Moja skupina podpira predloge, ki so se oblikovali v trialognih pogajanjih, zlasti predloge za novo Direktivo o kapitalskih zahtevah za banke. Zaradi 5 % ohranitve za listinjenje se bo nadzor na podlagi tveganja povečal, zloraba sredstev za poseben namen bo izginila, kakovost strukturiranih produktov pa se bo izboljšala. Vendar pa mi je žal, da je pravilo o medletnih medbančnih posojilih zelo omejujoče in da so tihi kapitalski vložki sprejeti kot kapital polne vrednosti samo za prehodno obdobje.

Napredek, ki je bil dosežen s prestrukturiranjem okvira finančnega trga, je dober, toda še ne zadostuje. Zato se bo delo nadaljevalo. Upam, da se bodo banke izkazale kot bolj pripravljene na sodelovanje, kot so bile v preteklih nekaj mesecih, ko se mi je zdelo, da bolj kot partner v iskanju naprednih rešitev delujejo kot zaviralec.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da smo s tem drugim projektom, o katerem razpravljamo danes, začeli zato, da bi ureditev finančnega trga postavili na običajno osnovo. Krizo finančnega trga je mogoče deloma pripisati propadu trgov, deloma pa neuspešni ureditvi. Sestavili smo seznam ukrepov, ki jih morajo urediti bonitetne agencije. Sprejeli smo resolucije o Direktivi o kapitalskih zahtevah, plačah vodilnih delavcev, hedge skladih, računovodskih predpisih in evropski nadzorni strukturi. Danes obravnavamo drugo točko.

Pogajanja potekajo na podlagi glasovanja v odboru, ne v običajnem postopku prve obravnave, temveč na podlagi sporazuma med Svetom, Komisijo in Parlamentom. Priznam, da je gospod Karas dosegel veliko. Toda mnogi kolegi poslanci, kot jaz, imamo drugačno mnenje, kot je dejal gospod Klinz. Tu gre predvsem za ohranitev za listinjenje. Kriza trga listinjenja in finančnega trga je nastala tudi zato, ker so se ustvarili produkti finančnega trga brez lastnega tveganja. Zato si banke med seboj ne zaupajo več, ker nobena nima vrednostnih papirjev, za katere prevzemajo odgovornost prek tveganja. Predlog omenja 5 % ohranitev. Po mojem mnenju je 10 % mnogo primernejše in zato sem vložil spremembo. Prepričan sem, da bo Svet, če sprejme vse druge stvari, moral razmisliti o 10 % ohranitvi. Kot Parlament imamo odgovornost, da državljanom damo dodatna zagotovila, da se tovrstna svetovna kriza finančnega trga ne more več ponoviti.

Zato predlagam in zahtevam, da sprejmemo kompromis, ki ga je dosegel gospod Karas, razen 10 % ohranitve in odbitka tihih kapitalskih vložkov.

Ieke van den Burg (PSE). – Gospod predsednik, tu stojim z mešanimi občutki med mojo zadnjo razpravo v tem Parlamentu. Zelo zadovoljna sem z odločitvijo o poročilu gospoda Hoppenstedta, da se poveča financiranje odborov na ravni 3. To je korak v smeri močnega evropskega nadzora nad finančnimi trgi, ki so se razvili daleč prek nacionalnih meja. To sem močno podpirala in upam, da se bo razprava o tem odločno nadaljevala v prihodnjem mandatu.

Drugi dokument o Direktivi o kapitalskih zahtevah (DKZ) po mojem mnenju ni dober primer boljše ureditve po Lamfalussyjevem postopku, ki smo ga razvili v 10 letih, odkar sem aktivna. Podprla bom rezultate, ker moramo trgu poslati močan signal, toda ljubši bi mi bil pristop, ki bolj temelji na načelih, in preglednejše posvetovanje v političnem procesu. To je posledica pritiska, da se doseže ta rezultat na hitro. Upam, da se

bo Lamfalussyjev postopek ustrezno upošteval tudi konec leta, ko se bo DKZ celoviteje preučila. Toplo priporočam, da Odbor za ekonomske in monetarne zadeve ponovno uvede ta postopek.

V svojem zadnjem govoru bi se rada navezala na besede gospe Berès in povedala gospodu McCreevyju, da je na žalost tisto, kar je storil za ureditev teh finančnih trgov, zares premalo in prepozno. Rada bi se zahvalila kolegom iz Odbora za ekonomske in monetarne zadeve za njihovo sodelovanje v teh 10 letih. Upam, da bodo z novim mandatom dobili komisarja, ki se bo izključno posvečal finančnim trgov, obravnaval portfelj, ki se dejansko osredotoča na to zelo pomembno temo, ki nas je pripeljala do današnje stiske, in ki bo zares predan ureditvi in ustreznemu evropskemu nadzoru finančnih trgov.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, če želite osušiti barje, ne vprašate najdebelejših žab, kako naj to storite. Prav v tem je problem poročila o Direktivi o kapitalskih zahtevah, o kateri danes razpravljamo. Če nočemo še naprej ustanavljati slabih bank naslednjih deset ali dvajset let, potem moramo banke in kreditne ustanove pripraviti do tega, da prevzamejo precejšnje poslovno tveganje, če se še naprej ukvarjajo s kritičnimi produkti. Pet odstotkov ni precej.

Komisar McCreevy je omenil 15 %, sektor pa je nato njegov predlog znižal na 5 %. Svet se je s tem strinjal in Evropski parlament je sprejel zelo borno številko. Mi, nemaški socialni demokrati, bomo glasovali za višjo ohranitev in za nadaljevanje tihih kapitalskih vložkov, ker je konkurenčna politika, ki napada poslovni model in nima nič s prestrukturiranjem bank, nepravilna.

Upam, da bomo sprejeli razumno resolucijo in da bomo imeli po 7. juniju Parlament, ki bo pogumno in drzno jasno govoril med prestrukturiranjem finančnega trga.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gospod predsednik, ne smemo predstavljati sprejetja te direktive, ki je prvi odziv na finančno krizo avgusta 2007. Glede na okoliščine jo je treba uporabljati previdno, da se izognemo U-ovinkom, spremljati pa jo mora bolj ambiciozna revizija v skladu z mednarodnimi dogodki.

Finančne ustanove zahtevajo trdno kapitalsko osnovo in morajo med seboj tekmovati uravnoteženo prek usklajene opredelitve lastnih sredstev, zlasti hibridnih instrumentov, in sorazmerne okrepitev upravljanja glavnih tveganj. Nujno je povečati preglednost in uskladiti interese izdajateljev in investitorjev v postopku listinjenja. Ohranitev vsaj 5 % listinjenih produktov v bilanci stanja, izogibanje večkratni uporabi takšnih produktov in večja potrebna skrbnost investitorjev so koraki v tej smeri. Oblikovanje kolegijev nadzornikov za čezmejne skupine in okrepitev vloge Odbora evropskih bančnih nadzornikov sta potezi v smeri celovitejšega evropskega nadzora.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Tudi jaz bi se rada zahvalila svojim kolegom za pet odličnih let sodelovanja, čeprav moram reči, da obstajajo še nerešena vprašanja za naslednje parlamentarno obdobje. Zlasti ta direktiva ne rešuje problema ocenjevanja bančnih dejavnosti.

Pristop na podlagi tveganja ni primeren za vse namene in zares moramo razmisliti o drugi vrsti ocene, morda o tem, kar je znano kot pristop na podlagi uspešnosti. Poleg tega se še nismo odločili, kdo bo plačal. Davkoplačevalci katere države bodo tvegali lasten denar, če ima velika evropska skupina težave?

Ali bo na evropski ravni oblikovan poseben sklad? Ali bodo različne države prispevale v skupen sklad? Dokler ne dobimo odgovora, ne moremo reči, da imamo močno in dobro pripravljeno ureditev finančnega sektorja.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Gospod predsednik, trdno verjamem, da bi morali biti ukrepi, o katerih tu razpravljamo, tudi preventivni, saj je položaj zelo resen. Število izvedenih finančnih instrumentov na svetovnem trgu je petkrat večje kot svetovni bruto domači proizvod in ta mehurček se bo razpočil, pri tem pa obstaja tveganje, da bo bruto domači proizvod dramatično padel, zlasti v Združenih državah. Trpel bo ves svet, vključno z evropskimi državami. Obstaja tudi nevarnost hiperinflacije, saj prevladuje prepričanje, predvsem v Združenih državah, da je mogoče vse težave rešiti z vnosom vse več denarja v sistem, čeprav ima ta strategija velike pomanjkljivosti. Zato menim, da je preventivni vidik izjemno pomemben in da bi bilo treba preprosto prepovedati nekatere bolj kontroverzne instrumente, ki se uporabljajo na finančnih trgih, na primer bančništvo v senci.

Predsednik. – Ker je več poslancev danes zadnjič govorilo v Parlamentu, menim, da je moja dolžnost, da se jim, preden komisar McCreevy prevzame besedo, v imenu ne le poslancev Evropskega parlamenta, temveč tudi vseh evropskih državljanov in volivcev, zahvalim za njihovo predanost v teh letih. Mislim, da si naloga, ki so si jo izbrali, namreč prizadevanje za izboljšanje zadev, zasluži hvaležnost vseh naših sodržavljanov.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil zlasti poročevalcema, gospodu Karasu in gospodu Hoppenstedtu ter drugim za njihovo predanost pri iskanju kompromisov na teh dveh posebnih področjih.

Kar zadeva poročilo gospoda Hoppenstedta, jutranji pozitiven izid Coreperja tlakuje pot za sprejetje na prvi obravnavi. Dogovor o tej strateški pobudi je zelo dobrodošel, saj pošilja pravi signal: signal o naši odločenosti, da se odzovemo na finančno krizo, okrepimo finančni nadzor in izboljšamo standardni proces ocenjevanja za finančno poročanje in revidiranje. Toda to je le prvi korak v zelo dolgem procesu. V naslednjih mesecih se veselim nadaljnega dela z vami v novem Parlamentu.

Pri listinjenju se vsi strinjamo, da je 5 % ohranitev prvi korak. Baselski odbor bo delal na kvantitativni ohranitvi. To je zahteval G20. Evropska unija je pred krivuljo, mi pa bomo prispevali k nadaljnji skladnosti na svetovni ravni.

Dovolite mi, da povem nekaj o listinjenju. Gospa Powles je podala precej močan prispevek v zvezi s tem. Zelo je naklonjena listinjenju in izpostavila je dobre vidike le-tega in znesek denarja, ki se prispeva kapitalskim trgom za mala in srednje velika podjetja ter na splošno posojilodajalcem v vseh državah članicah Evropske unije. Če se morda komu zdi, da ne vidim koristi listinjenja v teh letih, naj povem, da vsekakor jih! Koristi listinjenja sem se zavedal na svojem prejšnjem položaju in dolgo preden sem prišel sem. Toda vprašanje je, kakšen delež bi moral imeti originator v tej zadevi. Strinjam se s tem, kar je povedala gospa Bowles: da bo v prihodnosti kakršen koli delež pritegnil kapitalsko zahtevo. Ne moremo zagotovo vedeti, kdaj se bo končala obstoječa finančna kriza. Toda ne glede na to, kdaj se bo končala, mislim, da smo lahko povsem prepričani, da bodo morale v prihodnjih letih finančne ustanove imeti na vseh ravneh več kapitala in bolj kakovostnega kot protiutež danim posojilom. Mene ne bo tu – toda mnogi izmed vas boste –, a ne glede na konec bo to neizogiben rezultat te finančne krize – ne takoj, morda ne srednjeročno, toda dolgoročno bo to zagotovo. Če bi pogledal v svojo kristalno kroglo, bi to videl v prihodnjih letih. Torej razpravljamo o odstotku. Moje stališče o tem je znano. O tem imam že dolgo zelo trdno stališče.

Različne spremembe so bile predlagane na stopnji Sveta ministrov in pri Evropskem parlamentu o različnih „prepovedih“ tega in onega, čemur moji uradniki na mojo zahtevo zelo zelo nasprotujejo, ker sem trdno prepričan, da je preprost predlog o 5 % nečesa boljši kot 55 % od nič. Več kot je prepovedi – lahko imamo 5 %, 10 %, 15 % –, 15 % od nič je še vedno nič. Zato pozdravljam priložnost, da se Komisija v svojem poročilu do konca leta vrne na to zadevo, da bi zagotovila precej strožje besedilo. V to trdno verjamem, ker nočem biti priča določenim prepovedim. Vendar pa se povsem strinjam s tem, kar so gospa Bowles in drugi povedali o prednostih listinjenja za kapitalski trg. Upam, da nisem kdaj dajal drugačnega vtisa.

Na koncu bi se rad predsedniku pridružil pri dobrih željah za poklicno pot tistih poslancev, ki zapuščajo Parlament, kar koli že bodo počeli. Večino od njih sem tako ali drugače spoznal v petih letih, kar delam tukaj, in cenim njihove prispevke, čeprav se nisem vedno strinjal z njimi. Najbrž ne bi smel izpostavljati posameznikov, toda rad bi posebej omenil gospoda Purvisa. Njegovi nasveti so bili vedno modri, pretehtani in ne dogmatični ter njemu posebej želim zelo uspešno prihodnost.

Othmar Karas, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad zahvalil za vašo podporo in signal, ki ga pošiljamo varčevalcem, družbam, bankam in finančnemu svetu.

Razprava je bila zelo odprta. V njej so bile poudarjene tudi slabosti in potreba po nadaljnjem razvoju. Vsem vam lahko povem, da so vse vaše želje kot tudi kritike in zadržki odigrali vlogo v pogajanjih, da smo se jih trudili vključiti v uvodne izjave in v zahtevo za pregled. Vse, kar je bilo danes tu rečeno, je igralo vlogo tudi v predstavljenem sporazumu – v nekaterih primerih ne zelo veliko –, toda vse je igralo vlogo.

Zato je povsem jasno, da je to pomemben korak naprej, ni pa končen korak, ker naznanjamo, opozarjamo na in spodbujamo nadaljnje korake v tem sporazumu in določamo smer te razprave. Z drugimi besedami, razprava se bo nadaljevala, mora se. Menim pa, da je pomembno, da zdaj v tem parlamentarnem obdobju pošljemo jasen signal, da smo sposobni, da želimo ustvariti zaupanje, varnost in stabilnost, da se znamo hitro odzvati in da vemo, kaj je še treba narediti v prihodnosti. Zato vas pozivam, da ta korak naredimo skupaj in z veliko večino.

Za to razpravo se vam najlepše zahvaljujem.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, sam sem že podal mnenje o določenih zadevah v prvem krogu pogajanj. Vendar pa bi rad ponovno zelo jasno povedal, da svet, vključno z našimi partnerji v Združenih državah, na Kitajskem in v drugih krajih, spremlja Evropsko unijo, Svet,

Komisijo in Parlament, da bi videl, kako se bodo odzvali na krizo. Povedal sem že, da je prišlo do odziva, ki ga lahko vidimo v določenih predpisih, ki se popravljajo. V ZDA se zadeve nekoliko premikajo, kar zadeva Direktivo o pozavarovanju in druge takšne zadeve, kot so zavarovanja. Poleg tega velja splošno prepričanje, da če mi Evropejci nimamo nič konkretnega v naših rokah, potem se naši partnerji ne bodo odzvali.

Prejšnji mesec in ta mesec smo sprejeli odločitve in jih uvedli, uspelo pa nam je tudi najti razumne rešitve skupaj s Svetom.

Ob tej priložnosti bi se rad še enkrat zahvalil Komisiji, ki je bila včasih nekoliko okorna, in Svetu, kjer smo poskušali najti razumne rešitve na nočnih in številnih trialognih sejah, kajti pred vsega eno uro sta odobrila razumen kompromis, ki smo ga sklenili.

Seveda se zahvaljujem tudi svojim soborcem v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, gospe Berès, gospe Bowles in drugim, pa tudi osebjem, ki je moralo nositi velik del bremena.

Mislim, da je morda pomembno še enkrat poudariti, da sem sodeloval pri uvedbi enotnega evropskega trga kot koordinator med uvedbo evra in pri drugih takšnih zadevah. To so mejniki, ki so seveda zaznamovali to delo in tudi oblikovanje politike. Zabavno je bilo delati z vsemi vami in ponovno bi se rad zahvalil kolegom poslancem, Komisiji in Svetu – kot sem že povedal – za njihovo sodelovanje. Vsem tistim, ki se po svoji odločitvi ne bodo vrnili, želim vse najboljše v prihodnosti.

Obstajajo številne naloge, med njimi je prenos sporočila, kako pomembna je Evropska unija in kako pomembno delo opravlja Evropski parlament. Prav tako je pomembno, da volitve potekajo v Nemčiji 7. junija in drugje med 4. in 7. junijem, da se pozornost ljudi usmeri v to, kako pomembno je naše delo. Upam, da bo nato volilna udeležba visoka. Ponovno se vam vsem lepo zahvaljujem in vam želim vse najboljše v prihodnosti. To je moj zadnji govor, kot sem že povedal.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes, v sredo, 6. maja 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s spremembo direktiv o kreditnih ustanovah, njihovih lastnih sredstvih, velikih izpostavljenostih, nadzornih dogovorih in obvladovanju krize se Evropska unija pomika proti splošnemu preoblikovanju celotnega sistema.

Spremenjena direktiva bi odpravila pravico držav članic, da odločajo o lastnih sredstvih, kar bi oviralo usklajevanje nadzornih praks in praks poštene konkurence med bankami. Ta neskladja je treba premagati s skupnimi predpisi, ki bi revizijskim organom in centralnim bankam omogočali, da so kos morebitni nesolventnosti bančnega sistema, zlasti v državah, ki so sprejele evro. Spremembe zadevajo potrebo po strožjem nadzoru čezmejnih bančnih skupin.

Ponovno začeta medinstitucionalna pogajanja o sporazumu, ki sta ga sklenila Evropski parlament in Svet, zadevajo najnižji prag, ki se določi za nominalno vrednost listinjenja. To se nanaša na obseg tveganja, ki ga morajo banke ohraniti v svojih bilancah, ko plasirajo „strukturirane“ produkte pri varčevalcih.

V Svetu so vse države članice glasovale, da se ohrani prag 5 %. Če bi ga povečali, bi si trg listinjenja ne mogel opomoči in to ne bi pripomoglo k ponovni vzpostavitvi varnosti na trgih.

(Seja je bila prekinjena ob 11.50 in se je nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

podpredsednica

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, sklicujem se na člen 145 Poslovnika. Na seji 24. aprila je med glasovanjem v moji odsotnosti HansPeter Martin trdil, da je z mojega sedeža nepooblaščen oseba nezakonito glasovala z glasovalno kartico. Predsedstvo je lahko to takoj ovrglo kot neresnično.

Zavedam se, da trenutno v volilni kampanji mnogi moji kolegi poslanci postajajo živčni. Toda to je enakovredno obtožbi prevare, goljufije in nepravilnega bogatenja na moj račun. Gre za obtožbo za resno kaznivo dejanje. Gospod Martin v javnosti vedno znova kleveta, javno obtožuje in obrekuje Parlament, njegove poslance, celo uradnike in zlasti svoje avstrijske kolege s popačeno resnico, polresnico in neresnico

in tega ne morem več prenašati. Zahtevam, da umakne to obtožbo, se opraviči in da mu predsedstvo izreče grajo.

(Aplavz)

Predsednica. – Hvala, gospod Mölzer. Kot vedo moji sodelavci, je bila naprava zadnjič preverjena in ugotovljeno je bilo, da ni bilo druge ali neprimerne uporabe, zato je bila zadeva razčiščena.

Vidim, da gospod Hans-Peter Martin želi besedo. Za kratek čas vam dajem besedo.

(Zvoki nestrinjanja)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Gospa predsednica, lahko prosim pozovete k tišini v Parlamentu?

(Smeš)

Ali pa bom kaznovan z ukinitvijo dnevnice, če si drznem zavpiti „referendum“?

Pravico imam izraziti osebni komentar v skladu s členom 149. Absolutno zavračam, kar je moj kolega poslanec ravnokar dejal. Spominjam sem, kaj sem v resnici rekel na zasedanju, kjer niso bili prisotni mnogi desničarski ekstremisti in banda za mano. Stojim za svojimi besedami. In če me obtožujejo ...

(Protesti)

Slišite lahko mnoge druge proteste, ki so tako grozni, da jih ne želim ponoviti v javnosti. Toda takšni so desničarski ekstremisti. To vemo iz zgodovine in to je velika nevarnost pred nami.

Kar zadeva obtožbe glede nezakonnosti mojih dejanj, bi rad poudaril, da so morda bili različni poskusi, da bi me inkriminirali, nikoli pa ni potekala kazenska preiskava, a ne zato, ker bi bili avstrijski sodniki ali javni tožilci pristranski, pač pa zato, ker so videli, kako neutemeljene so te obtožbe. Če desničarski ekstremisti nadaljujejo ofenzivo s takšnimi argumenti, je na volivcih, da presodijo.

(Predsednica je prekinila govornika)

Predsednica. – Prisluhnilo smo vam. Povedala sem, da je zadeva razčiščena. To je dovolj. Hvala.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, vi gospa predsednica veste, mnogi moji kolegi poslanci pa zaradi izjemnega pomanjkanja informacij s strani predsedstva o tej zadevi, o kateri se molči, ne vedo, da je Sodišče Evropskih skupnosti končno sprejelo sodbo o dolgem sporu, v katerem sem žal nasprotoval Evropskemu parlamentu in gospodu Occhetto.

Sodišče je razveljavilo odločbo tega Parlamenta z dne 24. maja, da ne potrdi mojega mandata po razglasitvi s strani nacionalnih organov, Evropskemu parlamentu pa je bilo naloženo, da plača stroške. Namen pravočasne sodbe Sodišča je bil povrniti zakonito sestavo Parlamenta pred koncem mandata, toda 4. maja ob 17.00 je predsednik Pötering temu Parlamentu enostransko, dvoumno in zmedeno predstavil zadevo ter ponovno pozval Odbor za pravne zadeve, da potrdi moja pooblastila, čeprav je dobro vedel, da gre le za potrditev na papirju. Ne samo to, ni zahteval izrednega zasedanja Komisije, saj je bila to zadnja seja v parlamentarnem mandatu, razen če se odloči, da mi bo mandat podaljšal tudi za naslednje obdobje.

Zato pozivam predsedstvo, da do jutri popravi to dodatno veliko napako skladno s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti. Gospa predsednica, ljubše bi mi bilo, da Evropski parlament ne bi doživel tega hudega pravnega poraza in kljub vsemu vas in moje kolege poslance iskreno pozdravljam.

Predsednica. – Hvala, gospod Donnici. Vaši komentarji so bili vzeti na znanje in predsednik je seveda dal izjavo v ponedeljek popoldne. Vaše komentarje bomo posredovali seji predsedstva, ki bo danes popoldne.

4. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

4.1. Pristojnosti stalnih odborov (B6-0269/2009)

4.2. Število medparlamentarnih delegacij, delegacij skupnih parlamentarnih odborov in delegacij odborov za parlamentarno sodelovanje ter večstranskih parlamentarnih skupščin (B6-0268/2009)

– Pred glasovanjem:

Francis Wurtz, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, moja skupina želi ločeno glasovanje o zadnji alineji odstavka 1(a) z naslovom, citiram: „Delegacija za odnose z Albanijo, Bosno in Hercegovino, Srbijo, Črno Goro in Kosovom“. Menimo, da to predstavlja *de facto* priznanje obstoja Kosova, kar se nam zdi nesprejemljivo.

Zato želim, da bi lahko ločeno glasovali o tem odstavku.

Predsednica. – Rok za zahtevo je sicer potekel, toda če se sprejme ... Ima kdo kaj proti?

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, imam resen ugovor. Ta Parlament je glasoval za samostojnost Kosova s tričetrtinsko večino, prav tako Komisija in skoraj vse države članice. To se mi zdi nesprejemljivo.

(Parlament je zavrnil zahtevo za ločeno glasovanje.)

4.3. Razveljavitev Direktive 83/515/EGS in 11 zastarelih odločb (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Razveljavitev 14 zastarelih uredb (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Podpora za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRR) (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Postopek za peticije (Sprememba naslova VIII Poslovnika) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. Sprememba Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Sprememba proračuna št. 4/2009 (A6-0281/2009, Jutta Haug)

4.9. Sprememba proračuna št. 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)

4.10. Energijsko označevanje televizorjev (B6-0260/2009)

4.11. Energijsko označevanje gospodinjskih hladilnih aparatov (B6-0259/2009)

4.12. Letni akcijski program za leto 2009 za tematski program „Nedržavni akterji in organi lokalnih skupnosti v razvoju“ (Del II: ciljno naravnani ukrepi) (B6-0285/2009)

4.13. Splošna revizija Poslovnika Evropskega parlamenta (A6-0273/2009, Richard Corbett)

– Pred glasovanjem o spremembi 9:

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, podajam zahtevo za vrnitev zadeve v odbor in rada bi pojasnila, zakaj. Ko smo razpravljali o tej zakonodaji, smo veliko govorili o oceni vplivov. To pomeni: vsakič, ko uvedete nov predpis, morate znati povedati, kakšen bo njegov vpliv. Kar zadeva nove predpise v poročilu gospoda Corbetta, o katerih bomo glasovali danes, se ne zavedamo, kakšne bodo posledice dramatične spremembe oblikovanja zakonodaje s tem, ko bomo odborom in številnim poročevalcem omogočili, da predstavijo povsem nasprotujoče si postopke in spremembe za glasovanje na zasedanju.

Zato skupina Verts/ALE zahteva, da se zadeva vrne v odbor, ne ker bi mislili, da ne moremo izboljšati situacije, temveč zato, ker bi za to morali sprejeti reformo, ki bo naredila naše zakonodajno življenje v prihodnosti zelo težko.

(Aplavz)

Jo Leinen (PSE), predsednik Odbora za ustavne zadeve. – (DE) Gospa predsednica, reforma Evropske unije je že sama po sebi težka, reforma Evropskega parlamenta pa se zdi še težja. Vendar moram gospe Frassoni povedati, da ta postopek reforme zdaj traja dve leti in pol. Imeli smo skupino za reformo, katere članice je bila gospa Frassoni. Naš odbor je upošteval zaključke skupine za reformo, drugega za drugim. Z drugimi besedami, danes na plenarnem zasedanju predstavljamo nekaj, o čemer smo razpravljali, debatirali in odločali dve leti in pol. Zato ni razloga, da bi to točko vračali odboru. Danes bi morali zaključiti ta končni akt in se pripraviti na novo parlamentarno obdobje s številnimi izboljšavami našega dela. Zato glasujem proti predlogu, ki ga je vložila gospa Frassoni.

Richard Corbett, poročevalec. – Gospa predsednica, pravzaprav mislim, da mi ni treba ničesar dodati, le to, da je utemeljitev določenih sprememb s strani Monice Frassoni morda razlog, da je glasovala proti tem spremembam. Vsekakor pa to ni razlog, da bi celotno zadevo vrnili odboru, s čimer bi preprečili sprejetje vseh danes vloženih sprememb, kar bi bila res škoda.

(Parlament je predlog zavrnil.)

– Pred glasovanjem o spremembah 49 in 67:

Richard Corbett, poročevalec. – Gospa predsednica, vas lahko prosim, da preden nadaljujemo z glasovanjem o spremembah 49 in 67, spremenite zaporedje glasovanja, tako da se glasuje najprej o spremembi 67, ki predstavlja kasnejši kompromis, sklenjen po glasovanju v odboru? Mislim, da bi bilo za nas koristneje, da se zaporedje obrne.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

(Seja je bila za kratek čas prekinjena.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

5. Nagovor predsednika Parlamenta

Predsednik. – Gospe in gospodje, čez nekaj tednov, med 4. in 7. junijem, bodo državljani Evropske unije izvolili nov Evropski parlament. Prvič bo 375 milijonov ljudi iz vseh 27 držav članic lahko skupaj sodelovalo v evropskih volitvah.

Za mnoge izmed vas bo to zadnji teden v Strasbourgu. Tudi zame bo to zadnji teden, ko bom lahko predsedoval plenarnim delnim zasedanjem.

Vsi vemo, da se demokracija krepi z neprestanimi spremembami. Tudi mi se. Skupaj smo prehodili velik del poti, da bi ustvarili Evropsko skupnost, usmerjeno v prihodnost. Skupaj smo uspeli veliko doseči.

Uspešni nismo bili samo zadnji dve leti in pol mojega mandata, temveč tudi med mandatom mojega predhodnika, Josepa Borrelli Fontellesa. Kar smo dosegli v zadnjih petih letih, smo dosegli vsi mi.

Vsem bi se rad iskreno zahvalil za vašo predanost in zavezanost skupnemu evropskemu cilju.

Kot Evropski parlament smo neposredno izvoljeni predstavniki državljanov Evropske unije. Gospe in gospodje, vsi utelešamo bogato raznolikost evropske celine in prek naših političnih družin odražamo številna prepričanja in stališča. Še več, pred nekaj dnevi smo praznovali peto obletnico zgodovinske širitve Evropske

unije, združitev naše celine na podlagi skupnih vrednot. Kot piše v naši Berlinski deklaraciji z dne 25. marca 2007: „Mi, državljani Evropske unije, smo se združili za boljši jutri.“

(Aplavz)

Uspešna vključitev članic, ki so se kot države članice pridružile Evropski uniji med letoma 2004 in 2007, in prilagoditev našega parlamentarnega dela Evropskemu parlamentu, ki je zdaj večji in bolj raznolik, sodita med najpomembnejša uspeha v tem parlamentarnem obdobju.

Nas 785 članov Parlamenta se je naučilo priti drug drugemu na pol poti, učiti se drug od drugega in bolje delati drug z drugim. V tem času je Evropski parlament pridobil izkušnje, moč in kulturno bogastvo.

Gospe in gospodje, novi člani bodo kmalu oživili delo Parlamenta. Pridružili se bodo tistim, ki bodo ponovno izvoljeni junija. Upam, da bomo ohranili medsebojno spoštovanje, ki nas povezuje prek vseh političnih in nacionalnih meja.

Pri svojem delu v zadnjih dveh letih in pol sem se ravnal po osnovnem občutku za parlamentarno delo in vam se moram zahvaliti za vašo podporo, spodbujanje in nasvete. Predsednik je odgovoren za to, da se spoštujejo vsi predpisi Evropskega parlamenta, da veljajo enako za vse člane in se uporabljajo enotno ter da ostane dostojanstvo našega Parlamenta nedotaknjeno. Za to sem si prizadeval.

(Aplavz)

Tistim, ki vstopajo v Parlament, bi rad povedal, da smo prepričljivi samo, če ohranimo dostojanstvo Evropskega parlamenta in ga vedno branimo na podlagi naših skupnih zakonov.

Dandanes se brez izrecnega soglasja in sodelovanja Evropskega parlamenta v Evropski uniji sprejme zelo malo resolucij. Evropski parlament se je še bolj razvil v kraj, kjer se sklepajo odločilni politični kompromisi na evropski ravni. To dokazuje sprejetje Direktive o storitvah in Uredbe o kemikalijah, REACH, v zadnjih letih.

Z vidika finančnega načrta za obdobje 2007–2013 je bilo soodločanje Evropskega parlamenta pionirsko. Evropski parlament je bil ključen pri zagotavljanju potrebnih sredstev za programe, kot je Erasmus, za spodbujanje mlade generacije. Gospe in gospodje, na vrh politične agende smo uvrstili tudi obravnavo podnebnih sprememb. Dejstvo, da smo dosegli sprejemljiv rezultat, je obrodilo neverjetno zaupanje v Evropsko unijo za pogajanja na konferenci, ki bo decembra v Københavnu.

Danes nismo več sami v svojih prizadevanjih; nova uprava ZDA pod vodstvom predsednika Baracka Obame podpira številne naše predloge. Naša naloga je, da zdaj osvojimo srce in duha naših globalnih partnerjev, da bodo podprli ukrepe za boj proti podnebnim spremembam. Pogosto slišimo, da so drugi stopili na čelo pri obravnavi podnebnih sprememb. Mi smo povedli v obravnavi podnebnih sprememb in na to smo lahko ponosni, gospe in gospodje.

(Aplavz)

Reforma finančnega trga na evropski ravni je v številnih pogledih posledica pobude Evropskega parlamenta. Od leta 2002 Parlament poziva k boljšemu nadzoru in ureditvi finančnega trga. Vse zakonodajni postopki za boljši bančni in finančni nadzor ter za ureditev hedge skladov in plač vodilnih delavcev bi se morali čim prej zaključiti.

Evropski parlament je na podlagi sprejetih resolucij že določil mnoga pomembna merila. Toda opraviti je treba še veliko dela. Novo izvoljeni Evropski parlament mora nadaljevati s tem delom na predan in odločen način, da bi našel pot iz krize na podlagi socialno tržnega gospodarstva, ki je opredeljeno v Lizbonski pogodbi, in varoval konkurenčnost evropskega gospodarstva v dobro družbe v okoliščinah globalizacije.

Gospe in gospodje, velika večina članov vidi Parlament kot gonilno silo postopka evropskega združevanja. V zadnjih dveh letih in pol smo oživili razpravo o institucionalni reformi in gnali naprej postopek, ki je pripeljal do sklenitve Lizbonske pogodbe. Uspelo nam je tudi zagotoviti, da so v slednji ohranjena osnovna načela, ki smo jih vedno zagovarjali.

Lizbonska pogodba vsebuje osrednje reforme, potrebne zato, da bi evropske ustanove postale bolj demokratične, pregledne in sposobne ukrepati. Na vso moč si moramo prizadevati, da zagotovimo, da lahko Lizbonska pogodba stopi v veljavo v začetku naslednjega leta. Upamo, da bo izid v češkem senatu v Pragi pozitiven.

(Aplavz)

Gospa in gospodje, Parlament praznuje svojo 13. obletnico kot neposredno izvoljena demokratična ustanova Evropske unije. Zdaj je v srcu evropske parlamentarne demokracije, ki si je leta 1979 ni bilo mogoče zamisliti. Skupaj smo razširili parlamentarno demokracijo v Evropski uniji in zunaj nje.

Evropski parlament in nacionalni parlamenti so zdaj partnerji. Naše delo se dopolnjuje. Poglobili smo sodelovanje z nacionalnimi parlamenti in imamo redne seje, da skupaj dosežemo napredek pri pomembnih aktualnih vprašanjih.

Razvoj odnosov s parlamenti v tretjih državah je bil vedno v središču vseh naših prizadevanj. Danes je Parlament partner, ki ga spoštujejo povsod po svetu, glasnik človekovih pravic in demokracije. In tako mora ostati.

Gospa in gospodje, na vso moč sem si prizadeval zagotoviti, da je Parlament prek svojega predsednika in predstavnikov političnih skupin zastopan v pomembnih organih, ki oblikujejo našo skupno prihodnost. Predsednik Evropskega parlamenta zdaj sodeluje na letnih zasedanjih voditeljev držav ali vlad G8 in na vrhah s tretjimi državami, kot so vrh EU-Afrika, vrh EU-Latinska Amerika in vrh EU-ZDA. Jutri zjutraj bom sodeloval na vrhu trojke o zaposlovanju, jutri popoldne pa na vrhu za ustanovitev vzhodnega partnerstva v Pragi.

Med dosežke v tem parlamentarnem obdobju štejemo tudi to, da vloga Parlamenta na zasedanjih Evropskega sveta ni več omejena na nastopni nagovor predsednika. Parlament zdaj sodeluje tudi pri institucionalnih in ustavnih razpravah vrhov. Na medvladni konferenci, ki je pripeljala do sporazuma o Lizbonski pogodbi, je Evropski parlament v celoti sodeloval na ravni voditeljev držav ali vlad prek svojega predsednika, na sami medvladni konferenci pa prek delegacije, ki so jo sestavljali trije poslanci. To je ogromen korak naprej.

Gospa in gospodje, reforma delovnih metod in postopkov Evropskega parlamenta je bila in ostaja pomemben projekt. Zato je konferenca predsednikov ustanovila delovno skupino z natančnim pooblastilom, v kateri so bile zastopane vse skupine. Delo je bilo uspešno zaključeno. Veliko – približno 80 % – predlogov delovne skupine je bilo uresničenih in izvedenih. Mednje sodijo preoblikovanje plenarnih razprav, reforma zakonodajnega postopka, izboljšanje dela v odborih na podlagi intenzivnejšega sodelovanja med odbori kot tudi možnost poročil o zakonskih iniciativah ali nasprotujočih resolucij.

Zahvalil bi se rad zlasti predsednici delovne skupine, Dagmar Roth-Behrendt, in njenim – našim – sodelavcem za posebno predanost.

(Aplavz)

Skupaj smo uspeli prilagoditi delovne metode Evropskega parlamenta spremenljivim političnim okoliščinam. Zdaj smo posodobili postopke in preoblikovali delovne metode, ki so nam na voljo, in to je dobra podlaga za delo, ki ga je treba opraviti v novem parlamentarnem obdobju.

V Uradu Evropskega parlamenta smo poskušali tudi izboljšati administracijo Parlamenta, da bi olajšali vsakodnevno delo poslancev, in posodobiti infrastrukturo za komuniciranje z državljani Evropske unije z uvedbo spletne televizije, nagrade za novinarstvo, nagrade državljanov in evropske mladinske nagrade Karla Velikega.

Novi statut za poslance, na katerem smo delali mnoga leta, bo stopil v veljavo v novem parlamentarnem obdobju. Gre za pomemben prispevek k politiki o finančah Poslancev, preglednosti in odnosih z javnostmi.

Sprejetje jasnega, preglednega statuta za pomočnike predstavlja pomemben korak in izjemen uspeh, za katerega se moramo zahvaliti vsem našim kolegom poslancem.

Gospa in gospodje, danes bi rad ponovil in ponovno potrdil osnovno zamisel, ki po mojem mnenju povzema delo na področju evropskega vključevanja. Predani smo dostojanstvu vsakega človeka. To je najvišja vrednota. Združuje nas v skupnosti skupnih vrednot Evropske unije. Človeško dostojanstvo je treba vedno spoštovati – to je etičen odgovor na moralne krize v preteklosti Evrope.

(Aplavz)

Za nas to vodi k načelu o brezpogojni zaščiti človeškega dostojanstva in spodbujanju dialoga kultur, kar sta bili vodilni načeli med mojim mandatom.

Evropsko leto medkulturnega dialoga je imelo trajen vpliv, bodisi dialog z Evrosredozemsko parlamentarno skupščino, srečanja med mladimi različnih ver – tudi iz Izraela in Palestine – bodisi arabski in afriški teden, organizirana v Evropskem parlamentu.

Postavili smo temelje trajnega dialoga, ki nas mora tudi usmerjati, navdihovati in zavezovati v prihodnosti.

Miren dogovor na Bližnjem vzhodu je prav tako pomemben za mirno sobivanje med kristjani, judi in muslimani kot tudi med ljudmi Evropske unije in državami po svetu. Gaza in Zahodni breg nista na drugem koncu sveta; sta na pragu Sredozemlja. Biti moramo odločnejši na mednarodni ravni in prispevati k miru in stabilnosti na Bližnjem vzhodu.

Kot poslanci Evropskega parlamenta lahko nudimo vpogled v bližnjevzhodne odnose z dodatnega vidika, saj razmišljamo in delujemo izven običajnih diplomatskih poti. S tem v mislih sem si prizadeval za ustanovitev delovne skupine, ki bi obravnavala krizo na Bližnjem vzhodu. Zlasti glede na dogodke na Bližnjem vzhodu je pomembno, da odločno podpremo rešitev z dvema državama – Izrael znotraj varnih meja in palestinska država znotraj varnih meja. Ne smemo dovoliti, da se ta načela postavijo pod vprašaj.

Gospe in gospodje, rad bi povedal, da se v vsakodnevnem delu ubadamo z mnogimi vprašanji, ki včasih zadevajo zelo posebne okoliščine. Nikoli ne smemo pozabiti svojih korenin ali vrednot, ki nas zavezujejo. Današnja svobodna, mirna in družbeno predana Evropska unija je nastajala dolgo časa.

Vdahniti moramo življenje temeljem, na katerih stoji Evropska unija. Zato sem vam še posebej hvaležen za vašo spodbudo in neprekinjeno podporo moje pobude za vzpostavitev „Hiše evropske zgodovine“. Zlasti bi se rad zahvalil ne le podpredsedniku Miguelu Angelu Martínezu Martínezu za njegovo neomajno podporo, temveč tudi svojim kolegom poslancem v tem Parlamentu. „Hiša evropske zgodovine“ se bo uporabljala kot kraj, kjer se bo spominjalo evropske identitete in jo obnavljalo. Osnovne odločitve o ustanovitvi Hiše so že bile sprejete.

Ustanovni seji dveh nadzornih organov sta potekali včeraj. Z vašo podporo – če me, seveda, 7. junija ponovno izvolite za poslanca Evropskega parlamenta – se bom posvetil nalogi, da zagotovim dokončanje „Hiše evropske zgodovine“ do konca naslednjega parlamentarnega obdobja leta 2014.

Tega leta bomo praznovali 100. obletnico prve svetovne vojne. Sto let kasneje živimo v novi Evropi miru, svobode in enotnosti.

Mnogi ljudje nas podpirajo v neprekinjenih prizadevanjih. Predvsem se zahvaljujem vsemu predanemu osebju v upravnih službah Evropskega parlamenta, zlasti našemu novemu generalnemu sekretarju Klausu Welleju in njegovemu namestniku Davidu Harleyju, saj brez njune predanosti, strokovnega znanja in zavezanosti naše politično delo ne bi bilo mogoče.

(Aplavz)

Zaslužite si našo zahvalo, podporo in spoštovanje.

Iskreno se zahvaljujem svojemu osebju v kabinetu, predvsem pa vam, kolegom poslancem, zlasti Uradu in predsednikom političnih skupin, za vaše zaupljivo sodelovanje. Ravno kar smo imeli še eno sejo konference predsednikov. V ponedeljek zvečer je potekala seja predsedstva, danes pa imamo še eno. O najpomembnejših vprašanjih evropske demokracije ni bil sprejet skoraj noben sporen in zares kontroverzen sklep in dogovorili smo se o osnovnih vprašanjih. Ustvarili smo vez zaupanja, za kar se iskreno hvaležen.

Skupaj smo veliko dosegli in ponovno si moramo pridobiti zaupanje naših volivcev. To počnemo trdno prepričani, da je to zgodovinsko pravilna pot k evropski enotnosti. Bližajoča se volilna kampanja je priložnost, da spregovorimo državljanom, zakaj je Evropska unija nujna. Vse državljane pozivam, da volijo na volitvah in oddajo glas za prihodnost Evrope v 21. stoletju.

Novo izvoljeni Parlament čaka veliko dela. Med drugim bo moral pomagati prebroditi gospodarsko in finančno krizo, izvesti evropsko energetske politiko, preiti v nizkoogljično gospodarstvo, zagotoviti večjo varnost državljanom Evrope ter mir in stabilnost na vsem svetu. Naše delo predstavlja dobro osnovo, na kateri lahko novo izvoljeni Parlament gradi.

Moje delo na mestu predsednika Evropskega parlamenta v zadnjih dveh letih in pol je bilo izjemen izziv, ki sem ga opravljal z veseljem in predanostjo ter bom tako tudi nadaljeval do 14. julija. V veliko čas mi je služiti Evropi.

Iskreno se vam zahvaljujem za vaše zaupanje vame in za vsak trenutek, ko ste si prizadevali za sodelovanje, da bi ustvarili enotno Evropo. V prihodnosti vam želim vse najboljše.

(Bučen aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, dragi gospod Pöttering, gospe in gospodje, ta Parlament je glas 500 milijonov Evropejcev, ki se tega ne zavedajo dovolj.

Še manj se zavedajo, da ima ta Parlament srce in dušo. Gospod Pöttering, v dveh letih in pol vašega predsedovanja niste bili le govornik državljanov, temveč ste utelešali srce, velikodušnost in solidarnost Evrope. Nekateri pravijo, da se ni mogoče zaljubiti v Evropo; vi ste dokazali nasprotno.

Čeprav se to parlamentarno obdobje bliža koncu, bi rad poudaril, kako daleč je napredovalo evropsko vključevanje in koliko je naš Parlament pod vašim vodstvom k temu prispeval. Navedel bom le najbolj izjemne primere, ki ste jih tudi vi že omenili: podnebno-energetski paket, Direktiva o storitvah, finančni načrt za obdobje 2007–2013 in pred kratkim ureditev finančnih trgov.

Toda namesto da bi predstavil dolgozezen seznam direktiv in uredb, bi rad poudaril, kakšen pomen ima naše skupno delo, ki je v ozadju pogosto zelo tehnične zakonodaje, o kateri tu razpravljamo in jo sprejemamo. Ta pomen je v skupnem interesu vseh Evropejcev. Pogosto slišimo, da je Evropa odmaknjena od svojih državljanov, toda ali so vprašanja, kot so varnost igrač, raziskave o preprečevanju redkih bolezni ali Alzheimerjeve bolezni, varstvo potrošnikov, okoljevarstveni ukrepi in boj proti globalnemu segrevanju, energetska politika ali zaščita človekovih pravic v svetu zares odmaknjeni od vsakodnevnih življenj državljanov?

Pod vašim predsedstvom je ta Parlament doživel velik napredek. V mislih imam interno reformo, ki ste jo izpeljali in ki bo naredila našo ustanovo preglednejšo in učinkovitejšo, ter novi statut za poslance Evropskega parlamenta in njihove pomočnike. Pod vašim predsedstvom je ta Parlament pomnožil pobude v okviru evropskega leta multikulturnega dialoga, ki izkazujejo priznanje velikemu bogastvu kulture in ver v naši družbi in pošiljajo v svet najboljšo možno podobo Evrope: podobo odprtosti in strpnosti. Pod vašim predsedstvom je Parlament uvidel pomen, ki ga pripisuje prihodnosti sredozemske regije in želji, da pomaga vzpostaviti mir na Bližnjem vzhodu.

Gospod predsednik, 25. marca 2007 ste v našem imenu podpisali Berlinsko deklaracijo ob 50. obletnici Evropske unije. Ta deklaracija opominja tiste, ki so morda pozabili na cilj našega vsakodnevnega dela, namreč povezovanje svobodne, demokratične, strpne Evrope, ki spoštuje načelo pravne države. Vaša pobuda za ustanovitev Hiše evropske zgodovine predstavlja trajno dimenzijo dela, ki ste ga opravili vi in vaši predhodniki ter vsi tisti, ki so na tak ali drugačen način prispevali k naši skupni zgodovini.

Za vse te stvari bi se vam rad preprosto zahvalil, gospod predsednik.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se vam zahvalil, gospod predsednik za trdo delo. V imenu svoje skupine bi rad povedal, da ste opravljali svojo funkcijo z izjemnim dostojanstvom. Parlamentu ste dali dostojanstvo na način, s katerim ste ga vodili.

Zdaj ni čas, da bi ocenjevali vaše delo. Zapuščina predsednika Evropskega parlamenta je vedno izpostavljena političnemu drobnogledu. Lahko se strinjaš ali ne s tem ali onim. Ocena dela predsednika mora biti osredotočena na to, kar je predsednik storil za uspeh tega Parlamenta. Podali ste svoje zaključke. Ni kaj dodati. Zato ostaja vprašanje: kaj je predsednik kot človek naredil za ta Parlament? Meni in mojim kolegom v Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu je jasno, da ste Parlamentu zagotovili dostojanstvo, tako navznoter kot navzven.

Ta Parlament se ne vede vedno dostojanstveno. Toda to velja za vse parlamente sveta. Dostojanstvo večnacionalne skupne parlamentarne skupščine, ki jo sestavlja veliko več kot 700 poslancev iz 27 držav, ki pripadajo osmim različnim parlamentarnim skupinam, različnim veram, imajo različne barve kože, prihajajo iz različnih političnih tradicij in so izkusili različen zgodovinski razvoj, je treba varovati. Težko jih je združiti in jim zbuditi občutek enotnosti po lastni predstavi. Točno to ste storili. In za to si zaslužite našo iskreno zahvalo.

(Aplavz)

Gospod predsednik, v dve leti in pol trajajočem mandatu ste se ukvarjali z mnogimi dejavnostmi. Da bi poudaril, kar sem povedal o tem, kako ste opravljali svojo funkcijo, bi rad v imenu naše skupine izpostavil eno točko, o kateri smo se povsem strinjali z vami in pri kateri ste temu Parlamentu dali glas, ki se je razlegal daleč prek meja političnih skupin, ter s tem glas ljudem, prikrajšanim za državljanske pravice, na kraju, ki je nastal točno tako, kot sem opisal. Povzdignili ste glas proti škandalu v Guantanamu, ko to ni bilo lahko narediti. To, gospod predsednik, bo ostalo večer mejnik v vašem mandatu. Dokazali ste, da ste izpolnili zahtevo, ki ste si jo zadali, namreč biti strpen in svetovljanski človek na eni strani ter biti predan svojemu temeljnemu krščanskemu duhu na drugi strani.

Toda s tem, ko ste človeško dostojanstvo, najsi izhaja iz tradicije razsvetljenstva ali, v vašem primeru, iz verske usmeritve, postavili v središče svojega delovanja, ste se odlikovali kot dober predsednik Evropske unije in tako se vas bomo spominjali. Najlepša hvala.

(Glasen aplavz)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, vaše današnje besede so bile značilne za čas, ko ste bili predsednik. Najini skupini se ne strinjata vedno, vendar pa ste v svojem mandatu dokazali, da ste pošten, odkrit in povezujoč človek, katerega skromnost prikriva vaše velike dosežke.

Izvoljeni ste bili na podlagi pomembne zaveze, da boste Parlament popeljali v medkulturni dialog, vendar pa ste posegli še dlje. Glede nadomestil članov ste zaključili bistveno delo, ki ga je začel Pat Cox. Glede parlamentarnih postopkov ste nadzorovali reforme, za katere smo mnogi med nami dolgo prosili, preko pobud, kot so Europarl TV pa ste podprli moderne metode komuniciranja z našimi državljani. Vse to so stvari, na katere ste lahko ponosni, hkrati pa zapuščina, na kateri morajo graditi vaši nasledniki.

Upam, da boste pisali o svojih izkušnjah in vtisih. Preveč bodo zanimivi, da bi jih pustili ob strani in nanje pozabili. Nadalje, kot nas je naučil pesnik Emerson, zgodovina ne obstaja, samo biografija. Parlament je z leti postal močnejši. Njegova vplivnost se bo še povečala z Lizbonsko pogodbo, če in ko bo končno ratificirana. Zanimivo bo videti, kakšne načrte bodo predstavili naslednji predsedniki, da bi še naprej širil vlogo, ki ste jo odigrali vi, in spodbujal skupne vrednote in načela, ki so nam vsem draga.

Menim, da lahko danes v imenu mnogih trdim, da ste zaslužili naše spoštovanje in naklonjenost. Kot za vas je tudi zame to zadnji govor na plenarnem zasedanju v moji trenutni vlogi. Svojo skupino vodim že od leta 2002 in kot pravi pregovor, me je doletelo „sedem let skomin“. Čeprav ne bom več sedel na tem sedežu, vem, da se zavedate, da bi z veseljem sedel na vašem mestu. Predsednik, zahvaljujem se vam v imenu svoje skupine. Zahvaljujem se vsem službam, tolmačem in vsemu osebju, ki je pripomoglo k odličnemu delu, ki sre ga opravili kot predsednik Parlamenta.

(Aplavz)

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – *(IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, Parlament je v tem obdobju, predvsem pod vašim vodstvom, okrepil svojo sposobnost uveljavitve političnega vpliva na prihodnost Unije, čeprav bomo morali počakati na novo pogodbo, da bomo videli uresničitev ambicij tistih, ki so vedno verjeli v potrebo po povečani zakonodajni moči za našo ustanovo, ki je edinstvena na svetu, saj poslance izvolijo državljani iz 27 držav.

Dogodki – v mnogih primerih tragični – so si sledili drug za drugim, v tem obdobju še posebej hitro, in v mnogih primerih, predvsem v zadnjih dveh letih in pol, je Parlament prek vas, gospod predsednik, opravljal ključno vlogo pri posredovanju predlogov. Naša vloga je postala vedno bolj politična in pomagati nam mora pri premagovanju strankarskih nasprotij, ki nas razdeljujejo znotraj naših držav, da bomo tako lahko dosegli skupne cilje in skupne interese naših narodov ter zagotovili bolj pravičen, varen in miren svet.

Na začetku parlamentarnega obdobja smo končno doživeli pridružitve narodov, ki so bili desetletja prikrajšani za svobodo, pridružitve Romunije in Bolgarije v tem parlamentarnem obdobju pa je okrepila podobo Evrope v svetu in omogočila, da smo ustvarili enoto, ki spoštuje razlike.

Sedaj končujemo parlamentarno obdobje sredi gospodarske krize, ob kateri smo spoznali, da smo se srečali s sistemsko krizo in da mora biti novi parlament gonilna sila, ki bo družbi pomagala ponovno odkriti vrednote, ki jih danes vse prepogosto zanemarjamo. Danes bolj kot kadarkoli parlamentarna demokracija v Evropi in na nacionalni ravni predstavlja zagotovilo svobode.

Gospod predsednik, zahvaljujem se vam v imenu svoje skupine in osebno za vašo predanost – vse ste nas spoštovali – ter za vaš ogromen prispevek k izgradnji ugleda naše ustanove, za katero ne zahtevamo le boljše

preglednosti ampak tudi pozornost nekaterih medijev, ki se za Evropo zanimajo izključno zaradi sprožanja nepomembnih razprav, namesto da bi pripomogli k rasti skupne zavesti in napredka.

Gospod predsednik, po 20 letih, ki sem jih preživela v tem Parlamentu, čutim dolžnost, da se vam pridružim, ko me veličastno zastopate v tej stavbi, v vaši zahvali milijonom evropskih državljanov, ki z vsakodnevnim trdim delom in spoštovanjem načel solidarnosti, pravice in naših korenin, prispevajo k razvoju družbe, ki bo pokazala več spoštovanja do pravic in več zavedanja glede svojih dolžnosti.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod predsednik, imate izjemen privilegij, da predsedujete najbolj edinstveni ustanovi na svetu in mi v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze smo prepričani, da to počnete z veliko motivacijo in strastjo, zaradi česar se vam zahvaljujemo.

Ko sem pred dvema letoma in pol pred vas stopila kot kandidatka za predsedstvo Evropskega parlamenta v imenu svoje skupine, sem veliko pozornost posvečala potrebi, da predsednik Parlamenta predstavlja ustanovo, v kateri ne prevladujejo interesi držav članic in kjer ni pritiskov finančnih lobijev, ki vodi prav tako svobodno vodstvo, ki je izbrano na podlagi zaslug in ne politične zvestobe, in da lahko spregovori vedno bolj razdeljeni in nezainteresirani javnosti. Takrat smo močno kritizirali skupno odločitev, ki ste jo sprejeli vi in skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, da bi onemogočili vsak poskus ponovnega začetka razprave o ustavi po referendumih leta 2005, velika napaka, zaradi katere so si lahko države ponovno prilastile proces evropske reforme.

Dve leti in pol kasneje v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze ocenjujemo, da je imelo vaše delo, predsednik Pötering, vzpone in padce. Odobraval in podpiral smo vaše delo na Bližnjem vzhodu, predvsem delo v predsedstvu Evrosredozemske parlamentarne skupščine. Cenimo vaše neomajno proevropsko prepričanje, idejo o Parlamentu, ki bo odprt za državljane, skupine, zveze in celo najdrznejše kulturne pobude, ter vašo odločenost glede Statuta asistentov.

Prav tako pozitivno gledamo na vašo odločeno predanost temeljnim pravicam, tudi na mestih, kjer ni bila najbolj skladna z večino v Evropskem parlamentu, od Rusije do Kitajske, ter o vaših novih zelenih referencah, ki jih odražajo vaši nedavni komentarji o podnebnih spremembah.

Vendar pa je tudi jasno, gospod predsednik, da se je pod vašim predsedstvom naš parlament še naprej postopoma spreminjal it ustanove, ki zahteva in se bori za demokracijo, v skupščino, ki je vse prevečkrat podredljiva in previdna, da ne bi preveč zamajala te ali one vlade. Odločila se je, da se ne bo borila in zagotovila preglednosti privilegiranih področij, ki jih vidijo volivci – pomislimo samo na neslaven propad delovne skupine za lobije, ki je bila danes ukinjena, saj ni dosegla ničesar, kljub zelo odločni resoluciji, sprejeti pred enim letom, ali tišini v zvezi z zadevo glede dveh sedežev v Strasbourgu in Bruslju ter o zapravljanju denarja in CO₂, ki je naši volivci ne razumejo.

Gospod predsednik, zdaj bom končala. V zaporednih reformah pravil je vaše predsedstvo tudi spregledalo postopno centralizacijo moči v roke nekaterih naših ustanov, na področju krepitve dela odborov in vloge posameznih evropskih poslancev, ter močnejših prizadevanj za različnost in pluralizem.

Gospod predsednik, morda bo nova večina v novem parlamentu, pa vendar smo prepričani v eno stvar: dolgotrajen boj za močno, spoštovano, pluralistično in sočutno evropsko demokracijo ni končan in vsaj pri tem vas bomo imeli vedno ob strani.

Francis Wurtz, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, vaše predsedstvo – kot ste pravkar povedali – so zaznamovali pomembni politični dogodki, ki so, pa ne le enkrat, predstavljali velik izziv za Evropo in hkrati za Parlament.

Nekateri od njih so se zgodili znotraj Unije, predvsem v okviru tega, kar nekateri imenujejo institucionalna kriza, kar pa bi sam opisal kot dodaten simptom krize zaupanja v ali krize legitimnosti trenutnega evropskega modela, ki se je pojavila med številnimi sodržavljeni.

Spet drugi imajo mednarodno dimenzijo, kot je na primer konflikt na Bližnjem vzhodu, ki ste ga omenili. Slednji, namesto da bi bil na poti proti doseganju pravičnega in trajnega miru, se stalno poslabšuje in zastruplja mednarodne odnose, kadar ne grozi koheziji naših družb.

Spet drugi pretresajo naš celoten planet, kot je na primer okoljska kriza in, nenazadnje, finančna, gospodarska, socialna in politična kriza, zaradi katere moramo sprejemati nekatere odločitve, povezane z družbo ali celo civilizacijo.

In v tem zapletenem kontekstu ste morali voditi Evropski parlament in ga zastopati pred našimi državami članicami in pred celotnim svetom. V moji skupini menimo, da ste svojo nalogo opravili častno.

Seveda so se naše politične odločitve pokazale na različne načine in so bile včasih nasprotujoče. Toda prav ta sposobnost reševanja teh potrebnih in koristnih nasprotij idej ob spoštovanju vsakega posameznika je tista, na podlagi katere se ocenjuje oseba na tako visokem položaju, kot je vaš.

Kot predsednik manjše skupine, ki po mnenju mnogih izraža ideje, ki niso skladne s trenutnim glavnim političnim tokom, lahko trdim, da sem se pod vašim predsedstvom počutil sproščeno. Še več, upam si celo trditi, da se je najin osebni odnos močno izboljšal, čeprav seveda politična nasprotja ostajajo nespremenjena.

Gospod predsednik, pozna se že 30 let. Zelo dobro pa sva se spoznala v zadnjih 10 letih najinega odličnega sodelovanja v okviru konference predsednikov. Zelo cenim vašo osebno etiko, zaradi katere – vsaj mislim tako – ste lahko spoznali, da je mogoče hkrati biti komunist, demokrat, Evropejec in humanist. Hvala.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala, gospod Wurtz. Gospe in gospodje, v imenu vseh se zahvaljujem gospodu Wurtzu, ki je bil poslanec od leta 1979 in ki sedaj zapuša Parlament. Hvala tudi trem drugim poslane, ki so bili v Parlamentu vse od leta 1979 in sedaj odhajajo: Klaus Hänsch, bivši predsednik, Ingo Friedrich, bivši podpredsednik in kvestor, in Karl von Wogau, bivši predsednik the Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in trenutni predsednik Pododbora za varnost in obrambo. V imenu vseh se jim iskreno zahvaljujem za njihovo veliko predanost, prav tako pa tudi vsem ostalim poslane, ki odhajajo. Hvala lepa.

(Bučen aplavz)

Nigel Farage, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, Skupina neodvisnosti/demokracije je skušala pomagati in biti pozitivna in konstruktivna v celotnem trajanju parlamentarnega obdobja.

(Mešane reakcije)

Da, bili smo glas opozicije in opozicija je zelo pomembna v demokraciji. Je nujna. Vendar pa, kot je dejal predsednik Václav Klaus ob nastopu funkcije, vi dejansko ne mislite, da mora obstajati še drug pogled na stvari, zaradi česar je bil za vaše predsedovanje značilen zelo pristranski način obravnave poslancev tega parlamenta, ki so skočili pokonci in nasprotovali ustavi/Lizbonski pogodbi.

Zame je bil ključen moment v Parlamentu takrat, ko so Francozi rekli „ne“, ko so Nizozemci rekli „ne“ in ko so Irci rekli „ne“, Parlament pa je še kar naprej zavestno ignoriral želje ljudi. Enostavno ne razumete, kajne? Ne pomeni ne in prav neverjetno je, da je 499 poslancev Parlamenta glasovalo v nasprotju z irskim „ne“ in nadaljevalo s Pogodbo. Kakšen Parlament je to? Če bi verjeli v demokracijo, ne bi na silo rinili stran tistih treh referendumskih rezultatov.

Kar je še huje, zdaj se tako bojite mnenja ljudstva – saj veste, da izgubljate bitko – da ste se spustili celo na nivo zlorabe. Gospod Watson je rekel, da se obnašam kot angleški nogometni huligan, jaz pa sem samo prijazno pripomnil, da je komisar Barrot obtožen ponarejevalec. Gary Titley je rekel, da sem paranoičen reakcionar, ki živi na robu družbe. Mogoče ima prav, ne vem; toda Danny Cohn-Bendit, velik zagovornik svobode izražanja, je rekel, da so nasprotniki Pogodbe umsko bolni in Martin Schulz, vodja socialistov je po enem od glasovanj proti rekel, da se ne smemo ukloniti populizmu in da glasovanje proti odpira vrata fašizmu.

Upam, da bodo evropski volivci v naslednjih štirih tednih te kampanje videli pravi obraz tega projekta. Ste nacionalist; nadlegujete; grozite; ste protidemokracijski; ste igravec!

(Aplavz)

Predsednik. – Dejstvo, da lahko imate tak govor, kaže na to, da je to svoboden in demokratičen Evropski parlament!

(Aplavz)

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, mogoče nekateri kolegi tega ne verjamejo, toda pogrešal vas bom. Ves čas, odkar vas poznam, najprej kot vodjo krščanskih demokratov in nato kot predsednika Parlamenta, ste vzor dostojanstva, zadržanosti in vljudnosti. Ste anglofil in evropil in predstavljate vse, kar

je v integracijski tradiciji najboljše. Brez dvoma vam bo odleglo, če vam povem, da se ne spomnim, da bi se kdaj strinjal z vami.

(Smeš)

Toda vsi vemo, da je v poklicni poti, ki smo jo izbrali, le malo prostora za ideologijo, zato takšno lastnost znamo ceniti, čeprav jo odkrijemo v svojem nasprotniku.

Spomnite se, kako smo nasprotovali vaši razlagi Poslovnika Parlamenta. Tisti, ki smo hoteli referendum o Ustavni pogodbi, smo to izkazali v miroljubni razlagi glasovanja. Naša pravica do tega je nesporno določena v Poslovniku. Samovoljno ste se odločili, da ne boste upoštevali teh pravil - niste jih poskušali spremeniti, ker bi to predolgo trajalo, ampak jih enostavno niste upoštevali. Ni pravi čas, da se ponovno prerekamo o tem. Naj povem le to: predsednik Parlamenta mora predstavljati celoten Parlament, vključno s pogledi manjšine, in kadar nas obravnavate drugače, dopuščate despotizem. Na primer, praktično vsak mesec so tukaj demonstracije o tem ali onem, ki jih dopuščamo, ko pa smo mi dvignili transparente z eno samo besedo „referendum“, ste nad nas poslali varnostnike, da so nam odvzeli transparente, mnogi med nami pa smo morali pozneje plačati kazen.

Razumem, zakaj beseda „referendum“ povzroča tolikšno zaskrbljenost v Parlamentu: volivci treh narodov so zavrnil vaš ustavni model. Počutili ste se ranljivo, nejevoljno in ker niste mogli napasti volivcev neposredno, ste ves svoj bes znesli nad nas, vidno evroskeptično manjšino v Parlamentu.

Kolegi, ne pričakujem, da si boste premislili glede želje po centralizaciji oblasti v Bruslju. Vendar pa bi vas z vašega lastnega stališča prosil, da ste bolj pravični pri obravnavanju tistih, ki smo v manjšini. Če bi lahko premagali svoje refleksno nasprotovanje do nas, bi ugotovili, da bi vam to pomagalo pri izboljšanju vaših demokratičnih referenc. Vse organizacije potrebujejo kritike. Vaše vztrajanje, da je Evropa absolutno dobro in da je vsaka kritika ali neodkrita ali ksenofobična, vam nikakor ne koristi, saj so brez kritičnega opazovanja bruseljske ustanove postale napihnjene, same sebi namenjene in pokvarjene.

Prijatelji, upam, da bo julija tukaj precej več nas, ki si prizadevamo za suverenost. Prvič v 50 letih bo imel Parlament nekaj, kar bo podobno uradni opoziciji. Kako bo ravnal s takšno opozicijo, pa bo odločitev vašega naslednika, Hansa-Gerta, sam pa upam, da bo kos vrednoti tolerance, ki jo po lastnem zatrjevanju spoštuje Parlament.

(Aplavz)

Predsednik. – Smo zabeležili.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, hvaležen sem, da ste mi dali priložnost, da povem nekaj besed v imenu predsedstva in Sveta v zvezi z vami in odzivi predstavnikov političnih skupin. Predvsem je pomembno, da je pet let te zakonodajne oblasti sovpadalo s prvimi petimi leti članstva Češke republike in drugih držav, ki so se takrat pridružile, v Evropski uniji. Še bolj zato, ker je imela Češka republika priložnost predsedovati Svetu ob zaključku te zakonodajne oblasti.

Najprej bi rad izkazal spoštovanje vam, gospod predsednik, za zgleden način vodenja te ustanove v zadnjih dveh letih in pol. To dokazuje vaše kakovosti, predvsem poštenost in integriteto, ki jih tako spoštuje Parlament, spoštovanje, ki presega strankarska politična nasprotja. Kot eden redkih poslancev, ki so bili izvoljeni v letu 1979, ste v to ustanovo uspeli vnesti svoje bogate izkušnje, modrost in znanje. Če govorim predvsem v imenu predsedstva, lahko rečem le, da zelo spoštujemo vse vaše vrline, ki ste jih pokazali v stikih z nami, tako pred kot tudi med našim predsedovanjem. V imenu Sveta vam izražam dobre želje za prihodnost.

Ko pa se že oziram nazaj na obdobje zadnjih petih let, upam, da mi dovolite, da izrazim tudi spoštovanje do vašega predhodnika, gospoda Borrella, ki je bil prav tako nepristranski in odličen vodja. Oba sta poskrbela, da je funkcija predsednika spoštovana in ugledna. Parlament in Unija na splošno sta vama obema lahko upravičeno hvaležna.

V zadnjih petih letih je Parlament učinkovito uporabljal svojo moč, pooblastila in posebne pravice, ne le na pomembnem področju soodločanja, kjer sta Svet in Parlament na nasprotnih straneh mize in imata včasih zelo različne poglede na stvari in cilje. Kljub tem razlikam obe ustanovi sodelujeta in skupaj zagotavljata delovanje sistema. Lahko se ne strinjamo, lahko si konstruktivno nasprotujemo, vendar pa to počnemo v okviru dogovorjenih pravil in postopkov. Menim, da sta lahko obe ustanovi ponosni na naša skupna prizadevanja za delovanje sistema in v zadnjih petih letih lahko najdemo številne primere, ki dokazujejo, da deluje in da deluje zelo učinkovito.

Gospod predsednik, spoštovani poslanci, v manj kot treh mesecih bo nastopil nov parlament. Veliko bo novih poslancev. Izvolili boste novega predsednika in predsedstvo Sveta bo prevzela druga država članica. Prepričan sem, da se bodo vsi v naslednjih petih letih ozirali nazaj s hvaležnostjo in spoštovanjem do zapuščine, ki ste jo, gospod predsednik, dali tej ustanovi. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – (DE) Gospod predsednik, v času vašega predsedovanja so bili odnosi med Evropskim parlamentom in Komisijo zelo dobri, da ne rečem brezhibni. Po vaši zaslugi se politične razprave v času volilnih kampanj, ko je, kakor vsi vemo, možnost nastanka konflikta največja, odvijale po normalni poti in se niso sprevrgle v krizo med ustanovami.

Če mi dovolite osebno pripombo, se vam za to toplo zahvaljujem, predvsem za vaš vedno prijazen in spoštljiv odnos do dela. Niste bili le vljudni, ampak ste tudi ostro ukrepali, kadar je bilo potrebno. In vedno ste ravnali dostojno. Želela bi poudariti, kako pomembno je bilo za Parlament in za celotno Evropsko unijo, da ste bili dovolj pogumni in odločno branili demokratična načela in privilegije Parlamenta, če je bilo treba tudi pred voditelji držav.

(Aplavz)

Prav tako vam čestitam ob 30. obletnici vaše izvolitve za poslanca Evropskega parlamenta. Vaša osebnost je pustila pečat na teh desetletjih in vaš prispevek k oblikovanju in razvoju Parlamenta je ogromen.

Predsednik Barroso si je zelo želel, da bi lahko bil osebno tukaj, ampak kot veste, je na Vrhu EU-Kanada v Pragi. V imenu predsednika Komisije in celotne Komisije se vam iskreno zahvaljujem za uspešno predsedovanje. Hvala.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospa podpredsednica, gospe in gospodje, toplo se vam zahvaljujem za vaše pozitivne besede. Vsem kolegom poslancem, ki se ne potegujejo za ponovno izvolitev, želim vse najboljše v prihodnosti in upam, da se bomo še kdaj srečali. Vsem kolegom poslancem, ki se potegujejo za ponovno izvolitev in bodo ponovno izvoljeni, bi rad rekel, da upam, da bomo, če bom seveda sam ponovno izvoljen, nadaljevali z dobrim delom. To, kar so danes tukaj povedali predsedniki političnih skupin, me je spodbudilo, da nadaljujem po poti proti združenji Evropi. Hvala vsem in upam, da se bomo še videli.

(Bučen aplavz)

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

podpredsednica

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, imam vprašanje glede pravilnost postopka v Parlamentu. Malo pred tem, ko smo glasovali, ko je bilo zasedenje prekinjeno za kratek čas, je poslancu Parlamenta očitno uspelo vtihotapiti parlamentarno kandidatko in z njo posneti nekaj nasmejanih promocijskih fotografij ter tako po mojem mnenju zlorabiti naš organ. Ali tem kandidatom ni potrebno odgovarjati?

Predsednica. – Hvala vam, gospod Mann. Zadeva bo preiskana.

6. Čas glasovanja (nadaljevanje)

Predsednica. – Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

6.1. Elektronska komunikacijska omrežja in storitve, varstvo zasebnosti in varstvo potrošnikov (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

– *Pred glasovanjem:*

Hanne Dahl (IND/DEM). – Gospa predsednica, glede glasovanja, ki ga bomo opravili, želim povedati eno stvar. Na podlagi seznama glasovanja se zdi, da glasujemo o kompromisnem besedilu odbora, ne pa najprej o spremembah. Običajno pričakujem, da bomo najprej glasovali o daljnosežnih spremembah, zato vas prosim, da izkoristite pooblastila, ki jih imate v skladu s členom 19 Pravilnika in spremenite vrstni red glasovanja, tako da bomo najprej glasovali o spremembah. To se nanaša na spremembe o pravicah državljanov. To je zelo pomembno tako za poročili gospe Trautmann in gospoda Harbourja.

Predsednica. – Gospa Dahl, kolikor je meni znano, to ne predstavlja nobene težave. Ne vidim, da bi vrstni red kakor koli vplival na poročilo gospoda Harbourja. Nadaljevali bomo tako, kot je navedeno v vrstnem redu.

6.2. komunikacijska omrežja in storitve (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

– *Pred glasovanjem:*

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, za besedo sem zaprosila, ker se ne strinjam z vrstnim redom glasovanja o poročilu gospe Trautmann. Besedo zahtevam pred glasovanjem o sporazumni spremembi 10, da pojasnim, zakaj je treba spremeniti vrstni red glasovanja.

– *Pred glasovanjem o spremembi 10:*

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, zahtevam, da se spremeni vrsti red glasovanja in da o sporazumni spremembi 10 glasujemo po tem, ko bomo glasovali o številnih drugih podobnih zahtevah s strani različnih skupin in o katerih naj bi glasovali po glasovanju o spremembi 10.

Razlog je v tem, da po mojem mnenju spremembe, ki so jih predlagale različne skupine, presegajo sporazumno spremembo v zvezi s točko „varstvo pravic državljanov“ pred poseganjem pri dostopu do interneta ali omejevanjem dostopa do interneta. Menim, da bi bilo dobro za Parlament, ki je tako jasno izrazil svojo podporo neslavni spremembi Bono/Cohn-Bendit, če bi še enkrat podprl najvišjo raven varstva pravic državljanov.

Obžalujem, da na koncu zelo dobrega posvetovanja z gospo Trautmann tega ne morem zahtevati, vendar pa to prijateljsko posvetovanje, dober rezultat telekomunikacijskega paketa, ne sme pomeniti, da kar tako krčimo pravice državljanov.

(Aplavz)

Alexander Alvaro, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo želi na podlagi člena 154 in člena 155(2) Poslovnika podpreti zahtevo skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze glede spremembe vrstnega reda glasovanja o spremembah in uvrstitve sprememb 1 c, p, 2, 5, 6 in 9 na glasovanje pred sporazumno spremembo 10. To se med drugim nanaša tudi na dejstvo – mogoče je na vaših seznamih glasovanja kaj drugače –, da po tem, ko je naša skupina včeraj sprejela predlog, skupina ALDE ne bo več podprla sporazumne spremembe 10. V zvezi s postopkom glasovanja člen 154 pojasnjuje, katera sprememba bo najprej obravnavana v primeru, da obstajajo ustrezne ali nasprotujoče zahteve. Za nas je pomembno, da je sodna odločba izdana preden pride do kakršnega koli poseganja v obnašanje posameznikov. Zaradi tega smo umaknili spremembo.

Angelika Niebler, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, ne govorim v vlogi predsednice odbora, ampak v vlogi poročevalke o poročilu gospe Trautmann za mojo skupino. Parlament pozivam, da zavrne postopkovni predlog in omogoči, da se glasovanje izvede v vrstnem redu, kot je to navedeno na seznamih glasovanja.

Gospa Harms, nihče v tem Parlamentu ne želi omejiti pravice brezplačnega dostopa do interneta. Ta vidik smo vključili v sporazum, o katerem smo več mesecev razpravljali s češkim predsednikom Sveta. V teh razpravah so tesno sodelovale vse politične stranke. Zahtevam, da se ohrani predlagan vrstni red in da se zavrne vrstni red glasovanja, ki sta ga sedaj predlagali skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze in skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo.

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, najprej bi v zvezi z zahtevo po spremembi seznama glasovanja, če sem razumela pravilno, rada izpostavila, da, če so sporazum vključile službe na podlagi smiselnosti, še preden so skupine predložile spremembo, je to zaradi tega, ker vsebuje več, kot sprememba 46. Vključuje določbe, ki niso omejene izključno na omejevanje dostopa do interneta, ampak vključujejo tudi vse naprave, ki bi lahko negativno vplivale na pravice uporabnikov.

Drugič, poslanec prav tako želim povedati, da je bil ta sporazum predložen v členu 1, ki se nanaša na področje uporabe in ima zaradi tega čezmejni vpliv, medtem ko se sprememba, ki so jo predložile skupine, nanaša na člen 8, ki vpliva na cilje nacionalnih zakonodajalcev.

Ves čas pogajanj o tem sporazumu sem složno in vneto sodelovala z vsemi političnimi skupinami. Gospa predsednica, opažam, da je ena izmed skupin umaknila svoj podpis s tega sporazuma. Zato bi vam rada kot poročevalka povedala, da seveda še naprej podpiram ta sporazum in da sem tudi glasovala za spremembo 46.

Želim povedati, da bi bilo v razmerah, v katerih poteka razprava, za naš Parlament pametneje, če bi se odločil glede vrstnega reda glasovanja, ne pa da to prepušča vam ali poročevalcu. Vseeno pa vam želim to zahtevo predstaviti zelo neposredno in treba je razumeti, kaj se bo zgodilo, če se glasovanje obrne.

Če se glasovanje ne bo obrnilo, ostane seznam nespremenjen. Če se glasovanje obrne, bo sprememba 46 sprejeta, če jo bo podprla kvalificirana večina. V tem primeru bi vas gospa predsednica prosila, da postavite sporazum –, ki vsebuje več, kot sprememba 46 – na glasovanje po izvedbi tega glasovanja. Če sprememba 46 ne bo dobila kvalificirane večine, bomo glasovali o sporazumu, s tem pa bo sprejel svojo odločitev tudi Parlament.

Predsednica. – To sem slišala od številnih ljudi in zelo previdno bom upoštevala, kar je povedala naša poročevalka.

Že pred tem glasovanjem sem se posvetovala s službami in sem zelo pozorno prisluhnila povedanemu. V skladu s členom 155(2) imam kot predsednica pristojnost, da se odločim o vrstnem redu glasovanja. Menim, da je to vprašanje tako pomembno, tako znotraj kot tudi izven Parlamenta, da bi bilo ustrezno, če bi glasovali o predhodnih spremembah, hkrati pa to počnem tudi na postopkovni podlagi, saj, kot razumem, sprememba 10 predstavlja sporazum, ki je bil predlagan šele po glasovanju odbora. Zdi se mi, da obstajajo tako postopkovni, kot tudi drugi razlogi za spremembo vrstnega reda glasovanja.

(Parlament je sprejel zahtevo Rebecce Harms.)

(Aplavz)

6.3. Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije in Urad (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

–O poročilu gospe Trautmann (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, prosila sem, če bi lahko glasovali tudi o sporazumu, saj ima širše področje uporabe, kot le sprememba 46. Odločili ste se, da tega sporazuma ne boste dali na glasovanje, ne da bi nam podali kakršno koli pojasnilo in ne da bi dali kakršen odgovor poročevalki. Želim, da ste s tem seznanjeni, hkrati pa vam želim povedati, da obžalujem, ker naše priporočilo ni bilo upoštevano, prav tako pa tudi ne priporočilo poročevalke o glasovanju Parlamenta.

Prav tako želim povedati – pojasniti glasovanje, ki je pravkar potekalo –, da je, kadar ni sprejet kateri koli del celotnega sporazuma, potrjen usklajevanju celoten paket. To je posledica glasovanja, ki danes poteka.

Predsednica. – Hvala vam gospa Trautmann, menim, da se Parlament zaveda posledic svojega dejanja, vseeno pa se vam zahvaljujem, da ste to izpostavili. Ne bi bilo primerno, če bi dogovorili drugače, glasovanje pa je bilo več kot jasno.

*

* *

6.4. Frekvenčni pasovi za mobilne komunikacije (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Enako obravnavanje moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

– Pred glasovanjem o spremembi 14:

Astrid Lulling, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, strinjam se z gospodom Cocilovom, ki je bil pripravljen mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, glede vključitve naslednje določbe v ta

pomemben člen 6: „če zakonodaja države članice za samozaposlene ne določa obveznega vključevanja v sistem socialnega varstva, je na zahtevo vključitev odobrena pomagajočemu zakoncu.“

Pojasnila bom, kaj mislim s tem. Vztrajamo na tem, da so pomagajoči zakonci obvezno zavarovani, kot to velja v primeru samozaposlenega. Če pa v državi samozaposleni niso obvezno zavarovani, ne moremo zahtevati, da bi to veljalo za njihove zakonce, in le ti ne morejo biti vključeni v zavarovalno shemo, ki ne obstaja. Prav zaradi tega je bilo treba sprejeti ta dodaten odstavek. V tej zadevi delujem tudi v imenu gospoda Cocilova.

(Ustni predlog spremembe je bil zavržen.)

6.6. Noseče delavke (A6-0267/2009, Edite Estrela)

- Pred glasovanjem:

Edite Estrela, poročevalka. – (PT) Gospa predsednica, službe bi rada pozvala, naj upoštevajo, da je portugalska različica verodostojna za vse spremembe.

Drugič, prosila bi, da se spremeni vrstni red glasovanja in da zaradi medsebojne odvisnosti glasovanje o spremembi Odbora 43 poteka pred spremembo 83.

Na koncu želim izpostaviti, da je ta direktiva, ki jo bomo spremenili, stara 17 let in je jasno, da je zastarela. Spremenjena direktiva ne bo začela veljati pred koncem naslednjega parlamentarnega obdobja. Z drugimi besedami, zakonodajo pripravljamo za prihodnost in ne za danes.

Zakonodajo predvsem pripravljamo v dobro državljanov ter jim tako dajemo več razlogov, da se udeležijo junijskih volitev.

Zaradi tega bom na koncu pozvala kolege poslance, da podprejo moje poročilo.

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospa predsednica, trenutno je bilo za to poročilo predloženih 89 sprememb. To je popolna zmeda in zaradi glasovanja, ki ga bomo opravili, ne bomo mogli izvesti objektivne razprave s Svetom in Komisijo. Teh 89 sprememb se med sabo popolnoma razlikuje. Predlagam, da posredujemo to poročilo nazaj na Odbor, saj, kot je povedala gospa Estrela, imamo za to dovolj časa.

(Glasen aplavz)

Predsednica. – Gospa Lulling, ali lahko potrdite, da ste to zahtevo izrekli v imenu vaše politične skupine?

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE-DE. – Da, gospa predsednica, nikoli ne naredim ničesar, kar ne bi bilo v imenu moje politične skupine!

(Smeh in aplavz)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Gospa predsednica, nobenega smisla nima, da posredujemo to poročilo, ali ta predlog, Odboru, saj so o njem razpravljale vse skupine. Verjetno ga podpira večina v tem Parlamentu. Prav tako je bil obravnavan s Komisijo in Svetom.

Povsem normalno je, da imajo ljudje različna mnenja. Vemo, da je Svet pod češkim predsedovanjem žal zavzel zelo konzervativno stališče do spodbujanja enakosti med spoloma.

Zato pozivam Parlament, da glasuje za predloge in podpre moje poročilo, saj bo državljanom dal še več razlogov, da bodo odšli in glasovali na evropskih volitvah.

(Parlament se je odločil, da bo zadevo posredoval nazaj na Odbor.)

6.7. Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Program za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

- Pred glasovanjem o zakonodajni resoluciji:

Reimer Böge, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, po kratkem posvetovanju s poročevalcem smo se dogovorili, da je treba odstavke 2, 3 in 5 zakonodajne resolucije spremeniti. Za odstavek 2 bi predlagal naslednje besedilo v angleškem jeziku:

„Upošteva, da je referenčni znesek, naveden v zakonodajnem predlogu, skladen z večletnim finančnim okvirom, po tem, ko je bil le ta spremenjen;“

V odstavku 3 se prvi pododstavek zbriše, preostali del pa ostane nespremenjen: „Opozarja, da bi vsako preračunavanje, ki bi imelo za posledico...“ in tako dalje.

Odstavek 5: „Opozarja, da je bil zakonodajni postopek dokončan po tem, ko je bil sprejet dogovor o financiranju programa;“.

(Ustni predlogi sprememb so bili sprejeti.)

6.9. Finančni trg: banke, pridružene centralnim institucijam, nekatere postavke lastnih sredstev, velika izpostavljenost, nadzorni režimi in krizno upravljanje (spremembe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES) (A6-0139/2009, Othmar Karas)

- Pred glasovanjem:

Udo Bullmann, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, to poročilo je bilo sporno za številne skupine in da bi zagotovili poštenost glasovanja, vas prosim za besedo pred glasovanjem o uvodni izjavi 3, da bom lahko podal svoje mnenje glede vrstnega reda glasovanja.

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi 3:

Udo Bullmann, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, poročilo predstavlja različne ideje o tem, kako urejati temeljni kapital, spremembi 91 n 92 pa vsebujeta nekoliko več, saj jasneje in natančneje predstavljata opredelitev temeljnega kapitala, kar nam bo olajšalo delo v prihodnje. Zato zahtevam, da najprej glasujemo o teh dveh spremembah in šele nato o spremembi 89 k uvodni izjavi 3. Upam, da se moji kolegi poslanci s tem strinjajo, prav tako pa vas pozivam, da odločite, da o spremembi 89 k uvodni izjavi glasujemo poimensko.

Othmar Karas, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, rad bi izpostavil, da smo v razpravi precej jasno povedali, da so spremembe v sporazumu upoštevane dovolj podrobno. Zato zahtevam, da se držimo tega vrstnega reda. Poimenskemu glasovanju ne nasprotujem.

(Parlament je sprejel zahtevo Uda Bullmana.)

6.10. Program za podpiranje posebnih dejavnosti na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Zaščita živali pri usmrčitvi (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

- Pred glasovanjem:

Janusz Wojciechowski, poročevalec. – Gospa predsednica, rad bi omenil dve ali tri kratki tehnični, a pomembni vprašanji.

Prvič, Odbor za kmetijstvo je predlagal sklop sprememb, med drugim tudi spremembo 64. O tej spremembi bi morali glasovati ločeno. Osredotočena je na vprašanje ustanovitve Nacionalnega referenčnega centra, ki predstavlja zelo pomemben del celotne uredbe. Odbor za kmetijstvo je predlagal odpravo obveznosti vzpostavitve referenčnega centra na nacionalni ravni. Moje mnenje kot poročevalec je, da je to v nasprotju s splošno logiko celotne uredbe. Predlagam, da o spremembi 64 glasujemo ločeno.

Drugič, bodite pozorni na spremembo 28, ki je osredotočena na sporno in čustveno vprašanje obrednega zakola. Z glasovanjem za to spremembo, bomo odpravili možnost uvedbe celotne prepovedi obrednega zakola na nacionalni ravni. Z glasovanjem proti spremembi 28 bomo ohranili možnost te prepovedi.

Tretje vprašanje se nanaša na spremembo 85. Komisija je predlagala skrajšanje časa prevoza živali s kmetij in čakanja na zakol na 24 ur. Glasovanje za spremembo 85 bo odpravilo to skrajšanje časa prevoza. Z glasovanjem proti spremembi 85 bo podprt predlog Komisije glede skrajšanja časa prevoza.

(Zahteva je bila zavrnjena, ker ji je nasprotovalo več kot 40 poslancev.)

6.12. Prenovljena socialna agenda (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

- Pred glasovanjem:

Philip Bushill-Matthews, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, zelo na kratko, upam, da mi Parlament ne bo zameril zaradi tega ustnega predloga spremembe odstavka 14 v zadnjem trenutku. Kolegi se verjetno zavedajo, da gre za občutljivo vprašanje in v nekaterih jezikih in za nekatere države članice to predstavlja težave. Pomembno je, da na koncu poskušamo doseči kar največjo podporo za to poročilo.

Predlagam, da namesto odstavka 14, kot je zapisan, zamenjamo celoten odstavek z odstavkom, ki ga je Parlament že sprejel. Gre za odstavek 23 resolucije Parlamenta z dne 11. marca 2009, ki se nanaša na zasedanje Evropskega sveta spomladi 2009 glede lizbonske strategije in ki pokriva popolnoma enako področje. Prebral ga bom, saj gre samo za nekaj stavkov:

„ugotavlja, da so nekatere države članice uvedle koncept minimalne plače; meni, da bi drugim državam članicam lahko koristilo, če bi se seznanile z njihovimi izkušnjami; poziva države članice, naj vsem zajamčijo pogoje za socialno in gospodarsko sodelovanje, zlasti pa zagotovijo ureditev, kot so minimalne plače ali drugi pravni in splošno zavezujoči predpisi ali kolektivni sporazumi v skladu z nacionalnimi tradicijami, ki zaposlenim za poln delovni čas omogočajo dostojno življenje z zasluženim denarjem;“.

Kot sem že omenil, to so v preteklosti politične skupine že odobrile. Se opravičujem, ker sem ga predložil sedaj. Poročevalec se s tem strinja in upam, da bo Parlament dopustil vsaj, da se predloži ustni predlog spremembe.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Hvala lepa. Rad bi omenil le nekaj stvari v zvezi s švedskim prevodom. V odstavkih 13 in 36 je bil „minimalni dohodek“ preveden s švedsko besedo „minimilön“, kar pomeni „minimalno plačo“. Uporabljena beseda bi morala biti „minimiinkomst“. Med „minimiinkomst“ in „minimilön“ je razlika, torej je v odstavkih 13 in 36 švedskega prevoda napaka.

6.13. Dejavno vključevanje oseb, izključenih s trga dela (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*

* *

Predsednica. – Kolegi in vsi tisti, ki čakate, da bi podali obrazložitve glasovanja, boste izjemoma zadovoljni, ker je že zelo pozno. Vsi smo tu že precej dolgo, predvsem pa so dolgo tu že naši tolmači. Število obrazložitev glasovanja je zelo veliko in dvomim, da bomo vse obravnavali do 15.00. Zaradi tega sem se odločila, kot smo to počeli že prej, da jih bomo obravnavali na koncu zasedanja danes zvečer.

Daniel Hannan (NI). - Gospa predsednica, pravila so zelo jasna, da ima po glasovanju vsak poslanec pravico v 60 sekundah podati obrazložitev glasovanja. Zavedam se, da so naši tolmači že dolgo tu. Zavedam se, da zaradi nas ne more oditi na kosilo veliko ljudi. Ali lahko predlagam kompromis, ki ga je v takšnih okoliščinah zadnjih uporabil vaš kolega podpredsednik, Alejo Vidal-Quadras in sicer, da je ljudem dovolil, da podajo obrazložitve glasovanja eden za drugim, kar je znatno pospešilo postopek.

Predsednica. – Hvala vam, gospod Hannan. Pomislili smo na to rešitev. Število obrazložitev glasovanja je tako veliko, da ne bi delovala. Obrazložitve glasovanja boste lahko na nek način podali po glasovanju danes zvečer. Žal mi je, vendar je res že zelo pozno – čeprav veste, kako se veselim vaših prispevkov!

Pisne obrazložitve glasovanja

- Predlog sklepa (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Sporočilo Evropske komisije COM(2007) 281 za vse evropske institucije predstavlja izziv: „Čas je, da začnemo na Brazilijo gledati, kot na strateško partnerico, kot tudi na pomembno akterko v Latinski Ameriki in regionalno vodilno silo“. To partnerstvo je bilo vzpostavljeno 4. julija 2007 v Lizboni, v času portugalskega predsedovanja Evropski uniji. 12. marca 2009 je Evropski parlament sprejel priporočilo Sveta, ki navaja, da je treba s „strateškim partnerstvom doseči reden in strukturiran dialog med kongresniki v Brazilskem nacionalnem kongresu in poslanci v Evropskem parlamentu“.

Kljub tej izjavi o načelih in mojim pozivom predsedniku tega Parlamenta z žalostjo opažam, da Parlament še vedno vztraja pri anahronističnem mnenju, po katerem naj bi Brazilija postala edino gospodarstvo BRIC brez neodvisne parlamentarne delegacije. To je v nasprotju s samo odločitvijo Parlamenta in dokazuje obžalovanja vredno vztrajnost in kratkovidno stališče glede na dejanski pomen Brazilije v svetu. Upam, da bodo naslednji poslanci v Parlamentu, predvsem portugalski poslanci, pomagali spremeniti to obžalovanja vredno stanje in vzpostaviti neposredno in produktivno komunikacijo z Brazilskim nacionalnim kongresom.

Glasoval sem proti.

Francis Wurtz (GUE/NGL), v pisni obliki. – Skupina GUE/NGL se je vzdržala glasovanja o številu medparlamentarnih delegacij zaradi sklica na „Kosovo“ v obliki „Delegacija za stike z Albanijo, Bosno in Hercegovino, Srbijo, Črno goro in Kosovom“.

Oblikovanje delegacije za stike s samooklicano državo, ki je rezultat nasilja mednarodnega prava samo po sebi predstavlja kršitev tega prava.

Ta vzdržan glas se ne nanaša na druge delegacije, navedene v istem sklepu, ki jih podpiramo.

- Poročevalec: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Vesel sem, da danes glasujemo o tem poročilu za razveljavitev direktive in 11 zastarelih sklepov, prav tako pa opozarjam, da bo naslednje poročilo gospoda Morillona (A6-0202/2009) razveljavilo še dodatnih 14 zastarelih uredb.

Čestitam kolegu za potezo in dobro bi bilo, če bi jo uporabili v vseh naših odborih in na vseh drugih področjih pristojnosti. Vsekakor podpiram osvežitev nekaterih uredb in direktiv, s čimer bi se prekinilo nenehno sprejemanje zakonov in uredb, kar bi pomenilo odpravo bremen, ki posledično padejo na nas.

- Poročevalka: Petja Stavreva (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), v pisni obliki. – (EL) Parlamentarna skupina PASOK je glasovala za poročilo gospe Stavreve, saj državam članicam omogoča, da izberejo ukrepe pomoči za razvoj podeželja v tem za podeželje in kmete še posebej pomemben trenutku. Tudi izvirno besedilo predloga Komisije je bilo odobreno na podlagi sprememb, ki sem jih predložila Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja.

Vendar pa pod nobenim pogojem ne moremo sprejeti zahrbtnih zmanjševanj finančnih omejitev skupne kmetijske politike, pod pretvezo, da ima neporabljena sredstva. Proračuna Skupnosti ni mogoče reciklirati s pomočjo mehanizmov prilagodljivosti. Namesto tega bi bilo politično in materialno koristno, če bi razpravljali o povečanju proračuna skupnosti, da s tem ne bi vplivali na obstoječe politike Skupnosti, vključno s SKP, ki bo uporabljena pri reševanju krize in izboljševanju konkurenčnosti EU.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRRP).

Ta dokument podpiram, ker namenja dodatnih 250 milijonov EUR nadomestila za sklade, dodeljene za leto 2009, prav tako pa ponuja večjo prožnost z vidika dodeljevanja in uporabe finančnih sredstev za razvoj širokopasovnega interneta na podeželju ter za soočanje z novimi izzivi v kmetijskem sektorju.

To povečanje EKSRRP je potrebno, predvsem v času krize. Romunija mora do tega sklada dostopati z izvajanjem vitalnih projektov, ki so namenjeni razvoju naših vasi in dvigovanju življenjskega standarda za tiste, ki živijo na podeželju.

Zita Plešinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Poročilo o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRRP).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja predstavlja veliko priložnost za zgodovinsko nerazvite regije. Sklad predstavlja tudi priložnost za zmanjšanje nesorazmernosti med starimi in novimi državami članicami Evropske unije.

Pri upravljanju sklada ne smemo pozabiti, da skupna kmetijska politika vključuje številne nepravilnosti in neenakosti. Razlike v subvencijah, s tem pa tudi v dohodkih kmetov, vodijo do ohranjanja in celo do povečevanja teh nesorazmernosti. Te nesorazmernosti se ne nanašajo le na ekonomski položaj prebivalcev podeželja, ampak tudi na celotno infrastrukturo, vključno z dostopom do interneta. Zato ne smemo pozabiti, da na primer nemški kmetovalci prejmejo subvencije, ki so dvakrat višje od subvencij, ki jih prejmejo poljski kmetovalci in trikrat višje od tistih, ki jih prejmejo romunski kmetovalci.

Prav tako ne smemo pozabiti, da regije, ki najbolj potrebujejo pomoč, ležijo v Romuniji, Bolgariji in vzhodnem zidu Poljske.

- Poročevalec: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za to poročilo, ki ga je predstavil moj britanski kolega poslanec skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu gospod Corbett o splošni reviziji Pravilnika Parlamenta.

Podpiram pobudo predsednika socialdemokratske skupine gospoda Schulza, ki namerava s to revizijo preprečiti francoskemu voditelju skrajno desničarske stranke, da bi predsedoval uvodnemu zasedanju novega parlamenta.

V skladu z novimi določbami bo uvodnemu zasedanju, ki bo potekalo 14. julija predsedoval trenutni predsednik, če bo ponovno izvoljen ali eden izmed 14 podpredsednikov po prednostnem vrstnem redu, če bodo ponovno izvoljeni.

Evropska demokracija dejansko ohranja načela spoštovanja in strpnosti med narodi, ki jih gospod Le Pen zavestno ignorira zaradi svoje odločenosti, da bi izrekel revizionistične pripombe.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, predvsem za spremembi 51 in 52, ki zamenjujeta pravilo, da najstarejši član kot „začasna izbira“ vodi nov parlament ob prvem zasedanju. Ne razumem, zakaj smo sploh imeli to čudno pravilo. Mogoče je logiko mogoče najti v „očetu ali materi“ Parlamenta. Poslanec, ki najdlje opravlja to službo, ima vsaj izkušnje, da se ozre nazaj, ne le na osnovi starosti.

Ta sistem so že zlorabili gospod Le Pen in njegova Nacionalna fronta, ko je leta 1989 Claude Autant-Lara vpadel v ta Parlament in spremenil v farso otvoritev institucije z dolgotrajnimi in zelo žaljivimi izjavami. Čez nekaj mesecev je odstopil, po tem ko je opravil svojo funkcijo in osmešil Evropski parlament. 20 let kasneje ne moremo dopustiti gospodu Le Pen, da bi drugič spravil Evropo na slab glas.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospoda Corbetta je namenjeno usklajevanju Poslovnika Parlamenta s trenutno prakso splošnega soglasja in predhodnega pogajanja majhnih skupin, zaradi česar se plenarno zasedanje spremeni v srečanje, kjer so zabeležena besedila, ki jih je predhodno pripravila peščica strokovnjakov. Posledično je institucionalizacija končnega javnega glasovanja o vsakem besedilu le najnižji nivo preglednosti, ki jo državljani lahko pričakujejo od dela tega Parlamenta.

Vendar pa je to poročilo predvsem nepričakovana priložnost za nujno sprejetje osupljive spremembe, kljub temu, da jo je odbor zavrnil, in ki je bila pripravljena izključno z namenom, da bi preprečila enemu posamezniku opraviti dolžnost, ki je priznana v vseh parlamentih po svetu: da najstarejši poslanec predseduje volitvam predsednika na otvoritvenem zasedanju. Resnično izjemno dejanje, zločin resničnega političnega podleža! Temu v demokraciji še nismo bili priča!

Pod to sta podpisana gospod Daul in gospod Schulz, ki bi si vsekakor moral prizadevati, da bi postal znan in priznan v Nemčiji, ne pa v Franciji. To je še dodaten dokaz, če bi bil potreben, o nenehni zaroti med zmerno desnico in sektaško levico, ki glasujeta skupaj o skoraj vseh besedilih, sprejetih v tem Parlamentu.

Jean-Marie Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Po tem, ko je spremembo v zvezi z najstarejšim poslancem Odbor za ustavne zadeve zavrnil, sta gospod Schulz in gospod Daul, dva liberalno socialna demokrata, stara tovariša to spremembo ponovno predstavila na plenarnem zasedanju.

Klasicisti so učili, da se je motiti človeško; vztrajno ponavljati napako pa je zlobno.

Iz te lekcije se očitno nismo ničesar naučili. Da je delo Evropskega parlamenta osredotočeno na mojo malenkost pa meji že na patetiko. Zaničevanje našega Poslovnika v takšnem obsegu pomeni, da sadimo seme latentnega totalitarizma.

Kdaj bodo odpravljene manjšinske skupine? Kdaj bodo odpravljeni nepokorni poslanci?

Od Clauda Autanta-Lara do Jeana-Marie Le Pena smo prehodili cel krog. Leta 1989 je bil po osupljivem govoru odličnega režiserja odpravljen govor najstarejšega poslanca. Dvajset let kasneje bo odpravljen najstarejši poslanec, da bi s tem preprečili vragu Le Penu, da bi predsedoval volitvam predsednika v Evropski parlament.

Kakšen napredek demokracije, gospe in gospodje!

Gospod Schulz in gospod Daul mi naivno zagotavljata osupljivo brezplačno publiciteto, ki jo bom vsekakor izkoristil. Sam proti svetu bom sprejel vrženo rokavico, za priče pa bom vzel prave demokrate in prave Evropejce: ta maškarada in to zavračanje demokracije ne koristi Evropi, ampak skritim, partizanskim interesom majhne klike politikov.

Patrick Louis (IND/DEM), v pisni obliki. – (FR) Kot francoski poslanec v Evropskem parlamentu in kot član skupine neodvisnosti/ demokracije, sem se odločil, da ne bom podprl sprememb 51 in 52 k poročilu gospoda Corbetta.

Nerazumljivo je, da bi spreminjali splošna pravila, da bi ustrezala posebnemu primeru.

Še več, te poteze bodo nedvomno negativno vplivale na to, kar se skuša doseči, povedano drugače, izpostavile bodo nespoštovanje številnih poslancev, ki ga gojijo do nekaterih kolegov poslancev in kandidatov.

Politični stranki, ki ni zadovoljna s trenutnim najstarejšim poslancom, nič ne preprečuje, da bi predstavila še starejšega kandidata.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Za splošno revizijo Pravilnika Parlamenta nisem glasovala zaradi tega, ker je bila pri tem, ko se skuša preprečiti, da bi predsedoval najstarejši poslanec s priimkom Le Pen, najdena res kontraproduktivna rešitev, kljub temu, da obstaja rešitev, ki bi bila sprejemljiva za vse tiste, ki podpirajo politiko vključevanja načela enakosti med spoloma.

Zaradi tega bi lahko člen 1 nadomestili z naslednjim besedilom: „Najstarejši poslanec ali najstarejša poslanka med vsemi prisotnimi bosta izmenično prevzela vlogo predsednika vse do razglasitve izbire Parlamenta. To izmenjujoče zaporedje se bo začelo z najstarejšo poslanko.“

Na ta način bi se lahko izognili temu, da bi predsedoval Le Pen kot najstarejši poslanec, ne da bi Parlament zadušil Poslovnik in sprejel postopek, ki se ne uporablja v nobenem drugem parlamentu demokratične države.

To je sramota. Osebo bolj zaupam francoskim volivcem. Upam, da bodo preprečili izvolitev gospoda Le Pena, s tem pa se bo tudi to početje izkazalo za nesmiselno.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Videti bi bilo, kot da se Evropska unija, ki se zavzema za demokracijo, strpnost in svobodo mišljenja, sama ne drži dosledno tega. V zvezi s pravico ljudi do samoodločanja, merili za pristop ali rešitvami za trenutne probleme se glede na to kaj je primernejše, uporabljata dva različna standarda EU.

Vsi, ki ne izpolnjujejo zahtev glede politične korektnosti, ki povzročajo nevšečnosti ustanovam EU, ki prikazujejo neudobno stvarnost v ustanovah EU, so izključeni, kar naenkrat pa zanje veljajo tudi druga pravila. Pravilo *idem ius omnibus* – enake pravice za vse – se mora za vse dosledno izvajati, če ne želimo, da EU zdrsne v politično pravilno hinavščino. Osebna sovraštva ne smejo biti krinka za navidezno „refleksno zakonodajo“.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Zaradi sprememb, ki jih je predlagal poročevalec, so pravila glede registra dokumentov Evropskega parlamenta prožnejša, hkrati pa poenostavljajo Pravilnik. Poleg tega so nekatere namenjene prilagoditvi Pravilnika novim pravilom in trenutni praksi.

Ena izmed najpomembnejših sprememb je pristojnost predsednika Evropskega parlamenta, v skladu s katero lahko pozove nacionalne parlamente (držav, ki so podpisale Pogodbo o pristopu države k Evropski uniji),

da med svojimi poslanci imenujejo določeno število opazovalcev, ki je enako številu sedežev te države v Evropskem parlamentu. Ti opazovalci sodelujejo v parlamentarnih postopkih pred uveljavitvijo pristopne pogodbe in imajo pravico do besede v odborih in političnih skupinah. Nimajo pa pravice do glasovanja ali potegovanja za izvolitev na položaje znotraj Parlamenta.

Druga sprememba Poslovnika ureja postopek zasedanj skupnega odbora in skupna glasovanja. Ustrezni poročevalci pripravijo en sam osnutek poročila, ki ga preučijo in o njem glasujejo odbori, ki sodelujejo pri skupnih zasedanjih pod skupnim predsedstvom ustreznih predsednikov odborov.

Pomembne spremembe s stališča napredka parlamentarnih postopkov se nanašajo na dodeljevanje časa za govor in pripravo seznama govornikov, pa tudi na spremembe v zvezi z izvedbo končnega glasovanja o delu zakonodaje. Poimensko glasovanje povečuje odgovornost poslancev EP do državljanov.

- Priporočilo za drugo obravnavo Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Na prvi obravnavi Evropskega parlamenta o telekomunikacijskem paketu je večina poslancev glasovala za spremembi 138 in 166, o katerih je tekla razprava. S tem je Evropski parlament jasno izrazil, da je za prepoved dostopa neke osebe do interneta potrebna sodna odločba in da imajo uporabniki pravico do svobodnega izražanja in zasebnosti. Vendar pa se je Svet odločil, da ne bo upošteval želje Evropskega parlamenta in je zbrisal spremembi 138 in 166. Evropski parlament in Svet sta se sedaj dogovorila o kompromisu. Ta kompromis ne bo vseboval sprememb 138 in 166 v izvirni obliki. Zaradi tega smo na današnjem glasovanju glasovali proti kompromisu.

Junijska lista in Dansko junijsko gibanje si zelo prizadevata, da bi bili spremembi 138 in 166 vključeni v telekomunikacijski paket in sta zaradi tega predložili številne spremembe, ki so jih aktivisti na internetu označili kot „spremembe za pravice državljanov“ in ki so jih podprle tudi nekatere druge politične skupine v Evropskem parlamentu. Če bi naše predloge poslanci v EP podprli, bi obstajala velika možnost, da bi se Evropski parlament in Svet končno dogovorila o telekomunikacijskem paketu, ki resnično varuje pravice in zasebnost uporabnikov interneta.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Danes poskušamo gospodarske interese podpreti z lepa ali z grda. Kar nenadoma naj bi bila zmeda zakonov o avtorskih pravicah vključena v pravni okvir zagotavljanja telekomunikacij. Zadostuje že, če EU uvede dolžnost glede opozarjanja strank o nevarnostih kršenja „intelektualnih avtorskih pravic“; sankcije bi se lahko potem urejale na nacionalni ravni. Tako lahko kasneje vsakdo zvali krivdo na drugo osebo. V tem poročilu so večji razvijalci programske opreme poskušali vključiti tudi velike ovire za manjše razvijalce.

Obstajajo kršitve pravic na internetu, kot je otroška pornografija, ki jim moramo nasprotovati, vendar to ne sme uiti iz rok v takšnem obsegu, da bi varstvo podatkov žrtvovali za gospodarske interese nekaj velikih podjetij in multinacionalnih korporacij. Izvirna ideja, na kateri je temeljil telekomunikacijski paket, je bila povsem smiselna, vendar pa bi lahko bilo zaradi velikega števila sprememb sprejetih več takih sprememb, ki so kritične do paketa.

- Priporočilo za drugo obravnavo Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za spremembo 138, ki sem jo predložil septembra prejšnje leto in ki jo je sprejelo 88 % poslancev v EP.

Vesel sem, da jo je spet podprla velika večina poslancev, ki so s tem ponovno potrdili svojo zavezanost k zagovarjanju pravic uporabnikov interneta.

To je močno sporočilo en mesec pred evropskimi volitvami. V nasprotju s tem, kar misli UMP in njegov minister za kulturo, je mnenje Evropskega parlamenta pomembno.

To je še en udarec Sarkozyju in francoski vladi: Parlament je Sarkozyju rekel „ne“ glede oblike in vsebine. Poslanci v EP so rekli „ne“ prožnemu odgovoru in „ne“ nedopustnemu pritisku, ki ga Francija vrši na osnovni demokratični organ evropske celine!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Milijoni Evropejcev se posredno ali neposredno zanašajo na internet v vsakodnevnem življenju. Omejevanje, zmanjševanje in pogojevanje dostopa do interneta bi imelo neposreden in negativen vpliv na vsakodnevno življenje javnosti in številnih mikro podjetij ter MSP, ki so pri svojem poslovanju neposredno odvisni od tega vira.

Zaradi tega je bilo pomembno, da je predlog naše skupine sprejet z našim glasovanjem za, saj bo s tem ohranjena svoboda izmenjave med uporabniki, ne da bi to nadzirali ali sponzorirali posredniki.

Vendar pa se zdi, da Svet ni pripravljen sprejeti te spremembe, ki jo podpira večina v Parlamentu in ki nasprotuje omejevalnemu sporazumu, doseženemu v pogajanjih s Svetom. Vseeno pa gre za majhno zmago, glede na to, da je bilo preprečeno sprejetje slabega predloga.

Vsem tistim, ki zagovarjajo prosto gibanje na internetu in brezplačno programsko opremo, je treba čestitati. Gre za boj s katerim bomo nadaljevali, da bi tako zagotovili varstvo pravic državljanov in neomejen dostop končnih uporabnikov do storitev.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Prvič, ta Parlament ni sprejel sprememb, Navedenih v poročilu gospoda Harbourja, ki najbolje varuje pravice in svoboščine državljanov in ki dopolnjuje to poročilo.

Drugič, vprašanje glede vrstnega reda glasovanja, ki je bilo na srečo razrešeno, je vrglo senco dvoma na način, kako je mogoče rešiti pomemben politični problem: s pretkanim, malenkostnim političnim spletkarjenjem, potem pa kriviti administracijo, da v zvezi s tem ne more storiti ničesar.

In zadnje, ker se je nezadovoljstvo gospoda Toubona, vidnega gorečega zagovornika zakona Hadopi, ko je bila sprejeta sprememba 1, uporabnikom interneta poznana pod imenom „Bonova“ sprememba, spreobrnilo v veselje in odobravanje, ko je gospa Trautmann sporočila, da bo to besedilo šlo v tretjo obravnavo, pri tem pa je bil spremenjen celoten kompromis, obstaja tveganje, da bo jasno izražena volja večine v tem Parlamentu poteptana, kot so bili izidi referendumov v Franciji, na Nizozemskem, na Irskem ...

Gospod Sarkozy in njegovi prijatelji med „velikimi“ so pridobili nekaj odloga. Državljeni bodo še naprej morali biti pozorni. O tretji obravnavi se bo pogajal Parlament, ki bo izvoljen 7. junija. Potem ko bodo njihovi sedeži zagotovljeni, ni jasno, ali bodo socialdemokrati še naprej zagovarjali svobodo.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) „Telekomunikacijski paket“, ki sta ga zahtevala Komisija in Svet, predstavlja morebitno grožnjo državljskim pravicam. Spremembe, ki smo jih predložili, so pozivale k varstvu državljskih pravic, enakost dostopa, preglednosti in svobode na internetu, kot medija, kjer prihaja do izmenjave idej in ne kot vira, ki ga nadzirajo politiki in poslovneži. Uporabniki interneta so stranke, vendar so tudi državljani. Še naprej se bomo borili za zaščito posameznih svoboščin za vse evropske državljane.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Danes je med glasovanjem o paketu o elektronskih komunikacijah ta Parlament dokazal, da je varovanje pravic potrošnikov res njegova najpomembnejša prednostna naloga.

Ne glede na dejstvo, da je bil na drugi obravnavi dosežen relativno sprejemljivo kompromis glede stališč, večina v Parlamentu ni imela pomislekov, ko je bila proti ureditvam in dosledno vztrajala na svojem prvotnem stališču, ki je proti morebitni uvedbi omejitev glede dostopa do interneta, razen bodo naložene s sodbo sodišča ali pa bo ogrožena javna varnost.

Dejansko je bil celoten paket skrčen na usklajevalni postopek, njegov začetek izvajanja pa je bil odložen. Vendar pa po današnjem parlamentarnem glasovanju ne moremo prezreti močnega sporočila, ki je bil poslan Svetu in Komisiji.

Priznajmo pa, da je to, kar se je zgodilo danes, osredotočeno na aktivno sodelovanje ljudi, ki predstavljajo internet, ki so uporabili vsa razpoložljiva sredstva, da bi izrazili svoje stališče poslancem v EP in zahtevali, da zaščitijo njihove pravice.

Takšno vrsto obnašanja velja spodbujati.

Prav zaradi tega moramo tudi priti do zaključka, da moramo vedno pozorno prisluhniti temu, kar nam sporočajo ljudje, tako da bo zakonodaja EU osredotočena tudi na njihove potrebe, hkrati pa zagotavljala največjo možno varstvo interesov evropskih državljanov.

- Poročevalka: Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Glasujem proti temu poročilu, saj bi morala biti podana zagotovila, da bodo deli razpoložljivih spektrov uporabljeni za neprofitne namene in da se ne bodo stekli v velika telekomunikacijska podjetja.

- Poročevalka: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci podpirajo odpravo razlike v plačah in druge oblike diskriminacije med moškimi in ženskami. Enaka obravnava pri vseh oblikah zaposlovanja je ključnega pomena za pošteno in enakopravno družbo. Vendar pa konzervativci verjamemo, da so nacionalne vlade in parlamenti na splošno najprimernejši, da ukrepajo na načine, ki najbolj ustrezajo njihovim družbam in gospodarstvom.

Konzervativci podpiramo miselnost, da morajo imeti zakonci samozaposlenih delavcev dostop do bolniškega nadomestila, pokojnin in starševskih pravic. Vendar menimo, da je najbolje, če te odločitve sprejmejo države članice.

Ker se na zahtevo za nov zakonodajni predlog o enakem plačilu na podlagi člena 141(3) Pogodbe ES nanaša prošnja konzervativne stranke o izključitvi iz socialnega poglavja, ki ga ne podpiramo, smo se odločili, da se bomo vzdržali glasovanja.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo izboljšuje način, na katerega načelo enake obravnave velja za samozaposlene in pomagajočim zakoncem v EU. Vendar pa Irska že omogoča, da lahko zakonci samozaposlenih oseb postanejo samozaposleni plačniki prispevkov ustreznega zavarovanja, če je dokazano komercialno partnerstvo med zakoncema. Oseba se lahko na primer odloči, da bo plačevala prostovoljne prispevke, kar omogoča, da ostane še naprej zavarovana, ko izstopi iz obveznega sistema zavarovanja. Socialno zavarovanje je v nacionalni pristojnosti in zaradi tega sem glasovala proti spremembi 14. Ker je bila sprejeta ta sprememba člena 6, sem se skupaj s preostalimi irskimi kolegi v EPP-ED odločila, da se bomo vzdržali končnega glasovanja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Astrid Lulling o enakem obravnavanju moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, čeprav menim, da bi moralo še več narediti za krepitev pravic žensk in zaščito materinstva. Samozaposlenost še naprej ostaja manjšinska oblika zaposlitve v Evropi in predstavlja 16 % delovnega prebivalstva. Ženske predstavljajo le eno tretjino samozaposlenih delavcev.

Ta predlog bi moral odpraviti ovire za dostop žensk do samozaposlovanja, s tem ko zagotavlja ukrepe ali posebne prednosti, katerih namen je olajšati začetek izvajanja dejavnosti samozaposlenih.

Menim, da bi moral v zvezi s pomagajočim zakoncem biti jasno opredeljen poklicni položaj in zaščita socialne varnosti, ki je enakovredna tisti, ki velja za samozaposlene.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Sistemi socialnega varstva se razlikujejo glede na to, kje v Evropi živite. S tem ni nič narobe, kot mislijo mnogi. Ampak gre za naravno posledico dejstva, da se države razlikujejo in da so javne demokratične volitve pripeljale do različnih političnih sistemov, ki so bili izglasovani. Normalno je, da kot zagovorniki medvladnega sodelovanja EU zavračamo besedila tako v predlogu Komisije glede direktive in poročilu Evropskega parlamenta, ki skuša podeliti EU več pristojnosti nad nacionalnimi sistemi socialnega varstva.

Vendar je vredno izpostaviti, da je namen najstrožjih predlogov predvsem zagotavljanje minimalnih ravni. Zaradi tega besedila državam članicam ne preprečujejo, da bi storile še več, če to želijo. To je pozitivno, nenazadnje tudi s švedske perspektive. Zaradi te prožnosti in dejstva, da je enako obravnavanje žensk in moških tako jasno poudarjeno, kot temeljno načelo dobro delujoče demokratične družbe, smo glasovali za poročilo kot celoto.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Samozaposleni trenutno predstavljajo le 16 % delovnega prebivalstva. Žensk je komaj ena tretjina od 32,5 milijona samozaposlenih.

Podpreti moramo predlog za odpravo ovir za dostop žensk do samozaposlovanja, med drugim tudi s sprejetjem ukrepov ali posebnih prednosti, katerih namen je olajšati začetek premalo zastopanega spola pri izvajanju dejavnosti samozaposlenih.

Direktiva 86/613/EGS je prinesla le malo napredka za pomagajoče zakonce samozaposlenih z vidika priznavanja njihovega dela in ustreznega socialnega varstva.

Nova direktiva bi morala predvsem zagotoviti obvezno registracijo pomagajočim zakoncem, da ne bodo več nevidni delavci, ter naložiti dolžnost državam članicam, da izvedejo potrebne ukrepe, s katerimi bodo zagotovile pomagajočim zakoncem, da pridejo do zavarovalnega kritja za zdravstveno varstvo in pokojnine.

Kljub dejstvu, da države članice še zdaleč niso enotne glede potrebe po izboljšanju pravnega okvira na tem področju, upam, da bo mogoče hitro doseči razumen sporazum, tako da bo ta direktiva lahko sprejeta na prvi obravnavi pred evropskimi volitvami junija 2009.

Podprimo pobude za enakost. S tem ko postavimo ljudi na prvo mesto, lahko zgradimo pravičnejšo družbo.

- Poročevalka: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Gabriele Stauner, saj menim, da je treba razširiti obseg Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, da bo vključeval tudi presežke, ki so posledica gospodarske in finančne krize.

Namen Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je zagotoviti učinkovito pomoč delavcem, ki so bili odpušteni zaradi globalizacije. Po sprejetju tega kosa zakonodaje bo mogoče denar iz tega sklada nameniti tudi za presežne delavce zaradi gospodarske in finančne krize.

Stopnja sofinanciranja za ta sklad znaša 50 %, to vrednost pa je do leta 2011 mogoče povečati na 65 %.

Minimalni letni finančni paket, ki je na voljo Evropskemu skladu za prilagoditev globalizaciji znaša 500 milijonov EUR, kar naj bi bilo namenjeno zagotavljanju pomoči ljudem, ki iščejo zaposlitev, sofinanciranje strokovnih tečajev usposabljanja ali za dodatke za mobilnost.

Upam, da bo tudi Romunija imela dostop do denarja iz tega sklada, ter pomagala ljudem, ki so izgubili delo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To delno izboljšanje Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je premalo, glede na to, kar je potrebno v tej resni krizi, ki smo ji priča. Ne upošteva naših predlogov za povečanje prispevka Skupnosti na 85 % zneska, ki bo namenjen za brezposelnost, ali celo podvojitve zneska omenjenega sklada, da bi tako vključili več ljudi, ki bi lahko postali žrtve zapiranja podjetij. Zato smo se odločili, da se bomo vzdržali glasovanja.

Spremenjena pravila Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, ki so bila danes sprejeta, naj bi temu skladu omogočila, da se učinkoviteje uporablja z vidika sofinanciranja izobraževanja in delovnih mest delavcev, ki so izgubili službo zaradi gospodarske krize. Nova pravila razširjajo področje uporabe sklada in zagotavljajo začasno povečanje stopnje sofinanciranja s 50 % na 65 %, da bi tako lahko zagotovili dodatno pomoč iz sklada v času finančne in gospodarske krize. Vendar pa bodo države, ki se soočajo s finančnimi težavami, imele le malo koristi od sklada, glede na to, da bodo še vedno morale podpirati visoko stopnjo sofinanciranja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. (PL) Trenutno se soočamo s krizo, ki ji še nismo bili priča. Prizadela ni le finančnega področja, ampak tudi gospodarsko in socialno področje, hkrati pa ni prizadela le nekaterih držav članic, ampak celotno Evropsko unijo in svet.

Voditelji stranke evropskih socialdemokratov so sprejeli skupno deklaracijo, v kateri pozivajo države k „ambicioznemu načrtu oživitve za ohranjanje delovnih mest in preprečevanje množične brezposelnosti“. Edini način, kako resnično vplivati na gospodarstvo, je zagotavljanje proračunskih spodbud, ki so ustrezne glede na problem, s katerim se soočamo in ki so usklajene po vsej Evropi. Naša prednostna naloga, ki vpliva na vse kar povemo in naredimo, je zagotoviti varna delovna mesta in boj proti brezposelnosti, ob istočasnem spodbujanju razumnega okoljskega razvoja.

Če ne bomo iskali novih načinov, kako se boriti s krizo v Evropi, bo brezposelnost narasla na 25 milijonov v začetku leta 2010, stanje javnih financ pa se bo znatno poslabšalo.

Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je bil ustanovljen leta 2006 in bo deloval do leta 2013. Namen tega sklada je zagotoviti pomoč delavcem, ki so bili odpušteni zaradi globalizacije. Največji letni proračun sklada znaša 500 milijonov EUR in se uporablja za zagotavljanje aktivnih ukrepov na trgu dela, kot je zagotavljanje pomoči ljudem, ki iščejo zaposlitev, v obliki sredstev za usposabljanje in dodatkov za mobilnost.

Podpiram idejo o zmanjšanju števila odvečnih delavcev (na 500), ki je potrebno za začetek posredovanja.

- Poročevalec: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za poročilo gospoda Eugenijusa Maldeikisa o uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o finančni podpori EU za energetske projekte.

Vesela sem, da je velika večina v Parlamentu (526 glasov) glasovala za; podprli so ta dokument.

Še enkrat želim izpostaviti pomen naše odločitve.

Tako kot Latvija, Estonija in Poljska, je tudi moja država, Litva že pet let del Evropske unije v političnem in gospodarskem smislu. V zvezi z energijo pa je še vedno kot otok brez mostov, ki bi jo povezovali z energetskega trgom Skupnosti.

Z današnjo odločitvijo je Evropski parlament dodelil 175 milijonov EUR za izgradnjo energetskega mostu, ki bo povezoval Litvo in Švedsko.

Ko bo ta projekt uresničen, bodo države v naši regiji, ki so postale države članice EU leta 2004, končno povezale svoje energetske sklade s skandinavskimi državami, s tem pa tudi s trgom EU.

Gre za čudovit projekt, dober začetek in rada bi se zahvalila vsem mojim kolegom, ki so zanj glasovali.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi programa za zagotavljanje pomoči pri oživitvi gospodarstva z odobritvijo finančne pomoči Skupnosti za projekte na področju energije.

Evropski načrt za okrevanje gospodarstva zagotavlja naložbe v višini 5 milijard EUR za energetske projekte, širokopasovni internet in ukrepe za razvoj podeželja. 3,98 milijarde EUR bo vloženi v infrastrukturo za električno, vetrno energijo in energijo zemeljskega plina, ter za zajem in shranjevanje ogljikovega dioksida. Evropski parlament podpira dodelitev 1,02 milijarde EUR za projekte, namenjene razvoju podeželja.

Iz načrta za okrevanje gospodarstva je dodeljenih 200 milijonov EUR za postavitev plinovoda Nabucco, preko katerega bo potekala oskrba z zemeljskim plinom iz regije Kaspijskega morja v EU. Romunija podpira ta projekt. Ključne interesne točke za Romunijo vključujejo financiranje tega načrta okrevanja za projekte povezovalnih plinovodov med Romunijo in Madžarsko (30 milijonov EUR) in Romunijo in Bolgarijo (10 milijonov EUR), kot tudi za razvoj infrastrukturne opreme, ki omogoča obrnitev pretok plina v primeru kratkoročnih motenj v oskrbi (80 milijonov EUR).

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za program, ki dodeljuje finančno pomoč projektom na področju energije. Predlog Evropskega parlamenta za naložbe, ki temelji na sporazumu, sklenjenem s Svetom, je zgrajen na treh stebrih: medsebojna povezava plinskih in električnih omrežij; zajem in skladiščenje ogljika; projekti za pridobivanje energije vetra na morju. Kot takšen predlog določa postopke in metode zagotavljanja finančne pomoči, namenjene spodbujanju naložb v vzpostavitev evropskega povezanega energetskega omrežja, hkrati pa izboljševanju politike Evropske unije za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov.

Evropsko gospodarstvo je treba nujno spodbuditi in zaradi tega je ključnega pomena, da so nam na voljo ukrepi, s katerimi je mogoče zagotoviti ustrezno geografsko uravnoveščenost in hitro izvedbo. Na Portugalskem so projekti medsebojnega povezovanja omrežij (infrastrukture in opreme) upravičeni, prav tako kot so projekti za izboljšanje med seboj povezanega električnega omrežja s Španijo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Prizadevanje Komisije glede povečanja naložb v energetskega infrastrukturo je zadnji v dolgi vrsti primerov domišljavosti, s katero so okuženi uradniki v Berlaymontu. Predlagane naložbe so obsežne in drage, hkrati pa še vedno ni bilo z ničemer podkrepljeno, da bi te naložbe morale biti obravnavane na ravni EU. Skupaj so v letih 2009 in 2010 predlagane naložbe v višini 3,5 milijarde EUR – denar, ki naj bi bil zagotovljen iz proračunov držav članic. To za Švedsko pomeni znatno povečanje članarine za dodatne 1,4 milijarde SEK: dejstvo, da Komisija ne verjame, da ima na voljo dovolj časa za izvedbo temeljite ocene vpliva tako obsežnega predloga, je skrajno grozljivo.

Poročevalca za poročilo Evropskega parlamenta ti ugovori očitno nič kaj preveč ne skrbijo. Namesto tega se predlaga povečanje s 3,5 milijarde EUR na skoraj 4 milijarde EUR!

Zaradi našega mandata, da si prizadevamo za cenejšo sodelovanje EU, bomo zavrnil to lahkomiselno ravnanje z denarjem davkoplačevalcev. Vendar pa je treba izpostaviti, da obstajajo zelo dobri razlogi, da si še naprej prizadevamo izboljšati in razviti tehnike za ločevanje in skladiščenje ogljikovega dioksida. Glasovali smo proti poročilu kot celoti.

Anders Wijkman (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Predlog o rezervaciji približno 4 milijard EUR za projekte na področju energetike znotraj evropskega energetskega programa za okrevanje je dober. Vendar pa je vsebina postala vse preveč osredotočena na fosilna goriva. Poleg tega ni nobene podpore za projekte,

namenjene izboljšanju učinkovitosti uporabe energije. V začetni fazi je Komisija predlagala, da se rezervira 500 milijonov EUR za „trajnostna mesta“ – predlog, ki ga je bil umaknjen.

Zagotavljanje pomoči za „trajnostna mesta“ bi omogočil široko razvejane projekte za razvoj daljinskega ogrevanja ter skupne proizvodnje toplote in elektrike, kot tudi za izboljšave v stanovanjih. Takšni projekti bi bili stroškovno učinkoviti, bi zmanjšali emisije ter ustvarili nova delovna mesta. Obžalovanja vredno je, da te priložnosti ne bomo izkoristili, v povezavi z gospodarsko krizo, da bi vdihnili novo življenje v tovrstne ukrepe.

- Poročevalec: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Udo Bullmann (PSE), v pisni obliki. – (DE) Člani stranke SPD v Evropskem parlamentu so poročilo zavrnilo iz dveh razlogov:

Prvič, ohranitev zavarovanja posojil je pomemben in pravilen instrument za vključevanje finančnih institucij v poslovno tveganje pri zadevnih posojilih. Vendar pa je za to potrebno zelo veliko zadržanje. 5 % zadržanje, dogovorjeno v dialogu ne izpolnjuje te zahteve. Evropska komisija je prvotno pozvala k 15 % zadržanju v posvetovalnem postopku, nato pa se je uklonila pritisku s strani industrije in predlagala 5 %. Konzervativci in liberalci v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve so celo to nizko stopnjo udeležbe pri poslovnem tveganju želeli razglasiti za nepotrebno s pomočjo zagotavljanja garancij s strani finančnih institucij. Poslanci stranke SPD v Evropskem parlamentu podpiramo veliko večje zadržanje in bomo to zahtevo tudi izpostavili v prihodnjih reformah direktive o kapitalskih zahtevah.

Drugič, opredelitev temeljnega kapitala, podana v poročilu gospoda Karasa, krši konkurenčno nevtralnost uredbe. Določa, da tihi kapitalski vložki v prihodnje ne bodo več v celoti šteli kot temeljni kapital, čeprav so lahko v celoti vključeni v primeru likvidnosti. To na široko odpira vrata nepošteni konkurenci proti javnim bankam v Nemčiji. Opozarjamo, da so tihi kapitalski vložki dokazan instrument za refinanciranje, ki je skladen z zakonodajo EU. Ker so v izidu dialoga upoštevane obrazložitvene spremembe, ki smo jih predlagali, poročilo zavračamo.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Čestitam poročevalcu za skrbno opravljeno delo, tako glede vsebine besedila, kot tudi pri nadaljnjih pogajanjih. Izredne okoliščine od nas zahtevajo, da hitro in ustrezno ukrepamo.

Lahko sprejem izid, ki nam je bil predlagan na področju zavarovanja. Sistematično uvajanje standardiziranih kolegijskih nadzornikov je velik napredek.

Od jeseni je osnutek poročila odprl to možnost z idejo o decentraliziranem evropskem nadzornem sistemu. Poročilo skupine de Larosière in sporočilo Komisije z dne 4. marca sta uspešno pripomogla k razvoju te ideje. Vesela sem, da so te ideje v skladu s splošnim dovoljenjem.

V zvezi s področjem uporabe je treba omeniti eno stvar. Namesto upoštevanja nekoliko poenostavljenega merila za čezmejne banke, bi bilo pametneje, če bi se osredotočili na banke, ki so sistemsko pomembne.

To drugo bi bilo neposredno izpostavljeno novim bančnim pristojnim službam. Druge banke bi nadziral kolegi ali v primeru popolnoma nacionalnih bank, njihov nacionalni nadzornik. Za namene kriznega upravljanja bi tudi sistemske banke morale biti izpostavljene ureditvam za finančno stabilnost na evropski ravni.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Čestitam gospodu Karasu. To glasovanje iz več razlogov predstavlja odličen izid.

Prvi med njimi je dejstvo, da gre za paket, o katerem se je Parlament pogajal in ga priporočil. Sodeloval sem pri takšnih pogajanjih in vem, kako zahtevna so lahko.

Drugič, gre za vsebino, kar pomeni, da ta zakonodaja zagotavlja boljše varstvo za britanske in druge državljane EU.

Prav z listinjenjem so se tako imenovana „toksična sredstva“ razširila med bankami, kar je povzročilo velike dolgove v številnih zasebnih in javnih bankah.

Ključnega pomena je ideja o zadržanju izdajateljevih sredstev v višini do 5 %, kar pa je določeno s pregledom po oceni vplivov in mednarodnih sprememb.

Zmanjševanje „vzvodja“ in zagotavljanje prave kapitalske ustreznosti bank je varovalo pred delovanjem, s katerim so nas banke pripeljale na rob finančne katastrofe.

Gospod Karas je lahko zadovoljen s svojim delom pri pogajanjih. Vem, kako težko je Parlamentu, če želi vključiti izboljšave v besedilo, vendar pa je ta sporazum za prvo obravnavo razumen.

- Poročevalec: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Če ima kdorkoli pomisleke v zvezi s pravim ciljem tega predloga, bi moral navesti le besede v besedilu, ki je bilo danes sprejeto v zvezi z zagotavljanjem „odstranitve preostalih ovir za nemoteno delovanje notranjega trga“. Člen 2 pojasnjuje, da je „splošni cilj ... izboljšati pogoje za delovanje notranjega trga“.

Ponovno mora biti več kot očitno, da je po neuspehu tako imenovanega „evropskega načrta za okrevanje gospodarstva“ in razglasene „evropske solidarnosti“ prvi in do sedaj edini predlog za vzpostavitev podpornega programa Skupnosti namenjen finančnim storitvam! Zdi se, kot da se ne bi soočali z eno izmed največjih kriz v kapitalizmu, z vse večjo brezposelnostjo, uničevanjem produktivne zmogljivosti, vse večjimi neenakostmi in vse večjimi težavami za delavce in prebivalstvo.

Predlogi, ki smo jih predlagali – kot je povečanje proračuna Skupnosti, vzpostavitev podpornih programov Skupnosti za proizvodni sektor ter ohranjanje delovnih mest s pravicami in javnih storitev – so bili zavrnjeni. Pa vendar, ko je treba podpreti finančni trg in „nemoteno delovanje notranjega trga“, ni nobenega pomanjkanja financiranja s strani Skupnosti. To je nesprejemljivo. Prav zaradi tega smo glasovali proti.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Evroskeptiki vedno iščemo načine, kako bi lahko bilo sodelovanje EU cenejše. Denar davkoplačevalcev je treba pametno uporabiti. Za nas je pomembno, predvsem v teh burnih časih, da previdno ravnamo z našimi skupnimi viri. Za nas kot izvoljene predstavnike, mora proračunsko omejevanje še naprej predstavljati glavno načelo.

Vendar pa nas predstavljeno poročilo vodi v popolnoma drugo smer. Izvirni predlog Komisije glede financiranja je štel za nezadostnega in takoj so v vseh velikih političnih skupinah znotraj Evropskega parlamenta predlagali, da je treba podvojiti dodeljena proračunska sredstva za finančne nadzorne organe. Vprašamo se lahko na podlagi česa. Soočamo se z obsežnim globalnim finančnim polomom, pri katerem so potrebna mednarodna prizadevanja na globalni ravni.

Nadzor finančnih institucij znotraj EU trenutno ni naloga, ki bi jo morala opraviti EU. Tega ne smemo pozabiti. Vendar trenutni predlog kaže na ambicije močne politične elite. Pri tem nejasnem sklicevanju na finančno krizo in njene verjetne posledice za nadzor in varnosti, ne gre za nič drugega, kot za nesramen poskus izboljšanja položaja EU. Seveda nam ne preostane ničesar drugega, kot da glasujemo proti poročilu in nadomestnemu predlogu resolucije.

- Poročevalec: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Čeprav sem glasen zagovornik dobrega počutja živali, nisem popolnoma prepričan glede prepovedi praks, kot je uvoz proizvodov iz tjulenjev, če je mogoče dokazati, da je trpljenje živali ob usmrčitvi zmanjšano na najnižjo možno mero.

Kljub temu pa obstajajo nekatere prakse, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, med drugim tudi obredni zakoli na podeželju v določene verske namene. Glede na kulturno raznolikost Evrope so te prakse, ki so tuje pri spoštovanju dobrega počutja živali v EU, začele širiti. Posledično živali po nepotrebnem trpijo.

Zavedam se, da nekatere vere temeljno pozornost namenjajo načinom zakola živali za namene uživanja mesa. Vendar pa je bil razvoj kulture pravic živali in dobrega počutja živali v Evropi le s težavo izbojevan v zadnjih 30 letih in ne smemo ga žrtvovati na oltarju politične korektnosti. Živali, ki so ubite v obrednih zakolih, morajo biti najprej omamljene, da bi tako bilo zmanjšano njihovo trpljenje in da bi bilo mogoče spodbujati vrednote dobrega počutja živali, ki jih cenimo.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o zaščiti živali pri usmrčitvi. Vsako leto je v Evropski uniji ubitih več milijonov živali. S številnimi živalmi se ravna tako, da so izpostavljene nepotrebnemu trpljenju, ne samo v času vzreje in prevoza, ampak tudi v času zakola ali usmrčitve in pri povezanih dejavnostih. Trpljenju živali v klavnicah se moramo izogniti, vključno z živalmi, ki so vzrejene za namene pridelave hrane in drugih proizvodov.

Po mojem mnenju je predlog uravnotežen in skladen s cilji Skupnosti v zvezi z zagotavljanjem zaščite in dobrega počutja živali. Strinjam se, da je treba obsežne zakole živali izvajati ob upoštevanju humanitarnih standardov, ter omejiti trpljenje, ki so mu izpostavljene živali.

Zaradi tega nisem glasovala za spremembo, ki odpravlja prepoved na uporabo sistemov za omejevanje goveda z obračanjem ali kakršnim koli nenaravnim položajem, saj po mojem mnenju ta praksa ogroža dobro počutje živali.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Wojciechowskega o zaščiti živali pri usmrtitvi. Številni ljudje se sprašujejo, kako je mogoče zaščititi živali pri usmrtitvi. To se sliši paradoksalno, vendar je mogoče. Vsakdo, ki je bil priča usmrtitvi živali ali opazoval takšno dejanje, se zaveda, kako boleča je lahko smrt za živali. Uvedba nove zakonodaje na tem področju bo omejila nepotrebno trpljenje živali in prav zaradi tega je potrebna zakonodaja.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) S potrditvijo, da je treba živali usmrtiti brez nepotrebne trpljenja, razen v primeru verskih obredov, je večina v našem Parlamentu pokazala tako svojo hinavščino, kot tudi strahopetnost. „Verski obredi“ se predvsem nanašajo na obredne zakole, ki se predvsem izvajajo v času muslimanskega praznovanja Eid-al-Adha, ko več sto tisoč kozam prerežejo vratove.

Pravno priznanje takšne prakse je del veliko širšega pojava, pojava islamizacije naših družb. Naši zakoni in običaji se postopoma spreminjajo, da bi se prilagodili islamskemu zakonu šarija. V Franciji vse več in več lokalnih oblasti posredno financira izgradnjo mošej. Pripravljajo se šolski jedilni listi, ki ustrezajo islamskim prehranskim zahtevam. V nekaterih mestih, kot je Lille, imajo plavalni bazeni samo oddelke za ženske. Z ustanovitvijo *Conseil français du culte musulman* leta 2003, je gospod Sarkozy, ki je bil takrat minister za notranje zadeve, uvedel islam v francoske ustanove.

Da bi prekinili to dogajanje, moramo zavrniti, kar je prav za Islam, spremeniti tok neevropske migracije in ustvariti novo Evropo, Evropo suverenih narodov, brez Turčije, ki krepi krščanske in humanistične vrednote naše civilizacije.

Cristiana Muscardini (UEN), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo žalostno je, da bi se moral Evropski parlament na koncu svojega mandata odločiti za shizofreničen pristop glede tako občutljive zadeve, saj je res shizofrenično, da se na eni strani postavljamo v prihodnost, četudi ta uvaja tehnologije, namenjene učenju nasilja in posiljevanja, ter se na drugi strani pahniti nazaj v preteklost, da bi ponovno uvedli plemenske obrede in pomirili tiste, ki morajo gledati prelivanje krvi in še več nesmiselnega trpljenja v očeh žrtve.

Močno nasprotujemo klanju brez upoštevanja soglasja ter proste izbire posameznih držav članic.

Lydia Schenardi (NI), v pisni obliki. – (FR) Odobravamo željo po nadomestitvi direktive iz leta 1993 na način, ki izboljšuje in standardizira pogoje zakola po Evropski uniji.

Prav tako odobravamo načelo, v skladu s katerim je zakol živali dovoljen le z uporabo metod, ki zagotavljajo takojšnjo smrt ali smrt po omamljanju, v celoti pa nasprotujemo ideji, v skladu s katero bi bile dovoljene izjeme v okviru verskih obredov.

Javno mnenje je zelo občutljivo in v celoti nasprotuje nepotrebni, bolečim praksam. Zakaj bi jih torej tolerirali v imenu vere, ne glede na to ali so živali imobilizirane pred usmrtitvijo ali ne?

Uvedena mora biti stroga zakonodaja, ki določa preverjanje postopkov, s katero bi zagotovili, da so živali omamljene in se ne morejo zavesti preden umrejo, še bolje pa bi bilo, če bi takšne prakse popolnoma prepovedali. So iz drugega obdobja in jih lahko z vso upravičenostjo poimenujemo barbarske.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Zaščita živali pred krutostjo je zelo pomembna odgovornost. Vendar pa se bojim, da bodo nekateri predlogi, namenjeni preprečevanju, povzročili le še več krutosti.

Predvsem se sklicujem na predlog, da bi bili vsi zakoli izvedeni v klavnicah. Kmetje bi bili prisiljeni naložiti in prepeljati živali, tudi če so bolne ali stare, to pa bi povzročilo bolečine in strah.

S tem predlogom je prav tako povezano tveganje z vidika nalezljivih bolezni in okužb. Včasih je za zaježitev bolezni bolje zaklati žival na njeni kmetiji, če je to izvedeno na human način. Nisem podala svoje ustne obrazložitve.

- Poročevalec: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialdemokrati smo se odločili, da bomo glasovali za poročilo (A6-0241/2009) o prenovljeni socialni agendi. Gre za dobro poročilo, ki med drugim predvideva tudi gospodarske svoboščine, konkurenčna pravila pa ne smejo nikoli prevladati nad temeljnimi socialnimi pravicami.

Vendar pa poročilo vsebuje tudi zahteve glede sistemov minimalnih plač. Socialdemokrati verjamemo, da je zagotovilo o spodobni plači, s katero je mogoče živeti, zelo pomembno za vsakogar in menimo, da bi morala EU to spodbujati. To je še posebej pomembno, če želimo rešiti problem „zaposlenih revežev“. O tem, kako se bodo države članice odločile svojim državljanom zagotoviti dostojno plačo in ali bodo to naredile s pomočjo zakonodaje ali pa bodo to prepustile socialnim partnerjem, da urejajo preko kolektivnih pogodb, morajo še naprej odločati države članice same.

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Konzervativci podpiramo načelo minimalne plače v Združenem kraljestvu. Vendar pa smo prepričani, da bi se odločitve o sistemih socialne varnosti in minimalni plačil morale sprejemati na nacionalni ravni.

Zato smo se konzervativci vzdržali glasovanja o tem poročilu.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Silve Penede o prenovljeni socialni agendi. V okviru trenutne gospodarske krize je ključnega pomena, da je socialna politika usklajena z gospodarsko politiko, katere cilj je okrevanje evropskega gospodarstva. Evropski socialni modeli se soočajo s številnimi izzivi in sicer demografsko spremembo in globalizacijo, na kateri ne morejo ostati imuni. Zaradi tega jih je treba posodobiti z dolgoročno perspektivo, istočasno pa ohraniti njihove prvotne vrednote.

Evropa mora biti ambiciozna v zvezi s socialno politiko, še posebej sedaj, ko se soočamo z resno krizo. Vendar menim, da je prenovljena socialna agenda Komisije zelo neambiciozna, je prepozna in ni kos izzivom, ki jih prinaša finančna in gospodarska kriza. Socialna politika in politika zaposlovanja morata biti okrepljeni, da bi lahko zmanjšali ali se izognili izgubam delovnih mest in zaščitili Evropejce pred socialno izključenostjo in tveganjem revščine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo vsebuje številna nasprotja. Vendar pa v bistvu vztraja na obstoječih smernicah neoliberalnega kapitalizma, čeprav je tu in tam ublaženo, vseeno pa ne spreminja temeljnih politik, ki predstavljajo samo bistvo trenutne gospodarske in socialne krize. Vodilno načelo pa ostaja nespremenjeno. „Kriza“ se ponovno zlorablja za „prodajanje“ recepta „še več istega“: prožnost, notranji trg, zasebno-javno partnerstvo in tako dalje, pri tem pa se pozablja na dejstvo, da tudi politike EU predstavljajo bistvo krize in so jo še poslabšale.

Trenutne „skrbí“, ki so vključene v poročilo, se ne nanašajo na ali odzivajo na glavne vzroke prepoznanih problemov, predvsem v zvezi z gospodarskimi politikami, ranljivosti v zvezi z zaposlitvijo, liberalizacijo in privatizacijo javnih služb in tako dalje.

Ni nobenih alternativnih odgovorov, predvsem v vezi s krepitvijo vloge države v gospodarstvu, v strateških sektorjih in v širitvi visoko kakovostnih javnih služb, ali celo v zvezi z zagovarjanjem višjih plač in pokojnin. Poročilo sicer obravnava potrebo po pravičnejši porazdelitvi bogastva, vendar pri tem ne vključuje načinov za doseganje tega, prav tako pa ne poziva k prenehanju uporabe tistih politik, ki so poslabšale socialne neenakosti.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Socialna evidenca vaše Evrope kaže na neuspeh. V Franciji so bile pravkar objavljene grozne številke: revščina se je v dveh letih povečala za 15 %, število revnih delavcev se je dramatično povečalo in zaradi tega se je eksponentno povečalo število zelo zadolženih gospodinjev, katerih sredstva že dolgo časa ne zadostujejo za kritje vsakodnevnih življenjskih stroškov. Poleg tega smo ravno na začetku globoke krize.

Pozivamo državljane, da so „pripravljeni na spremembe“, ko za delavce sprememba predstavlja izgubo delovnega mesta in gotovost, da ne bodo mogli najti nove zaposlitve, zahvaljujoč vašim politikam. Govorite o „sociali“, medtem kot Sodišče Evropskih skupnosti tepta pravice delavcev v imenu konkurenčnosti in svobode opravljanja dejavnosti. Dodajate prožnost, čeprav to v evrogovoru pomeni le „negotovost“. Pretvarjamo se celo, da posebno pozornost namenjamo ženskam in materam, medtem ko vaša nespametna politika „spola“ prinaša izgubo njihovih posebnih socialnih pravic, kot so bile pravice, ki so jih imel v Franciji na področju upokojitve in nočnega dela.

Ne potrebujemo prenove socialne agende, ampak temeljito spremembo vašega perverznega sistema.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo vztraja, da morajo države članice posodobiti in reformirati svoje nacionalne sisteme socialnega varstva, uvesti minimalne plače in posodobiti učne programe v šolah. Poleg tega naj bi prišlo do višje finančne udeležbe zaposlenih v prihodkih podjetja, prav tako pa naj bi bilo uvedeno evropsko leto prostovoljstva. To so nenavadno skrajni primeri, kako EU namerava prevzeti nacionalno samoodločanje.

Poleg tega poročilo vsebuje dva sklica na Lizbonsko pogodbo, ki še vedno ni stopila v veljavo. Gre za jasno izražanje arogance prevlade! Zaradi tega se na demokratično razpravo o pogodbi gleda le kot na dejanje za večjo priljubljenost in se je ne obravnava, kot da kakor koli vpliva na njen izid.

Zaradi tega smo na končnem glasovanju glasovali proti poročilu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Na splošno je to zelo dobro poročilo s številnimi dobrimi vidiki, vendar pa se bom vzdržal glasovanja zaradi ponavljajočih zahtev glede rasti in glede uvajanja minimalnih plač s strani držav članic, skupaj s pravno zavezujočimi socialnimi pogoji, ki bi vključevali velik prenos pristojnosti na EU.

Anja Weisgerber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Evropski socialni modeli se soočajo z velikimi izzivi v tej finančni krizi.

Nemška konzervativna skupina (CDU/CSU) si torej prizadeva za socialno Evropo.

Zaradi tega sprejemamo poročilo gospoda Silve Penede o prenovljeni socialni agendi.

Prav tako pozdravljamo dejstvo, da ustvarjanje in spodbujanje delovnih mest predstavlja prednostno nalogo v času krize in našo pripravljenost, da nadaljujemo z ukrepi, ki se nanašajo na izobraževanje in usposabljanje

Evropa mora ustvariti socialni okvir in vzpostaviti standarde na evropski ravni.

V zvezi s tem moramo vsekakor upoštevati pristojnosti držav članic.

Zato nasprotujemo skupinskemu pozivu po uvedbi minimalne plače v vseh državah članicah, kot je bilo prvotno navedeno v odstavku 14 poročila.

Uvedba minimalne plače je odločitev, ki mora ostati v izključni pristojnosti držav članic.

Zaradi tega smo zadovoljni, da je bil sprejet ustni predlog spremembe tega odstavka.

Zagotoviti je treba dovolj ugodnosti, s katerimi bo mogoče zagotoviti vsaki osebi dostojno življenje, vendar pa so v zvezi s temi državami članicami na voljo različne možnosti.

V ustnem predlogu spremembe smo jasno navedli, da je treba poleg minimalne plače pozornost nameniti tudi kolektivnim pogodbam in splošno zavezujočim predpisom ali minimalnim dohodkom, za katere jamči država.

S tem ustrezno upoštevamo načelo subsidiarnosti.

- Poročevalka: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialdemokrati smo se odločili, da bomo glasovali za poročilo (A6-0263/2009) o aktivnem vključevanju ljudi, izključenih s trga dela. Gre za dobro poročilo, ki je še posebej pomembno v trenutni gospodarski krizi, kjer je treba z aktivnimi ukrepi na trgu dela zagotoviti, da najšibkejši v družbi ne bodo trajno ostali izven trga dela.

Vendar pa poročilo vsebuje tudi zahteve glede sistemov minimalnih plač. Socialdemokrati verjamemo, da je zagotovilo o spodobni plači, s katero je mogoče živeti, zelo pomembno za vsakogar in menimo, da bi morala EU to spodbujati. To je še posebej pomembno, če želimo rešiti problem „zaposlenih revežev“. O tem, kako se bodo države članice odločile svojim državljanom zagotoviti dostojno plačo in ali bodo to naredile s pomočjo zakonodaje ali pa bodo to prepustile socialnim partnerjem, da urejajo preko kolektivnih pogodb, morajo še naprej odločati države članice same.

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci podpiramo večji del poročila in določb, ki so bile pripravljene za podporo zadostnemu prihodku, vključujoče trge dela in dostop do kakovostnih storitev. Prav tako spodbujamo pozitiven in vključevalen pristop k duševnemu zdravju, invalidnosti in pravicah starejših ljudi, da delajo, kot tudi trdnemu stališču glede boja proti trgovanju z ljudmi.

Vendar pa konzervativci ne podpiramo koncepta direktive EU o diskriminaciji. Poleg tega konzervativci ne moremo podpreti poziva k vzpostavitvi pravnega okvira za enako obravnavo pri zaposlovanju za namene boja proti diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih ter za cilj EU glede načrtov o minimalnih dohodkih ter glede načrtov prispevnih nadomestil dohodka vsaj v višini 60 % nacionalnega povprečnega dohodka. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja. Te zadeve morajo biti v nacionalni pristojnosti.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), v pisni obliki. – Skupina EPP-ED na splošno podpira namero izvirnega poročila gospe Jean Lambert. Vendar pa je v odboru druga politična skupina v poročilo vnesla nepomembna stališča, ki ne le, da ne spadajo v predvideno področje uporabe poročila, ampak za katere se je vedelo, da so za našo skupino nesprejemljiva. To so naredili namerno, zaradi nizkotnih strankarsko političnih razlogov, da mi poročila, kot je bilo predstavljeno na plenarnem zasedanju, ne bi mogli podpreti. Zaradi tega samo predložili alternativno uredbo, ki vsebuje vse elemente njenega poročila, ki jih podpiramo.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Pri tem poročilu se zastavlja vprašanje: kako vključiti ljudi na trge dela, ki so trenutno iz njih izključeni? Odgovor je očitno. Ustvariti moramo več delovnih mest in več kapacitet na naših trgih dela.

Že samo dejstvo, da si mora EU postavljati takšno vprašanje, kaže na enega izmed temeljnih problemov v Bruslju. Preveč pozornosti se posveča zaščiti delovnih mest in premalo ustvarjanju delovnih mest. Evropski socialni model je predvsem odgovoren za dejstvo, da so številni Evropejci brezposelni. Evropski socialni model daje ravno nasprotno rezultate, kot bi jih moral: vzpostavlja dvotirno ekonomijo trga dela, ki zagotavlja ugodnosti tistim, ki delajo in omejuje možnosti tistih, ki so brez dela, da bi ga pridobili. Prav tako je ogromen socialni strošek neskončnega urejanja EU, kar odvrača delodajalce, da bi zaposlovali nove delavce. Toliko o bahavem načrtu EU, da bo postala do leta 2010 najkonkurenčnejše gospodarstvo na svetu.

Da bi prišlo do ustvarjanja delovnih mest za brezposelne, mora evropsko gospodarstvo, mora EU, korenito spremeniti svojo usmeritev. Britanski konzervativci so zavezani k pospeševanju spreminjanja te usmeritve.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo obravnava številna pomembna vprašanja, ki jih moramo načeloma obravnavati države članice, ne pa EU. Na primer, Evropski parlament vztraja, da je treba uvesti cilje EU glede zagotovil o minimalnem dohodku in minimalnih plačah. To poročilo se prav tako sklicuje na Lizbonsko pogodbo (ki še vedno ni stopila v veljavo). Zato smo glasovali proti poročilu.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 14.40 in se je nadaljevala ob 15.05.)

PRESEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

9. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

10. Zaključki konference Združenih narodov o rasizmu (Durban II - Ženeva) (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o zaključkih konference Združenih narodov o rasizmu (Durban II – Ženeva).

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, najprej bi se vam rad zahvalil za to priložnost, da povzamem Durbansko pregledno konferenco, za katero vem, da so jo pozorno spremljali številni poslanci, ki so danes prisotni.

Pripravljalni proces pred konferenco je bil še posebej zapleten, saj je imelo veliko število držav resne pomisleke glede procesa v luči tega, kar se je zgodilo leta 2001. Zaradi njihovih pomislekov, da bo konferenca izkoriščena kot platforma za izražanje sovraštva in nestrpnosti v najs krajši obliki, so se številne države članice, vključno z mojo, odločile, da se konference ne bodo udeležile. Ti pomisleki so bili potrjeni s posredovanjem ene izmed članic ZN na samem začetku konference. Ne samo, da je bilo to za nas popolnoma nesprejemljivo, ampak je bilo tudi popolnoma v nasprotju s samim duhom in namenom konference.

Žal, čeprav se temu verjetno ni dalo izogniti, je ta incident in posledičen odhod vseh držav članic, kot tudi drugih članic ZN prišel na naslovnice poročil, ter zasenčil soglasno sprejetje sklepnega dokumenta. Istočasno menim, da je treba poudariti zelo konstruktiven in soliden prispevek EU v celotni pripravljalni fazi konference. To še posebej drži v zvezi s pripravo osnutka sklepnega dokumenta, pri čemer je EU odigrala ključno vlogo. Kljub tem motnjam, ki sem jih omenil, predstavlja dejstvo, da končni sklepni dokument konference upošteva vse rdeče niti EU, znaten dosežek.

Sklepni dokument v celoti upošteva obstoječ okvir človekovih pravic, predvsem v zvezi s svobodo izražanja in je v skladu s številnimi našimi zahtevami, kot je potreba po vsakršnem izogibanju sklicevanja na obrekovanje religij in izogibanju vsakršnega izpostavljanja Izraela. Poleg tega je bil v besedilu ohranjen odstavek o spominu na holokavst.

Sedaj moramo razmisliti o vplivih konference same in sklepnega dokumenta na EU. Predvsem bomo morali opredeliti, kako bomo podprli izvajanje zavez, ki so bile dane. Svet še naprej ostaja zelo zaskrbljen zaradi pojava rasizma in ksenofobije, za katera menimo, da danes spadata med dva najpomembnejša izziva za človekove pravice.

Vem, da tudi Parlament v celoti deli te skrbi in da ste bili v zelo veliko pomoč pri pripravi večjega dela zakonodajne podlage in praktičnih ukrepov, ki so pomagali v boju proti tej nadlogi. Boj proti rasizmu in ksenofobiji je stalen proces, ki zahteva tako politično voljo, ko tudi praktične ukrepe, tudi na področju izobraževanja. Prav tako nenehno obstaja potreba po poglobitvi dialoga, medsebojnega razumevanja in spodbujanju strpnosti.

Čeprav obstajajo znaki, da protidiskriminacijska zakonodaja EU pozitivno vpliva, je žal celoten globalni proces v boju proti tem pojavom še vedno počasen. Dejansko je trend v številnih državah celo negativen. Bili smo priča primerom, ko je trenutna gospodarska kriza začela podžigati rasno nestrpnost in ksenofobijo po vsem svetu. Zaradi gospodarske krize so močne protirasistične politike pomembnejše kot kadarkoli poprej. Tako znotraj Evrope kot tudi širše se soočamo z občutnim povečanjem nasilnih napadov, usmerjenih proti migrantom, beguncem in prisilcem za azil, kot tudi proti manjšinam, kot je romska manjšina.

EU ima strog pravni red glede boja proti rasizmu in ksenofobiji. Oba pojava sta neskladna z načeli, na katerih je bila ustanovljena EU. EU je vedno znova zavrnila in obsodila vse oblike rasizma in bo to počela tudi v prihodnje. EU se bo, znotraj pristojnosti, ki so ji bile podeljene s pogodbami, še naprej borila proti rasizmu in ksenofobiji, tako znotraj Unije, kot tudi v kontekstu našega zunanjega delovanja.

Interno smo sprejeli zakonodajo, ki posredno in neposredno prepoveduje diskriminacijo na podlagi rase ali narodnosti, diskriminacijo pri delu, izobraževanju in v zvezi z dostopom do blaga in storitev. Zakonodaja prav tako prepoveduje diskriminacijo iz drugih razlogov, vključno z vero, starostjo, spolno usmerjenostjo in invalidnostjo, predvsem na delovnem mestu. EU je prav tako sprejela zakonodajo o prepovedi sovražnega govora na TV programih, prav tako pa je tudi inkriminirala „javno spodbujanje k nasilju ali sovraštvu, uperjenemu proti skupini oseb ali članu takšne skupine, opredeljene s sklicevanjem na barvo, raso, vero, izvor, nacionalno ali etnično pripadnost“. Prav tako je v skladu z istim delom zakonodaje kaznivo dejanje javno opravičevanje, zanikanje ali grobo zmanjševanje pomena zločinov genocida, zločinov proti človečnosti in vojnih zločinov.

EU navzven redno izpostavlja vprašanja rasizma in ksenofobije v svojih dvostranskih pogovorih in pogovorih o človekovih pravicah s tretjimi državami, kot sta Rusija in Kitajska. Prav tako smo zagotovili, da sta rasizem in ksenofobija vključena v naše strategije sodelovanja, kot so akcijski načrti v okviru evropske sosedске politike. Veliko se dogaja tudi v različnih večstranskih forumih. Znotraj okvira OVSE države članice usklajujejo svoje delo, da bi tako zagotovile upoštevanje in izvajanje zavez, ki jih je na tem področju dalo 56 držav, ki sodelujejo v OVSE. Tako je tudi znotraj Sveta Evrope in znotraj širšega okvira ZN.

Ti primeri dokazujejo našo skupinsko zavezanost delu, povezanemu s tem vprašanjem, tako interno, kot tudi širše s partnerji po svetu. Durbanska pregledna konferenca je bila del teh širših prizadevanj. Ni bilo enostavno in očitno je izkrivljeno s strani tistih, ki so skušali prikrojiti rezultate konference za svoje ozke

politične namene. Kljub temu pa bi morali pozdraviti dejstvo, da je dejansko pritegnilo pozornost tako na nenehno potrebo po boju proti rasizmu in ksenofobiji, kot tudi na zavezo, ki jo imamo in ki jo delimo s številnimi drugimi, da bi odpravili to nadlogo.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, veseli me, da lahko sodelujem v tej razpravi. Evropska komisija je pozorno spremljala priprave na durbansko konferenco in iskanje skupnega stališča Evropske unije pri sodelovanju na tej konferenci.

V zvezi s tem smo upoštevali poziv Parlamenta – vašega Parlamenta –, ki je naložil Evropski uniji, naj aktivno sodeluje pri pregledu Durbanske konference v okviru resolucije o napredku Sveta Združenih narodov za človekove pravice – predvsem pa vloge Unije – resolucije, ki je bila sprejeta 19. januarja.

Kot veste, se je pet držav članic odločilo, da ne bo sodelovalo na tej konferenci. Komisija se je odločila potrditi svojo udeležbo kot opazovalka, saj deli poglede večine držav članic, da so bile rdeče niti Evropske unije ohranjene v dokumentu konference.

Končni sprejeti dokument, ki je rezultat kompromisa, ni idealno besedilo, vendar ta dokument ne vsebuje nobenega obrekovanja antisemitske narave, nobenega obrekovanja nobene specifične države ali regije v svetu ali vere.

Sporazumno sprejetje končnega dokumenta 182 držav članic Združenih narodov potrjuje zavezanost mednarodne skupnosti pri boju proti rasizmu in diskriminaciji. To je odgovor na obžalovanja vredne poskuse nekaterih, da bi vplivali na konferenco za antisemitske namene, na poskuse, na katere se je Evropska komisija strogo odzvala.

Kakor koli že, dogodki na pregledni konferenci na noben način ne zmanjšujejo dolgoročne zavezanosti Komisije k temu, da bo storila vse, kar je v njeni moči, v boju proti manifestacijam rasizma in ksenofobije v vseh oblikah. Komisija je še naprej odločena slediti svojim politikam v boju proti rasizmu, ksenofobiji in antisemitizmu – tako znotraj, kot tudi izven Evropske unije – ob upoštevanju vseh pristojnosti, ki so ji bile podeljene v skladu s Pogodbami.

Gospa predsednica, gospe in gospode, povedati moram, da bom osebno podrobno spremljal izvajanje okvirnega sklepa o rasizmu in ksenofobiji s strani držav članic. Osebno bom spremljal prenose tega okvirnega sklepa in poudariti moram, da bomo od sedaj dalje lahko tudi z Agencijo za temeljne pravice spremljali vse te pojave, ki od nas zahtevajo večjo odločnost.

Res lahko upamo, da naslednje konference Združenih narodov o rasizmu ne bodo več zaznamovali nesprejemljivi govori, ki resnično spodbujajo k sovraštvu in rasizmu. Glede na to velja tudi povedati, da nam končni kompromis, dosežen na konferenci, vliva upanje za svetlejšo prihodnost.

Charles Tannock, *v imenu skupine PPE-DE*. – Gospa predsednica, iranski predsednik Ahmadinejad je pred kratkim na konferenci ZN o rasizmu v Ženevi izjavil, da je Izrael rasistična država. Najraje bi ga odpravili kot populističnega demagoga, ki se poteguje za publiciteto, vendar pa je v preteklosti sramotno pozval k izbrisu Izraela z zemljevida in Izrael bi bil nedvomno prva tarča jedrskega orožja, ki si ga ta zelo želi izdelati. Zato moramo na njegovo posredovanje gledati v luči njegove neizprosne sovražnosti do judovske države, ki je po mojem mnenju povsem upravičeno zaveznica in močna partnerica EU.

V zvezi z obtožbo glede rasizma je težko najti etnično bolj raznoliko in manj rasistično državo, kot je Izrael, kar vključuje tudi Arabce, Armence, Druze in druge manjšine v družbi. Še vedno se dobro spominjam zračnega prevoza etiopskih Judov v Izrael v osemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Izrael seveda še vedno ohranja odprto politiko priseljevanja glede na svoj status domovine Judov po svetu, vendar pa bi morali razmisliti tudi o položaju izraelskih Arabcev v družbi. Uživajo demokratične pravice in življenjski standard, ki ga le redke arabske države zagotavljajo svojim državljanom. Menim, da Ahmadinejad dejansko skuša odvrniti pozornost od groznih in odvratnih podatkov o človekovih pravicah v Islamski republiki Iran.

V Iranu novinarje, ki si drznejo kritizirati režim, zaprejo, v Izraelu pa imajo svoboden tisk. V Iranu so prešuštniki, homoseksualci in mladoletni usmrčeni, vključno s kamenjanjem do smrti, medtem ko v Izraelu zakon v celoti ščiti lezbijke in homoseksualce. V Iranu so manjšine, kot so kristjani in Baha redno preganjani, v Izraelu pa so manjšine cenjene, njihove pravice za zaščitne.

Kljub vsem tem dokazom bi številni poslanci v tem Parlamentu še vedno raje kritizirali našo demokratično zaveznico Izrael, kot pa obtožili barbarski in morebitno katastrofalen režim v Teheranu.

Izrael se mora zavedati, da ima prijatelje v tem Parlamentu, prijatelje, kot sem jaz, ki cenim človekove pravice in zavračam fanatizem. Po mojem mnenju je sramotno, da so države članice EU poslale delegacije v Durban II, saj so se dobro zavedale, da bo prisoten predsednik Ahmadinejad in izrazil te nezaslišane pripombe.

Ana Maria Gomes, v imenu skupine PSE. – (PT) Nekateri menijo, da je bila durbanska pregledna konferenca uspešna. Končni dokument upošteva pet rdečih nit, ki jih je določila Evropska unija in odraža resničen globalni konsenz, v nasprotju s prejšnjimi različicami, ki so pripeljale do obsežne in intenzivne razprave.

Žal pa ne gre za dokument, ki bi se zapisal v spomin tistih, ki so z vsega sveta prišli, da bi se udeležili razprav v Ženevi. Predvsem se bodo spominjali globoke razdvojenosti, ki jo je povzročila konferenca, posvečena vprašanju splošnega poziva in sicer boju proti rasizmu, ki je pritegnil svetovno pozornost.

Evropa je še enkrat pokazala krhkost Evropske unije o vprašanjih, ki politično najbolj razdvajajo, čemur smo vsekakor bili priča na tej konferenci.

Nič ne bi imelo večjega simboličnega pomena, kot skupinski odhod vseh držav EU iz konferenčne dvorane, kar bi bil odziv na provokativne in nesprejemljive predloge, ki jih je podal iranski predsednik, ki kljub spremembi tona v Washingtonu vztrajno potiska svojo državo v smeri trčenja z zahodom. Žal nekatere evropske države niso bile niti prisotne v konferenčni dvorani, da bi izrazile svoje nezadovoljstvo nad govorom, katerega izključni namen je bil, kot je izpostavil generalni sekretar ZN, obtoževati, razdvajati in celo hujskati.

Unija pomeni moč, Evropska unija pa je s svojo razdvojeno držo pokazala na svojo nemoč. Boj proti rasizmu in proti spodbujanju k sovraštvu, ki ga izraža predsednik Ahmadinejad in drugi, si zasluži kaj boljšega.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, najprej želim podati splošno pripombo. Države niso rasistične: rasisti so ljudje. Prepričana sem, ja je v Iranu veliko ljudi, ki ne delijo pogledov s svojim predsednikom, prav tako pa menim, da je šlo za zamujeno priložnost, ko je bila Evropa šibka, tiha, razdvojena in odsotna ter ni spregovorila v imenu tistih ljudi v Iranu in da je prepustila govorniški oder takšnim, kot je gospod Ahmadinejad, da so spregovorili v svojem jeziku rasizma.

Osebnostno sem nasprotovala bojkotu konference, vendar menim, da je še slabše, da ni bilo nobene evropske strategije. Zakaj je bila Evropa razdeljena? Zakaj? Želim, da mi Svet pojasni – v zvezi s tem sem predložila tudi spremembo k poročilu gospoda Obiols i Germà, o katerem bomo razpravljali kasneje – zakaj ni bilo evropske strategije? Zakaj se 27 evropskih držav ne more dogovoriti o strategiji? Če in ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, kar je podprl Svet, potem se bo moralo 27 članic močneje potruditi za skupno strategijo.

Glede vprašanja o obrekovanju vere sem zelo zaskrbljena, da lahko organ ZN sprejme resolucijo, ki poziva k popolni prepovedi obrekovanja religij ali žaljenja religij. Razumem, da je na koncu vse skupaj razvodenelo v končni resoluciji, vseeno pa menim, da je zaskrbljujoče, da lahko ZN kaj takšnega sploh pripravijo. Prav tako se mi zdi ironično dejstvo, da je tudi v tem Parlamentu zelo težko kritizirati – ne žaliti, ampak kritizirati – vere, predvsem pa eno izmed glavnih evropskih ver, zato sva skupaj z mojim kolegom Cappatom predložila spremembo k poročilu gospoda Obiols i Germà, v katerem kritizirava Vatikan za njegovo stališče glede kondomov v boju proti AIDSu. Še enkrat želim pozvati Svet, naj pojasni, kaj je bilo narejenega glede priprave evropske strategije.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospa predsednica, še enkrat želim poudariti, da je bil sklepni dokument durbanske pregledne konference sprejet na podlagi konsenza. Čeprav besedilo ni idealno in predstavlja izid zapletenih pogajanj, je po mojem razumevanju v zvezi z novim stališčem pomembno nadaljevati z razpravo o novem dokumentu in o pogostokrat spornih vprašanjih, kot so rasna diskriminacija, ksenofobija, stigmatizacija in postavljanje stereotipov za ljudi glede na njihovo vero ali prepričanje.

Sodelovati bi morali v nadaljnji razpravi na miren način, vendar z močnim odzivom na nesprejemljive izjave in poskuse izrabe durbanskega procesa za izražanje rasistične ideologije. Trdno sem prepričana, da se lahko brez močnega stališča Evropske unije o varstvu človekovih pravic ter boju proti rasizmu in ksenofobiji, durbanski proces obrne v napačno smer.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, žalostno je, da žrtve rasizma in diskriminacije niso bile v ospredju durbanske konference. Razlog za to je seveda škandalozna ugrabitev konference iranskega predsednika, ki je bila – pri tem moram izraziti svoje razočaranje – past, v katero so se ujele številne države članice EU. To je problem.

Osebnostno se želim zahvaliti državam članicam Evropske unije, ki so kljub temu dale zavezo in so še naprej zavezane; imamo zaključke, ki so v celoti častni, čeprav niso popolni. Prav tako želim, da predsedstvo spregovori o prizadevanjih, ki so jih oziroma jih niso vložile države članice, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da Evropska unija na tej konferenci ne bi bila videti neorganizirana, kar je še posebej zaničevanja vredno.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, tudi EU je bila polno vključena v priprave na konferenco in je aktivno prispevala k pripravi sklepnega dokumenta, da bi bil čim bolj uravnotežen, ter da bi zagotovila, da ta dokument upošteva obstoječe norme človekovih pravic, predvsem v zvezi s svobodo izražanja.

EU je prav tako uspelo zagotoviti, da v besedilu ni bil izpostavljen Izrael. Ravno zaradi poenotenih prizadevanj EU smo na koncu dobili besedilo, ki upošteva naše rdeče niti, ne glede na dejstvo, da so se nekatere države članice EU odločile, da ne bodo sodelovale po lastnih zmožnostih.

Prav tako bi rad dodal, da države, ki se niso udeležile konference, Evropski uniji niso preprečile, da spregovori na konferenci. Predsedstvo je nadaljevalo z notranjim usklajevanjem udeležbe EU, vključno s pripravo dveh izjav v imenu vseh držav članic EU, ki ju je posredovala Švedska, ki bo naslednja prevzela predsedstvo. Končna izjava je bila posredovana v imenu 22 držav.

EU bo po Durbanu analizirala, kako bo v prihodnje podpirala durbansko agendo. Dejstvo, da se je pet držav članic od 27 na koncu odločilo, da ne bodo sodelovale na konferenci nikakor ne vpliva na zavezo EU glede boja proti rasizmu in diskriminaciji v prihodnje. Imamo stabilen pravni red glede teh vprašanj, na katerem bomo še naprej gradili. Kot je že bilo izpostavljeno – na to gledam, kot na neko vrsto kritike – na koncu priprav na konferenco nismo bili sposobni najti skupnega izhodišča. Nikoli ni bilo nobenega skupnega izhodišča, torej pred konferenco tudi ni bilo stališča EU. S konsenzom je bilo odločeno, da obstajajo nacionalna stališča, torej so delegacije zapustile dvorano po lastni presoji.

Ponavljam, da so ministri razpravljali o tem vprašanju na zadnjem zasedanju in da se bomo iz tega veliko naučili. Sedaj bomo morali premisliti in se vrniti, saj se EU na tej konferenci ni odločila za „pogumno“ pot. To je treba pripomniti.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Zahvaljujem se za vse vaše govore. Prejšnji ponedeljek je komisarka Ferrero-Waldner prejela pismo od gospe Pillay, visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice, ki je bilo poslano tudi vsem zunanjim ministrom Unije.

V tem pismu je gospa Pillay ponovila, kar je že povedala 8. oktobra v Barceloni na konferenci o zaščiti aktivistov za človekove pravice, pri organizaciji katere je sodeloval tudi Evropski parlament. Gospa Pillay meni, da je zelo pomembno povrniti določeno enotnost v zvezi z varstvom in spodbujanjem človekovih pravic v svetu, predvsem z vidika boja proti rasizmu. Vse države članice Združenih narodov poziva, da se pridružijo izvajanju programa Združenih narodov za boj proti rasizmu, predvsem v obliki, kot je opredeljen v sklepnem dokumentu durbanske konference.

Menim, da mora Evropska unija premisliti o odzivu na to povabilo. Kakor koli že, Evropska unija je sprejela politiko aktivnega boja proti rasizmu. Unija mora še naprej ostati pozorna in zavezana, tako da bodo lahko mednarodna prizadevanja v zvezi s tem vprašanjem še naprej vidno učinkovita. Moje stališče se ujema s tukaj izraženim stališčem: Evropa bi s strategijo, ki ne deluje na neorganiziran način, vsekakor lahko izkoristila to priložnost in enotno izrazila svoje nasprotovanje nesprejemljivim izjavam. Naj nam to služi kot lekcija. Hvaležen sem za izjavo predsedstva, da nam mora to biti lekcija in da – upam, da okrepljeni z ratifikacijo Lizbonske pogodbe – moramo poskrbeti za učinkovitejšo zunanjo politiko o človekovih pravicah Evropske unije, s tem pa tudi učinkovitejšo evropsko delovanje v mnogostranskih organih. V zvezi s tem vprašanjem se lahko le strinjam z govori mnogih poslancev, ki sem jim zahvaljujem. Še enkrat, to nas mora spodbuditi k razmisleku, da bi lahko v prihodnje pripravili učinkovitejšo strategijo.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

11. Letno poročilo o človekovih pravicah v svetu v letu 2008 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0264/2009) gospoda Obiolsa i Germà v Odboru za zunanje zadeve o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 in politiki Evropske unije o tej zadevi (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, podati želim nekaj kratkih pripomb na vsebino tega letnega poročila o človekovih pravicah v svetu in vlogi Evropske unije na tem področju. Najprej bi rad izpostavil, da poročilo vsebuje dve različni področji uporabe: prvo je opisati in oceniti razmere, ki so žal negativne, na področju človekovih pravic v številnih državah in regijah sveta, in ki pogostokrat mejijo na ali že spadajo na področje človeške tragedije; drugo je ocena na podlagi preteklih izkušenj tega Parlamenta pri sprejemanju stališč, kot odgovor na različne probleme, pa tudi na podlagi želje poročevalca, da bi bilo poročilo skladno s stališči in ukrepanjem različnih institucij Evropske unije, ne da bi pri tem bili poudarjeni elementi, pri katerih obstajajo nesoglasja, ampak so poudarjeni vidiki sporazuma. To pa zaradi tega, ker poročevalec verjame, da doseganje konvergentnih stališč zagotavlja moč in učinkovitost pri tej počasni in zahtevni nalogi izboljšanja stanja človekovih pravic v svetu.

Obstaja tudi drugi vidik, kateremu namenjam še poseben poudarek in to je, kako identificirati posebne prednostne naloge ali povedano z drugimi besedami, kako pripraviti povzetek glede tega, kaj bi lahko bili osnovni vodilni elementi ukrepanja Evropske unije v zvezi s človekovimi pravicami v svetu.

Izpostavil bi rad devet stališč v zvezi s tem vprašanjem, ki so bila jasno izražena v vseh prispevkih mojih kolegov poslancev in v splošnem okviru poročila. Prvo namenja poseben pomen, če uporabim izraz, ki je nekoliko nadut iz zgodovinskega vidika, boju za dokončno odpravo smrtnih kazni v svetu. Prav tako, kot so naši predhodniki v preteklosti uspeli pri uresničevanju cilja o odpravi suženjstva, je naše mnenje, da je sedaj, za našo generacijo, povsem možno doseči zgodovinski cilj splošne odprave smrtnih kazni v svetu in da mora Evropska unija pri tem vprašanju voditi in imeti ključno vlogo.

Drugič, poseben poudarek je namenjen temu, kar je v poročilu poimenovano z „feminizacija boja za človekove pravice“. Povedano drugače, izpostavlja, da so ženske del človeštva, ki najbolj trpi zaradi napadov na človekove pravice in da bi morala EU temu dejstvu nameniti posebno pozornost in ga označiti kot prednostno nalogo. Del te prednostne naloge predstavlja tudi vprašanje človekovih pravic otrok, glede katerih poročilo vsebuje številne točke, za katere menim, da so zelo zanimive.

Tretjič, poročilo poziva k sinergiji med institucijami Skupnosti. Ni samo po sebi umevno, da obstaja specializacija vlog – več *realne politike* v Svetu ali po možnosti v Komisiji, in več načel v Parlamentu – vendar pa mora biti več doslednosti med njihovimi stališči, da bi lahko izboljšali učinkovitost.

Četrtič, omenjena je potreba po razširitvi in poglobitvi zelo pozitivnega trenda razvoja dialoga o človekovih pravicah z državami, ki niso članice EU.

In zadnjič, poročilo omenja potrebo po iskanju zavezništev znotraj mednarodnih institucij, da bi se lahko izognili razmeram, kot so vladale v Svetu Združenih narodov za človekove pravice, kjer je trenutno delež Evropske unije na nek način v manjšini.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, v imenu Sveta bi se poročevalcu gospodu Obiolsu i Germà in pododboru Parlamenta za človekove pravice rad zahvalil za opravljeno delo. Gospod Obiols i Germà v tem mandatu Parlamenta ste bili neumoren in dragocen partner pri našem skupnem delu o vprašanjih, povezanih s človekovimi pravicami.

Vaše poročilo nam daje priložnost, da temeljito pregledamo celotno politiko Unije na področju človekovih pravic. Zelo dobro se zavedamo izzivov, s katerimi se še naprej soočamo na tem področju. Krepitev odnosov med institucijami EU nam je v pomoč pri skupnem soočanju s temi izzivi. Poročilo predstavlja dragoceno orodje, s katerim sem se lahko ozremo nazaj na vse, kar je bilo doseženo.

Poročilo Evropskega parlamenta poudarja pomen letnega poročila Evropske unije o človekovih pravicah. Naš poskus, da bi poročilo naredili zanimivejše, bolj berljivo in uporabnejše, je bil deloma uspešen, vsekakor pa je za izboljšave še veliko prostora. Na tem bomo še naprej delali. Vaše poročilo nam vsekakor pomaga pri razmisleku o tem, kako na splošno izboljšati usklajenost politik EU o človekovih pravicah. O tem vprašanju potekajo razprave in zagotovil bi rad, da bomo ne glede na rezultate teh razprav še naprej vse napore vlagali v to, da bi zagotovili večjo vidnost našega dela o vprašanjih, povezanih s človekovimi pravicami. To bi lahko dosegli z učinkovitejšo uporabo spletnih virov ali z boljšim objavljanjem letnega poročila.

Prav tako smo izpostavili, da je treba na tem področju nameniti večjo pozornost vlogi ZN. Še naprej smo si usklajeno prizadevali v mednarodnem forumu, predvsem v Svetu OZN za človekove pravice, v skladu s priporočilom v poročilu gospe Andriksen, kot tudi v tretjem odboru na Generalni skupščini Združenih narodov. Prizadevamo si za izboljšanje našega dosega v vse bolj zahtevnem okolju. To ni enostavno, vendar bi vas rad opozoril na številne uspehe.

Trdo smo delali, da smo zagotovili večjo verodostojnost Sveta OZN za človekove pravice. Leto 2009 lahko štejemo kot ključno preskusno leto za delovanje Sveta za človekove pravice. EU je imela aktivno vlogo ob 10. obletnici Sveta za človekove pravice in je zagotovila sprejetje številnih pomembnih pobud, na primer podaljšanje mandatorov v Burmi/Mjanmaru ter DLRK in Resoluciji EU-GRULAC o pravicah otrok. Smo pa razočarani, ker nam ni uspelo ponovno uvesti mandata neodvisnega strokovnjaka za Demokratično republiko Kongo.

Na Generalni skupščini je bila potrjena vloga tretjega odbora pri zaščiti in spodbujanju človekovih pravic, EU pa je na 63. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov aktivno sodelovala. To je pripeljalo do pozitivnih rezultatov, predvsem pri naknadni resoluciji o smrtni kazni. Temu vprašanju je namenjen pomemben del vašega poročila. Nenehno smo ga izpostavljali, tudi na najvišji ravni, pri partnerjih, ki z nami delijo stališča, da bi tako podprli globalni trend k odpravi smrtnih kazni. S temi prizadevanji bomo nadaljevali.

Dovolite mi, da sedaj spregovorim o smernicah EU. Po pregledu smernic Evropske unije glede človekovih pravic in po sprejetju novih smernic o nasilju nad ženskami, smo se sedaj osredotočili na učinkovito izvajanje. V zvezi s tem je predsedstvo pripravilo nekaj predlogov, kot je zagotavljanje, da bodo vodje misij in delegacije Komisije prejeli navodila. Prav tako nameravamo ta vprašanja izpostaviti v naših dialogih in posvetovanjih s tretjimi državami.

Poročilo opozarja na vprašanje pravic žensk in vem, da gospod Obiols i Germà namenja temu še posebno pozornost. To je ena izmed naših glavnih prednostnih nalog. Prizadevamo si za izvedbo Resolucije Sveta ZN 1325, ki nam služi kot vodilno načelo pri operacijah EPRP in ki nam je omogočila razviti okvir vključevanja načela enakosti med spoloma.

EU bo v zvezi z zagovorniki človekovih pravic še naprej sodelovala z organizacijami civilne družbe. Delo na ravni višjih uradnikov znotraj Sveta o možnosti razširitve izdajanja vizumov za zagovornike človekovih pravic, se nadaljuje. V dialogih s tretjimi državami bosta svoboda izražanja in obravnava posameznih primerov še naprej ključni točki na naši agendi.

V zvezi z dialogi in posvetovanji s tretjimi državami bo EU storila vse, kar je v njeni moči, za zagotovitev, da bodo ti instrumenti postali še učinkovitejše orodje za izvajanje naše politike človekovih pravic. Še posebej smo se strinjali, da bomo opravili lokalne dialoge s petimi latinsko ameriškimi državami – Brazilijo, Kolumbijo, Argentino, Čilom in Mehiko – še naprej pa bomo nadaljevali z vzpostavljanjem pogovorov s preostalimi srednjeazijskimi državami.

Nekaj besed želim spregovoriti o 27. dialogu o človekovih pravicah med EU in Kitajsko, ki bo potekal 14. maja v Pragi. Zelo pomembno je zagotoviti, da bodo naši dialogi kar se da produktivni in da bodo podali znatne rezultate. Dialog med EU in Kitajsko o človekovih pravicah je najdlje trajajoč dialog. Ta dialog se mora prilagoditi in odražati napredek pri načinu, kako obravnavamo vprašanja, povezana s človekovimi pravicami. Obe naši instituciji pozorno spremljata dogajanje na Kitajskem. Različni dogodki, načrtovani v tem letu, nam bodo omogočili ohranjanje tesnih komunikacij s kitajskimi sogovorniki. Ta dialog je pomemben. Z veseljem pričakujemo vse bolj konkretne rezultate teh pogovorov.

Na koncu bi rad poudaril, da je spodbujanje in spoštovanje človekovih pravic v svetu ena izmed glavnih prednostnih nalog zunanje politike. EU si s pomočjo demarš in izjav, ter s pomočjo naših različnih političnih dialogov in kriznega upravljanja, prizadeva za boljše spoštovanje človekovih pravic v svetu. Da bi lahko dosegli rezultate, moramo sprejeti enoten pristop. Ta Parlament je bil v ospredju prizadevanj za večjo enotnost na vseh ravneh in to zelo toplo pozdravljamo.

Zelo sem hvaležen za delo tega Parlamenta in njegovo podporo vprašanjem, ki se nanašajo na človekove pravice. Vrednost nagrade Sakharov, kot instrumenta za spodbujanje naših skupnih vrednot, je široko priznana. Še naprej bomo preučevali obseg, s katerim lahko instrumenti določb, sankcij in dialoga – kar je Parlament zelo skrbno preučil – o človekovih pravicah odigrajo pomembno vlogo kot del naše celotne zunanje politike, ter pri tem zagotavljajo višje standarde spoštovanja človekovih pravic.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, z veseljem sodelujem na tej razpravi plenarnega zasedanja o poročilu gospoda Obiolsa i Germà. Nadomeščam kolegico gospod Ferrero-Waldner, ki je zadržana v Pragi in se udeležuje vrha Evropska unija Kanada.

Najprej bi se rad zahvalil gospodu Obiolsu i Germà za kakovostno opravljeno delo. Hvala, ker ste vašemu poročilu dali pozitiven pridih, ki s tem odraža prizadevanja, ki sta jih Komisija in Svet v zadnjih letih vložila v izvajanje priporočil Parlamenta.

Institucije so si znotraj okvira dialoga o človekovih pravic ali znotraj političnih dialogov v mednarodnih organih prizadevale svetovati, dati Evropski uniji podobo ambasadorke – strastne in zanesljive ambasadorke – pri varstvu in spodbujanju človekovih pravic, temeljnih svoboščin, demokracije in pravne države.

Lansko leto 2008 je bilo zaznamovano s praznovanju ob 60. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah, ki so jo vse evropske institucije obeležile skupaj. Prav tako je bilo to leto, v katerem je Komisiji uspelo izpostaviti dve prednostni nalogi in sicer ženske in otroke, ter pri katerih se je spodbujal medinstitucionalni pristop.

Skušali smo izvesti številna splošna priporočila, ki so bila navedena v prejšnjih poročilih in ki so bila zelo dobro prenovljena v poročilu, ki ga danes preučujemo. Dogovorili smo se, da se osredotočimo na naše ukrepe glede nekaterih držav v zvezi z uporabo smernic o otrokovih pravicah, prav tako smo za spremljanje teh ukrepov mobilizirali veleposlaništva držav članic Evropske unije in delegacije Evropske skupnosti. Tako smo prevzeli vodilno mesto v boju proti eni izmed najslabših oblik kršenja človekovih pravic in pravic otrok, z drugimi besedami, novačenju otrok vojakov in trpljenju otrok v oboroženih sporih.

Naj navedem nekaj primerov. Unija je sprejela nove smernice glede otrokovih pravic 10. decembra 2007. V prvi fazi izvajanja bo pozornost namenila nasilju nad otroci. Začeli smo izvajati pilotni program, ki je osredotočen na 10 držav na različnih celinah. Te države so bile izbrane, ker so se njihove vlade že zavezale k boju proti nasilju nad otroci, pa tudi zaradi tega, ker njihove vlade potrebujejo dodatno mednarodno pomoč, da bi nadaljevale z bojem proti temu nasilju. Junija 2008 je Svet Evropske unije ponovno pregledal smernice glede otrok, ki so jih prizadeli oboroženi spori, da bi tako učinkoviteje in bolj globalno obravnaval kratko-, srednje- in dolgoročne vplive oboroženih sporov na otroke.

V sporočilu Komisije za otroke je v sklopu zunanjih ukrepov Evropske unije navedena posebna določba, priporočen pa je dosleden pristop, da bi lahko pospešili izvajanje otrokovih pravic in izboljšali razmere za otroke po svetu. Sporočilo je rezultat zelo širokega posvetovanja. V njem je posebna pozornost namenjena nevladnim organizacijam. Svet Evropske unije je na podlagi tega sporočila in njegovega povezanega akcijskega načrta maja 2008 sprejel sklepe, namenjene krepitvi zunanje politike Unije o otrokovih pravicah.

V letu 2009 bomo nadaljevali v tej smeri z naslednjimi pobudami. Junija bo Komisija v Bruslju gostila Evropski forum o pravicah otrok. Ta forum bo posebej osredotočen na delo otrok. Za skupno mizo si bomo prizadevali posesti vse partnerje. Osebo temu forumu pripisujem zelo velik pomen. Julija bosta švedsko predsedstvo in Komisija v Stockholmu organizirala forum nevladnih organizacij, ki bo namenjen izključno nasilju nad otroci. V jeseni pa bomo objavili poročilo o ukrepih, predvsem tistih, ki se nanašajo na trgovanje in ki jih je izvedla Unija v boju proti delu otrok. Gre torej za leto, ki bo še okrepilo zavezanost Evropske unije otrokom.

Sedaj se bom dotaknil pravic žensk. V zadnjih mesecih je Evropska unija okrepila svojo zunanjo politiko o pravicah žensk. Nove smernice o nasilju nad ženskami v boju proti vsem oblikam diskriminacije nad njimi vsebujejo priporočila o nekaterih ukrepih. K tem ukrepom bo pripomogla zavezanost in podpora misij Unije in delegacij Komisije.

Izpostaviti želim, da so zunanji ministri EU nedavno sprejeli globalni pristop Unije k izvajanju Resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov 1325 in 1820. Prav tako se moramo spomniti pozitivnega odziva Generalnega sekretarja Združenih narodov na skupen poziv, ki so ga leta 2008 sprožile gospa Ferrero-Waldner in 40 žensk, ki so na vidnih položajih na mednarodni ravni.

S tem pozivom so pozvale Združene narode, naj organizirajo ministrsko konferenco, posvečeno reviziji Resolucije 1325. Ta ministrska konferenca je sedaj predvidena v letu 2010. Sodelovali bomo s prihodnjim švedskim predsedstvom pri pripravi stališč, ki jih bomo zavzeli pri reviziji te resolucije.

To je vse gospod predsednik; vsekakor bi se dalo povedati še več, vendar bi rad še enkrat poudaril, da krepitev evropske politike v korist demokracije in človekovih pravic seveda zahteva večjo raven sinergije med institucijami. Komisija je pripravljena ukrepati v skladu s tem. Želi vzpostaviti tesno sodelovanje, tako da bodo naše tri institucije res lahko zagotavljanje medsebojno podporo. V zvezi s tem lahko ima Evropski parlament ključno vlogo, saj je po definiciji in poslanstvu najprimernejši, da spregovori v imenu zatiranih in tistih, ki trpijo.

To so zadeve, ki sem vam jih želel sporočiti po govoru predsednika, sedaj pa bom pozorno prisluhnil govorom poslancev.

Laima Liucija Andrikiienė, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, rada bi se zahvalila našemu kolegu Raimonu Obiolsu za poročilo in resolucijo. Osnutek resolucije, o katerem smo v Odboru za zunanje zadeve

glasovali, je uravnotežen. Dosegli smo kompromise. Poročilo se nanaša na obsežen seznam pomembnih vprašanj glede človekovih pravic in upam, da bo jutri za resolucijo glasovala velika večina.

Ob tem bi rada poudarila nekatera vprašanja in izpostavila zelo sporno spremembo, ki je bila predložena pred plenarnim zasedanjem. Govorim o spremembi, ki so jo predložili naši kolegi iz skupine ALDE. Ker se vsi strinjamo, da naša Unija temelji na vrednotah, vključno s krščanskimi vrednotami, ne vem, kako si lahko nekdo predstavlja, da bo Parlament svoj mandat končal z obsodbo papeža Benedikta XVI za njegove izjave? Menim, da besedilo, ki so ga uporabili podpisniki spremembe, ni sprejemljivo in bi ga bilo treba zavrniti.

Zagovorniki človekovih pravic, predlagam, da v resoluciji mi, Evropski parlament ponovno preučimo našo zahtevo, da bi vsem dobitnikom nagrade Sakharov, predvsem pa Aung San Suu Kyi, Oswaldu Payásu Sardiñasu, Cuban Damas de Blanco in Huju Jiju odobrimo dostop do evropskih institucij. Obžalujemo, da nobenemu izmed njih ni bilo dovoljeno sodelovati na proslavi ob 20. obletnici nagrade Sakharov.

Nenazadnje je treba omeniti tudi človekove pravice in boj proti terorizmu. Predlagam, da Evropski parlament pozove Evropsko unijo in njene države članice, da boj proti terorizmu izvajajo ob polnem upoštevanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot ene izmed glavnih prednostnih nalog Unije in ključnih elementov za njeno zunanje ukrepanje. Navajanje specifičnih imen v naši resoluciji ne bi bilo produktivno.

Richard Howitt, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, rada bi čestitala prijatelju in kolegu Raimonu Obiolsu i Germà za to poročilo. Kot eden izmed poročevalcev tega parlamenta za letno poročilo o človekovih pravicah v začetku mandata, pa tudi kot podpredsednik socialdemokratske skupine našega pododбора za človekove pravice pri tej razpravi, ob koncu tega petletnega mandata Evropskega parlamenta, želim Parlamentu čestitati za dosežke.

Menim, da je bilo naše usklajevanje z delegacijami Parlamenta dobro, tako da so poslanci v EP iz vseh skupin zastavili težka vprašanja vladam glede našega zastopanja v svetu, procesa, v katerem sem s ponosom sodeloval tudi sam: od Kolumbije do Turčije, Gruzije do Hrvaške. Zelo ponosen sem na delo odbora in poslancev EP v zvezi z vzpostavljanjem demokracije in spremljanjem volitev. Moje izkušnje v Afganistanu, Demokratični republiki Kongo, na palestinskem ozemlju in Angoli so bile res ene izmed najbolj posebnih izkušenj v zadnjih petih letih.

Zelo ponosen sem, da smo vključili in zastopali ta Parlament – po mojem mnenju odlično – v zvezi s Svetom za človekove pravice v Ženevi. Menim, da je bil naš vpliv zelo velik. Evropo smo skušali odmakniti od blokovske miselnosti, da bi pomagali drugim regijam sveta, seveda pa smo tudi tesno sodelovali s posebnimi predstavniki in poročevalci, vključno z nedavnim obiskom, ki sem ga pomagal gostiti, posebnega predstavnika ZN za pravice podjetij in človekove pravice, vprašanje, za katerega se še posebej zanimam.

Vesel sem, da smo izvedli kampanjo in da smo bili v samem ospredju kampanje, v skladu s katero so Evropske skupnosti prvič podpisale instrument o človekovih pravicah, Konvencijo ZN o pravicah invalidov. Komisar, veseli me, da je Parlament kljub prvotnemu nasprotovanju znotraj Komisije vztrajal pri tem, da ohranimo ločeno pobudo o demokraciji in človekovih pravicah, tako da je naše financiranje za človekove pravice razvidno, opazno in da se nadaljuje tudi v državah z režimi, ki želijo zatreti človekove pravice.

V Parlamentu pogostokrat pohvalijo naše delo na področju človekovih pravic, vendar pa sam hvalim pogum in hrabrost zagovornikov človekovih pravic, ki jih vsak dan srečujemo in se z njimi pogovarjamo in ki svoja življenja zastavljajo za vrednote in standarde, ki so v našem svetu univerzalni in so dragoceni za vse nas.

Jules Maaten, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospa predsednica, vedno je težko izpostaviti le nekaj točk v takšni resoluciji, kot je ta, vsaj se lahko kaj hitro spremeni v božično drevo. Vendar pa je poročevalec opravil odlično delo in točke, ki jih je pravkar izpostavil, kot je smrtna kazen, morajo res ostati glavna prioriteta v vseh naših prizadevanjih na področju človekovih pravic. Zaradi tega je njegova trditev povsem upravičena.

Prav tako menim, da se področju vključevanja žensk v vprašanja človekovih pravic že predolgo namenja premalo pozornosti, predvsem če govorimo o ženskah v vlogi „zagovornic človekovih pravic“. V zvezi s to točko se moja skupina ne bo spuščala tako daleč, da bi obravnavala vprašanja, ki se nanašajo na seksistično rabo jezika. Ne verjamem, da lahko takšne probleme rešimo s neko vrsto novega govora ali politične korektnosti, ampak je popolnoma pravilno, da je bil ta problem uvrščen na agendo.

Enako velja za otroke. Resolucija omenja nekaj zelo dobrih stvari o otrocih in sklicujem se predvsem na besedilo o otroškem spolnemu turizmu. V zvezi s to posebno temo smo skupaj s še nekaterimi drugimi poslanci v EP sprožili kampanjo, h kateri je sedaj prek interneta pristopilo več kot 37 000 ljudi. Žal smo še vedno priča razmeram, ko na stotine Evropejcev vsak teden leti v jugovzhodno Azijo, Latinsko Ameriko in

Afriko, da bi tam zlorabljali otroke – včasih tudi zelo majhne otroke – in skrajni čas je že, da Evropa na tem področju ukrepa.

Zelo sem vesel, da je danes z nami tudi komisar Barrot, saj se je ravno on izpostavil in podal nekaj zelo dobrih predlogov. Menim, da to daje pomembno sporočilo.

Človekove pravice še vedno nekoliko spominjajo na Pepelko evropske zunanje politike. Če si ogledate našo zunanjo politiko, boste opazili, da v njej še vedno prevladuje predvsem omogočanje trgovine in podobne stvari. Menim, da je treba človekovim pravicam nameniti precej večjo pozornost. Poleg tega bi pozval Komisijo, da več pozornosti nameni predvsem vprašanju cenzure na internetu, saj so v zvezi s tem poslanci štirih velikih skupin v Parlamentu sprožili pobudo o Aktu za globalno svobodo na spletu, ki temelji na predlogih ameriškega kongresa.

Vem, da so tudi nekateri komisarji, na primer gospa Reding in gospa Ferrero-Waldner, izrazili zanimanje za to. Upam, da bomo res pripravili nekaj konkretnih predlogov glede tega, vendar moramo biti, čeprav je takojšnje plačilo pomembno, pripravljeni spodbujati tudi naš evropski pristop k človekovim pravicam in demokraciji.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, ponovno obravnavamo poročilo o človekovih pravicah, ki je bilo sestavljeno po ideološkem nareku. Današnja levičarska ideologija je popolnoma slepa za vprašanja verske svobode v različnih delih sveta. Kristjani so preganjani na Kitajskem, v Indiji, Iranu, Vietnamu, Rusiji, pa tudi v Pakistanu. Kljub jasnim določbam člena 18 Splošne deklaracije o človekovih pravicah in člena 9 Evropske konvencije, levce ne zanima verska svoboda. Namesto tega se levičarska ideologija patološko osredotoča na načelo nediskriminacije spolnih manjšin, ki ni tako močno poudarjeno v mednarodnem pravu.

Predlog skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo glede napada na svetega očeta Benedikta XVI zaradi izjav, ki jih je podal v Afriki, je resnično redkost. Zdi se, da so liberalci pozabili na načelo ločevanja cerkve od javnega življenja, na katerega so nas tako pogosto opozarjali. Izkazalo se je, da danes liberalci zahtevajo podreditev verskih ustanov državi in javnosti. Ta zahteva je uperjena proti svobodi cerkve in svobodi govora, sprejetje tega predloga pa pomeni, da bomo glasovali proti poročilu.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, letno poročilo, ki ga je pripravil gospod Obiols i Germà, je odlično. Njegov cilj, kot je cilj vseh dejavnosti, ki jih je v tem mandatu izvedel pododbor za človekove pravice, je zapolniti vrzel med besedami in dejani pri zunanjem ukrepanju Evrope in odpraviti vse nedoslednosti in pomanjkljivosti v naši politiki, če začnemo z državami članicami, ki so pogostokrat v navzkrižju z mednarodnim pravom. Dovolj je že, če omenimo ravnanje s priseljenci, sodelovanje pri skrivnih preletih CIA ali neuspeh pri ratifikaciji mednarodnih konvencij.

Nedosledne so tudi zahteve Sveta. Kako naj pojasnimo, da Svet še vedno ni dal zelene luči za izvajanje člena 2 Pridružitvenega sporazuma z Izraelom po nenehnih kršitvah, ki smo jim priča? Naše politike so segmentirane. Zaradi tega jim pogostokrat manjka globalne perspektive in niso izvedene, naši instrumenti pa niso optimizirani in se ne uporabljajo. Predstavljajte si naslednje: Svet je objavil sporočilo, v katerem pozdravlja svoj pododbor za človekove pravice s Tunizijo, čeprav v tej državi zaradi obstoječih ovir še vedno ne moremo podpreti zagovornikov človekovih pravic.

V naših zaporednih poročilih na lastno pobudo smo izpostavili posebne zahteve, kot je zahteva, da država pripravi osnutek strategij na področju človekovih pravic in neposrednejše sodelovanje poslancev v politikah, in uspelo nam je prestaviti meje. Mislim na smernice glede mučenja.

Danes so zagovorniki človekovih pravic bolje zaščiteni in pozdravljam dejstvo, da sedaj Svet in Komisija preučujeta določbe o človekovih pravicah. Poleg tega želim ob tej priložnosti izpostaviti, da želimo, da se besedilo te določbe spremeni. Želimo izvedbo mehanizma, ki bo urejal vzpostavljane dialoga in ki bo sistematično vključen v vse sporazume Evropske unije.

Pet let smo bili pripravljani, da začnemo delati s Svetom in Komisijo in izboljšamo politiko Unije. Ta naloga se danes končno uresničuje in želim se jima toplo zahvaliti, saj je bila njuna sposobnost in sposobnost dojemanja vseh mojih kolegov poslancev ključnega pomena za ta uspeh in za povečanje verodostojnosti, ki jo sedaj imamo na tem področju.

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospa predsednica, še naprej smo priča dejstvu, da v svetu izven Evrope vlade pobijajo ljudi za dejanja, za katera mi menimo, da niso kazniva, ali ki si zaslužijo le blage oblike kazni. Še vedno obstajajo režimi, ki se skušajo oklepati moči z uporabo sile, še vedno obstajajo ljudje,

ki so diskriminirani in še vedno obstajajo ljudje, ki živijo v bednih in ponižujočih razmerah pod pragom revščine.

Še vedno obstajajo skupine prebivalstva, ki nimajo svoje države in ki čutijo, da bi vlada države, v kateri so, najraje videla, če bi jo zapustili, ter tako naredili prostor za ljudi, ki spadajo v večinsko skupino. Obstajajo vlade, ki jih nekatere skupine njihovega prebivalstva ne zanimajo in ki tega problema ne želijo rešiti.

V Evropi se strinjamo, da je to nesprejemljivo, vendar kljub temu uporabljamo dvojne standarde. Države, s katerimi želimo ohraniti prijateljske odnose zaradi tega, ker so velike in gospodarsko močne, tiste, ki so pomembne trgovinske partnerice ali na tiste, na katere gledamo, kot na zaveznice, si lahko privoščijo več kot majhne, nemočne države. S tem moramo prenehati. Drugače bo pod vprašaj postavljena zanesljivost naših statistik o zlorabah človekovih pravic.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, kot poročevalca, odgovornega za spremljanje odnosov med Evropsko unijo in Kitajsko, me neizmerno veseli, ko vidim, da odstavek 80 in 87 tega poročila namenjata znatno pozornost resnosti razmer na področju človekovih pravic na Kitajskem. Vendar pa v Ljudski republiki Kitajski obstaja resna kršitev človekovih pravic, ki ni bila vključena v poročilo in s tem mislim na politično zlorabo psihiatrije nad nasprotniki režima.

To sprevrženo zdravstveno varstvo je poznano pod imenom *ankang*, kar pomeni „s počitkom do zdravja“, kar tudi drži: če ljudi onesposobite s pomirjevali, bodo zelo pomirjeni. Uradno je Kitajska vedno vneto zavračala vse obtožbe o sistemu *ankang*, ki je omenjen v mojem poročilu. Z velikim zanimanjem pa pričakujem informacije s strani Komisije o politični zlorabi psihiatrije Pekinga.

Prav tako sem z zanimanjem poslušal, ko je češko predsedstvo pravkar objavilo, da bo naslednji teden potekalo srečanje na temo človekovih pravic. Zato pozivam češko predsedstvo, da vprašanje politične psihiatrije na Kitajskem doda na agendo tega srečanja. Zelo bil hvaležen, če bi to storili, predvsem v luči dejstva, da Kitajci to zanikajo.

Gospa predsednica, na koncu želim povedati, da sem pred letom dni osebno obiskal Kitajsko in doživel takšne stvari, kot so jih doživljali pripadniki protestantskih domačih cerkva. Vsi, ki pokažejo kakršno koli zanimanje, da bi spregovorili s tujcem, so kaznovani z dolgotrajnim priporom s strani policije ali preventivnim zastraševanjem. Na srečo so bili trije Kitajci, s katerimi sem kasneje govoril, relativno hitro spet izpušeni.

Takšne dogodke lahko preprečimo, če bosta Komisija in Parlament izvedla ustrezne ukrepe, kot je povedal gospod Jarzembowski. Zahvaljujem se mu, ker je to omenil. Zame je to očiten dokaz, da je lahko Evropska unija učinkovita, kadar gre za varstvo človekovih pravic. To vliva upanje za prihodnost.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, poročilo, ki nam ga je predstavil gospod Obiols i Germà o človekovih pravicah v svetu dokazuje popolno in trajno zavezanost Parlamenta k obravnavi človekovih pravic v svetu; kot sem povedal že ob drugih priložnostih, to ne sme veljati le za eno regijo, državo ali celilno, ampak mora biti globalne ali univerzalne narave.

Poročilo o stanju človekovih pravic prikazuje razmere v državah, kot so Iran, Kitajska ali Rusija, kot so razmere v Guantanamo ali drugih državah, kot je Kuba, kjer uveljavljanje temeljne pravice ni bilo dovoljeno. Šlo je za problem, ko skupini poznani pod imenom „Damas de Blanco“ (Dame v belem) ni bilo dovoljeno, da bi prejele nagrado Sakharova, da bi vstopile in zapustile svojo državo; podobne zlorabe se dogajajo tudi v drugih državah, kot v primeru Nikaragve in Venezuele, ki pa so predmet ločene resolucije, o kateri bomo glasovali jutri. Te razmere nam kažejo, kako daleč smo še od tega, da bi kljub našim naporom dosegli spoštovanje človekovih pravic v vseh regijah sveta.

Gospa predsednica, rad bi se skliceval na spremembo, ki so jo predložili nekateri moji kolegi poslanci, v kateri pozivajo Parlament, da obsodi vodjo institucije ki ga je, ob vseh morebitnih napakah, ki so bile storjene v zadnjih dveh stoletjih in za katere so bila ob številnih priložnostih izrečena opravičila, zaznamovalo odločno varovanje človeškega dostojanstva. Dejstvo, da papež, kot duhovni vodja več sto milijonov ljudi in kot voditelj suverene države, ne more podati mnenja o trenutnem občutljivem vprašanju, ne da bi bil zaradi tega obsojan, se mi zdi, pošteno povedano, dejanje nestrpnosti. Gospa predsednica, menim, da je sprememba prav groteskna.

Z avtorji te spremembe sem ob drugih priložnostih že sodeloval, vendar menim, da sedaj s predložitvijo te spremembe mešajo pridevnike in samostalnike, kaj je dodatek in kaj je osnova. Verjamem, da je spoštovanje do mnenj drugih temeljna stvar, tudi če se razlikujejo od naših mnenj, ne da bi kogarkoli obsojali, to pa, gospa predsednica, prav tako pomeni, da sence, ki jo meče slika, ne zamenjamo s sliko samo.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Gospa predsednica, razprava v Evropskem parlamentu o človekovih pravicah v svetu je eden izmed vrhuncev političnega procesa. Vendar pa bo Unija lahko uveljavila svoj vpliv v zvezi z varstvom človekovih pravic v svetu le, če bo na tem področju tudi sama za vzor.

Vključitev določbe o človekovih pravicah v vsa pogajanja je velika zmaga, vendar je treba rezultate redno preverjati, da bi bilo tako mogoče prilagoditi politike in pobude.

V splošnem kontekstu je odprava smrtnih kazni in mučenja še vedno naša osnovna prednostna naloga in Unija mora razširiti dejavnosti na teh področjih. Prav tako ne smemo pozabiti, da se je leto 2008 končalo s tragičnimi dogodki v Gazi, kjer so bile človekove pravice grobo kršene, izraelske vojaške sile pa so uporabljale prepovedano in preskusno orožje.

Kot Evropski parlament smo dolžni, da pozovemo k popolni pojasnitvi tega vprašanja, da pozorno spremljamo raziskavo in si prizadevamo, da bodo krivci za vse kršitve mednarodnega humanitarnega prava tudi prevzeli odgovornost. Mednarodna skupnost ne sme pokazati niti najmanjše strpnosti do vojnih zločinov, ne glede na to kdaj in kdo jih je zakrivil. Na koncu se želim zahvaliti našemu poročevalcu za odlično delo.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi sam želim čestitati poročevalcu gospodu Obiolsu i Germà za njegovo zelo dobro poročilo.

V številnih državah po svetu zelo slabo kaže spoštovanju človekovih pravic. To je prav tako pomembno za Evropo – kadar na primer pomislimo na Belorusijo. Evropska unija mora zato podvojiti svoje napore pri izvajanju svojih politik na področju človekovih pravic na vseh področjih in pri postavljanju jasnih standardov. Zavedamo se, da so človekove pravice nedeljive. To je mogoče na primer upoštevati pri pogajanjih o novem sporazumu z Rusijo s pomočjo zavezujoče določbe o človekovih pravicah, ki bo vplivala na vsa področja pogajanj.

Še enkrat želim predlagati, naj pododbor za človekove pravice postane stalni odbor.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Gospa predsednica, razmere na področju človekovih pravic v svetu so krute in pri tem se omenjajo številne velike države – pomembne partnerice EU. Zato je pomembno, da resolucija Parlamenta vztraja na večjem posvečanju pozornosti človekovim pravicam, predvsem političnim pravicam, pri pogajanjih in izvajanju dvostranskih trgovskih sporazumov, tudi kadar so sklenjeni s pomembnimi trgovinskimi partnerji.

Vprašanje se glasi: Kaj lahko naredimo v praksi, da bi izboljšali razmere? Mogoče bi morali začeti s poskusi „de-Schröderizacije“ Evrope. Vendar pa se demokratične države ne morejo izogibati svojemu delu odgovornosti za te resne razmere v velikih delih sveta.

Vzemimo za primer Rusijo. Sklep Parlamenta glede posvetovanja o človekovih pravicah med EU in Rusijo je poguben. EU ni uspela pri uveljavljanju nobene politične spremembe v Rusiji, predvsem v zvezi z neodvisnostjo sodstva, obravnavanjem zagovornikov človekovih pravic in političnih zapornikov. Primer Kordokovski je le simboličen. En mesec njegovega drugega sojenja je pokazal obseg sprememb, ki so se zgodile v zadnjih šestih letih. Sodstvo je bilo v kazenskih zadevah popolnoma podrejeno državni moči.

Na koncu želim poudariti sporočilo Parlamenta, namenjeno Svetu, naj se odzove na vsebinski način, predvsem na nujne resolucije Parlamenta. Evropski parlament na najboljši možni način pooseblja demokratično vest našega planeta. Hitro in odločno se odziva na tragedije ljudi po vsem svetu. Vendar pa za resničen vpliv na razmere na področju človekovih pravic, pričakujemo hiter in pozitiven odziv Sveta. Pogostokrat tudi pride do problema vrednot proti gospodarskemu interesu.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov poziva kitajsko vlado in komunistično partijo, da na konstruktiven način izvedejo prihodnji dialog, namenjen človekovim pravicam. To bi znatno razbremenilo odnose med EU in Kitajsko. Resnično nam je v interesu, da bi se dvostranski odnosi izboljšali. Vendar pa mora ta dialog biti pošteno izveden. Zaradi tega bomo morali podpreti naše upravičene zahteve do Kitajske. Naše stališče je, da mora biti borec za državljanske pravice Hu Jia nemudoma izpuščen. Obnovljeni morajo biti pogovori z Dalai Lamo, verskim voditeljem Tibetancev. Kitajska pokrajina Tibet mora biti odprta za novinarje in strokovnjake ZN za človekove pravice.

Po mojem mnenju je Ljudska republika Kitajska pri pripravah na olimpijske igre dokazala, da lahko na primer dovoli več svobode tiska, ter istočasno ohranja stabilnost države. Imeti bi morala dovolj poguma in začeti

z reformami, ki se nanašajo na preizobraževalne tabore, pravice obtožencev, smrtno kazen, versko svobodo in svobodo zbiranja. Res bi morala z obravnavo teh človekovih pravic in začeti z nami pogovore.

Robert Evans (PSE). - Gospa predsednica, čestitam poročevalcu in drugim kolegom. Vendar pa mora biti to poročilo več kot le besede v dokumentu. Biti mora poročilo za ukrepe. Odstavek 1 se glasi: „meni, da si mora EU prizadevati za dosledno in skladno politiko na področju uveljavljanja in pospeševanja človekovih pravic v svetu“ in da mora to početi učinkoviteje. Pripombe želim nasloviti na razmere v Šrilanki in zanje velja kar nekaj stališč, navedenih v tem poročilu.

Odstavek 63 se nanaša na novačenje otrok vojakov, kar osebno obžalujem in prepričan sem, da tudi drugi kolegi. Mislim, da se na smrtno kazen nanaša odstavek 48. Od začetka leta je bilo v napadih vlade v Šrilanki na lastnem ozemlju ubitih približno 5 000 civilistov: predvidevam, da je to število enako številu smrtnih kazni in številu umrlih nedolžnih civilistov. Vlada Šrilanke in njena vojska sta obtoženi številnih zlorab človekovih pravic nad lastnim prebivalstvom, od bombardiranja bolnic, uporabe nezakonitega orožja, do zavračanja humanitarne in zdravstvene...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - (FR) Gospa predsednica, dobro razumem motive mojih kolegov iz skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo za predložitev spremembe 2 o boju proti AIDSu in želim poudariti, da na splošno z njimi delim te motive.

Vendar pa nasprotujem tej spremembi. Katoliška cerkev je neodvisna od držav članic in ima vso pravico, da se bori proti AIDSu na svoj način, tudi če smo prepričani, da je to mogoče storiti na boljši način.

Ni pošteno in razumno sprožiti silovitega napada na papeža tik pred evropskimi volitvami. Zaradi tega bi lahko prišlo do globljega deljenja v naših družbah in bi pripeljalo do tega, da bi številni ljudje podvomili v pomen njihove udeležbe na volitvah.

Groba obsodba duhovnega vodje na milijone in milijone vernikov s strani Parlamenta bi bila resna napaka.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (SK) Kot nekdo, ki je zelo dobro seznanjen z razmerami na Kubi, želim izpostaviti nekaj dejstev v zvezi s to državo. Menim, da moramo vsekakor ohraniti člena 84 in 96 v poročilu. V členu 84 je Evropski parlament ponovno potrdil svoje stališče v zvezi z kubanskimi prejemniki nagrade Sakharov, Oswaldom Payo Sardinasom in skupino Dame v belem. Člen 96 pozdravlja začetek dialoga o človekovih pravicah v državah Latinske Amerike, ter pri tem zahteva izpustitev političnih zapornikov in spoštovanje človekovih pravic.

Prav tako želim izpostaviti, da kazalo poročila vključuje le dva primera kršitev človekovih pravic na Kubi, medtem ko bi lahko dodali še mnoge druge. Na primer 49-letni Librado Linares Garcia, žrtev „Črne pomladi“ in mož ene izmed dam v belem, boleha za številnimi boleznimi v zaporu, vključno z infekcijo oči, zaradi katere je postopoma oslepel na eno oko, sedaj bo pa še na drugo. Temu človeku v zaporu ni bilo zagotovljeno nobeno zdravstveno varstvo.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospa predsednica, če želimo biti kritični do drugih na verodostojen način, moramo biti najprej kritično do sebe. Ko tako obsojamo kršitve človekovih pravic v svetu, ne smemo pozabiti na kršitve človekovih pravic, ki se dogajajo znotraj EU.

Naj vas spomnim na dva primera. Prvi, Turčija, kandidatka za državo članico, zadnjih 35 let z vojsko zaseda severni del Cipra, pri tem pa je iz domov nasilno izselila približno 200 000 ljudi. Na ciprskem ozemlju, ki ga zaseda turška vojska, je bilo uničenih več kot 500 krščanskih cerkev in samostanov, oskrunjenih pa je bilo na stotine krščanskih pokopališč. Danes je zaradi turške invazije na Ciper leta 1974 še vedno pogrešanih 1 600 državljanov EU.

Drugič, Britanija. Država članica ima pod svojo suverenostjo krone dve koloniji na Cipru: območji Akrotiri in Dhekelia. Tisoči civilistov – državljanov EU –, ki živijo na teh območjih, so izpostavljeni ...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gospa predsednica, nekoliko sem presenečena, da je bila moja sprememba označena kot „groteskna“ in „nesprejemljiva“. Mislim, da ni nihče imun na kritike – niti papež – in v tem Parlamentu smo vedno močno kritizirali pravilo omejevanja ZDA pod Bushevo administracijo, ki ni nikoli šla tako daleč, kot izjave papeža. Papež se mora zavedati, da je zelo pomemben, vpliven verski vodja in da

imajo njegove besede težo, ter lahko posredno ali neposredno povzročijo več tisoč, celo več milijonov, smrtnih žrtev AIDSa. Menim, da je kritika Parlamenta ustrezna.

Drugič, EU je bila vedno gonilna sila na področju človekovih pravic, vendar pa izgubljam verodostojnost. V zadnjih osmih letih smo izgubili našo moralno avtoriteto zaradi tega, ker smo podpirali način boja ZDA proti terorizmu. Menim, da je skrajni čas, da EU sledi primeru administracije predsednika Obame in se izjasni glede naše vloge v boju proti terorizmu.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, preden začnem s zaključnimi pripombami, želim spoštovane poslance seznaniti o izidu razprave v češkem senatu glede Lizbonske pogodbe.

Z veseljem vas obveščam, da je večina senatorjev glasovala za Lizbonsko pogodbo.

(Aplavz)

Hvala lepa. To je eden redkih trenutkov veselja v našem predsedovanju.

Če nadaljujem s temo, dovolite mi, da se še enkrat zahvalim poročevalcu za delo in za naporno delo, ki ga je opravil pri pripravi tega poročila. Identificiral je številne prednostne naloge, v zvezi s katerimi bi rad spregovoril nekaj pripomb.

Glede smrtne kazni je jasno, da moramo na odpravo smrtne kazni gledati kot na dosežek naše generacije.

O pravicah žensk, menim, da so ta vprašaja zelo pomembna, predvsem v luči vse večje udeležbe EU v operacijah in misijah EVOP na področjih, kjer so ženske še vedno ogrožene in žrtve najhujših kršitev človekovih pravic. Predvsem imam v mislih Demokratično republiko Kongo in Afganistan, kjer imamo misije EU in kjer moramo vsekakor storiti vse, kar je v naših močeh, da bi izboljšali razmere.

Eden izmed ključnih izzivov s katerimi se interno soočamo, je večje integriranje človekovih pravic v EVOP in SZVP, kar je bilo med razpravo tudi omenjeno. Predsedstva so skupaj z osebnim predstavnikom za človekove pravice visokega predstavnika Generalnega sekretarja, nadaljevale z integracijo človekovih pravic v ustrezne geografske in tematske delovne skupine in v politični dialog.

Predsedstvo nadaljuje s prizadevanji prejšnjih predsedstev pri spodbujanju integracije človekovih pravic v dejavnosti posebnega predstavnika, kot tudi v operacije EVOP. V tem kontekstu je osebna predstavnica gospoda Solane, gospa Kionka, organizirala delavnico s posebnimi predstavniki EU in visokimi predstavniki o ključnih poudarkih, ki so namenjeni vzpostavitvi nabora rešitev, ki bi jim pomagal pri njihovem vsakodnevnem spodbujanju človekovih pravic.

Boj za univerzalne človekove pravice smo opredeliti kot enega izmed glavnih izzivov, s katerimi se soočamo na mednarodni ravni.

Menim, da moramo pri pozivih vladam podvojiti svoja prizadevanja. Podpirati moramo nastajajoče organizacije civilne družbe in zagovornike človekovih pravic, ki so interno najboljši zagovorniki varovanja človekovih pravic. Demokracije veliko dolgujejo nastajajočim gibanjem državljanov, ki lahko, tako kot Charter 77 v moji državi, pripomorejo k uveljavljanju sprememb.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Najprej želim pozdraviti to dobro novico po vseh teh zastojih, saj odpira novo pot Lizbonski strategiji, ki si jo tako želimo in ki vključuje – in v tej razpravi na to ne bom pozabil – Listino o temeljnih pravicah.

Prav tako sem zelo hvaležen, da je Evropski parlament na nek način postal oglasna deska za vse upravičene zahteve, ki spadajo na področje varstva človekovih pravic. Povedati moram, da smo v Evropi ponosni, da imamo Parlament, ki je tako dovzeten, kot je vaš, na vse probleme v svetu, povezane s človekovimi pravicami, otrokovimi pravicami in pravicami žensk, ki so žrtve nasilja in diskriminacije.

Omenili ste vse te tekoče naloge, ki izhajajo iz odličnega poročila vašega poročevalca gospoda Obiols i Germà, ki se mu želim še enkrat zahvaliti. Rad bi povedal, kako močno si želim, da bi se to sodelovanje z Evropskim parlamentom nadaljevalo, gospa Ferrero-Waldner pa bi verjetno bolje povedala v kolikšni meri bi morala ta zunanja politika Evropske unije temeljiti na številnih vrednotah, vrednotah, ki jih je Evropski parlament pravkar ponovil v številnih govorih.

Dovolite mi, da spregovorim o mojem popolnem nasprotovanju smrtni kazni, pa tudi mučenju. Glede tega bi rad vseeno izpostavil, da Evropska unija danes z veseljem opazuje, kako Združene države Amerike s

predsednikom Obama, zapirajo poglavja glede nekaterih skrajnosti, ki so mogoče bile zagrešene v boju proti terorizmu. Gre za pomembno novico, ki bi morala še dodatno okrepiti našo odločnost v boju proti vsem oblikam mučenja v svetu. Gre za osebno zavezo, za katero so zelo prizadevam.

Prav tako želim izpostaviti vlogo Evropske unije v številnih opazovalnih misijah in misijah za pomoč pri izvedbi volitev, ki prav tako pomagajo pri varovanju in širjenju demokracije po svetu. Zavedamo se odnosa med demokracijo in spoštovanjem človekovih pravic. Menim, da je tudi to mogoče pripisati Evropski uniji.

Lahko bi se odzval na specifičnejša vprašanja o otrocih. Zagotovil sem, da je Komisija sprejela spremembo okvirnega sklepa o spolnem izkoriščanju otrok, tako da bodo med drugim – ker se je govor nanašal na to vprašanje – naše države članice lahko preganjale spolni turizem, tudi če dejanja niso bila zakriviljena v Evropi. To bo odprlo možnost zelo zaželeni operaciji čiščenja na tem področju.

Ne morem podati vseh odgovorov na vaše odlične govore, gospa predsednica, vendar se moram zahvaliti Evropskemu parlamentu, ker tako pozorno spremlja to področje in kar hkrati predstavlja najboljšo podobo Evropske skupnosti – našo zavezanost skupnim vrednotam.

Raimon Obiols i Germà, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, rad bi podal dve zelo kratki pripombi. Prva se nanaša na to, da je v zvezi z človekovimi pravicami nedvomno najboljša politika tista, ki lahko združuje ljudi; če torej poročilo daje kateremu sporočilu večjo pomembnost, je to sporočilo enotnosti. To predvsem pomeni enotnost med državami članicami EU, saj smo pred kratim v zvezi s tem imeli težave, ki jih moramo čim prej odpraviti; drugič, pomeni enotnost med institucijami; in tretjič, pomeni enotnost ali konvergenco med pristopi in prednostnimi nalogami.

Med *realno politiko*, ki pogleda stran, kadar pride do kršitve človekovih pravic in se nagiba k drugim interesom, ter polovično odkritostjo, obstaja pot politične volje in politične inteligence, ki ji moramo slediti.

Druga pripomba je ta, da če podpiramo učinkovitost, ki jo je mogoče doseči z enotnostjo, potem bo jutri večina na glasovanju o tem poročilu še toliko večja, njeno izvajanje v prihodnje pa bo toliko učinkovitejše. V zvezi s tem želim povedati, da ko bomo glasovali o spremembah, mora biti temeljna prednostna naloga iskanje najširše možne večine v Parlamentu; ne zaradi osebnih razlogov, saj za poročila ne veljajo avtorske pravice, ampak zaradi želje po politični učinkovitosti v prihodnje.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Preden preidemo na naslednje poročilo, želim izkoristiti dejstvo, da še zadnjič predsedujem in da dejansko gre za poročilo, ki vključuje moj odbor in gospe in gospodje, rada bi izkoristila vašo prisotnost in vam povedala, kako sem uživala v sodelovanju z vami v zadnjih 10 letih, zadnjih pet let pa je bilo izjemnih.

Še posebej se želim zahvaliti komisarju Barrotu, ki nas je prijazno podpiral – reči bi morala z njegovo prijazno avtoriteto –, prav tako pa sem še posebej hvaležna predsedniku našega odbora gospodu Deprezu in vsem mojim kolegom.

Ne bom vseh omenjala, vendar je gospa HennisPlasschaert prisotna, prisotna je gospa in't Weld, prisotna je gospa Lambert in gospod Busuttil, gospod Masip Hidalgo in gospa Dührkop Dührkop tudi; res bi se vam rada zahvalila in vam rekla nasvidenje. Mogoče se bomo še kdaj srečali. Vendar tokrat ne bom predsedovala. Mislim, da bom prevzela odgovornost za uvod, potem pa bo prevzel gospod McMillan-Scott.

Če ne nasprotujete... Hvala.

(Aplavz)

Pisna izjava (člen 142)

Kinga Gál (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje.

Če ocenimo razmere na področju človekovih pravic v letu 2008 in če pri tem še posebej upoštevamo ustrezno politiko EU, še vedno obstaja veliko razlogov za zaskrbljenost.

V zvezi s tem želim izpostaviti razmere na področju otrokovih pravic, ki so globalni problem. Da bi zagotovili spoštovanje otrokovih pravic, ni dovolj, da se osredotočimo le na posamezne kršitve pravic, ampak se moramo osredotočiti tudi na posredne grožnje, kot sta kriminal na internetu ali nasilje v medijih.

Naša politika na področju človekovih pravic mora temeljiti na zavedanju, da kršitve človekovih pravic niso nekaj, kar se običajno dogaja v drugi zunanji državi. Žal trenutno tudi znotraj EU obstajajo številne kršitve.

Predvsem želim izpostaviti dogodke v Budimpešti 23. oktobra 2006, ko smo bili priča množični kršitvi človekovih pravic, ker je policija izvedla nasilne ukrepe in zlorabe nad nedolžnimi ljudmi, ki so se udeležili miroljubne spominske slovesnosti. Dokaze za to je mogoče videti tudi na razstavi fotografij, ki si jo je trenutno mogoče ogledati v Parlamentu.

Storiti moramo vse, kar je v naših močeh, da bi preprečili ponovitev takšnih dogodkov, prav tako pa moramo spoznati, da si moramo tudi v Evropski uniji vsak dan še naprej prizadevati za spoštovanje človekovih pravic in svoboščin, demokracijo, svobodo govora in pravno državo.

12. Evropski sklad za begunce za obdobje 2008–2013 (sprememba Odločbe št. 573/2007/ES) - Minimalni standardi za sprejem prosilcev za azil (prenovitev) - Prošnja za mednarodno zaščito, ki jo v eni izmed držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) - Vzpostavitev sistema "Eurodac" za primerjavo prstnih odtisov (prenovitev) - Ustanovitev Evropskega urada za podporo azilu (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0280/2009) gospe Dührkop Dührkop v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega sklada za begunce za obdobje 2008–2013 glede ukinitve financiranja nekaterih ukrepov Skupnosti ter spremembe omejitve njihovega financiranja (KOM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD)),

- poročilu (A6-0285/2009) gospoda Masipa Hidalgo v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (prenovitev) (KOM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD)),

- poročilu (A6-0284/2009) gospe Hennis-Plasschaert v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (COM(2008)0820 - C6-0474/2008 - 2008/0243(COD)),

- poročilu (A6-0284/2009) gospoda Pope v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema „Eurodac“ za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (ES) št. [...] [o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva] (prenovitev) (COM(2008)0825 - C6-0475/2008 - 2008/0242(COD)),

- poročilu (A6-0279/2009) gospe Lambert v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega urada za podporo azilu [COM(2009)0066 - C6-0071/2009 - 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, v čast mi je, da lahko začnem to skupno razpravo o petih zelo pomembnih poročilih o vzpostavitvi skupne evropske politike o azilu.

Moje je omejeno na spremembo Evropskega sklada za begunce, ESB, z namenom prerazporeditve sredstev, da bi bilo mogoče ustanoviti Evropski urad za podporo azilu, ki bo imel institucionalni status regulatorne agencije. Ena izmed odgovornosti agencije bo spodbujati in lajšati politično sodelovanje med državami članicami, da bi lahko pomagala pri izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema.

Ker bo nekatere naloge, ki se trenutno izvajajo in financirajo v okviru ESB, sedaj izvajal Urad – to velja na primer za spodbujanje dobrih praks, storitve tolmačenja in prevajanja in pomoč pri razvoju in uporabi skupnih statistik za zagotavljanje preglednosti in dobro upravljanje virov – je nekatere izmed sredstev ESB treba prenesti na Urad.

Trenutna pravila predvidevajo, da je za te naloge namenjenih 10 % virov sklada. Komisija nam predlaga, da bi se ta odstotek zmanjšal na 4 % in da bi se bilance virov prenesle na nov Urad. Na ta način bi bilo razporejanje finančnih sredstev sklada za obdobje 2008-2013 zmanjšano s 628 milijonov EUR na 614 milijonov EUR. S Komisijo se strinjamo, da ti zneski zadostujejo za prvo fazo sklada do leta 2013, ko je predvidena revizija.

Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve se je zdelo primerno, da mi zaupa dobrodošlo nalogo, da zagovarjam koristnost ustanovitve tega Urada. Predlog sta soglasno podrla dva vpletena odbora: Odbor za državljanske svoboščine in Odbor za proračun. Čeprav Parlament, kot vemo, ne naklonjen ustanavljanju novih agencij, je njegova glavna skrb v vlogi proračunskega organa, pravilno, razumno upravljanje dodeljenih virov, v tem primeru zagotavljanje načelnega sodelovanja med državami članicami o azilu.

Vsi vemo, da se število odobritev prošelj za azil močno razlikuje med državami članicami, kar ima za posledico težave države članice gostiteljice pri večstranskem upravljanju. To se posebej drži za države, ki so na južni meji Evropske unije, ki se redno soočajo z velikim številom ljudi, ki nenadoma pridejo na njihove meje, ob sočasnem upoštevanju dejstva, da morajo med vsemi temi ljudmi prepoznati tudi tiste, ki potrebujejo zaščito.

Zagotavljanje pomoči pri preselitvah in notranja, prostovoljna premestitev prosilcev za azil sta najboljši dokaz in izraz solidarnosti, ki bi ga morale pokazati države članice. To je in tudi mora biti glavni cilj ustanovitve tega Urada.

Gospa predsednica, s tem sem končala govor o temi, ki jo trenutno obravnavamo in bi tudi sama, tako kot ste vi, rada namenila nekaj zadnjih minut, da se poslovim.

To je moj zadnji govor na tem plenarnem zasedanju. Tako kot vi, gospa predsednica, bi se tudi sama rada zahvalila vsem poslancem tega Parlamenta, mojim kolegom v skupini, predsedniku Odbora za državljanske svoboščine in mojim kolegom poslancem v odboru za sodelovanje v zadnjih letih. Sodelovali smo v razpravah in nismo se vedno strinjali, kljub temu pa verjamem, da smo na koncu vedno opravili dobro delo, ki smo ga predstavili na plenarnem zasedanju tega Parlamenta.

Gospa predsednica, ko sem pred 22 leti prvič prišla sem, sem prišla v Evropsko gospodarsko skupnost z 12 državami članicami. Veseli me, da sedaj zapuščam Evropsko unijo s 27 članicami. V izjemno čast mi je bilo sodelovati v samem središču nastajanja evropskega povezovanja. Šlo je za edinstveno, čudovito izkušnjo. Gospa predsednica, prav tako verjamem, da je bil eden izmed največjih uspehov zagotovitev „nikoli več“, ki je predstavljal temelj ustanovitve evropskega združevanja; menim, da si lahko čestitamo za to.

Ko odhajam, sem zelo vesela, da sem imela priložnosti to doživeti in prosim vas za razumevanje, saj se bom sedaj umaknila iz te razprave. Vračam se v Baskijo, kjer se odvijajo zgodovinski dogodki: po 30 letih baskovske nacionalistične vlade, bomo dobili socialdemokratskega predsednika Baskije Patxija Lópezja in jutri si želim zastopati mojo politično skupino, ko bo nastopil funkcijo.

Hvala lepa in še zadnjič na svidenje.

(Aplavz)

Antonio Masip Hidalgo, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je obiskal centre za priseljence v različnih delih Evrope – tako kot ste jih z veliko zavzetostjo obiskali vi, gospa predsednica – in je odkril zelo različne pogoje in nevzdržne razmere, ki jih je treba urediti.

Vendar prosilcev za azil ni mogoče primerjati z nezakonitimi priseljenci. Prosilci za azil bežijo pred pregonom; ne privlačijo jih gospodarski dejavniki, temveč jih izženejo režimi, ki nasprotujejo svobodi. Mi, Španci, se tega dobro zavedamo, saj smo bili mnogi kot republikanski izgnanci sprejeti v Mehiki, Franciji in drugih državah.

Med razpravo o direktivi o vračanju je bilo zelo jasno povedano, da se ta del zakonodaje ne bo uporabljal za prihodnjo zakonodajo o sprejemu prosilcev za azil; kolegi poslanci iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov so povedali isto. Menim, da je zelo pomembno, da prosilci za azil dobijo informacije v jeziku, ki ga razumejo. Omejitev določbe o obveščanju prosilca za azil na jezik, ki ga prosilec razume oziroma za katerega se lahko domneva, da ga razume, znižuje obstoječe zahteve in menim, da ne bi bila sprejemljiva s pravnega vidika ali v smislu razlage človekovih pravic. Pravica do ustrezne obveščenosti je temeljna, saj je podlaga za vse druge pravice.

Preučil sem finančne stroške svojega predloga o materialni pomoči. Moj predlog zahteva, da pomoč prosilcem za azil zagotovi ustrezne življenjske standarde, jim omogoči oskrbo in zaščiti njihovo telesno in duševno zdravje. Če bi zahtevali manj, bi po mojem mnenju žalili dostojanstvo prosilcev za azil.

Moj predlog pojasnjuje drugi razlog za pridržanje (člen 8(2)(b)) in ga uvršča v okvir predhodnega razgovora v skladu s smernicami za pridržanje, ki jih je določil Visoki komisariat Združenih narodov za begunce. Prav tako v členu 9(5)(1) predlagam, da pridržanje, kadar pride do spremembe okoliščin ali se pojavijo nove informacije, po uradni dolžnosti presodijo sodni organi na zahtevo prosilca za azil ali, kakor sem rekel prej, če te zahteve ni, avtomatično.

V odboru sprejeti ustna sprememba 2 in sporazumna sprememba 5 načenjata vprašanje uvedbe pravne pomoči le, kolikor je potrebna in brezplačna, na zahtevo prosilca za azil. Prosim za glasovanje po delih za ti dve točki, da se vrnemo na pravno pomoč, ki je bližja brezplačnosti, kar menim, da je prav.

Nazadnje, če se zmanjšajo prvotni predlogi za socialne ugodnosti priseljencev, kakor so pri glasovanju v odboru dosegli druge skupine, potem je po mojem mnenju treba, čeprav smo zdaj v obdobju krize, zagotoviti učinkovit dostop do trga dela. Na ta način bodo prosilci za azil postali neodvisni, se vključili v družbo gostiteljico in znižali socialne izdatke, ki so jim dodeljeni. Prav tako se želim toplo zahvaliti gospodu Barrotu in njegovi komisiji za vsa njegova prizadevanja med pripravljanjem te direktive.

PRESEDSTVO: Edward McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Jeanine Hennis-Plasschaert, poročevalka. – (NL) Gospod predsednik, dovolite mi, da najprej izrazim nekaj splošnih pripomb. V imenu svoje skupine, Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, sem bila v preteklih nekaj letih močno vključena v pripravo osnutka evropske azilne politike in politike priseljevanja. Prepričana sem, da lahko skorajda vsakdo vidi uporabnost take politike in potrebo po njej. Navsezadnje je tisto, kar glasno zahteva Evropa brez notranjih meja, skupni pristop na tem področju. Glede na to naj poudarim, da se standardi, o katerih smo se dogovorili, in rezultati, ki smo jih do zdaj dosegli, močno razlikujejo od ambicij, določenih v tamperejskem programu, haškem programu in nazadnje v francoskem Paktu o azilu in priseljevanju.

Težava je v tem, da vsakokrat, ko naj bi Svet sprejel konkreten sklep, največji skupni imenovalec nenadoma postane najmanjši in se zato želeni učinek uskladitve ne uresniči. Poleg tega v zvezi s prenosom v nacionalno zakonodajo veliko državam članicam niti časovno niti dosledno ni uspelo izpolniti sporazumov, ki smo jih sprejeli.

To je v praksi vodilo do ogromnih razlik med državami članicami. To ne povzroča samo zmede, temveč gre tudi na roke tistim, ki zlorabljajo sistem. Zdi se, da Svetu bodisi v celoti bodisi delno ni uspelo dojeti, da izboljšanje kakovosti ter zagotavljanje večje usklajenosti in solidarnosti ne koristita samo proslcem za azil, temveč tudi samim državam članicam.

Kar zadeva moje lastno poročilo, bi rada povedala naslednje: obstoječa dublinska uredba je tudi rezultat krhkega političnega kompromisa, doseženega v Svetu. Zato imamo zdaj besedilo, ki vsebuje preveč nejasnih odlomkov in vrzeli. Iskreno podpiram prizadevanje Komisije, da se oblikuje enoten in učinkovit dublinski sistem.

Menim, da je člen 31 najpomembnejši politični element v predlagani prenovitvi. Kakor sem bolj ali manj pravkar povedala, vidim pomanjkanje usklajenosti in solidarnosti pri Svetu kot največjo oviro za doseganje skupne azilne politike in politike priseljevanja. Določbe člena 31 predloga Komisije lahko zelo dobro razumem zgolj s tega vidika.

Vendar ostaja dejstvo, da dublinski sistem ni bil razvit kot instrument za porazdelitev bremena in temu tudi ni namenjen. Druga povsem očitna stvar je, da dublinski sistem sam po sebi ni nastal kot odziv na izjemen azilni pritisk ali čezmerno obremenitev določenih držav članic. Zato se bojim, da predlog Komisije kljub dobrim namenom ne bo ustvaril večje usklajenosti in solidarnosti med državami članicami.

Prav tako naj poudarim, da ta predlog ne pomaga ali ne pomaga v zadostni meri državam članicam, ki se zdaj spopadajo s čezmernimi obremenitvami zaradi svojih demografskih razmer ali morda svoje geografske lege. To pomeni, da je treba vprašanje solidarnosti obravnavati v širšem okviru.

V zadnjih nekaj letih je postalo popolnoma jasno, da države članice potrebujejo pristop korenčka in palice. Po mojem mnenju to pomeni, da je tudi že čas, pravzaprav skrajni čas, da dosežemo napredek, ker bo treba solidarnost med državami članicami uveljaviti na tak ali drugačen način.

Vem, da so se določene države članice na predloge, ki jih je sprejel Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, odzvale, milo rečeno, precej negativno. Prav tako vem, da tukaj hodim po tankem ledu, kar zadeva pravico Komisije do pobude. Vendar kar je pošteno, je pošteno in če sem čisto iskrena, sem naveličana poslušati leporečje v zvezi s tem.

Prepričana sem, da bo stockholmski program prihajajočega švedskega predsedstva najverjetneje prav tako vseboval najsijajnejše oblikovane določbe, vendar bi, če smem tako reči, cenjeni predsednik Sveta, vsem svetovala, da nimajo nič s tem programom, ker mu bodo države članice v praksi kmalu spet obrnile hrbet.

Nicolae Vlad Popa, poročevalec. – (RO) Informacijski sistem Skupnosti Eurodac je začel delovati januarja 2003 in je namenjen primerjanju prstnih odtisov prosilcev za azil in določenih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva. Ta sistem zagotavlja pravilno, natančno in hitro uporabo dublinske uredbe, katere namen je vzpostaviti učinkovit in delujoč mehanizem za določanje odgovornosti pri prošnjah za azil v eni od držav članic Evropske unije.

Eurodac je računalniško podprta zbirka podatkov, ki vsebuje prstne odtise vseh prosilcev za mednarodno zaščito, starejših od 14 let. Namen tega poročila je omogočiti učinkovitejše delovanje sistema in reševanje težav, ki so bile ugotovljene po oceni prvih nekaj let delovanja sistema. Izdelali smo številne učinkovite, praktične rešitve težav v zvezi z zbiranjem in prenosom podatkov o prstnih odtisih s strani držav članic.

Prvi del obsega zbiranje prstnih odtisov v roku 48 ur od vložitve prošnje za azil, medtem ko v drugem delu države članice pošljejo na ta način pridobljene podatke centralnemu sistemu Eurodac v roku 24 ur. Poročilo vsebuje določbe, ki dopuščajo podaljšanje 48-urnega roka v naslednjih izjemnih primerih: kadar je treba zaradi resne nalezljive bolezni uporabiti obdobje karantene; kadar so prstni odtisi uničeni; in v primerih višje sile, ki so ustrezno utemeljeni in dokazani, ter za obdobje, dokler te okoliščine trajajo.

Poročilo podpira zamisel o čimprejšnji ustanovitvi decentralizirane agencije za upravljanje sistemov Eurodac, VIS in SIS II, da se zagotovi čim učinkovitejše delovanje teh sistemov. Ta upravljavska agencija bo pripravila osnutek skupnega seznama zahtev, ki jih morajo izpolnjevati vsi, ki imajo dovoljenje za dostop do infrastrukture in podatkov sistema Eurodac. Poleg tega so bile uvedene določbe, katerih namen je prepovedati zagotavljanje podatkov, vnesenih v sistem Eurodac, organom katere koli tretje države, ki nima dovoljenja, zlasti državi izvora prosilcev za zaščito, da se družinski člani prosilcev za azil zaščitijo pred resnimi posledicami, ki bi jim lahko bili podvrženi.

Pri pripravi osnutka poročila smo določili nekaj predpisov, ki bodo zagotovili, da bo sistem deloval čim bolj smotno in učinkovito ter obenem prav tako varoval osebne podatke in temeljne človekove pravice.

Nenazadnje bi se rad zahvalil poročevalcem v senci, s katerimi sem odlično sodeloval, ter našim kolegom iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki so z veliko večino glasovali za poročilo. Prav tako se moram zahvaliti predlagateljem sprememb. Rad bi omenil izjemno dobro sodelovanje s predstavniki Sveta in Evropske komisije, ki bi se jim tudi rad zahvalil.

Jean Lambert, poročevalka. – Gospod predsednik, prej nam je gospa Dührkop Dührkop predstavila Evropski sklad za begunce in predlagane spremembe tega sklada za podporo ustanovitvi Evropskega urada za podporo azilu, jaz pa sem poročevalka za uredbo, ki obravnava ta predlog – Urad za podporo azilu.

V skladu z zamislijo naj bi bil to urad, ki podpira države članice pri izboljšanju – mi bi rekli kakovosti (vemo, da imajo nekatere države članice težave s pojmom izboljšanja kakovosti) – odločanja glede prošenj za azil, namen tega urada pa je tudi pomagati pri razvijanju skladnosti v državah članicah ter podpirati države, ki so pod posebnimi pritiski v različnih obdobjih bodisi zaradi neprestanih mešanih tokov ljudi, ki prihajajo v te države, ali zaradi drugih razlogov.

Od nekaterih smo že slišali o težavah, ki jih povzroča pomanjkanje usklajenosti med državami članicami pri njihovem odločanju glede prošenj za azil, in to je zagotovo del ozadja težav, povezanih z dublinskim sistemom.

Vendar je tisto, česar si želimo, to izboljšanje in del tega je zagotavljanje usposabljanja. Zagovarjamo stališče, da bi morale biti v to vključene smernice UNHCR – morda kot izhodišče, tudi če ne bi bile vodilo – in da bi morale biti države članice sposobne uporabiti izkušnje, da bi moral biti urad sposoben izvajati skupno

usposabljanje ali vsekakor posebno usposabljanje za države članice v skladu s potrebami, pri tem pa uporabljati strokovno znanje samih držav članic in tudi UNHCR ter seveda zadevnih NVO.

V nekem trenutku smo pomislili, da bo sporazum o tem mogoče doseči na prvi obravnavi, vendar čas in seveda naša želja, da bi pripravili paket ukrepov, namenjenih Skupnemu evropskemu azilnemu sistemu, kažeta, da še nismo prišli tako daleč. Vendar smo imeli pomembne razprave o tem med poročevalci v senci in tudi s Svetom in to pojasnjuje določene zdaj predložene spremembe, od katerih so nekatere tehnične v smislu navedbe stvari, ki so običajno v uredbah in so bile opuščene v prvotnem predlogu.

Za Parlament je vloga UNHCR znotraj tega urada za podporo azilu izjemno pomembna. Prav tako si želimo, da bi bile NGO tesno povezane z uradom v posvetovalnem forumu ter da bi bile vključene v izvajanje usposabljanja ali da bi se usposabljele, kjer so del izvajanja azilnega sistema v državi članici.

Vendar se je izkazalo, da je malo težje doseči sporazum s Svetom o vlogi Parlamenta. Pričakujemo, da bo Parlament precej dobro vključen v imenovanje direktorja, pri čemer bi kot naš vzor za to morda lahko bila Agencija za temeljne pravice. Druga ovira je, kakor je v svoji predstavitvi dublinskega sistema navedla Jeanine, vprašanje o tem, koliko sodelovanja od držav članic lahko dejansko pričakujemo, tako rekoč z izhodišča, zaradi katerega je to prej obvezno kot prostovoljno. Tako sta to trenutno zagotovo dve veliki vprašanji.

Zadovoljni smo, da je Svet navedel, da bi lahko dobro sprejel naše spremembe glede samousposabljanja in vključitve zunanjega strokovnega znanja, na primer v smislu razlaganja, kadar je to potrebno.

Zato menimo, da pri tem napredujemo, vendar bomo videli – ko bo Komisija morda navedla, kako naj bi povečali sodelovanje med državami članicami –, kako daleč nam bo sploh uspelo priti s tem predlogom.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, cilj zakonodajnih predlogov, o katerih ste ravnokar povedali svoje mnenje, je vzpostavitev resnično skupnega azilnega sistema, ki omogoča večjo zaščito, je učinkovitejši in bolj združen.

Toplo se zahvaljujem petim poročevalcem za njihovo pomembno in odlično delo. To je prvič, da je Parlament kot sozakonodajalec podal svoje mnenje o azilnih vprašanjih. Treba je reči, da se je ravnokar začel ploden delovni odnos. Zadovoljen sem, da Parlament v veliki meri podpira cilje v predlogih Komisije. Ta podpora je bistvena, če naj odpravimo določene pomanjkljivosti v zakonodajnih instrumentih iz prve stopnje. Takrat so bili instrumenti sprejeti zgolj po posvetovanju Parlamenta.

Vendar bi rad dal pripombe o nekaterih predlaganih spremembah, ki nekoliko zbuja skrb in so vredne posebne pozornosti. Najprej bom nekaj besed namenil gospodu Popi. Kar zadeva Eurodac, se na splošno strinjam z njegovimi predlogi. Dovolite mi, da se zdaj posvetim gospodu Masipu Hidalgu in dostopu do pogojev za sprejem. Sprejel bom spremembo v zvezi z občutljivim vprašanjem enakovrednosti materialne podpore, ponujene prosilcem za azil, in minimalne socialne pomoči, zagotovljene državljanom.

Vendar Komisija potrebuje referenčni kazalec. Ta kazalec držav članic ne bo zavezal, da morajo zagotavljati socialno pomoč prosilcem za azil, temveč bo omogočil uvedbo jasnih pravil, da se ohrani dostojanstvo prosilcev za azil ter nam in posledično Komisiji pomaga spremljati uporabo skupnih standardov v vsaki državi članici.

Enako velja za načelo enakopravnosti z državljani v zvezi z dostopom ljudi s posebnimi potrebami do zdravstvenega varstva. Tudi tukaj lahko sprejem spremembo, vendar bi prav tako rad, da se ohrani referenčni kazalec, saj je namen predloga Komisije odpraviti sedanje pomanjkljivosti v povezavi z varovanjem zdravja ranljivih oseb. To je vse v zvezi s pogoji za sprejem. Gospodu Masipu Hidalgu se še enkrat zahvaljujem za njegovo odlično predstavitev.

Naj zdaj spregovorim še o dublinski uredbi. Zahvaljujem se tudi gospe Hennis-Plasschaert za zelo dobro predstavitev njenega poročila o pregledu dublinske uredbe. Rad bi poudaril vprašanje, ki je zame zelo pomembno: ponovna združitev družine in težava, povezana z mladoletniki brez spremstva. Dublinski sistem je bil pogosto deležen kritik zaradi negativnega učinka, ki ga lahko ima na prosilce za azil, zlasti v primeru družin ali ranljivih oseb.

V svojem predlogu je Komisija hotela zagotoviti, da se v praksi družine ne ločujejo in da se mladoletniki ne predajajo, razen z namenom ponovne združitve s svojimi družinami. Sprememb, ki spreminjajo ta pristop, ne moremo podpreti. Rad bi poudaril vprašanje solidarnosti, ki je predmet nekaterih sprememb, predloženih v okviru dublinske uredbe.

Najprej bi se rad zahvalil naši poročevalki, gospe Hennis-Plasschaert, pa tudi Parlamentu za uvedbo možnosti odložitve predaj prosilcev za azil, kadar ima država članica težave. Vendar je v okviru dublinske uredbe težko iti dlje, saj ta uredba, gospa Hennis-Plasschaert, ne more biti instrument kot tak za razporejanje prosilcev za azil med državami članicami. Seveda sem slišal vaš poziv k solidarnosti in Komisija lahko sprejme spremembo v uvodni izjavi uredbe ter s tem da politični signal v smeri vzpostavitve izboljšanih formalnih mehanizmov solidarnosti.

Pravzaprav sem odločen, da bom pozneje predlagal konkretne instrumente za povečanje solidarnosti na ravni Evropske unije in sprostitev pritiska na azilne sisteme v nekaterih državah članicah. Doseči moramo bolj pošteno razporejenost upravičencev do mednarodne zaščite med državami članicami. Unija je Evropskemu skladu za begunce že dovolila podpreti pilotne projekte na tem področju. Poleg tega bo urad za podporo, ko bo začel delovati, lahko zagotavljal strokovno pomoč državam članicam, ki bodo zanjo zaprosile. Izpostavili pa ste težavo, namreč potrebo po večji solidarnosti in večji usklajenosti med različnimi državami članicami.

Zdaj bom spregovoril o uradu za podporo. Hvala vama, gospa Dührkop Dührkop in gospa Lambert, za vajino izjemno, hitro in učinkovito delo, saj je Komisija svoje predloge predložila šele 18. februarja. V tem primeru zares potrebujem podporo Parlamenta za hitro ustanovitev urada in z zadovoljstvom ugotavljam, da je predlog za spremembo v zvezi z Evropskim skladom za begunce potrjen.

Nekatere vidike vprašanja urada za podporo je treba komentirati. Vprašanje solidarnosti je za Parlament, tako kot zame, očitno najbolj pereče. Seznanjen sem z osnutkom spremembe, ki poziva urad, naj podpre izvajanje obveznega mehanizma za razporeditev upravičencev do mednarodne zaščite. V predlogu Komisije se odraža besedilo Pakta o priseljevanju in azilu, ki predvideva prostovoljni sistem.

Kakor sem ravnokar povedal v prejšnjem odgovoru, Komisija pripravlja bolj usklajen mehanizem, vendar rešitev ne bo enostavna. Urad bo medtem podpiral mehanizme za notranjo prerazporeditev, kakor so opredeljeni, ne glede na to, kakšni bodo. Uredba o ustanovitvi urada ni primerna za predpisovanje načel za vzpostavitev teh mehanizmov, vendar bo Komisija ponovno, tako kot pri dublinski uredbi, sprejela spremembo v uvodni izjavi.

Poleg tega Komisija meni, da zunanje pristojnosti urada ne bi smele biti omejene na dejavnosti ponovne naselitve in regionalne programe zaščite. Treba se je izogniti spremembam, ki omejujejo pristojnosti urada za podporo. Obstajajo spremembe, ki so namenjene temeljiti spremembi postopka imenovanja direktorja prihodnjega urada. Pozor! Postopek, ki je predlagan v teh spremembah, bi lahko znatno podaljšal imenovanje direktorja. Resnično potrebujemo hitro in učinkovito ustanovitev tega urada. Model, ki ga predlaga Komisija, je horizontalni model, ki se trenutno uporablja za 20 regulativnih agencij v okviru prvega stebra. Odstopanje od usklajenega modela, ko znotraj medinstitucionalne skupine agencij poteka horizontalna razprava, v kateri sodeluje Parlament, bi se nam zdelo obžalovanja vredno.

Končal bom. Porabil sem že precej časa, vendar je delo Parlamenta tako, da želim natančno odgovoriti. Nekateri so kritizirali predloge v zvezi z Dublinom in pogoji za sprejem, češ da so preveč velikodušni. Nekateri pravijo: „Da, vendar bo ta Evropa azila pritegnila neutemeljene prošnje za azil.“ Drugi so se seveda sklicevali na načelo subsidiarnosti. Iskreno, ne strinjam se s temi kritikami. Samo resnična usklajenost evropskih določb o azilu okoli jasnih standardov, ki spodbujajo poštenost in učinkovitost, bo Evropi omogočila uresničiti svojo željo, da zaščiti tiste, ki dejansko potrebujejo takšno zaščito, in obenem prepreči zlorabe, ki jih spodbujajo nejasni in neenakomerno uporabljeni standardi. Izkušnje kažejo, da v državah članicah, v katerih se prošnje za azil obravnavajo objektivno in strokovno, ni prišlo do učinka pritegnitve, daleč od tega. Menim, da boj proti zlorabi postopkov in zvišanje standardov za zaščito nista nezdržljiva.

Za konec bi se rad zahvalil Parlamentu za njegovo sodelovanje v vlogi sozakonodajalca pri občutljivem vprašanju azila. Povedal bom zelo preprosto, vendar po resnici, tudi pred predsedstvom: za sprejetje te azilne politike resnično potrebujemo Evropski parlament. To je politika v skladu z našimi evropskimi vrednotami, ki včasih dejansko lahko vzbudi strah in spodbudi kritike, čeprav je vse to del človekoljubnega duha in človekoljubne tradicije naše celine.

Zato sem, gospod predsednik, izjemno hvaležen vsem poslancem in predvsem petim poročevalcem za njihovo odlično delo.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, za to novo stopnjo našega dela, ki je namenjeno vzpostavitvi Skupnega evropskega azilnega sistema, bo potrebnih precej prizadevanj tako Parlamenta kot Sveta.

Svet v celoti podpira potrebo po nadaljnji uskladitvi na področju azila. Evropski svet je pri sprejemanju Evropskega pakta o priseljevanju in azilu pozdravil napredek, ki je bil do zdaj dosežen na področju azila, vendar je prav tako priznal, da med državami članicami ostajajo pomembne razlike, ki so povezane z odobritvijo zaščite in obliko te zaščite.

Evropski svet je ponovno poudaril, da so za odobritev zaščite in statusa begunca pristojne posamezne države članice, in obenem navedel, da je prišel čas, da se sprejmejo nove pobude za dokončanje vzpostavitve Skupnega evropskega azilnega sistema, ki ga predvideva haški program, in se tako ponudi večja stopnja zaščite, kakor v svojem načrtu politike azila predlaga Komisija.

Svet zato pozdravlja štiri pomembne zakonodajne predloge, ki jih je Komisija v ta namen predložila med decembrom in februarjem 2009 in ki so osrednja točka naše današnje razprave.

Ti predlogi obravnavajo pogoje za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito, tako imenovano dublinsko uredbo in Eurodac, ki so bili predstavljeni decembra lani, ter predlog za ustanovitev Evropskega urada za podporo azilu, ki je bil predstavljen februarja letos.

O teh predlogih se je v kratkem obdobju od njihove predstavitve že intenzivno razpravljalo znotraj organov Sveta. Zaradi narave predlogov in zapletenosti vprašanj, ki jih predlogi obravnavajo, preučevanje še ni končano na vseh ravneh Sveta.

Zato ne morem navesti trdnega stališča Sveta v povezavi s spremembami, ki jih v osnutkih poročil predlaga Parlament. Vse, kar lahko rečem, je, da bo Svet pozorno preučil vse elemente poročila Parlamenta z namenom, da se v čim krajšem času doseže napredek pri teh pomembnih ukrepih.

Predvsem upam, da lahko čim prej dosežemo napredek pri dveh predlogih, katerih področji uporabe sta bolj omejeni. To sta predloga, usmerjena v ustanovitev Evropskega urada za podporo azilu in v spremembo uredbe Eurodac. To sta posledično tudi predloga, o katerih je razprava znotraj organov Sveta najbolj napredovala in v zvezi s katerima je že mogoče reči, da obstaja znatna stopnja zbližanja stališč Sveta in Parlamenta.

Ustanovitev Evropskega urada za podporo azilu bo olajšala izmenjavo informacij, analiz in izkušenj med državami članicami in pomagala pri nadaljnjem razvoju praktičnega sodelovanja med upravami, ki so odgovorne za obravnavanje prošelj za azil. Prav tako bo uporabila skupno znanje držav izvora za pomoč pri medsebojnem usklajevanju nacionalnih praks, postopkov in posledično odločitev. Tako Svet kot Parlament podpirata ustanovitev takšnega urada. Predsedstvo meni, da Parlament in Svet na podlagi, ki je sprejemljiva za obe instituciji, lahko dosežeta in bi morala doseči čimprejšnji sporazum o predlogu. Kot poslanci vedo, ta predlog spremlja predlog za spremembo Evropskega sklada za begunce. Ker je sklad namenjen financiranju urada za podporo, bi bilo treba instrumenta sprejeti hkrati.

Svet prav tako upa, da je možen čimprejšnji sporazum v zvezi z uredbo Eurodac, saj Komisija predlaga le nekaj tehničnih izboljšav, te pa bi morale prispevati k boljšemu delovanju sistema.

Dosedanje razprave v okviru Sveta v zvezi z drugima dvema predlogoma – spremembami direktive o pogojih za sprejem in tako imenovane dublinske uredbe – kažejo, da so vprašanja, ki jih odpirajo ti predlogi, nedvomno zapletenejša in težja.

Predlogi Komisije v povezavi z direktivo o pogojih za sprejem so, kot poslanci vedo, namenjeni spremembi obstoječe direktive z namenom, da se obravnavajo pomanjkljivosti, ki jih je Komisija ugotovila v zadnjih letih. Komisija meni, da je stopnja diskrecije, ki jo državam članicam dovoljuje veljavna direktiva, prevelika in da je to ogrozilo cilj, da se zagotovijo ustrezni pogoji za sprejem prosilcev za azil v vseh državah članicah. Zato je Komisija predlagala številne spremembe v zvezi z zadevami, kot so dostop prosilcev za azil do zaposlitve, izboljšani materialni pogoji za sprejem, boljše obravnavanje potreb ranljivih oseb in uporaba pridržanja.

Dublinska uredba, tj. uredba o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, je namenjena preprečevanju zlorabe azilnih postopkov, ko na primer ena oseba vloži več prošelj v več državah članicah. Komisija zdaj predlaga številne spremembe, ki so namenjene povečanju učinkovitosti sedanjega sistema in tudi zagotovitvi boljših standardov za zaščito prosilcev za azil. Predlog vsebuje tudi mehanizem za odložitev predaj v primerih, ko je država članica izpostavljena posebnemu pritisku na svoj azilni sistem, zaradi česar prosilec za azil ne more ponuditi ustreznih standardov za zaščito in pogojev za sprejem.

V Svetu poteka natančno preučevanje predlogov Komisije o sprejemu in Dublinu. Svet še ni opredelil svojega stališča do številnih vprašanj, ki jih obravnavata predloga, in še vedno poteka razprava o določenih ključnih vprašanjih. Ta obsegajo vprašanje dostopa do zaposlitve in pridržanja v okviru direktive o pogojih za sprejem ter vprašanje, kako se najbolje odzvati na potrebe držav članic, ki so izpostavljene posebnemu pritisku, v okviru dublinske uredbe. Predsedstvu je že zdaj jasno, da bo na ravni Sveta potrebnega več dela, da se bo dosegla potrebna raven soglasja med državami članicami v zvezi s temi predlogi, ki bo Svetu omogočila vključitev v razprave s Parlamentom z namenom, da instituciji dosežeta sporazum. To seveda ostaja naš cilj in Parlament je lahko prepričan, da bo Svet v celoti upošteval stališča Parlamenta, kakor jih predstavljajo spremembe, predlagane v zadevnih osnutkih poročil.

Tako Svet kot Parlament sta zavezana vzpostavitvi Skupnega evropskega azilnega sistema, ki ponuja visoko raven zaščite in učinkovito deluje. Zato je pred nami pomemben izziv, da najdemo prave rešitve, ki nam bodo omogočile doseči ta cilj. Prepričan sem, da tako pri Svetu kot Parlamentu obstaja volja, da se to omogoči, in ob upoštevanju tega bo Svet zdaj natančno preučil predloge Parlamenta o vseh štirih instrumentih.

Simon Busuttil, *pripravljaivec mnenja Odbora za proračun*. – (MT) Kakor je pravilno povedala kolegica Jeanine Hennis-Plasschaert, in na tem mestu bi ji rad čestital, ta paket temelji na načelu solidarnosti. Solidarnost mora doseči tiste, ki si zaslužijo zaščito, vendar prvič tudi solidarnost s tistimi državami, ki nosijo nesorazmerno breme. Ta solidarnost se uvaja s sporazumom o predlogih Komisije, da se dublinska uredba začasno opusti v primeru držav, ki nosijo nesorazmerno breme. Ta ista solidarnost je vključena tudi v predlog Evropskega parlamenta, da se uvede mehanizem za porazdelitev bremena, ki ne bo več prostovoljen, temveč splošno pravno zavezujoč.

Vendar naša prizadevanja v korist solidarnosti spodkopavajo dogodki v zunanjem svetu in ljudje ne morejo razumeti, da tukaj še naprej govorimo o solidarnosti, medtem ko tam zunaj vsakdo poskuša prevaliti svoje odgovornosti na druge. Prav zdaj, medtem ko razpravljamo o vsem tem v tej dvorani, je med Malto in Italijo prišlo do resnega incidenta, ki je že tretji te vrste v obdobju nekaj dni.

Dve plovili, namenjeni proti Lampedusi, s 130 priseljenci na krovu sta trenutno pred obalo Lampeduse, vendar se Italija noče odpraviti k njim in jih rešiti. V skladu z mednarodnim pravom je treba te osebe pospremiti do najbližjega pristanišča in, kakor je ob prvem incidentu rekel podpredsednik Barrot, je najbližje pristanišče pristanka v tem primeru pristanišče na Lampedusi. Gospod predsednik, ravnanje Italije, ali bolje, italijanskega ministra Maronija je z vidika mednarodnega prava nezakonito, arogantno do Malte in nečloveško do vseh vpletenih priseljencev. Tovrstno ravnanje Italiji ni v čast in ta položaj, gospod predsednik, je resen tudi zato, ker pošilja nevarno sporočilo, da ni dobro reševati priseljencev, saj če jih rešiš, breme njihovega vzdrževanja pade na tvoje rame. To je izjemno nevarno sporočilo.

Zato se tukaj obračam na podpredsednika Evropske komisije, Jacquesa Barrota, in ga prosim, naj brez oklevanja posreduje, da se razreši ta položaj. Prav tako bi ga prosil, naj vztraja pri tem, da mora Italija spoštovati svoje mednarodne obveznosti, in prosim ga tudi, naj vsem državam članicam Evropske unije pojasni, da to ni samo vprašanje med Malto in Italijo, temveč odgovornost vseh, zato jo moramo nositi vsi. Gospod predsednik, če solidarnosti ne bomo pokazali v praksi, bomo spodkopali zaupanje, ki je med nami, in spodjedli tudi zaupanje vseh evropskih državljanov. Če resnično verjamemo v solidarnost, ne smemo dovoliti, da prevlada nacionalni egoizem. Vsakdo mora odigrati svojo vlogo. Hvala.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *v imenu skupine PPE-DE*. – (ES) Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalki, gospe Hennis-Plasschaert, za njeno pripravljenost na dialog in pogajanja o tem poročilu.

Spomnil bi vas, da je azil moralna dolžnost držav z največjimi ugodnostmi. Ne smemo pozabiti, da je solidarnost kljub resnim gospodarskim razmeram, s katerimi se soočamo zdaj, bistveni element, ki mora voditi naše politike o azilu in priseljevanju; solidarnost s tistimi, ki upravičeno zaprosijo za našo zaščito, in solidarnost z državami partnericami naše Skupnosti, ki so zaradi svoje geografske lege in velikosti izpostavljene največjim migracijskim pritiskom.

Na tem področju je „azilni paket“ instrument, ki je potreben in pomemben za prihodnji razvoj politik priseljevanja v Evropski uniji. Vendar bi rad poudaril, da je za tako pomembne ukrepe, kot so ukrepi, ki jih obravnavamo danes, potrebnega več časa za razmislek in preučitev; zaradi določenih rokov smo imeli malo manevrskega prostora, kar je povsem neustrezno.

Predlog vsebuje več vidikov, ki jih bo v bližnji prihodnosti vsekakor treba pregledati. S tem mislim na položaj prosilcev za azil, primere, v katerih so lahko pridržani, temeljno razliko med pojmom „zadržanje“ in „pridržanje“, objekte, v katerih so lahko pridržani, formulacijo izjem od predaje, obstoj izjem od splošnega

načela določanja, katera država je odgovorna za obravnavanje prošnje, posebne podrobnosti o tem, kdo so „ožji družinski člani“, in pomoč, ki bi jo morale prejeti države članice, ki morajo obravnavati večje število prošenj.

Kljub tem vprašanjem in ob upoštevanju hitrost, s katero smo delali, lahko rečemo, da je bilo na splošno sprejeto uravnoteženo poročilo. To je uravnotežen paket, ki odraža večino skrbi moje politične skupine, predvsem tiste, ki so namenjene zagotavljanju pravic prosilcev za mednarodno zaščito, in tiste, ki so namenjene podpori držav članic, ki imajo večje število mednarodnih prošenj.

Na koncu naj vas opomnim, da je pravica do učinkovitega pravnega varstva temeljna pravica, določena v evropskih ustavah in zlasti v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato bi sodstvo moralo biti najvišji porok za posamezne pravice prosilcev za mednarodno zaščito; da se to doseže, je treba zagotoviti pravno pomoč prosilcem, ki lahko zaprosijo zanjo.

Gospod predsednik, končal bom s pozivom, da sta Evropski urad za podporo azilu in pomoč, ki je lahko odobrena prek Evropskega sklada za begunce, nujna.

Roselyne Lefrançois, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, kot poročevalka v senci za prenovitev dublinske uredbe bi se rada zahvalila Evropski komisiji za kakovost besedila, ki nam je bilo predloženo. Besedilo dejansko znatno izboljšuje dublinski sistem, predvsem z vidika spoštovanja temeljnih pravic prosilcev za mednarodno zaščito.

Med temi izboljšavami izstopajo okrepitev načela enotnosti družine; dodatna skrb za mladoletnike in koncept največjih koristi otroka; zagotavljanje boljših informacij in pravnih sredstev prosilcem za mednarodno pomoč; stroga omejitev uporabe pridržanja; in možnostčasne odložitve predaj državam članicam, katerih sprejemne zmogljivosti so pod posebnim pritiskom ali ki ne zagotavljajo ustrezne ravni zaščite.

Med glasovanjem Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve nam je uspelo zaustaviti Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ki je hotela odpraviti nekatere določbe, vključno z določbo, ki ureja pridržanje prosilcev za azil. To je dejansko bistveno zagotovilo za nas, saj prosilci za mednarodno zaščito niso storilci kaznivih dejanj in zato ni razloga, da bi jih spravili za zapahe.

Vendar so nekatere točke poročila še naprej problematične, predvsem vprašanje, kateri jezik naj se uporablja za obveščanje prosilca. Menimo, da mora to biti jezik, ki ga prosilec razume, in ne jezik, za katerega se domneva, da ga prosilec razume. Dodala bi, da je v primeru pridržanja osebe to predvideno v Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Prav tako želimo, da prošnje mladoletnikov, katerih starši niso na ozemlju Unije, obravnava država članica, v kateri je bila vložena zadnja prošnja, da se prepreči predaja mladoletnikov iz ene države v drugo. To je bilo predvideno v prvotnem besedilu Komisije, vendar je PPE ob podpori poročevalke nasprotovala temu predlogu.

Ker dublinska uredba ni namenjena zagotavljanju poštene porazdelitve odgovornosti v zvezi z obravnavanjem prošenj za mednarodno zaščito, menim, da je bistveno, da se vzpostavijo drugi instrumenti za okrepitev solidarnosti, kakor ste rekli, komisar Barrot, z državami članicami ob zunanjih mejah Unije.

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – (NL) Kakor sem že povedala v svojem prvem nagovoru Parlamenta, med državami članicami še vedno obstajajo velikanske razlike in želena usklajitev v zvezi s tem dejansko ni uspela. Tega ne moremo več zanikati. Direktive prej kot standardni postopek predvidevajo številne postopkovne standarde. Glede na mnoge razlike, ki jih zdaj poskušamo odpraviti, se je Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo povsem jasno odločila za pragmatičen pristop.

Za nas je edina pot naprej nadaljnje približevanje zakonodaj držav članic, ki seveda vključujejo tudi smernice za pravilno izvajanje, vendar, ponovno, to morajo spremljati potrebne realistične ocene in pragmatično prepričanje.

Menimo, da je v zvezi s tem ključnega pomena, da se ustanovi Evropski urad za podporo azilu ter opravi predlagana prenovitev direktive o pogojih za sprejem in uredbe Eurodac. Zato je škoda, in to povem malo vstran od Komisije, da moramo še vedno čakati na objavo prenovitve postopka in direktive o pogojih. Njuna objava je predvidena 24. junija. Vendar bi bilo z vidika večje koherence in boljše priprave zakonodaje bolj logično, če bi bila ta dva predloga vključena v sedanjí azilni paket.

Zavedam se, da je Svet tisti, ki bo imel zadnjo besedo pri tem. Vseeno mi dovolite, da še enkrat poudarim, da so večja koherenca, boljša kakovost in večja usklajenost ter solidarnost pomembne za vse države članice. Še dolgo ne bom pozabila naših obiskov zunanjih meja Evrope in predvsem dobro znanih vročih točk. V zvezi s tem je verodostojnost Evropske unije že nekaj časa na kocki. Naj vas zato pozovem, da izpolnite svoje obljube!

Mario Borghezio, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, malo prej sem slišal nekaj zelo resnih in celo žaljivih pripomb, ki jih je malteški kolega poslanec izrekel na račun italijanske vlade in zlasti ministra Maronija.

Igra, ki jo igrajo na Malti, v resnici ni tako čista in to bom takoj razložil. Zgolj iz spoštovanja, ki ga je treba izkazovati državi članici Evropske unije, te igre nočem imenovati umazana, vendar bi naš kolega poslanec moral odkrito povedati, da si je Malta vedno prizadevala ohraniti prekomerni obseg svojih teritorialnih voda, ki segajo celo do otoka Lampedusa. Italijanska vlada je Malto večkrat zaprosila, naj zmanjša velikanski obseg svojih teritorialnih voda. Vendar Malta raje vztraja pri položaju, kakršen je, tako da lahko ohrani tudi svojo prošnjo za visoke prispevke Evropske unije.

Zato bi bilo treba resnico povedati v celoti: resnica o sposobnosti in pripravljenosti Italije, da sprejme, zaščiti in varuje pravice migrantov, ki so udeleženi v tem trgovanju in so žrtve tega trgovanja, je tako zelo očitna in dobro dokumentirana, da mi je ni treba zagovarjati.

Če preidem na jedro tega poročila, poudaril bi, da je naša dolžnost – namesto da nadaljujemo s temi spori, ki spominjajo na petelinje boje v Manzonijevem slavnem romanu –, da je dolžnost naših držav članic, da se ne pustimo zapeljati sirenskimi glasovom dobrodelnosti, začinjene morda s hinavščino ter zelo posebnimi političnimi in gospodarskimi interesi, temveč da se prisilimo k zelo strogi uporabi nedotakljivega načela azila ter s tem ne popustimo niti za ped tistim, ki ga želijo uporabiti za nedopustne namene, ki niso v skladu s plemenitimi načeli, ki ga navdihujejo, in preprečimo njegovo izkoriščanje, ki je v korist ravno tistim kriminalnim združbam, ki organizirajo in izkoriščajo trgovanje z nezakonitimi priseljenci, ki jih imamo v mislih v okviru sedanjih razmer.

Ponavljam: naša dolžnost je, da se ne pretvarjamo, da ne izbiramo argumentov, ki jih je mogoče izrabiti, temveč da najdemo skupni pristop, celo izborimo in sprejmemo učinkovite ukrepe, da se zagotovi, da se pravica do azila ohrani, ne pa da postane pravica izkoriščevalcev in združb organiziranega kriminala do uporabe plemenitih in dobrih zakonov za doseganje njihovega odurnega cilja izkoriščanja ljudi iz držav v razvoju.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, tudi jaz sem poročevalka v senci za ta paket in navezala bi se na to, kar je gospod Díaz de Mera García Consuegra tukaj povedal o moralni dolžnosti. Prav tako, ko govorimo o strogi uporabi, ki jo je omenilo nekaj poslancev, se nekateri bolj ukvarjamo s tem, da bi bila uporaba pravil dejansko poštena in da ljudem, ki potrebujejo zaščito, ne bi preprečevala, da bi zaščito dejansko dobili. Ena od točk o tem paketu je, kako to izboljšati in zagotoviti, da bo delovanje vseh držav članic v skladu z istim visokim standardom.

V zvezi s prenovitvijo sprejema prosilcev za azil zelo toplo pozdravljamo prvotni predlog Komisije in želimo obdržati določene dele tega predloga, predvsem tiste, ki so povezani z dostopom do trga dela in ustrezno dohodkovno podporo, o čemer smo prej glasovali. Zelo obžalujem, da moja država, Združeno kraljestvo, nasprotuje temu zaradi teh dveh predlogov. To je prava škoda in sramota.

Seveda je izjemno pomemben tudi dostop do zdravstvenega varstva ne samo v zvezi z nujnimi primeri, temveč tudi s stalnim zdravstvenim varstvom predvsem za tiste, ki so morda preživeli mučenje in zato potrebujejo podporo za lastno duševno dobrobit.

Tudi v zvezi s prenovitvijo Dublina pozdravljamo prvotni predlog, podpiramo mehanizem odložitve in bomo seveda glasovali za ohranitev čim širše opredelitve ponovne združitve družine.

Giusto Catania, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, z določeno mero ganjenosti se lotevam svojega zadnjega govora v tem parlamentarnem mandatu in za začetek bi se rad posvetil stvarim, ki so bile izrečene v tej dvorani, in pozval komisarja Barrota, naj posreduje in razreši to zadevo, ki prevečkrat vključuje države članice, ki se rade pretvarjajo, da je usoda prosilcev za azil odgovornost nekoga drugega.

Vsega nekaj minut nazaj smo bili priča prelaganju odgovornosti med Italijo in Malto, vsega nekaj dni nazaj smo izvedeli za ladjo *Pinar*, ki je bila predolgo na morju, zaradi česar so umrli ljudje, ki bi verjetno še vedno

lahko preživeli. Zato menim, da je to tisto, o čemer govorimo, ko govorimo o azilu; govorimo o tej resnični potrebi, tej zavezi, ki jo morajo države članice izkazati politikam sprejemanja.

Toplo pozdravljam predloge, ki sta jih predložila kolega poslanca, gospod Masip Hidalgo, gospa Hennis-Plasschaert, o spremembi direktive o pogojih za sprejem in dublinske uredbe. Oba predloga gresta v smeri izboljšanja sistema Evropske unije za sprejemanje prosilcev za azil.

Menim, da je naša dolžnost, da poudarimo enakovrednost evropskih državljanov in prosilcev za azil, ker azil ni nekaj, kar države članice dajejo ljudem, ki bežijo pred vojnami, azil je dolžnost držav članic in je pravica teh ljudi, da lahko ostanejo v naših državah z vsemi pravicami, ki jih uživajo evropski državljani. Zato menim, da je to merilo za civiliziranost naše politične pobude in naše sposobnosti za pripravo zakonodaje.

Zato se strinjam s spremembami te direktive in te uredbe, menim, da moramo zagotoviti pravico do azila vsem, ki zanj zaprosijo, ker je prihodnost Evropske unije odvisna od kakovosti našega sprejema. Menim, da bi to morala biti točka, ki opredeljuje samo zamisel, ki jo imamo o Evropski uniji.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, jutri, na zadnji dan, ko se sestane ta sestava parlamenta, bomo glasovali o paketu predlogov za izboljšanje naše azilne politike. Po petih letih razpravljanja in obiskovanja azilnih centrov je bil skrajni čas, da smo pripravili konkretne ukrepe. Če bomo po vsem tem morali še čakati na izvajanje, bo končni odziv prišel zares prepozno.

Zaradi dogodkov v letih 2005 in 2006 smo morali obravnavati nezakonito priseljevanje, vendar je v tem procesu prosilec za azil dobesedno padel s krova. Čeprav sem za ustanovitev agencije za sodelovanje, imam nekaj pomislekov glede njene oblike in naloge. Kako bomo sestavili zanesljiv seznam varnih dežel izvora? Kakšne vire bomo uporabili za izdelavo takšnega seznama? Kako lahko zagotovimo ustrezno zaščito za vire informacij, ki prihajajo iz držav, ki niso varne? Ali se takšni viri lahko javno razkrijejo in kako verodostojen bo takšen seznam za neodvisnega sodnika? Od Sveta bi rad slišal, kako naj bi se izognili tej težavi.

Zakaj praktičnega sodelovanja nismo prenesli na Frontex? Področje te agencije je omejeno in bi bilo zelo primerno za obravnavanje te naloge, če bi agenciji povečali sredstva. Tako bi se lahko tudi ustrezno odzvali na resnična dejstva na terenu, ki jih Frontex tako ali tako že preverja. Na podlagi naših izkušenj z nezakonitim vstopanjem prosilcev za azil in priseljencev bi lahko pripravili ustrezne ureditve za zagotavljanje sprejema prosilcev za azil. Meni se zdi to zelo praktična rešitev.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, od predlogov, ki so nam bili predstavljeni, z veseljem podpiram osnutek uredbe o ustanovitvi Evropskega urada za podpora azilu, Evropski sklad za begunce in uredbo Eurodac.

Rad pa bi se kritično odzval na direktivo o pogojih za sprejem in dublinsko uredbo – in očitno sem do zdaj edini v razpravi, ki bo to storil.

Direktiva o pogojih za sprejem je bila izdelana za to, da bi bilo beguncem – dejanskim beguncem – mogoče zagotoviti najboljšo pomoč v čim krajšem času. Vendar se mi zdi, da je tisto, kar bodo uvedle predlagane spremembe, enakovredno povabilu k spodbujanju priseljevanja prek azila ali povabilu k zlorabi azilnega sistema, če si želite to tako razložiti.

Zakaj? Vsi prosilci za azil naj bi imeli hiter dostop do trga dela. Moje mnenje je, da je sprejetje te odločitve stvar držav članic. Predlaga se, da se skupina posameznikov, ki smejo vložiti prošnjo za azil, razširi na posameznike s težavami z duševnim zdravjem – da, poznam veliko ljudi, ki imajo težave z duševnim zdravjem, pa vsi nimajo pravice do azila – ali na primer na vse starejše ljudi. Uporabljajo se nedoločeni pravni pojmi. Prav tako ne sprejemam tega, da se vsem prosilcem za azil dodeli socialna pomoč na enak način kot lastnim državljanom. Ker pa ni tako, se približno 95 % preprosto ne da azila. S temi spremembami se po mojem mnenju predlaga napačna pot. Zato bom skupaj z delegacijo Avstrijske ljudske stranke glasoval proti tem spremembam.

Dublinska uredba je v nekaterih pogledih enaka, saj spodbuja nakupovanje azilov. Ta nova klavzula, ki se uvaja kot diskrecijska klavzula, omogoča, da si prosilec za azil izbere državo, v kateri bo vložil svojo prošnjo in – seveda pod pogojem, da je prošnja odobrena – to vodi v nakup azila.

Prav tako menim, da je začasna odložitev predaj problematična. Dobro razumem položaj Malte, vendar menim, da je bolj koristno, če se podpornim enotam omogoči hitro zagotavljanje pomoči, kot če uberemo

pot, ki se predlaga tukaj. Zagotoviti moramo, da bo naša pomoč beguncem hitra, obenem pa moramo za vsako ceno preprečiti zlorabo azila.

Claude Moraes (PSE). - Gospod predsednik, če smem, bom takoj zavzel drugačno stališče, namreč da si azilni paket in pet poročevalcev, ki so ga zelo dobro pripravili, zaslužijo podporo tega parlamenta.

Imamo poročevalca v senci za predlog uredbe Eurodac in predlog gospe Lambert in menim, da smo odlično sodelovali pri pripravi paketa, ki je realističen in izvedljiv ter dobro skrbi za preglednost. Na primer pri vprašanju o Eurodac – občutljivem vprašanju odvzema prstnih odtisov prosilcev za azil – so bile narejene izboljšave pri načinu uporabe podatkov o prstnih odtisih ter povečanju vloge in pojasnitvi pooblastil Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

Želimo si ključnih sklicev na več členov Listine o temeljnih pravicah ter na človekovo dostojanstvo in otrokove pravice ter dobro rešitev vprašanja jezika in prosilcev za azil, ki sta ga zelo dobro načela že gospod Antonio Masip Hidalgo in gospa Roselyne Lefrançois.

V zvezi s poročilom gospe Lambert o ustanovitvi Evropskega urada za podporo azilu menimo, da je to odločilni korak proti uresničitvi sodelovanja med državami članicami na področju Skupnega evropskega azilnega sistema. Skupina socialdemokratov podpira to poročilo, vendar smo predložili tudi spremembe. Želimo si več preglednosti in odgovornosti, za kar si po mojem mnenju prizadeva tudi poročevalka. Želimo si ustrezne vključenosti UNHCR in NVO in dodal sem spremembe, ki v sistem uvajajo dobre ravni nadzora s strani Evropskega parlamenta.

Razumem tisto, kar komisar pravi o hitri rešitvi in ustanovitvi Evropskega urada za podporo azilu, vendar so zelo pomembne tudi odgovornost ter preglednost in kakovost azilnih informacij. Za dobro delovanje mora Evropski urad za podporo azilu zagotavljati čim bolj uporabne, pregledne in objektivne informacije, ki se redno preverjajo. Ti nadzorni ukrepi bodo veliko prispevali k poštenemu in uravnoveženemu Skupnemu evropskemu azilnemu sistemu.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice vsebujejo izčrpne informacije o pravicah do azila. To je temeljna pravica v primeru pregona v državi izvora osebe zaradi rase, vere, etničnega porekla, političnega prepričanja ali članstva v določeni politični skupini, kar je danes na svetu precej pogosto. Dati ljudem to pravico bi moralo pomeniti tudi, da se jim zagotovi pravica, da razvijejo svoja življenja. To mora biti temeljni pogoj.

Da bi to dosegli, moramo prosilcem za azil zagotoviti dostop do trga dela, saj je to najboljši način, da se prosilcu za azil omogoči samozadostnost. To prav tako preprečuje družbeno osamitev in pomaga prosilcu za azil bolje spoznati kulturo države gostiteljice. Prosilcem za azil bi bilo treba zagotoviti dostop do najširšega obsega postopkovne pomoči, kar vključuje pravico do visokokakovostne pravne pomoči, da se jim olajša razumevanje njihovih pravic.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, sistem Eurodac se uporablja za zbiranje prstnih odtisov prosilcev za azil. Čeprav priznavamo, da se poskuša izboljšati prejšnji okvir delovanja sistema Eurodac, še vedno dvomimo o dveh glavnih zadevah: prvič, spoštovanje temeljnih pravic ljudi, ki pridejo v Evropo zaradi boljše prihodnosti, saj so v osnovi to „kartoteke evropske policije“, s katerimi se kategorično ne strinjamo. Drugič, ali so ukrepi, ki se sprejemajo, v skladu s temeljnimi načeli same Unije, kot je na primer varstvo osebnih podatkov, in ali so predvideni ukrepi v skladu z načelom sorazmernosti. Ne strinjamo se z odvzemom prstnih odtisov otrok, ki so stari 14 let.

Ukrepi, ki so predlagani in s katerimi se ne strinjamo, prosilcem za azil preprečujejo, da bi drugo državo članico zaprosili za še eno priložnost, če jih prva zavrne, v času, ko azilni postopki, kot vsi vemo, vedno vključujejo določeno mero subjektivnosti, ki se lahko obrne v škodo osebe, ki je že bila žrtev.

Ker je to moj zadnji govor v tem parlamentu, bi se rad vsem kolegom in osebju zahvalil za sodelovanje.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospe in gospodje, tudi jaz sem zadovoljna, da lahko povem svoje mnenje na tako pomembni razpravi, kot je azilni paket, zlasti na predzadnji dan parlamentarnega mandata.

Prek naših različnih prizadevanj in kljub sprejetju prve stopnje evropskega azilnega sistema smo se začeli zavedati trajnih razlik med različnimi državami članicami na področju priznavanja statusa begunca.

Prav tako moramo priznati, kljub pomembnim izboljšavam, doseženim z direktivo o pogojih za sprejem, – kakor je omenila predvsem moja kolegica, gospa Lefrançois, katere pripombe v celoti podpiram – moramo priznati, da imajo države članice še vedno preveč manevrskega prostora pri tem vprašanju. Zato bi tudi jaz vztrajala, da je treba na tem področju – predvsem na tem področju – najti način za uresničevanje evropske solidarnosti.

Na koncu želim bolj kot kdaj koli prej poudariti, da so prosilci za azil in osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ranljivi in jim je kot takim treba nameniti zelo posebno pozornost. To zlasti pomeni, da se jih ne sme pridržati.

Razprava o direktivi o vračanju je zaključena; vsi smo soglašali. Ni potrebe, da bi to razpravo ponovno začeli, ko razpravljamo o azilu.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem govornikom in se zlasti še enkrat zahvalil poročevalcem. Dodal bom le nekaj pripomb, povezanih predvsem z vprašanjem jezika in namenjenih zlasti gospe Lefrançois. Moram reči, da je Komisija menila, da je predlog, da je treba prosilce za azil obveščati v jeziku, ki ga verjetno razumejo, uravnotežen. Namen tega ukrepa je omogočiti ustrezno obveščanje prosilcev za azil in obenem omogočiti preprečevanje morebitnih primerov zlorabe s strani nekaterih prosilcev za azil.

Zdaj bi se rad zahvalil Parlamentu. Vendar mi dovolite, da izrazim svoje presenečenje predvsem nad govorom gospoda Pirkerja. Gospod Pirker, ne morem vam dovoliti, da bi izkrivljali predlog Komisije. Ko vas slišim govoriti, da bi pregled Dublina lahko vodil v „nakupovalni“ forum, tega ne morem dovoliti, to ni mogoče in ni res. Predlog Komisije ne spreminja načel, na katerih temelji dublinski sistem. Prosilci za azil ne bodo mogli izbirati države za azil, čeprav je res, da bo odgovorna država določena na podlagi objektivnih meril, vendar ob upoštevanju bolj človeških vidikov in zlasti ponovne združitve družine.

Ne morem verjeti, da ste kot član Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov neobzirni do tega problema ponovne združitve družine. Ne morem vam dovoliti, da bi izkrivljali ta predlog. Tudi za Komisijo je to vzpostavitev jasnih zagotovil za preprečevanje zlorabe sistema. Med drugim smo uvedli mehanizem za določitev ranljivih oseb. Države članice morajo seveda zagotoviti pošteno in uravnoteženo izvajanje načel, ki smo jih predlagali.

Gospodu Bloklandu bi tudi odgovoril, da je pomembno, da nalog Frontexa ne zamenjujemo z nalogami urada za podporo. To so različne naloge, ki zahtevajo drugačna znanja, če zares želimo, da se prošnje za azil v Evropi obravnavajo s potrebno strogostjo in človečnostjo.

Ne morem verjeti, da Evropski parlament ni sposoben doseči širokega soglasja na podlagi dela, ki so ga opravili poročevalci. Seveda pripadate različnim političnim družinam, ki so občutljive za različna politična in filozofska vprašanja, vendar ne pozabimo, da ta Evropa, ki je bila priča pregonu in včasih velikim tveganjem, ki so ogrožala življenja preganjanih oseb, ni vzor na tem področju. Ne gre za idealistično pridiganje; gre za zvestobo našim vrednotam. Vztrajam pri tem. Osebnostno potrebujem zelo široko podporo Evropskega parlamenta.

Jan Kohout, *predsednik Sveta*. – Gospod predsednik, v svojih končnih pripombah bi rad poudaril, da Svet pozdravlja željo Parlamenta, da se čim prej doseže napredek pri teh pomembnih dokumentih, in njegovo priznavanje pomembnosti za pravilno delovanje Skupnega evropskega azilnega sistema.

Lahko vam zagotovim, da bo Svet zdaj med delom, ki poteka v okviru zadevnih organov Sveta, pozorno preučil stališče, ki ga je Parlament zavzel do predlogov. Svet bo natančno preučil predvsem spremembe Parlamenta, da bo ugotovil, ali je mogoče doseči sporazum o predlogih, pri katerih je delo najbolj napredovalo.

Dovolite mi nekaj pripomb tudi na načelo solidarnosti. Nekaj poslancev je upravičeno poudarilo, da so nekatere države članice zaradi svojih geografskih in demografskih razmer dejansko izpostavljene posebnemu pritisku na svoje azilne sisteme.

V zvezi s tem je Evropski svet poudaril načelo solidarnosti v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu, sprejetem jeseni 2008. Pakt jasno poziva k prostovoljni in usklajeni solidarnosti, da se doseže boljša prerasporeditev upravičencev do mednarodne zaščite, in k sprejeti zakonodaji, kot je del programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“, ter predvideva financiranje takšnih dejavnosti, v katerih lahko sodelujejo države članice, spet prostovoljno.

Omeniti je treba, da je Evropski urad za podporo azilu lahko koristen v teh predajah znotraj Skupnosti s tem, da olajša izmenjavo informacij o takšnih predajah. Poleg tega lahko Urad pomaga s tem, da usklajuje namestitve uradnikov iz drugih držav članic v državah članicah pod posebnim pritiskom. Vendar ta uredba ne more služiti kot pravna podlaga, ki vzpostavlja mehanizem predaj znotraj Skupnosti.

Naj na koncu svojih pripomb povem, da je na tem področju pred nami nadaljnje delo, saj je Komisija že objavila svojo namero, da predloži nadaljnje zakonodajne predloge z namenom, da se dokonča Skupni evropski azilni sistem. Ti predlogi bodo povezani z azilnimi postopki in standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati prosilci, da se jim prizna status begunca, ter vzpostavitev sistemov za preselitev ljudi pod zaščito UNHCR. Čim prej moramo doseči napredek, obenem pa zagotoviti, da hitrost ne bo ogrozila kakovosti. Prepričan sem, da se lahko o tem vsi strinjamo.

Antonio Masip Hidalgo, *poročevalec*. – (ES) Komisar Barrot, imate mojo podporo; tisto, za kar prosite Parlament, imate najmanj od tega poročevalca in to imate od prve vrstice mojega poročila naprej. Prav tako bi rad povedal, da ste nam danes popoldne v svojih dveh govorih dali pravno, moralno in zgodovinsko lekcijo.

Eden od govornikov je omenil učinkovito pravno varstvo. Nedvomno je učinkovito pravno varstvo temeljno načelo. Zato vztrajam pri zahtevi, da se prosilci za azil obveščajo v jeziku, ki ga razumejo, in ne v katerem drugem jeziku. Brez tega ne bo učinkovitega pravnega varstva in prosim, da temu ne oporekate, ker boste nasprotovali prav tistim pravnim načelom, ki ste jih omenili prej.

Nicolae Vlad Popa, *poročevalec*. – (RO) Državi, iz katere prihajam, Romuniji, je do leta 1989 vladal totalitarni komunistični režim, ki bi ga lahko opisali celo kot zločinskega. Ta režim je svoje državljane zadrževal, kot da bi bili v velikem zaporu. Vseeno je na desettisoče ljudi tvegalo svoja življenja s pobegom iz države in zaprosilo za politični azil. Poznam veliko takšnih ljudi in vem, kako pomembna je mednarodna zaščita, predvsem zaščita, ki jo zagotavlja institut političnega azila.

Vendar je za nas zelo pomembno, da lahko določimo dejanske prosilce za azil, tiste, katerih prošnja za politični azil je dejansko popolnoma utemeljena. Z izboljšanjem sistema registracije lahko te primere seveda rešujemo veliko hitreje. Vendar bi obenem rad razpravljal še o eni težavi, ki je povezana z mrežami, natančneje, kriminalnimi dejavnostmi mrež, ki trgujejo s prosilci za azil. Te mreže zaslužijo velike vsote denarja s prevozom prosilcev za azil v države članice Evropske unije. Prav tako mislim, da mora biti boj proti tej kriminalni dejavnosti naša glavna skrb in da je treba razviti strategijo za reševanje tega vprašanja.

Jean Lambert, *poročevalka*. – Gospod predsednik, pozdravljam splošno podporo Evropskemu uradu za podporo azilu, ki smo jo slišali danes popoldne, in bi se zelo rada zahvalila kolegom za njihovo sodelovanje in delo, ki smo ga opravili pri tem.

Upamo, da nam bo čim prej uspelo postaviti ta urad na noge in vzpostaviti njegovo delovanje. Namen urada je seveda povečati zaupanje med državami članicami, saj se izvajanje azilnih sistemov izboljšuje na podlagi praktičnega sodelovanja strokovnjakov, vključno z usposabljanjem in vsem drugim. Morda bodo države članice, ko se bo to zaupanje povečalo, manj zaskrbljene nad dejstvom, da morajo za izpolnitev obveznosti obvezno sodelovati.

Pozdravljam komisarjevo jasnost glede različnih nalog Urada za podporo azilu in Frontexa. Gre za zelo različne stvari z zelo različnimi nameni, čeprav sta seveda sodelovanje in izvajanje znotraj njihovega okvira pomembna. Eden od vidikov, ki smo se ga dotaknili, je bil vidik informacij o tretjih državah – državah izvora prosilcev za mednarodno pomoč. Seveda je to ena od stvari, ki jih bo pregledal Urad za podporo azilu: kako zbrati te informacije iz različnih virov v različnih oblikah in morda v obliki, pri kateri bodo imeli ljudje več zaupanja, da informacije ne bodo politično uporabljene.

Mislim, da nas je veliko zelo začudenih nad tem, da je neka država pripravljena sprejeti ljudi iz Čedenije kot begunce s precej veliko stopnjo sprejema, medtem ko druga država v bližini noče sprejeti nikogar iz Čedenije. Veliko nas meni, da je to popolnoma neverjetno, če so tam zunaj iste informacije. Zato je tudi zaupanje v kakovost informacij in način, na katerega jih lahko potem uporabijo države članice, izjemno pomemben del izboljšanega sodelovanja, ki mu bomo priča. Z veseljem pričakujemo, da bomo videli uresničitev tega.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, kljub temu, da ne morem dati zares zadovoljivega odgovora, si želim, da vprašanja gospoda Busuttila, italijanskih poslancev, ki sta govorila – gospoda Borghezia, gospoda Catanie –, in vseh drugih ne bi ostala brez odgovora; želim pa povedati, da

težava, s katero se soočamo v Sredozemlju, ni težava, ki zadeva samo Malto in Italijo. Evropejci se res moramo zavedeti čedalje bolj tragičnih in dramatičnih razmer, ki so bile opisane tukaj.

Sam sem bil na Lampedusi in Malti; z obema ministroma sem se srečal v Bruslju, ko se je zgodil prvi incident. Hvala bogu, smo lahko našli rešitev. Vendar bom vprašanje ponovno načel z vsemi ministri za notranje zadeve na naslednjem Svetu PNZ na začetku junija.

Po svojih močeh bomo poskusili pomagati Malti in Italiji, vendar je res, da se morajo Evropa in vse države članice spoprijeti z razmerami, katerih obravnavanja ni mogoče prepustiti samo dvema državam članicama.

Zato moramo razmisliti o tej zadevi; to je bilo gonilo te razprave, ki je potekala in ki je pokazala, da je med Evropejci potrebna več solidarnosti.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 7. maja 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Eurodac je ključno orodje za upravljanje podatkov o prosilcih za mednarodno zaščito in priseljencih, ki so bili pridržani zaradi nezakonitega prečkanja meje ali so ostali na ozemlju države članice po izteku svojega obdobja zakonitega prebivanja.

Reforma uredbe Eurodac bo odpravila težave, povezane z učinkovitostjo njenih zakonskih določb, kot so zamude nekaterih držav članic pri pošiljanju prstnih odtisov centralnemu sistemu Eurodac, izmenjava podatkov o sprejetih beguncih v določeni državi članici in nenatančno določanje organov, ki imajo dostop do zbirke podatkov Eurodac.

Menim, da bo uporaba zbirke podatkov Eurodac učinkovitejša samo, če bo sistem Eurodac uporabljal isto tehnično platformo kot sistema SIS II in VIS. Sistemi SIS, VIS in Eurodac morajo uporabljati isti sistem za ujemanje biometričnih podatkov, da se zagotovi njihova interoperabilnost in ohranijo nizki stroški.

Komisijo pozivam, naj predloži potrebne zakonodajne predloge za ustanovitev agencije, odgovorne za upravljanje teh treh sistemov IT, tako da se ta orodja lahko združijo na eni lokaciji, s čimer se dolgoročno zagotovi optimalna sinergija teh sistemov ter prepreči podvajanje in neskladnost.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Gospod predsednik, zelo toplo pozdravljam zamisel o ustanovitvi Evropskega urada za podporo azilu, saj se razmere v tretjih državah, zlasti v Afriki in na Bližnjem vzhodu, nenehno slabšajo. Nasprotujem vsem zamislim o „utrdbi Evrope“, ki bi bila izolirana od težav tretjega sveta, od katerih so jih veliko neposredno ali posredno povzročili nekdanji kolonizatorji. Evropa ne more obrniti hrbta svojim obveznostim do držav, ki so bile nekoč brezobzirno izkoriščane.

Evropski urad za podporo azilu bo zagotovil usklajen pristop k skupni evropski azilni politiki. Strinjam se z načelom solidarnosti znotraj Evropske unije, ko gre za prosilce za azil. Meje nekaterih držav članic so zunanja meja Evropske unije, zato so stalno izpostavljene tokovom priseljevanja.

Upajmo, da bo Evropski urad za podporo azilu pomagal olajšati breme zadevnih držav članic.

13. Dvostranski sporazumi med državami članicami in tretjimi državami, ki so povezani s sektorskimi zadevami in zajemajo pravo, ki se uporablja za pogodbeno in nepogodbena obligacijska razmerja - Dvostranski sporazumi med državami članicami in tretjimi državami o sodnih odločbah in sklepih v zakonskih sporih, o starševski odgovornosti in preživninskih obveznostih - Razvoj kazenskopravnega območja (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o

– poročilu Tadeusza Zwiefke v imenu Odbora za pravne zadeve o dvostranskih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, ki so povezani s sektorskimi zadevami in zajemajo pravo, ki se uporablja za pogodbeno in nepogodbena obligacijska razmerja, o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi postopka za pogajanja o dvostranskih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, ki so povezani s sektorskimi zadevami in zajemajo pravo, ki se uporablja za pogodbeno in nepogodbena

obligacijska razmerja, ter za njihovo sklenitev (COM(2008)0893 – C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009)

– poročilu Gérarda Depreza v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o dvostranskih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami o sodnih odločbah in sklepih v zakonskih sporih, o starševski odgovornosti in preživninskih obveznostih, o predlogu Uredbe Sveta o uvedbi postopka za pogajanja o dvostranskih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, ki so povezani s sektorskimi zadevami in zajemajo pristojnosti, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb in sklepov v zakonskih sporih, o starševski odgovornosti in preživninskih obveznostih ter pravo, ki se uporablja v zadevah v zvezi s preživninskimi obveznostmi, ter za njihovo sklenitev (COM(2008)0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6-0265/2009) in

– poročilu Marie Grazie Pagano v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o razvoju kazenskopravnega območja EU s predlogom Priporočila Evropskega parlamenta Svetu o razvoju kazenskopravnega območja EU (2009/2012(INI)) (A6-0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, komisar, najprej bi se rad prisrčno zahvalil poročevalcu iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, gospodu Deprezu, vsem poročevalcem v senci in predstavnikom češkega predsedstva in Evropske komisije za naše uspešno sodelovanje. Kljub našim precej različnim začetnim pogajalskim izhodiščem nam je uspelo doseči kompromis, ki nam bo, upam, omogočil doseči sporazum s Svetom na prvi obravnavi.

Predlog uredbe uvaja mehanizem, na podlagi katerega se bodo države članice lahko ponovno pogajale in pogajale o dvostranskih sporazumih s tretjimi državami članicami na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih in gospodarskih zadevah ter jih sklenile. Podoben mehanizem je predviden v zvezi z dvostranskimi sporazumi na področju pristojnosti, priznavanja in izvrševanja sodnih odločb in sklepov v zakonskih sporih, o starševski odgovornosti in preživninskih obveznostih. To je odziv na praktično težavo, ki se je pojavila kot posledica Mnenja 1/03 Sodišča Evropskih skupnosti o novi Luganski konvenciji, v skladu s katero so Skupnosti pristojne za sklenitev zunanjih sporazumov v enaki meri, v kakršni so uporabile mandat za sprejetje pravnih sredstev na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah v skladu s členom 61(c) Pogodbe ES.

Predlagani instrument uvaja poseben postopek. Zaradi tega morajo biti pravni okviri predlaganega mehanizma strogo omejeni tako glede področja uporabe kot obdobja veljavnosti. Prvi pogoj je izpolnjen z omejitvijo predlagane uredbe na dvostranske sporazume na področjih pristojnosti, priznavanja in izvrševanja sodnih odločb in sklepov v civilnih in gospodarskih zadevah. Drugi pogoj je izpolnjen s klavzulo o časovni omejitvi veljavnosti, v skladu s katero sporazum, sklenjen v skladu s tem postopkom, avtomatično preneha veljati v trenutku, ko sporazum s tretjo državo sklenejo Skupnosti.

Vsekakor se mi zdi potrebno, da se v pravne okvire vključi izvajanje zunanjih pristojnosti na področju, ki vključuje poseben zakon o pogodbenih in nepogodbenih obligacijskih razmerjih, in tudi zakonske spore. Vendar se zdi, da je treba pojasniti, da se predlagani mehanizem ne bo uporabljal samo za sektorske sporazume, ki jih določa omejeno področje uporabe tega predloga, temveč tudi za druge sporazume, kot so dvostranski dogovori in regionalni sporazumi med omejenim številom držav članic in sosednjimi tretjimi državami – seveda samo v zelo omejenih primerih, v zvezi s posebnimi zadevami in z namenom reševanja lokalnih težav.

Bil sem skeptičen glede potrebe po določitvi klavzule o časovni omejitvi veljavnosti do 31. decembra 2014, če mora Evropska komisija v skladu s predlagano uredbo predstaviti poročilo o uporabi resolucije do 1. januarja 2014. Poleg tega je postopek pogajanj o sporazumih s tretjimi državami pogosto zapleten in dolgotrajen, državam članicam pa ne pušča veliko časa za uporabo novega postopka. Zato kompromisni predlog, da bi uredba prenehala veljati 31. decembra 2019, državam članicam omogoča zapletenejšo in učinkovitejšo uporabo postopka.

Kljub drugačnemu mnenju Evropske komisije sam menim, da bi morala Komisija v svojem poročilu o uporabi uredbe uredbo predstaviti v povezavi z drugimi zakonodajnimi instrumenti, kot je Bruselj I. Predlagani mehanizem, ki vključuje dvostopenjsko nadzorno delovanje Komisije, bo nedvomno služil zagotovitvi kohezije s pravnim redom. Vseeno sem si prizadeval doseči čim večjo prožnost v predlaganem postopku, skrajšanje obdobj, v katerih naj bi se Komisija odzvala, in zmanjšanje upravne obremenitve. Demokratično pooblastilo in vloga Evropskega parlamenta nista vprašljivi, zato prav tako vztrajam, da se Evropskemu parlamentu in državam članicam zagotavljajo informacije na vsaki stopnji od namere države članice, da se začne pogajati s tretjo državo, do sklenitve sporazuma.

Želim poudariti, da je postopek za sklenitev dvostranskih sporazumov s tretjimi državami edinstvena priložnost, da pokažemo, da je Evropska unija sposobna reševati težave svojih državljanov v njihovo korist, kar je še posebej pomembno v povezavi z gospodarsko krizo in naraščajočim evroskepticizmom v veliko državah članicah. Na koncu, gospod predsednik, moramo kljub določenim, povsem pravnim razlikam v pristopu pokazati naš pragmatizem v povezavi s tem, obenem pa seveda spoštovati pravni red Evropskih skupnosti.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Gérard Deprez, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, komisar, kakor je ravnokar dejal gospod Zwiefka, hkrati razpravljamo o dveh poročilih, ki obravnavata drugačni področji uporabe, vendar sta del iste logike in sta podvrženi enakim postopkom.

Prvo poročilo, za katerega je poročevalec gospod Zwiefka – naj se mu zahvalim za spoštovanje, ki mi ga je izkazal, in za njegovo potrpežljivost ob nekaterih mojih zahtevah –, se nanaša na predlog uredbe v okviru postopka soodločanja. Drugo poročilo, za katerega sem poročevalec jaz, vključuje predlog uredbe, ki predvideva zgolj posvetovanje Evropskega parlamenta.

V bistvu, gospod predsednik – in s tem se strinjam – so težave, ki se jih trudimo rešiti s tema dvema instrumentoma, resne in zelo pogosto zares tragične. Vsak od nas je slišal za primere ali pozna primere, ko je zakon z osebo iz tretje države propadel in ko oče ali pogosteje mati nima več pravice videti otrok, ki jih je zakonec odpeljal v svojo državo izvora ali drugam, in včasih ne more odkriti, kje so otroci. Enako velja za možnost prejemanja plačil preživnine.

Očitno je, da so ta vprašanja resnična, resna in tragična. Nujno in upravičeno je treba poskusiti najti rešitev za to, predvsem s pogajanjem o sporazumih s tretjimi državami.

Kaj pa je izvor vprašanja, s katerim se ukvarjamo danes? Zakaj se morajo evropske institucije ukvarjati s tem problemom? Odgovor je preprost. Za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjih držav v zvezi z vsemi temi vprašanji in za njihovo sklenitev je izključno pristojna Skupnost. Da so ta vprašanja izključno skupnostne narave, izrecno potrjujejo odločbe Sodišča Evropskih skupnosti in mnenja pravnih služb. To pomeni, da je tisto, kar se je zdelo zelo preprosto, dejansko malo bolj zapleteno in bolj občutljivo. Vprašanje torej je: ali je glede na sedanje stanje pogodb in sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti pravno mogoče državam članicam dopustiti, da izvajajo eno od izključnih pristojnosti Skupnosti in, če je, pod kakšnimi pogoji?

Osebnostno, gospod predsednik, nisem velik pravni strokovnjak. Pravzaprav sploh nisem pravni strokovnjak, vendar v veljavnih pogodbah nisem našel pravne podlage, ki bi izrecno pooblašala Skupnost, da v celoti ali delno preda svoje izključne pristojnosti državam članicam. To pomeni, da sem še vedno zelo zbežan in zelo zadržan do samega načela mehanizma, ki nam je bil predlagan.

Glede na to moram priznati, da so mnenja pravnih služb naših institucij odprla nekaj vrat. To je zelo očitno. Na primer, komisar, mnenje pravne službe vaše institucije, navajam: se strinja, da je izvajanje zunanje pristojnosti Skupnosti s strani države članice pravno mogoče v izjemnih okoliščinah in pod posebnimi pogoji tako po obliki kot po vsebini. Pravna služba Evropskega parlamenta je veliko manj izrecna, čeprav je ponudila nekaj možnosti.

Prav ta zelo natančna in restriktivna pravna načela so bila podlaga za spremembe, ki sem jih predložil, in pogajanja v dialogu s Svetom in Komisijo, ki sem se jih udeležil. Ponavljam, da se dobro zavedam tragedij, ki se dogajajo nekaterim našim državljanom, in si bom odločno in zelo prizadeval, da bi jim pomagal. Zato sem na koncu pristal na kompromis, ki je bil dosežen na pogajanjih s Svetom in Komisijo, vendar želim, da je povsem jasno, gospod predsednik, komisar, da mora izključna pristojnost Skupnosti ostati kot taka. Države članice se z odobritvijo brezštevilnih odstopanj in širjenjem področja uporabe na koncu ne smejo ponovno polastiti tistega, kar je izključna pristojnost Skupnosti. V tej smeri sem ravnal in to smer bom v prihodnje zagovarjal.

Maria Grazia Pagano, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj začnem s toplo zahvalo vsem, vsem kolegom poslancem in uradnikom, ki so prispevali k izboljšanju besedila, o katerem bomo glasovali jutri. Posebej hvaležna sem gospodu Demetriouju, katerega prejšnje odlično priporočilo je bilo izhodišče za moje poročilo.

Pri svojem delu sem se ves čas zelo zavedala potrebe po zagotovitvi uporabnih smernic za vzpostavitev pristnega evropskega prostora za pravosodno sodelovanje in upam, pravzaprav sem prepričana, da utegne biti moje delo ponovno uporabno za prihodnje švedsko predsedstvo, ki bo soočeno s težavno nalogo priprave osnutka stockholmskega programa.

Pri pripravi osnutka besedila sem začela z dvema premislekoma: prvi je bil, da imajo kazenski postopki številne in pomembne posledice za temeljne svoboščine tako žrtev kaznivih dejanj kot osumljencev in obtožencev. Zato sta prednostna naloga, ki jo mora ta parlament nujno izpostaviti, in glavno jedro mojega poročila osredotočenost na spoštovanje človekovih pravic.

V priporočilu je bilo veliko prostora namenjenega prav varovanju človekovih pravic, pri čemer je bila pozornost namenjena predvsem zaščiti žrtev, razmeram v zaporih, pravicam zapornikov in postopkovnim jamstvom, vključno s pravico do seznanitve s pravicami in pomoči uradno imenovanega zagovornika, pravico do navedbe dokazov, pravico do seznanitve z naravo in razlogi za obtožbe in do dostopa do zadevnih dokumentov v razumljivem jeziku, torej pravico do tolmača.

Drugi pomislek, na podlagi katerega sem pripravila svoje poročilo, je, da je bila, kakor je razvidno iz poročila o izvajanju haškega programa za leto 2007, stopnja izvajanja v povezavi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah nekoliko nizka, čeprav je bil v drugih sektorjih, kot so sodelovanje v civilnih zadevah, upravljanje mej, politika priseljevanja in azilna politika, zabeležen zadovoljiv razvoj dogodkov.

Zato je jasno, da je treba narediti več. Izvajanje načela vzajemnega priznavanja, temelja medsebojnega sodelovanja, je zelo nezadovoljivo. Problemu moramo priti do dna in določiti vzroke za to nezadostno povečanje, tako da bomo lahko pripravili najučinkovitejše rešitve.

Menim, da so glavni vzroki v pomanjkanju vzajemnega poznavanja in zaupanja med državami, zato v poročilu poudarjam usposabljanje, ocenjevanje ter izmenjavo informacij in dobrih praks.

Kar zadeva usposabljanje, vsekakor ne smemo spregledati bistvenega napredka, doseženega v več pogledih zlasti zaradi prispevka evropske mreže za sodniško usposabljanje na področju usposabljanja. Vendar menim, da moramo vseeno preseči sedanjí model usposabljanja, ki v glavnem temelji na nacionalnih šolah za podiplomsko izobraževanje, če naj vzpostavimo močnejšo skupno pravosodno kulturo, ki je še vedno ni. Zaradi tega sem izpostavila potrebo po razvoju v dobro organiziran evropski inštitut za usposabljanje sodnikov in odvetnikov z ustreznimi sredstvi, opozorila pa sem tudi na potrebo po preprečevanju nepotrebne podvajanja med obstoječimi ustanovami in izpostavila pomembno vlogo nacionalnih šol.

Drugič: potrebujemo učinkovitejši vsestranski mehanizem ocenjevanja pravosodja, pravosodnih organov in izvajanja direktiv Evropske unije. Poročilo zato predlaga ustanovitev skupine strokovnjakov, ki bo stalno spremljala uporabo prava Skupnosti ter kakovost in učinkovitost pravosodja, po vzoru schengenskega sistema vzajemnega ocenjevanja. Namen te skupine je tudi določiti vse slabosti sistema in zakonodajne pomanjkljivosti na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, da bo imel evropski zakonodajalec na voljo vse vire informacij za pravilno ocenjevanje politik in ureditev.

Nazadnje, uporaba novih tehnologij, ki so zelo pomembne za zbiranje podatkov, krepí obstoječe sisteme podatkovnih zbirk in kroženje informacij. Upam, da bo jutrišnje glasovanje ponovitev odličnega rezultata, doseženega v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, seveda se želim zahvaliti trem poročevalcem in se bom najprej obrnil na gospoda Zwiefko in gospoda Depreza. Komisija je vsekakor zadovoljna, da so bili doseženi kompromisi. Vendar je res, da so od februarja potekala intenzivna pogajanja in da smo tako na prvi obravnavi dosegli sporazum o dveh predlogih, ki ju je Komisija predstavila konec leta 2008.

To je zelo občutljivo področje za vse sodelujoče institucije – Komisijo, Svet, Evropski parlament –, kakor je dobro poudaril gospod Deprez. Zahvaljujem se vsem stranem, da so se sporazumele glede besedila, ki po našem mnenju upošteva institucionalne pristojnosti Komisije in za katerega se obenem zdi, da je odziv na utemeljena pričakovanja držav članic in parlamenta.

Vendar naj poudarim, da je to izredni postopek, ki je omejen tako glede področja uporabe kot obdobja veljavnosti, in da je treba izključno pristojnost Skupnosti v teh zadevah v vsakem primeru še naprej upoštevati. Moje stališče do tega je zelo trdno in strinjam se s tem, kar je povedal gospod Deprez, ko je poudaril, da države članice ne smejo izkoristiti položaja tako, da bi se polastile določenih pristojnosti in spodbudile Komisijo, da se nekako odpove zamisli o dajanju predlogov.

Prepričan sem, da se o tem povsem strinjamo. Vendar gre tudi za to, da bo ta prožnost na področjih, na katerih Skupnost ne izvaja svoje pristojnosti, državam članicam zagotovila institucionalni okvir za pomoč državljanom pri dostopu do pravnega varstva v tretjih državah, predvsem na področju družinskih pravic. Prav tako je res – gospod Zwiefka in gospod Deprez sta opozorila na to –, da moramo imeti v mislih pravila v zvezi z ločitvijo, skrbništvo nad otroki, pravice do obiskovanja in preživitvene obveznosti ter neprijetne razmere, do katerih lahko pride zaradi zakonodaje, ki se vsesplošno uporablja na teh področjih, na mednarodni ravni.

Predlog o pravu, ki se uporablja za pogodbeni in nepogodbeni obligacijski razmerja, bi prav tako lahko pozitivno vplival na reševanje zelo konkretnih in zelo specifičnih problemov, kot so na primer tisti, povezani s cestnim in rečnim prometom ali upravljanjem letališč na mejah več držav, kot je letališče Basel-Mulhouse-Freiburg. Vendar je to še ena uporaba tega institucionalnega okvira, ki mora spet ostati izjema.

V vsakem primeru se želim zahvaliti poročevalcem iz Odbora za pravne zadeve in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za delo, ki so ga opravili, zahvaljujem pa se jim tudi za razumevanje, ki je omogočilo, da je bil ta sporazum dosežen pred koncem mandata tega parlamenta.

Zdaj bom omenil poročilo gospe Pagano, s katerega pristopom in vsebino se strinjam. Pozdravljam čedalje večje vključevanje Parlamenta na kazensko-pravni področji ne samo v zvezi z zakonodajnim ukrepom, temveč tudi v zvezi z oblikovanjem prihodnosti evropskega kazensko-pravnega območja.

Gospa Pagano, hvala za vašo podporo delu, ki ga trenutno opravljamo, saj pripravljamo stockholmski program in bomo objavili sporočilo, ki bo vsebovalo priporočila za obdobje od leta 2010 do leta 2014. Veseli me, da vaše poročilo v celoti podpira načelo vzajemnega priznavanja. Zaradi načela vzajemnega priznavanja je Unija dosegla velike uspehe, vključno z evropskim nalogom za prijetje in predajo, vse to pa je načrt za pristno kazensko-pravno območje.

Poročilo obravnava tudi vprašanja, ki se pojavljajo pri izvajanju načela vzajemnega priznavanja, in res je, da je treba spremljati prenos ter popolno in dosledno uporabo veliko obstoječih instrumentov, ki temeljijo na načelu vzajemnega priznavanja. Res pa je tudi, da vzajemno priznavanje ne more obstajati brez povečanja medsebojnega zaupanja med pravosodnimi organi držav članic. To je dejansko glavni sestavni del vzajemnega priznavanja. Zato sem hvaležen Evropskemu parlamentu, da zagovarja oblikovanje resnično skupne pravosodne kulture, kakor ste pravkar omenili, gospa Pagano.

Upravičeno ste vztrajali pri razvoju usposabljanja za pravniške poklice, usposabljanja na področju evropskih mehanizmov, razvoju odnosov s Sodiščem Evropskih skupnosti, uporabe instrumentov vzajemnega priznavanja, pravosodnega sodelovanja in primerjalnega prava. V tej točki se povsem strinjam z vašim poročilom, saj menim, da bosta usposabljanje sodnikov in izmenjava sodnikov med državami članicami v stockholmskem programu ključna za prihodnost tega evropskega območja prava, ki si ga tako želimo.

Očitno bo tudi forum za pravosodje, na katerem se srečujejo različne mreže strokovnjakov na področju prava, imel pomembno vlogo pri spodbujanju ozaveščenosti strokovnih delavcev o evropski razsežnosti njihovih dejavnosti, s pomočjo Unije pa bodo morali ti strokovni delavci sodelovati, da se zagotovi dejanska izmenjava najboljših praks.

Komisija se prav tako strinja s predlogom poročila – zares, hvala – za ocenjevalni mehanizem, ki ne bo omejen zgolj na prenos instrumentov Unije, temveč bo bolj na splošno zajemal tudi stanje pravosodja v državah članicah.

Ocenil bo njegovo učinkovitost, njegovo hitrost in spoštovanje jamstev za obrambo. Delo v zvezi s tem vprašanjem se je začelo že z zamisljijo, ki jo je predložil minister za pravosodje Nizozemske, o oblikovanju mehanizma za ocenjevanje delovanja sodstva na področju spoštovanja načel pravne države, seveda z uporabo obstoječega aparata in dodano vrednostjo, ki jo vnaša politično spremljanje. Na podlagi teh ocen bo mogoče pripraviti priporočila.

Poleg tega je Komisija naklonjena večji vključenosti Evropskega parlamenta v njene ocenjevalne mehanizme. Gospod Deprez, to bi bila priložnost, da se Parlament vključi v delo strokovnih skupin, ki jih bomo ustanovili letos in v prihodnjih letih.

Nadalje, omenili ste prenos novega sklepa o Eurojustu. Tudi tukaj se strinjamo s pristopom, predlaganim v poročilu, in koristnostjo izvedbenega načrta in srečanj strokovnjakov z državami članicami. Zaradi tega bomo lahko hitro uvedli novi sklep o Eurojustu.

Nazadnje, poročilo vztraja pri razumni uporabi novih tehnologij. Evropska strategija e-pravosodja se je začela izvajati, da bi se na področju pravosodja izkoristil potencial informacijskih in komunikacijskih tehnologij.

To je torej vse, lahko se samo zahvalim Evropskemu parlamentu za njegovo delo in za razmisleke na tem področju, ki jih je delil z nami. Prepričan sem tudi, da nam bo skupaj uspelo vzpostaviti to kazensko pravno območje, to območje prava, ki naj bi bilo značilno za skupnost državljanov, ki imajo povsem upravičeno pravico do kakovostnega pravosodja, v kateri koli državi članici že so.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, pozdravljam priložnost, da lahko govorim o teh treh pomembnih zakonodajnih predlogih, in se poročevalcem zahvaljujem za obsežno delo, ki je vloženo v njihova poročila. Najprej bi rad dal pripombe na prva dva predloga in se potem posvetil tretjemu predlogu o vprašanju nadaljnega razvoja kazenskega pravosodja v EU.

Cilj obeh predlogov, ki ju zajemata poročili gospoda Zwiefke in gospoda Depreza, je uvesti postopek, ki bo državam članicam omogočil pogajanje o sporazumih s tretjimi državami na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah in njihovo sklenitev, kar je v izključni pristojnosti Skupnosti.

Prvi predlog, za katerega se uporablja postopek soodločanja, zajema pravo, ki se uporablja za pogodbeni in nepogodbeni obligacijski razmerja. Drugi predlog, za katerega se uporablja posvetovalni postopek, zajema določena vprašanja na področju družinskega prava.

Želim poudariti, da je postopek, ki ga uvajata prihodnji uredbi, oblikovan tako, da zagotavlja celovitost prava Skupnosti. Pred odobritvijo pogajanja o sporazumu bo Komisija preverila, da predvideni sporazum ne povzema prava Skupnosti na neučinkovit način ali da ne ogroža pravilnega delovanja sistema, vzpostavljenega s pravili Skupnosti. Komisija bo prav tako preverila, da predvideni sporazum ne ogroža politike zunanjih odnosov, kakor jo določa Skupnost.

Pravzaprav bi bilo mogoče trditi, da je s tem, ko se državam članicam omogoči pogajanje o sporazumih s tretjimi državami članicami, ki so združljivi s pravom Skupnosti, in njihova sklenitev, področje veljavnosti prava Skupnosti razširjeno na države zunaj Evropske unije.

Postopek, ki ga uvajata predloga, se bo uporabljal predvsem za pogajanje o dvostranskih sporazumih med državo članico in tretjimi državami ter za njihovo sklenitev. Vendar se bo v določenih primerih uporabljal tudi za pogajanje o regionalnih sporazumih med več kot eno državo članico in/ali več kot eno tretjo državo ter za njihovo sklenitev. V zvezi z regionalnimi sporazumi se bo postopek, ki ga uvaja predlog na področju družinskega prava, uporabljal za spremembo dveh že obstoječih konvencij med nordijskimi državami ali za ponovno pogajanje o njiju. Pri predlogu na področju prava, ki se uporablja za obligacijski razmerja, bo na področje uporabe predloga dejansko spadalo le nekaj regionalnih sporazumov. Ti bi na primer lahko zajemali delovanje letališča na obmejnem območju, skupne vodne poti dveh ali več držav ali čezmejne mostove in predore.

Postopek, ki ga uvajata predloga, temelji na visoki stopnji zaupanja in sodelovanja med državami članicami in Komisijo. Zagotovljen je mehanizem za obravnavanje situacij, ko Komisija na podlagi svoje ocene sprejme sklep, da se pogajanja o sporazumu ali njegove sklenitve ne sme odobriti. V takšnih situacijah se bosta zadevna država članica in Komisija začeli dogovarjati, da bi skupaj našli rešitev.

Predsedstvo v imenu Sveta upa in pričakuje, da bo sporazum o predlogu na področju prava, ki se uporablja za obligacijski razmerja, mogoče doseči na prvi obravnavi. Med Evropskim parlamentom, Komisijo in Svetom so potekala konstruktivna pogajanja, med katerimi je tem trem institucijam skupaj uspelo rešiti številna težka vprašanja.

Ker je predlog na področju prava, ki se uporablja za obligacijski razmerja, v veliki meri identičen predlogu na področju družinskega prava, je samoumevno, da so bile spremembe prvega predloga prenesene v drugi predlog, čeprav se za ta predlog ne uporablja postopka soodločanja. Zaradi dobre priprave zakonodaje je zelo zaželeno, da se ohrani enakost obeh besedil.

Naj zaključim z nekaj pripombami na priporočilo Parlamenta o razvoju kazenskega pravosodja EU, ki je predmet poročila gospe Pagano.

Svet se povsem strinja s tem, da je vzajemno priznavanje pomemben temelj pravosodnega sodelovanja znotraj EU. Menimo, da bi ga bilo treba razširiti – s sprejetjem drugih pravnih instrumentov v prihodnosti – in poglobiti z učinkovitejšim izvajanjem do zdaj sprejetih instrumentov vzajemnega priznavanja.

V zvezi s tem želi Svet opozoriti Parlament na dejstvo, da je Svet v postopku dokončanja četrtega kroga vzajemnega ocenjevanja praktičnega izvajanja evropskega naloga za prijetje in predajo ter postopkov za predajo med državami članicami.

V okviru teh serij vzajemnega ocenjevanja so strokovnjaki preučevali tudi vprašanja, povezana z medsebojnim vplivanjem evropskega naloga za prijetje in predajo in bolj na splošno načela vzajemnega priznavanja na eni strani ter načela sorazmernosti na drugi strani. Vendar je treba načelo sorazmernosti uravnovesiti tudi z drugim načelom, ki ga Parlament prav tako ceni – namreč načelom subsidiarnosti. Dejstvo je, da imajo pravosodni organi v različnih državah članicah različne poglede na to, kaj je huda kršitev.

Svet se veseli nadaljnjega dela s Parlamentom in Komisijo pri uvedbi sistema horizontalnega in trajnega ocenjevanja in izvajanja politik in pravnih instrumentov EU.

V zvezi z vprašanjem sodniškega usposabljanja se Svet strinja s Parlamentom, da je treba spodbuditi dejansko pravosodno kulturo EU, med drugim s spodbujanjem neposrednih izmenjav med sodniki, tožilci in člani pravosodnega osebja različnih držav članic, ter aktivno razviti evropsko mrežo za sodniško usposabljanje.

Svet se prav tako strinja s stališčem Parlamenta glede potrebe po hitrem in učinkovitem izvajanju novih sklepov o Eurojustu in Europolu.

Naj zaključim z zahvalo Parlamentu za obsežno in natančno delo, ki je bilo danes popoldne pred nami vloženo v ta tri poročila.

Gérard Deprez, predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (FR) Gospod predsednik, ta kratki trenutek želim, nikakor ne v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, temveč bolj v imenu svoje skupine, izkoristiti za to, da podam svojo izjemno pozitivno oceno poročila gospe Pagano. Čestitam vam za vaše poročilo, gospa Pagano. Menim, da ste s pripravo tega poročila izdelali izjemno natančen seznam točk, ki bi morale biti nazorno predstavljene, komisar, v stockholmskem programu, ki ga, kolikor vem, Komisija dejavno pripravlja.

Dovolite mi, da poleg tega, kar je že bilo povedano o pomembnosti ocenjevanja usposabljanja sodnikov, poudarim dve zadevi, ki sta bistveni za vprašanje medsebojnega zaupanja in ki sta temelj tega, kar bi v prihodnje lahko postalo vzajemno priznavanje. Prvič, neodvisnost sodstva. Trenutno številne države članice EU nimajo sodstva, ki bi bilo neodvisno od političnega vpliva ali drugih vplivov. To je sramota, ki jo je treba čim prej odpraviti.

Drugič, postopkovna jamstva. Dokler ne bomo mogli biti prepričani, da v nekaterih državah osebe, ki so osumljene ali obtožene, da so zakrivile določeno vrsto prekrškov, uživajo postopkovna jamstva, podobna tistim, ki obstajajo v drugih državah, bo težko pridobiti široko podporo načelu vzajemnega priznavanja. To je temeljno vprašanje, ki sem ga želel vključiti v to razpravo. Čestitam, gospa Pagano.

Csaba Sógor, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Državne meje, zarisane po drugi svetovni vojni, so ločile skupnosti in družine. Rad bi vam predstavil primer tega v naši bližini tukaj v Evropi. Vas Szelmenc je bila nekoč del Madžarske. Vendar je zdaj en del vasi, Nagyszelmenc, na ozemlju države članice Evropske unije, Slovaške, medtem ko je drugi del, Kisszelmenc, v Ukrajini.

Pred 23. decembrom 2005 med obema vasema ni bilo niti mejnega prehoda. 60 let so starši, otroci in sorodniki živeli povsem ločeno drug od drugega, tako da se desetletja niso mogli srečati. EU jim je dala težko pričakovano priložnost, da bi se ta položaj končal z odprtjem mejnega prehoda. Pravkar omenjeni primer je le eden izmed več stotih ali tisočih in je obenem močan vzrok za to, da zdaj razpravljamo o tem poročilu.

Osnutek uredbe predvideva postopek glede pristojnosti, ki naj bi se uporabljal med državami članicami in tretjimi državami v povezavi z zakonskimi spori, starševsko odgovornostjo in preživitvinskimi obveznostmi. Uredba ne bo nadomestila predpisov Skupnosti, temveč se bo uporabljala samo, če zadevna država članica dokaže, da obstaja poseben interes na podlagi gospodarskih, geografskih, kulturnih ali zgodovinskih odnosov, zlasti med zadevnima državo članico in tretjo državo, za podpis dvostranskega sektorskega sporazuma s tretjo državo. Hkrati Komisija izjavlja, da ima predlagani sporazum samo omejen vpliv na enotno in dosledno uporabo obstoječih uredb Skupnosti ter delovanje sistema, ki se izvaja na podlagi omenjenih uredb.

Poročevalcu, gospodu Deprezu, bi se rad zahvalil za to, da se je lotil te pomembne teme, ki vpliva na življenje državljanov, ki živijo znotraj in zunaj EU, predvsem ker ta dokument vzpostavlja ravnovesje med sodno pristojnostjo institucij Skupnosti in posameznih držav.

Manuel Medina Ortega, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, menim, da sta predloga uredb, ki nam ju je predložila Komisija, pomembna in potrebna ter da je bilo po drugi strani prav tako pomembno in potrebno, da smo v Evropskem parlamentu vztrajali pri načelu, pri katerem sta vztrajala poročevalca, gospod Zwiefka in gospod Deprez, namreč pri načelu pristojnosti Skupnosti.

To je vprašanje pristojnosti Skupnosti, v povezavi s katerim je iz praktičnih razlogov priporočljivo ohraniti položaj, v katerem določene odgovornosti izvajajo države članice, vendar bi te, kakor je dejal gospod Barrot, morale biti omejene glede področja uporabe in obdobja veljavnosti. Možnosti, da se zavrne izvajanje pristojnosti Skupnosti, ni in ne Svet, ne Komisija, ne Parlament niso pristojni za to, da bi odstopili od teh pristojnosti Skupnosti.

Po tej ugotovitvi – to je izredni postopek – menim, da bodo spremembe, o katerih smo razpravljali in ki smo jih predložili in jih bo Parlament po mojem mnenju jutri sprejel, omogočile sprejetje tega paketa ukrepov na prvi obravnavi. Upam pa tudi, da bo Komisija omogočila, da bomo na naslednji stopnji in naprej lahko nadaljevali z razvojem dejanskega evropskega sistema zasebnega prava. To je čedalje bolj potrebno, kakor je na primer poudaril gospod Sógor v prejšnjem govoru. Govorimo o težavah, ki najbolj neposredno vplivajo na ljudi, in če bomo sposobni rešiti njihove težave, bodo spoznali, da Evropska unija deluje.

Gospod predsednik, na koncu bi rad čestital kolegoma poslancema, gospodu Deprezu in gospodu Zwiefki, ter se zahvalil Komisiji in Svetu za pripravljenost, da sodelujeta z nami pri tem vprašanju.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila gospe Pagano za njeno odlično poročilo in njeno sodelovanje pri pripravi osnutka kompromisnih sprememb, v katere so na primer vključeni nekateri moji predlogi.

Menim, da Evropski parlament z dvojnimi prizadevanjem, da se storilci kaznivih dejanj privedejo pred sodišče in podprejo pravice obtožencev in žrtev, postavlja trden mejnik v zvezi s svojimi prizadevanji glede evropskega kazensko-pravnega območja v prihodnje. Poročilo upravičeno izpostavlja ključna vprašanja, kot so potreba po spremljanju izvajanja zakonodaje; spodbujanje usposabljanja sodnikov, tožilcev in zagovornikov; in nova zakonodaja, ki zagotavlja postopkovna jamstva, kakor je poudaril Gérard Deprez.

Evropski nalog za prijetje in predajo je učinkovit instrument za privedbo storilcev kaznivih dejanj pred sodišče in globoko obžalujem, da so mu britanski konzervativci nasprotovali. Vendar moramo zagotoviti – in vlade morajo zagotoviti –, da se evropski nalogi za prijetje in predajo ne bodo zlorabljali za trivialne zadeve, kot je pregon oseb, ki so ukradle prašiča ali niso poravnale hotelskega računa. Prav tako ta nalog ne sme biti zlorabljen za zaslišanje v primeru iskanja dokazov na slepo, temveč ga je treba pravilno uporabljati za predajo zaradi obtožbe in pregona.

Evropski nalog za prijetje in predajo – kakor so omenili drugi – in celotno kazensko pravosodje temeljita na medsebojnem zaupanju. Zato morajo države članice dokazati, da si zaslužijo to zaupanje, z visokokakovostnimi pravnimi sistemi in spoštovanjem na primer Evropske konvencije o človekovih pravicah in odločb Sodišča v Strasbourgu. Ne moremo dopustiti, da bi na podlagi evropskih nalogov za prijetje in predajo državi EU bile predane osebe, ki bi bile potem poslane nazaj v tretjo državo, kjer bi jih mučili. Ob nasprotovanju Strasbourgu je treba uporabiti zaščitne ukrepe za temeljne pravice v evropskem nalogu za prijetje in predajo. Menim, da so se vlade EU izognile izzivu, da bi odpravile bistvene razlike med pravnimi sistemi in neenotno spoštovanje pravice do poštenega sojenja in človekovih pravic.

Prav tako si moramo prizadevati, da zagotovimo, da bo v prihodnje kakovost kazensko-pravne zakonodaje boljša. Upajmo, da bo po Lizboni – vesela sem, da je češki senat ratificiral Lizbonsko pogodbo – manj novinarskih konferenc v zvezi s predlogi držav članic, ki ne vodijo nikamor in se jih, tudi če se odobrijo, nikoli ne izvaja pravilno. Vseevropsko pravosodje in visoki pravni standardi so ključni za naše državljane, kadar potujejo, delajo in ustanavljajo podjetja v drugih državah in kadar si morajo ljudje prizadevati, da se zagovarjajo v tujem jeziku. Skrajni čas je bil, da smo zagotovili, da so vsi, ki so se zapletli v kazensko-pravni sistem druge države članice, seznanjeni s svojimi pravicami in da so jim zagotovljeni ustrezna pravna pomoč, tolmačenje in prevajanje.

Nazadnje, zelo sem razočarana, ker je vlada Združenega kraljestva bila ena izmed tistih, ki so blokirale ukrep o postopkovnih pravicah. Upam, da si bodo v prihodnosti premislili.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, delno se strinjam s tremi poročili, o katerih razpravljamo.

Poročilo gospoda Zwiefke je laže prebavljivo, ker je postopek za pogajanje o dvostranskih sporazumih o sektorskih vidikih med državami članicami in državami, ki niso članice EU, ter za njihovo sklenitev predstavljen homogeno in na splošno pregledneje.

Kar zadeva poročilo gospoda Depreza, se v bistvu strinjam z drugo polovico tam, kjer se nanaša na potrebno doslednost Komisije, če naj razvijemo politiko Skupnosti glede zunanjih odnosov v sektorju pravosodnega sodelovanja. Vendar sem, kar zadeva možnost, da države članice same sklepajo sporazume, kot nacionalist s tem seveda zadovoljen in upam, da to ni postopek, katerega področje uporabe in obdobje veljavnosti sta nujno omejena.

Nazadnje, odkrito moram povedati, da me obhaja nekaj dvomov o priporočilu Evropskega parlamenta, ki ga je pripravila gospa Pagano. Zahvaljujem se ji, da je poudarila in podprla uporabo e-pravosodja, še toliko bolj, ker sem bil odgovoren za pripravo osnutka poročila in še vedno dolgujem zahvalo vsem, ki so sodelovali, da bi zagotovili njegov uspeh. Vendar moram, ker sem seznanjen s temami, povezanimi s temeljnimi svoboščinami žrtev, osumljencev in obtožencev ter potrebo po izvajanju sodniškega usposabljanja sodnikov in zaposlenih, pripomniti, da moramo na tem področju še veliko narediti – vsekakor vsaj v Italiji. Poleg tega, kar zadeva evropski nalog za prijetje in predajo, se moji dvomi povsem odkrito spremenijo v čisto nasprotovanje. Vseeno se zahvaljujem poročevalcem, da so te teme obdelali strokovno in natančno.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad čestital trem poročevalcem, gospodu Zwiefki, gospodu Deprezu in gospe Pagano. Kot poročevalec v senci bi rad čestital predvsem gospe Pagano za njeno poročilo ter se ji zahvalil za njeno prijaznost in obenem za njeno tesno sodelovanje z menoj pri poročilu. Prav tako bi rad izrazil svoje zadovoljstvo, da, kakor pravi komisar, Komisija sprejema skoraj vse točke v poročilu. Poročilo gospe Pagano kot tako in seveda vse, kar je danes povedala v Parlamentu, v celoti podpiram.

Komisar, 10 let je minilo, odkar je Evropski svet v Tampereju objavil, da je sprejel strateški cilj oblikovanja območja svobode, pravice in varnosti v Evropski uniji, 10 let od objave, da sta temelj pravosodnega sodelovanja vzajemno priznavanje sklepov vrhovnih sodišč in zaupanje v te sklepe. Moram reči, da je bilo v tej smeri storjenega malo.

Medtem ko je v primeru civilnega prava pri nekaj zadevah bil dosežen napredek, so v primeru kazenskega prava stvari skorajda mirovale. Upamo, da bo s sprejetjem Lizbonske pogodbe več napredka v tej smeri.

Komisar, niti ta predlog o najmanjših postopkovnih jamstvih ni bil podprt in naša zahteva – in te besede so namenjene tudi Svetu – je, da ga podprete vi. Za zaključek naj povem, da seveda med pravosodnimi sistemi obstajajo razlike, da pa obstajajo tudi možnosti za zблиževanje. Zato je treba izvajati priporočilo o ustanovitvi strokovnega odbora za preučitev vseh razlik in podobnosti prava, tako da bomo imeli posebna strokovna priporočila o zблиževanju naših zakonodaj in medsebojnem zaupanju v pravosodne sisteme.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Gospod predsednik, na področju civilnega pravosodja poleg pravnega reda Evropskih skupnosti obstajajo številni dvostranski sporazumi, ki so jih države članice sklenile s tretjimi državami. V skladu s členom 307 Pogodbe ES morajo države članice odpraviti vse morebitne določbe v tovrstnih sporazumih, ki so nezdržljive s pravnim redom.

Sodišče Evropskih skupnosti je v svojem Mnenju 1/03 iz februarja 2006 potrdilo, da je Skupnost pridobila izključno zunanjo pristojnost za sklenitev mednarodnih sporazumov s tretjimi državami o pristojnosti ter priznavanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Zato se pojavi vprašanje, ali bi bilo treba vse obstoječe ali predlagane dvostranske sporazume s temi državami in o teh zadevah nadomestiti s sporazumi Skupnosti. Ali pa naj države članice ostanejo pristojne za sklenitev teh sporazumov na področjih, ki ne zadevajo interesov Skupnosti?

Vendar morajo za ta postopek, ki je izjema glede na pravilo, veljati zelo specifično določeni pogoji glede področja uporabe in obdobja veljavnosti mehanizma. Zato je pomembno, da Komisija oblikuje strategijo in določi prednostne naloge ob upoštevanju razvoja politike Skupnosti v zvezi z zunanjimi odnosi na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih in gospodarskih zadevah.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospod predsednik, kratek bom, ker lahko izrazim samo svoje zadovoljstvo z načinom, kako je Parlament prispeval k osvetlitvi tega območja prava, pravice, varnosti in svobode, ki ga želimo vzpostaviti v Uniji; pozdravljam vse, kar je bilo izrečeno, predvsem o načelu vzajemnega priznavanja, kar nas vrne k medsebojnemu zaupanju med sodniki.

Dejansko obstaja, kakor je bilo zelo dobro pojasnjeno, področje za zbliževanje pravosodnih sistemov, kar bi bilo treba formalizirati predvsem prek minimalnih postopkov v primeru kazenskih postopkov. Res sem prepričan, da vse to tlakuje pot za dober stockholmski program, in Parlamentu bi se rad zahvalil za to.

V zvezi z drugimi zadevami lahko potrdim, da bo dejansko mogoče najti institucionalni okvir za dvostranske sporazume, vendar morata imeti Skupnost in Komisija izključno pristojnost. To je vse, kar lahko rečem. Ne želim podaljševati razprave. Še veliko je treba povedati.

Predvsem se zahvaljujem Parlamentu, in moram reči – ker ne bom imel več priložnosti govoriti –, da me bo moja izkušnja na mestu komisarja izjemno obogatila, ker sem globoko prepričan, da lahko dobra povezanost Komisije in Evropskega parlamenta pogosto – opravičujem se predsedstvu za to opazko, vendar je resnična – poudari in podpre splošni evropski interes.

Seveda pa se predsedstvu zahvaljujem za njegovo podporo. Te tri institucije morajo sodelovati in se dopolnjevati; vendar je moja zahvala namenjena Evropskemu parlamentu, ki nam je nocoj ponovno predstavil zelo dobro poročilo. Hvala, gospa Pagano.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, ta razprava je bila izjemno zanimiva in zdi se, da smo zelo blizu tega, da sporazum o predlogu na področju prava, ki se uporablja za obligacijska razmerja, dosežemo na prvi obravnavi. Naj povem, da to ni samo sporazum, temveč pošten in uravnotežen sporazum. Menim, da je to odličen prikaz dobrega sodelovanja Parlamenta, Komisije in Sveta.

Prepričan sem, da bodo države članice dobro izkoristile postopek, ki ga uvajata prihodnji uredbi, in da bo postopek državam članicam omogočil, da bodo zagotovile ustrezen pravni okvir za svoje odnose z določenimi tretjimi državami, s katerimi imajo posebne vezi.

Kakor sem poudaril prej, sporazum o predlogu na področju prava, ki se uporablja za obligacijska razmerja, na prvi obravnavi vpliva na drugi predlog na področju družinskega prava, saj sta besedili v veliki meri identični. S sporazumom na prvi obravnavi smo tako omogočili tudi hitrejšo sprejetje drugega predloga. To je vsekakor zaželen razvoj dogodkov.

Zelo veliko držav članic je izjemno zainteresiranih za to, da bi lahko sklepale sporazume s tretjimi državami o zadevah v zvezi z družinskim pravom, kot so skrbništvo nad otroki, pravice do obiskovanja in preživninske obveznosti, na primer zaradi posebnih zgodovinskih ali družbenih vezi s temi državami.

Nazadnje, v imenu Sveta bi se rad zahvalil Parlamentu za njegova navdihujoča priporočila o razvoju kazenskega pravosodja EU, ki so predmet poročila gospe Marie Grazie Pagano. Parlamentu bi se rad zahvalil za to plodno razpravo in za odličen izid.

Tadeusz Zwiefka, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, na začetku tega dela smo vedeli, da hodimo po tankem ledu. Po eni strani smo obravnavali izjemno naravo in neobičajno pomembnost pravnih instrumentov. Po drugi strani smo se zavedali, da čas teče in da se konec tega mandata Evropskega parlamenta neizogibno približuje, tretjič in zadnjič pa so tako države članice kot državljani Evropske unije pričakovali, da jim bo vsaj v nekem natančno določenem času na voljo pomoč pri reševanju zadev, ki so zanje izjemno težke, obenem pa tako pomembne.

Samo po zaslugi naše želje, da dosežemo dober rezultat in seveda obenem ohranimo popolno spoštovanje prava Skupnosti, in naše želje, da razvijemo instrument, ki bo skladen s pravnim sistemom EU, ter naše želje, da bi dobro sodelovali, smo lahko dosegli stopnjo, na kateri danes zaključujemo razpravo, na podlagi katere bomo na prvi obravnavi verjetno dosegli uspeh.

Zato bi se rad še enkrat iskreno zahvalil gospodu Deprezu za njegova vztrajna prizadevanja pri tem, da nas zadrži znotraj določenih meja. Prav tako bi se rad iskreno zahvalil gospodu Kohoutu za neobičajno dinamično delo predstavnikov češkega predsedstva in komisarju Barrotu za zares popolno sodelovanje predstavnikov Komisije. Rad bi se zahvalil tudi svojim kolegom poslancem, ki so danes govorili tukaj in so ves čas našega dela prispevali k njegovemu končnemu uspehu, ter tudi našim sodelavcem, predvsem celotnemu osebju Odbora za pravne zadeve, ki je v končni uspeh vložilo zares veliko težkega dela in je bilo z vsem srcem pri stvari.

Gérard Deprez, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, ne bom potreboval niti dveh minut. Prepričan sem – v odgovor na tisto, kar sem razumel kot poziv Sveta in željo gospoda Zwiefke –, da bomo zaradi našega dobrega sodelovanja, vsaj tako je moje mnenje, na prvi obravnavi jutri dosegli sporazum. Zato bom svojim političnim prijateljem v navodilih za glasovanje svetoval, naj podprejo besedilo sporazuma, ki smo ga dosegli

na pogajanjih s Svetom in Komisijo, ne glede na, lahko bi dodal, moje osebno mnenje in izboljšave, za katere si želim, da bi bile narejene v tem besedilu.

Vendar, gospod predsednik, ker imam na voljo še malo časa, ne bi rad več govoril o naših poročilih, temveč bi čas rad izkoristil za to, da ministru povem, kako vesel sem, da je danes češki senat odobril Lizbonsko pogodbo. Menim, da je to poleg dela, ki smo ga opravili, dobra novica, in sicer glavna dobra novica dneva.

(Aplavz)

Zahvaljujem se vsem, ki so delali na tem, saj vsi vemo, da okoliščine niso bile lahke. V vaši državi so temu močno nasprotovali. Zadnji politični dogodki stvari niso nujno olajšali, zato bi rad, da našo zahvalo prenesete tako oblastem kot prebivalcem vaše države. Danes ste veliko naredili za evropski cilj!

Maria Grazia Pagano, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi se zahvalila Svetu za podporo načelom in predvsem, če mi dovoli, komisarju Barrotu, s katerim sva imela zelo koristne pogovore, ki so bili izjemno koristni pri delu, ki smo ga potem predstavili v sejni dvorani. Prav tako bi se rada toplo zahvalila poslancem, ki so delali na tem poročilu, mi dajali zamisli in seveda prispevali vse svoje izkušnje, predvsem gospodu Demetriouju, gospe Ludford in izvrstnemu gospodu Deprezu.

Hotela sem reči, da so gospod Demetriou, gospa Ludford in gospod Deprez zadeli žebljico na glavico; opredelili so izziv, pred katerim je Evropska unija, saj so oblikovanje skupne evropske pravosodne kulture – kar seveda pomeni odločen boj proti dejavnikom, ki jih je omenil gospod Deprez –, vzpostavitev neodvisnosti sodstva, zagotovitev jamstev in izgladitev razlik med različnimi pravosodnimi sistemi izzivi, ki nas čakajo. Vseeno menim, da smo zaradi dela, ki smo ga opravili, lahko optimistični.

Gospodu Romagnoliju bi rada povedala – to govorim s svojega lastnega stališča, ki bi moralo biti tudi njegovo –, da v Italiji v bistvu zaradi pogleda na razmere vsekakor obstaja pesimizem, vendar moramo biti pripravljeni sprejeti optimizem, in delo, ki ste ga opravili tudi vi, gospod Romagnoli, ter vaš prispevek k poročilu pomenita, da Evropsko unijo lahko gradimo skupaj, Evropska unija pa je resničnost tudi za nas Italijane.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, ob 12.00.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

14. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0231/2009).

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Gospod Kohout je prisoten kot predstavnik Sveta. Rad bi izkoristil to priložnost, da pozdravim danes sprejeto odločitev češkega senata, zaradi katere se močno nadajamo prihodnje ratifikacije Lizbonske pogodbe.

Predsednik. – Vprašanje št. 1 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Zadeva: Zaščita evropskih ustvarjalnih del

Glede na to, da evropska ustvarjalna dela ogroža čedalje več piratskih kopij, kakšne ukrepe predlaga Svet, da se omogoči dejanska zaščita?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, hvala za vaše prijazne besede, namenjene Češki republiki in senatu. Prav tako smo zelo zadovoljni, da je zelena luč za Lizbonsko pogodbo zdaj veliko močnejša kot pred nekaj urami.

V odgovoru na prvo vprašanje bi rad povedal, da Svet deli zaskrbljenost, ki jo je v zvezi s potrebo po celovitem obravnavanju problema piratstva zaščitene del izrazil poslanec. Evropski parlament in Svet sta določila, da je to vprašanje prednostna naloga politike v okviru splošnega prizadevanja, da se zaščitijo in podprejo inovacije evropskih ustvarjalcev in posledično konkurenčnost evropskega gospodarstva.

Evropski parlament in Svet sta sprejela Direktivo 2004/48/ES, ki vzpostavlja okvir Skupnosti za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, trenutno pa pripravljata predlog direktive o kazenskih ukrepih za zagotavljanje uveljavljanja takšnih pravic.

Že veljavni zakonodajni okvir predvideva trdno podlago za učinkovito izvajanje varstva pravic intelektualne lastnine s strani držav članic, vključno z bojem proti piratstvu. Poleg tega Evropska skupnost in države članice sodelujejo v tekočih pogajanjih, kot je osnutek trgovinskega sporazuma proti ponarejanju, za bolj učinkovito izvajanje varstva pravic intelektualne lastnine na mednarodni ravni.

25. septembra 2008 je Svet sprejel resolucijo o določitvi konkretnih ukrepov, ki jih morajo v okviru celovitega evropskega načrta za preprečevanje ponarejanja in piratstva sprejeti države članice in Komisija. Poleg tega je Svet novembra 2008 v odziv na sporočilo Komisije iz januarja 2008 o ustvarjalnih vsebinah na spletu na enotnem trgu sprejel niz sklepov, v katerih je med drugim poudaril potrebo po spodbujanju in poenostavljanju zakonitih ponudb materiala, zaščenega z avtorskimi pravicami, na spletu kot pomembnem sredstvu za učinkovit boj proti piratstvu.

Na carinskem področju je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 1383/2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice. Ta uredba določa pogoje, v katerih carinski organi lahko posredujejo v primerih, ko glede blaga obstaja sum, da krši pravice intelektualne lastnine, in ukrepe, ki jih morajo sprejeti organi, ko se glede blaga ugotovi, da je nezakonito.

Predvsem je Skupnost sklenila vrsto sporazumov o carinskem sodelovanju, kot je nedavno sklenjeni sporazum s Kitajsko, da se izboljša in olajša sodelovanje s carinskimi organi tretjih držav, med drugim za boj proti ponarejenemu in piratskemu blagu. Ti sporazumi so praktična sredstva in metode sodelovanja med Evropsko skupnostjo in carinskimi organi partnerskih držav. Ti sporazumi se nenehno izvajajo in posodablajo v okviru skupnih odborov za carinsko sodelovanje, ustanovljenih v skladu s temi sporazumi.

Na večstranski ravni Svet dejavno prispeva k delu, ki poteka pod okriljem Svetovne carinske organizacije.

Poleg zgoraj omenjene resolucije Sveta z dne 25. septembra 2008 je Svet 16. marca 2009 sprejel resolucijo o carinskem akcijskem načrtu EU za boj proti kršitvam pravic intelektualne lastnine v letih 2009 do 2012.

Svet bo še naprej odprt za preučevanje vseh prihodnjih pobud, ki bodo namenjene okrepitvi boja proti ponarejanju in piratstvu, da se zagotovi celovitejše varstvo imetnikov pravic. Svet ceni vsa podobna prizadevanja Evropskega parlamenta v ta namen.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Najlepša hvala za vaš odgovor, gospod predsednik. Menim, da Svet dejansko razume, v čem je težava, vendar bi rad na tej točki vztrajal in vas vprašal, predsednik Sveta, ali se Svet zaveda, da je evropska kulturna produkcija trenutno pod najnižjimi ravni.

Pravo Evropske unije o zaščiti ustvarjalnih del je pravo nerazvite države in zaradi tega je naša kulturna produkcija upadla na ravni, ki so značilne za nerazvite države. To je posebej očitno v avdiovizualnem sektorju, v katerem večina produkcije trenutno poteka zunaj Evrope, predvsem v Združenih državah, ker ta država ščiti ustvarjalna dela. Če Evropa ne bo zaščitila ustvarjalnih del, jih ne bomo imeli. Ali se Svet zaveda odgovornosti, ki jo trenutno nosi?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Moje vprašanje zadeva naslednje: gospa Trautmann je bila s svojo kompromisno spremembo o telekomunikacijskem svežnju danes v Parlamentu preglasovana. To torej pomeni, da je predsednika Sarkozyja z njegovo rešitvijo „trije prekrški – izključitev“ postavila v dober položaj. Kako češko predsedstvo ocenjuje današnje glasovanje v Parlamentu v zvezi z evropskimi ustvarjalnimi umetniki, ki želijo zavarovati svoje pravice na internetu?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, poslancu bi rad samo zagotovil, da se Svet zaveda, da je to pomembna dejavnost in resnična grožnja za kulturno bogastvo Evropejcev in Evropske unije. Mislim, da je s seznama ukrepov, ki jih je Svet sprejel v preteklih mesecih in preteklih letih, jasno, da so ta vprašanja bila in so še vedno prednostna naloga, tudi v okviru celovitega evropskega načrta, ki je določil posebne cilje ukrepov, kot je ustanovitev evropskega observatorija za ponarejanje in piratstvo. Menim, da je treba v zvezi s tem povedati, da se Svet zaveda svoje odgovornosti, da se zaveda resnosti te težave in da je odločen sprejeti posebne ukrepe v tej zadevi. Kar zadeva telekomunikacijski sveženj, sta prejšnje in naše predsedstvo vložila veliko energije v to zadevo. Razočarani smo, ker ni bil potrjen celotni kompromis, vključno s to določbo o preprečevanju piratstva. Rad bi izrazil upanje, da bo po nadaljnjih postopkih dogovorjeni telekomunikacijski

sveženj končno potrjen. Vseeno sem razočaran, ker sveženj zaradi razlogov, ki jih je omenil poslanec, danes še ni bil sprejet.

Predsednik. – Vprašanje št. 2 predložil **Gay Mitchell** (H-0207/09)

Zadeva: Podnebne spremembe

Kako Svet glede na dobro znano skeptično mnenje češkega predsednika Václava Klause o podnebnih spremembah zagotavlja, da se spoštujejo mnenja velike večine držav članic in državljanov EU, ki podpirajo znanstvena spoznanja o podnebnih spremembah, ki jih je povzročil človek, predvsem v povezavi s pripravami na vrh o podnebnih spremembah v Københavnu in bližajočim se švedskim predsedstvom?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Marca sta Svet in spomladanski Evropski svet še podrobneje določila novo stališče za mednarodna pogajanja o podnebnih spremembah, predvsem ob upoštevanju konference v Københavnu.

Na tem zasedanju 19.-20. marca 2009 je Svet poudaril svoje prepričanje, da so gospodarska kriza in ukrepi politike v odziv nanjo priložnost, da se dosežejo potrebne gospodarske reforme, in da obenem pospešujejo reforme proti varnemu in trajnostnemu nizkoogljičnemu in z viri varčnemu gospodarstvu.

V sklepih predsedstva z zasedanja Evropskega Sveta marca letos je navedeno, da je Evropska unija še naprej odločena, da bo decembra letos v Københavnu igrala vodilno vlogo in uresničila globalen in celovit dogovor o podnebnih spremembah, katerega namen je omejiti globalno segrevanje na manj kot 2 °C.

Evropski svet je v ta namen opozoril na zavezanost EU k zmanjšanju emisij za 30 %, kar je njen prispevek k takšnemu dogovoru, če se bodo tudi druge razvite države zavezale k primerljivemu zmanjšanju emisij, gospodarsko naprednejše države v razvoju pa ustrezno prispevale glede na svoje odgovornosti in zmogljivosti. Evropski svet bo o teh vprašanjih nadalje razpravljal na junijskem srečanju.

Avril Doyle (PPE-DE), namestnica avtorja. – Rada bi se zahvalila češkemu predsedstvu za predsedovanje odboru in za njegova stališča do tega.

Kakor sem prej vprašala enega od vaših kolegov, ali mi lahko zdaj, ko se približujemo ključnemu srečanju, konferenci COP-15 UNFCCC (Okvirna konvencija Združenih narodov o podnebnih spremembah) v Københavnu decembra, zagotovite, da bomo imeli zavzeto podporo češke vlade za ustrezen in popolnoma nepristranski globalni sporazum glede zmanjšanja emisij ogljika po vsem svetu?

Svoje predsedovanje ste začeli s slovesom, da ste podnebni skeptiki. Ali zdaj lahko potrdite, da ste spremenili svoje prepričanje in da se v celoti strinjate z zakonodajnim podnebnim in energetskega svežnjem, ki ga je Parlament decembra lani sprejel z veliko večino?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, v odgovoru na vprašanje bi rad najprej povedal, da – ne češka vlada ne Češka republika – nikoli nismo bili skeptični do podnebnih sprememb. Mislim, da tisto, kar sem povedal v svojem govoru o določenih sklepih, ki so bili sprejeti na marčevskem zasedanju Evropskega sveta, o določenih ukrepih, ki so bili sprejeti na prejšnjih zasedanjih Evropskega sveta, ki se jih je udeležila češka vlada, in o vladi, ki se strinja s temi sklepi, na noben način ne more kazati na to, da je bodisi odhajajoča vlada bodisi nova vlada, ki bo prevzela mandat v petek, na kakršen koli način spremenila svoje mnenje o tej zadevi. V tem smislu lahko rečemo, da bomo sledili smeri, ki je bila predložena ali načrtovana na prejšnjih zasedanjih Sveta, in prizadevamo si, da bi EU na naslednjem vrhu EU junija naredila vse, kar je v njeni moči, da se kljub vsem s tem povezanim problemom in težavam doseže napredek pri pripravi mandata Evropskega sveta in pogajalskega okvira za København. V vprašanju sem zasledil namigovanje na češkega predsednika, vendar vam lahko kategorično in odkrito povem, da je pred dvema dnevoma v Pragi potekalo vrhunsko srečanje z Japonsko, ki mu je v imenu EU predsedoval predsednik Klaus, in če ste tam opazili kar koli, kar ni v skladu z enotnim stališčem EU do podnebja, mi, prosim, sporočite, čeprav vem, da ni bilo prav ničesar takega. Ob upoštevanju tega menim, da so ti pomisleki razumljivi, vendar načeloma ne povsem upravičeni, in upam, da mi jih je uspelo pregnati.

Predsednik. – Vprašanje št. 3 predložila **Avril Doyle** (H-0210/09)

Zadeva: Lizbonska pogodba in češko predsedstvo

Ali Svet lahko, prosim, komentira možen časovni razpored za ratifikacijo Lizbonske pogodbe s strani Češke republike?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, v vašem uvodu k mojemu govoru danes ste oznanili in čestitali Češki republiki, da je njen senat danes potrdil Lizbonsko pogodbo z jasno večino glasov. Menim, da je to – v tem trenutku – najboljši odgovor na predloženo vprašanje.

Avril Doyle (PPE-DE). – Hvala češkemu ministru in čestitke prek njega vodji in vsem članom češkega senata. Tako zgornji kot spodnji dom sta glasovala za potrditev ratifikacije.

Lahko me obravnavate kot irsko poslanko tega parlamenta in porečete: Ta prava se oglašča. Na Irskem nas delo še čaka. Tudi Poljaki in Nemci morajo še kaj urediti.

Vendar, ali vas lahko prosim, da navedete, kdaj in če bo vaš predsednik Klaus najverjetneje sprejel želje zgornjega in spodnjega doma in potrdil – ali podpisal, če želite – dokončno ratifikacijo Pogodbe? Še enkrat, hvala. Vesela sem današnjega rezultata v vašem senatu.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, čestitam češkemu predsedstvu za odločitev v senatu. Vseeno moram reči, da smo v Evropi seveda nezadovoljni z veliko področji skupnega delovanja institucij Evropske unije in zato smo se v zadnjih osmih mesecih pogajali o tej Pogodbi o reformi. Ali bi bila v Češki republiki mogoča razprava o tem, kaj je zanje dejansko moteče v zvezi s to pogodbo in kakšne druge možnosti bi predsednik Klaus lahko ponudil prebivalcem Evrope, da bi se sedanje nezadovoljstvo, na katero tako glasno opozarja, pomirilo in kakšne rešitve bi si predstavljali? Zdaj je znano le, da želi preprečiti reformo, vendar ne predlaga nobenih pozitivnih predlogov.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, ker je predsednik Klaus okrnil nacionalni ugled svoje države iz čistega egocentrizma, bi tudi jaz rad čestital češkemu predsedstvu in povedal, da je bilo predsedovanje prvorazredno. Vesel sem, da se je, kar zadeva parlamentarni postopek, končalo z ratifikacijo Pogodbe.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, rad bi se vam zahvalil za vaše priznanje in čestitke za potrditev Lizbonske pogodbe s strani našega senata. Predsednik Klaus ima svoja stališča in v Češki republiki spoštujemo njegova mnenja, ki so del demokratičnega spektra mnenj. Kar zadeva razpravo o Lizbonski pogodbi, se je ta izkazala za zelo intenzivno in zato senat ni potrdil Lizbonske pogodbe do zdaj, po dolgih razpravah o tej temi. Velika večina glasov – 54 od 80 prisotnih senatorjev – je bila oddanih v podporo Pogodbi, vključno z glasovi senatorjev iz Civilne demokratske stranke (ODS) (stranke, ki jo je ustanovil predsednik Klaus), kar kaže na to, da v Češki republiki obstaja „evrorealizem“, da obstajata močan občutek soodgovornosti za Evropo in EU ter želja po nadaljevanju procesa evropskega združevanja in aktivnem sodelovanju v njem. Kar zadeva ustavno ureditev za potrditev s strani obeh domov češkega parlamenta, je to dejansko predpogoj za ratifikacijo, ki se nato konča s podpisom predsednika. V zvezi s tem ustava ne določa nobenih rokov in v tem trenutku ne bi rad ugibal o datumu, do katerega bo predsednik podpisal Pogodbo. Za nas je zdajšnji položaj precej nov, celo v sami Češki republiki. S srca se nam je odvalil velik kamen in seveda smo zelo navdušeni. Seveda bomo imeli nadaljnja posvetovanja in pogovore o dokončanju ratifikacije v čim krajšem času.

Predsednik. – Vprašanje št. 4 predložil **Bernd Posselt** (H-0213/09)

Zadeva: Hrvaška, Makedonija in jugovzhodna Evropa

Kako Svet ocenjuje verjetnost, da se pred koncem leta dokončajo pristopna pogajanja s Hrvaško in določi rok za pogajanja z Makedonijo ter da se natančno opredelijo možnosti za pristop držav jugovzhodne Evrope med Hrvaško in Makedonijo, vključno s Kosovom, k EU?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, pogajanja s Hrvaško so prišla do pomembne in zahtevne stopnje. Od začetka teh pogajanj je bilo odprtih 22 poglavij, od katerih jih je bilo sedem začasno zaprtih. Dokončanja pogajalskega postopka ni mogoče napovedati. Kakor veste, napredovanje pogajanj v glavnem vodi hrvaški napredek pri pripravi na pristop z obravnavanjem meril za odprtje in zaprtje poglavij ter izpolnjevanjem zahtev iz pogajalskega okvira in izpolnjevanjem obveznosti Hrvaške v okviru Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma.

Za priprave na nadaljnje vključevanje v Evropsko unijo je pomembno tudi izvajanje revidiranega partnerstva za pristop. Bistveno je tudi, da Hrvaška v skladu s pogajalskim okvirom še naprej v celoti in vsestransko sodeluje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, tudi, kar zadeva dostop do dokumentov. V okviru tega je treba opomniti, da je Svet večkrat navedel, da je v skladu s pogajalskim okvirom in partnerstvom za pristop treba nadaljevati prizadevanja za dobre sosedске odnose – zlasti posvetovanja z zadevnimi stranmi, da bi skupaj z njimi našli rešitve dvostranskih težav s sosednjimi državami, predvsem o vprašanju meja.

Predsedstvo obžaluje, da vprašanje meja s Slovenijo vpliva na hitrost hrvaških pristopnih pogajanj in da se napredek na terenu ne ujema z zabeleženim napredkom v preteklosti. Kakor veste, si je predsedstvo skupaj s prejšnjim in naslednjim predsedstvom ter Komisijo zelo prizadevalo pospešiti in doseči napredek pri tem vprašanju. Poleg tega je na aprilskem zasedanju Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose potekala koristna razprava za preučitev položaja.

V zvezi z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo bi rad opozoril na odločitev Evropskega sveta iz decembra 2005, da se tej državi podeli status države kandidatke ob upoštevanju predvsem zahtev stabilizacijsko-pridružitvenega procesa, meril za članstvo, izvajanja prednostnih nalog v partnerstvu, znatnega napredka pri dokončanju zakonodajnega okvira v zvezi z Ohridskim okvirnim sporazumom ter rezultatov pri izvajanju Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma, vključno z določbami v zvezi s trgovino, od leta 2001.

Po mnenju Evropskega sveta iz junija 2008 bo Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija lahko napredovala v procesu približevanja EU, ko bo izpolnjevala pogoje, določene v sklepih Evropskega sveta iz decembra 2005, kölnskih politična merila in ključne prednostne obveznosti iz partnerstva za pristop. Nujno je treba vzdrževati dobre sosedске odnose in med drugim tudi v pogajanjih najti takšno rešitev glavnega vprašanja, ki bo sprejemljiva za obe strani. Pomembno je zagotoviti svobodne in pravične volitve. Po predhodni oceni misije OVSE/ODIHR za opazovanje volitev so bile volitve 22. marca in 5. aprila organizirane temeljito in so izpolnjevale večino mednarodnih obveznosti in standardov.

To je pomemben korak naprej za demokracijo v državi. Novega predsednika in vlado podpiramo pri njunih prizadevanjih, da dosežeta napredek v državi v korist vseh državljanov, vlado pa tudi pri njenem osredotočanju na program reform, kot sta krepitev pravne države in gospodarskega napredka ter boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu.

V zvezi z drugimi državami Zahodnega Balkana je bil v zadnjih letih dosežen znaten napredek proti članstvu v EU, vendar ta napredek ni bil enakomeren in veliki izzivi ostajajo nerešeni. Svet je pripravljen podpreti prizadevanja za spoprijemanje s temi izzivi zlasti z izvajanjem stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov in dodelitvijo znatne finančne podpore. Stabilizacijsko-pridružitveni proces ostaja splošni okvir za evropsko perspektivo Zahodnega Balkana. Potencialne države kandidatke na Zahodnem Balkanu bi morale z resničnim napredkom na področju gospodarskih in političnih reform ter izpolnjevanjem potrebnih pogojev in meril na podlagi lastnih dosežkov pridobiti status kandidatke, pri čemer je končni cilj članstvo v Evropski uniji.

Decembra 2008 je Črna gora vložila svojo prošnjo za članstvo. 23. aprila letos je Svet prosil Komisijo, naj pripravi svoje mnenje o prošnji, da bo Svet potem lahko sprejel nadaljnje odločitve. 28. aprila je za članstvo v EU zaprosila Albanija. Prošnje drugih držav bi utegnili prejeti pozneje.

Svet opozarja, da je Evropska unija z jasno evropsko perspektivo v skladu z evropsko perspektivo za to regijo pripravljena pomagati tudi pri gospodarskem in političnem razvoju Kosova. Svet pozitivno ocenjuje predvideno študijo, ki jo namerava jeseni 2009 predstaviti Komisija; v njej bo preučila možnosti za nadaljnji politični in socialno-gospodarski razvoj Kosova. Svet je zavezan krepitvi medosebnih stikov, kot je odprava vizumskih obveznosti ob izpolnitvi meril, opredeljenih v načrtih za liberalizacijo vizumskega režima, ter nadaljnjemu spodbujanju izmenjav študentov in mladih strokovnjakov.

Ob krepitvi načela odgovornosti EU poudarja pomembnost regionalnega sodelovanja in dobrih sosedskih odnosov med državami Zahodnega Balkana. Regionalno sodelovanje in evropska agenda sta povezana. Čim bolj države Zahodnega Balkana sodelujejo druga z drugo, tem bolj se vključujejo v evropske strukture. Tako je zato, ker regionalno sodelovanje prispeva k skupnemu razumevanju v regiji in iskanju rešitev za vprašanja skupnega interesa, kot so vprašanja na področjih energetike, prevoza, trgovine, boja proti organiziranemu kriminalu in korupciji, vračanja beguncev in kontrole meje.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Najlepša hvala za ta zelo dober in zelo izčrpen odgovor.

Imam tri zelo kratka dodatna vprašanja:

Prvič, ali menite, da je mogoče, da bo češko predsedstvo odprlo novo poglavje s Hrvaško?

Drugič, ali boste datum za Makedonijo določili letos?

Tretjič, kakšen je časovni okvir za olajšanje izdajanja vizumov?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, v zvezi s prvim vprašanjem o odpravi blokade pogajalskega postopka je bila, kakor sem povedal prej v svojem uvodnem govoru, ena od točk dnevnega reda zadnjega zasedanja Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose namenjena ravno tem vprašanjem. Trdno smo prepričani, da bosta napredek pri tej zadevi ter sporazum, da se omogoči zaprtje pogajalskih poglavij, ki so pripravljena za zaprtje, dosežena v času sedanjega predsedstva. Že od začetka je eden glavnih ciljev tega predsedstva odpraviti blokado tega položaja. Rešitev dobiva obliko in upamo, da bo sprejemljiva za vse vpletene strani, kar bo omogočilo doseči napredek v pogajanjih.

Kar zadeva vprašanje glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije (FYROM), je treba omeniti, da v tem trenutku ne pričakujemo, da bi se v času tega predsedstva določil datum ali dokončno oblikovale druge podrobnosti. V prvi polovici tega leta ne načrtujemo liberalizacije vizumskega režima, vendar smo prepričani, da bi do konca tega leta ali na začetku naslednjega leta državljani iz številnih držav Zahodnega Balkana, ki so blizu izpolnjevanja meril ali jih že izpolnjujejo, lahko potovali iz nekaterih držav Zahodnega Balkana v Evropsko unijo brez vizumov. Tukaj je bilo večkrat poudarjeno, da je ena od prednostnih nalog našega predsedstva zblížiti države Zahodnega Balkana in Evropsko unijo. Temu smo namenjali znatna prizadevanja in v dveh mesecih, ki sta nam ostala, želimo tej prednostni nalogi nameniti enaka, če ne večja, prizadevanja.

Predsednik. - Vprašanje št. 5 predložil **Claude Moraes** (H-0215/09)

Zadeva: Zaščita najbolj ranljivih skupin v gospodarski krizi

Evropski svet je v sklepih svojega zasedanja 19. in 20. marca navedel, da bi bilo treba pri reševanju socialnih posledic sedanje gospodarske krize „posebno pozornost [...] nameniti najbolj ranljivim skupinam in nevarnosti novih načinov socialne izključenosti“.

Na kakšne načine se Svet osredotoča na zaščito najbolj ranljivih skupin, kot so novi priseljenci, starejši ljudje, naseljene etnične manjšine, invalidne osebe in brezdomci, pred odrivanjem na rob družbe?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Kakor je zelo dobro povedal poslanec, Skupno poročilo o socialni zaščiti in socialni vključenosti, ki je bilo predloženo na zasedanju Evropskega sveta 19.–20. marca, poudarja potrebo po ustreznih socialnih politikah za ublažitev ne samo negativnega socialnega vpliva na najbolj ranljive, temveč tudi vpliva krize na celotno gospodarstvo.

To pomeni prilagoditev prejemkov, kjer je potrebno, da se prejemnikom zagotovi ustrezna podpora. Izvajati je treba zlasti obsežne strategije za dejavno vključevanje, ki združujejo in uravnatežujejo ukrepe, vključujoč trg dela, dostop do kakovostnih storitev in ustrezne minimalne dohodke.

Podpreti je treba prizadevanja držav članic za izvajanje celovitih strategij za boj proti revščini in socialni izključenosti otrok, vključno z dostopnim in dosegljivim otroškim varstvom.

Za odpravo brezdomstva, ki je izjemno resna oblika izključenosti, spodbujanje socialne vključenosti migrantov in obravnavanje na primer številnih ovir, s katerimi se soočajo Romi, in njihove ranljivosti za socialno izključenost je potrebno trajno delo.

Potrebna je tudi pozornost, saj se lahko pojavijo nove ogrožene skupine, med njimi mladi delavci in tisti, ki vstopajo na trg dela, ter nove nevarnosti.

Kar zadeva poseben položaj starejših ljudi, etničnih manjšin in invalidnih oseb, je Svet že sprejel zakonodajo, katere namen je zaščititi te in druge ranljive skupine pred diskriminacijo. Direktiva Sveta 2000/78/ES določa splošne okvire enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ter prepoveduje diskriminacijo zaradi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri zaposlovanju in delu. Direktiva Sveta 2000/43/ES izvaja načelo enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost na veliko področjih, vključno z zaposlovanjem, samozaposlovanjem, poklicnim usposabljanjem, socialno varnostjo, izobraževanjem ter dostopom do blaga in storitev, vključno s stanovanji.

Poleg tega Svet trenutno preučuje nov predlog Komisije, katerega namen je še bolj razširiti zaščito pred diskriminacijo. Predlog Direktive Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost bi zaščito pred diskriminacijo na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti razširila na področja zunaj zaposlovanja. 2. aprila 2009 je Evropski parlament glasoval za predlog Komisije v postopku posvetovanja, v Svetu pa potekajo razprave o osnutku direktive.

Dovolite mi tudi, da opomnim na to, da sta lani spomladi Svet in Parlament na pogajanjih uspešno dosegla sporazum na prvi obravnavi o predlogu Komisije, da leto 2010 postane Evropsko leto boja proti revščini in

socialni izključenosti. Takrat bi le redki lahko vedeli, kakšno razsežnost bo imela bližajoča se gospodarska kriza. Vendar je z današnjega zornega kota jasno, da so imeli Komisija, Svet in Parlament povsem prav, da so se osredotočili na problematiko revščine in socialne izključenosti.

Svet prav tako preučuje niz osnutkov sklepov o enakih možnostih žensk in moških iz generacije, starejše od 50 let, ki jih je predložilo češko predsedstvo. Pričakuje se, da bo Svet te sklepe sprejel junija. To bo še ena priložnost, da Svet ponovno potrdi svojo zavezo, da bo našim starejšim državljanom zagotovil dejavno življenje in dostojanstveno staranje.

V okviru sedanjega predsedstva EU je aprila letos v Pragi potekala konferenca o socialnih storitvah z naslovom „Socialne storitve: orodje za mobilizacijo delovne sile in krepitev socialne kohezije“. Konferenca je poudarila pomembnost socialnih storitev za dejavno vključevanje ljudi, ki jih ogroža socialna izključenost in ki so izključeni iz trga dela.

Sektor socialnih storitev je zaradi gospodarskih in demografskih sprememb po eni strani postal pomembno področje za nove zaposlitvene možnosti, predvsem za ženske in starejše delavce, po drugi strani pa samim uporabnikom socialnih storitev pomaga obdržati njihovo zaposlitev.

Konferenca je predstavila osnovna izhodišča za nadaljnje vseevropske razprave o vlogi socialnih storitev v družbi. Čeprav se načini zagotavljanja socialnih storitev, deljenja pristojnosti in oblikovanja finančne vzdržnosti med državami članicami EU razlikujejo, so se govorniki na konferenci v veliki meri strinjali o vlogi in ciljih socialnih storitev.

V sklepih konference, ki bodo podrobneje razdelani in o katerih bodo potem potekala pogajanja z namenom, da jih junija sprejme Svet EPSCO, je poudarjena vloga socialnih storitev kot bistvenega instrumenta za socialne politike.

Prav tako sta izpostavljena potreba po celostni uskladitvi oblikovanja in izvajanja socialnih storitev ter upoštevanje posameznih potreb strank. Omenjena je pomembna vloga javnih organov pri zagotavljanju kakovosti, dostopa in vzdržnosti socialnih storitev in navedeno je, da se naložbe v socialne storitve, predvsem med sedanjo finančno in gospodarsko krizo, izplačajo in lahko okrepijo potencial rasti in kohezijo gospodarstev in družb. Izpostavljena je pomembnost neformalne oskrbe in zdi se, da je optimalna in najučinkovitejša tako imenovana „deljena oskrba“, kombinacija formalne in neformalne oskrbe.

V sklepih konference je omenjena pomembnost spodbujanja sistema vseživljenjskega usposabljanja in krepitev usposobljenosti za zagotavljanje kakovosti storitev. Ne nazadnje, poudarjeni so varstvo pravic, dostojanstvo in posebne potrebe uporabnikov socialnih storitev.

Emine Bozkurt (PSE), namestnica avtorja. – (NL) Gospod predsednik, češkemu predsedstvu bi se rada toplo zahvalila za odgovor na moje vprašanje. Veseli me, da je vprašanje razširitve protidiskriminacijske direktive na blago in storitve dobilo pomembno mesto v vaših odgovorih na vprašanja o boju proti naraščajoči revščini in socialni izključenosti med najbolj ranljivimi skupinami. Naj vam povem, da to zelo cenim.

Sprašujem vas, ali to pomeni tudi, da češko predsedstvo v celoti podpira besedilo, ki ga je ta parlament potrdil aprila, in kakšne praktične ukrepe ste kot predsednik sprejeli, da bi zagotovili, da to direktivo čim prej sprejmejo tudi države članice in Svet. Hvala lepa.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Tudi jaz bi se vam rad zahvalil za vaš izčrpen odgovor. Problem socialne izključenosti je zelo razširjen in večplasten, ker se po mojem mnenju zdaj veliko ljudi preprosto sooča s težavami preživetja. Ali je Svet pripravljen povečati pomoč v hrani? Tudi pomoč v hrani je zelo pomembna zadeva zdaj, ko divja ta kriza, in menim, da bi temu morali nameniti več pozornosti.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Rad bi se zahvalil za odobranje mojega prejšnjega odgovora in mojih prizadevanj, da bi zares izčrpno odgovoril na zastavljeno vprašanje. Kar zadeva dodatno vprašanje, je treba reči, da nisem v položaju, da bi v tem trenutku povsem jasno odgovoril. Vseeno je treba povedati tudi, da so vsa vprašanja v zvezi s socialno izključenostjo in v zvezi z bojem proti revščini v času krize samoumevno na dnevnem redu in da se o njih, vključno z direktivo, ki ste jo omenili, intenzivno razpravlja v delovnih skupinah Sveta. Kar zadeva pomoč v hrani, sem morda napačno razumel, kam meri vprašanje, vendar smo v Svetu razpravljali o pomoči v hrani predvsem za države v razvoju, z drugimi besedami, države, ki sta jih gospodarska in finančna kriza ter prejšnja prehrabena kriza najbolj prizadeli. V zvezi z razmerami v Evropski uniji se o čem takem ne razpravlja. Vseeno se zavedamo odgovornosti Evropske unije v zvezi z najmanj uspešnimi ali tistimi osebami, ki potrebujejo veliko več pomoči v sedanjih razmerah, in tudi ta tema bo uvrščena na dnevni red zasedanja ministrov za razvoj sodelovanja.

Predsednik. – Vprašanje št. 6 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0217/09)

Zadeva: Evropski pakt o zaposlovanju

Kakšno je stališče Sveta do predloga za sprejetje evropskega pakta o zaposlovanju, ki bi lahko bil pomembno orodje za ohranjanje socialne kohezije ter spodbujanje rasti in oživitve gospodarstva EU, ki so jo prizadeli vplivi svetovne krize?

Jan Kohout, *predsednik Sveta*. – Svet od Komisije ni prejel nobenega predloga za evropski prispevek za zaposlovanje. Zato Svet ni v položaju, da bi lahko odgovoril na posebne točke, ki jih je v zvezi s tem omenila poslanka. Vendar Svet deli zaskrbljenost, ki jo je v svojem vprašanju izrazila poslanka, in meni, da je pomembno, da se ohrani socialna kohezija ter spodbujata rast in oživetje gospodarstva Evropske unije, ki so jo prizadeli vplivi svetovne krize.

V okviru tega bi predsedstvo rado opomnilo, da so za načrtovanje in izvajanje politik zaposlovanja v prvi vrsti odgovorne države članice. Svet vseeno tem politikam zaposlovanja namenja posebno pozornost, zlasti zdaj, ko se Evropa sooča s finančno-gospodarsko krizo, in v skladu s Pogodbo sprejema nove smernice za zgodnje zaposlovanje.

V tem smislu bi predsedstvo rado opomnilo, da je decembra lani Evropski svet sprejel splošni evropski načrt za oživetje gospodarstva, ki med drugim obravnava vprašanja zaposlovanja, ki se pojavljajo zaradi finančne krize. Načrt sestavljajo takojšnji proračunski ukrepi v višini 200 milijard EUR, ki po eni strani obsegajo ukrepe Skupnosti v višini 30 milijard EUR in po drugi strani nacionalne ukrepe, ki naj bi znašali 170 milijard EUR.

Evropski svet je prav tako podprl zamisel o hitrem ukrepanju Evropskega socialnega sklada v podporo zaposlovanju, zlasti v korist najbolj ranljivih skupin prebivalstva, kot sta podpiranje politik prožne varnosti in politik za lajšanje prehodnih obdobj med zaposlitvami ter, kjer je potrebno, omogočanje državam članicam, da reprogramirajo odhodke Evropskega socialnega sklada z namenom, da okrepijo svoje strategije za zaposlovanje.

Opomniti je treba tudi, da poleg Evropskega socialnega sklada tudi Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji zagotavlja pomoč Skupnosti za dopolnitev nacionalnih ukrepov, vključno z ukrepi na regionalnih in lokalnih ravneh. Ta sklad, ki ga je Svet ustanovil leta 2007, obravnava posebne krize na evropski ravni, ki jih povzroča globalizacija, in zagotavlja enkratno, časovno omejeno individualno podporo, ki je neposredno prilagojena presežnim delavcem.

Trenutno poteka pregled Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, Evropski svet pa je na zasedanju marca 2009 pozval, da je treba čim prej doseči dogovor. Svet pozdravlja dogovor za sprejetje tega pregleda na prvi obravnavi in se strinja z današnjim glasovanjem na plenarnem zasedanju.

Na marčevskem zasedanju se je Evropski svet dogovoril tudi o nekaterih dodatnih ukrepih, kot so: odprava ovir, preprečevanje nastajanja novih ovir, doseganje v celoti delujočega notranjega trga; nadaljnje zmanjšanje upravne obremenitve; izboljšanje okvirnih pogojev za industrijo, zaradi ohranjanja močne industrijske strukture, ter za podjetja, s posebnim poudarkom na MSP in inovacijah; spodbujanje partnerstva med podjetji, raziskavami, izobraževanjem in usposabljanjem ter pospešitev in izboljšanje kakovosti naložb v raziskave, znanje in izobraževanje.

In končno, predsedstvo bi rado opomnilo, da bo pobuda sedanjega predsedstva, Vrh o zaposlenosti, organizirana 7. maja v Pragi. Včeraj je češki namestnik predsednika vlade za evropske zadeve, gospod Vondra, imel možnost na tem plenarnem zasedanju govoriti o tem vprašanju v imenu predsedstva.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, predsedniku Sveta se zahvaljujem za odgovor. Moje vprašanje je bilo na povsem isti valovni dolžini. Ali ne bi bilo treba vsa programirana sredstva občasno – zlasti zaradi krize – uskladiti znotraj enega okvira, čemur jaz pravim „sporazum o zaposlovanju“, tako da bi bila koristna za evropske državljane, ki poslušajo o milijonih evrov – vi ste omenili vsoto 200 milijard –, ne vidijo pa, da bi se ta denar porabljal za učinkovite ukrepe, ki bi jim omogočili izhod iz brezposelnosti in revščine?

Jan Kohout, *predsednik Sveta*. – (CS) Gospod predsednik, reči moram, da sem v celoti naklonjen temu, kar je bilo povedano tukaj, in prepričan sem, da bo bližajoči se vrh, „Vrh o zaposlenosti“ v Pragi, še ena priložnost za oblikovanje in predložitev pobud, h katerim se bo Evropski svet lahko vrnil na junjskem zasedanju in ki

bodo osredotočene ravno na teme, o katerih smo razpravljali tukaj, z drugimi besedami, na vprašanja, povezana z vplivom gospodarske krize na zaposlovanje.

Predsednik. – Vprašanje št. 7 predložil **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Zadeva: Zdravstveno varstvo v tujini

Nova direktiva o mobilnosti bolnikov (COM(2008)0414), o kateri naj bi Parlament razpravljala aprila, bo določila skupne določbe o povračilu stroškov za zdravstveno varstvo v tujini. Poslanci Evropskega parlamenta si prizadevajo zagotoviti, da bi imeli bolniki iz držav EU čim več možnosti za zdravljenje v tujini (na primer prek vnaprejšnjega povračila stroškov za drage storitve zdravstvenega varstva, tako da te storitve niso na voljo samo premožnim), medtem ko Svet predlaga, da se takšne pravice omejijo in da se države članice same odločijo, katero zdravstveno varstvo, ki ga prejmejo njihovi državljani v tujini, je upravičeno do povračila stroškov.

Kako bi po mnenju Sveta lahko uskladili ti nasprotujoči si stališči Parlamenta in Sveta? Kakšne možne kompromisne predloge predvideva Svet?

Jan Kohout, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, predsedstvo, ki gradi na delu, ki ga je opravilo francosko predsedstvo, dejavno spremlja razprave o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uveljavljanju pravic pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva.

Cilj predsedstva je najti rešitve, ki bodo vzpostavile pravo ravnotežje med pravicami bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva in obveznostmi držav članic pri organizaciji in izvajanju zdravstvenih storitev in zdravniške oskrbe.

Kakor je predsedstvo navedlo na plenarni razpravi 23. aprila 2009, bi bolniki, ki potujejo v druge države članice, morali prejeti popolne informacije in visokokakovostno zdravstveno varstvo. Vendar je prav tako pomembno, da se zagotovi skladnost direktive z načeli jasnosti, pravne varnosti in subsidiarnosti. V Svetu še vedno potekajo razprave, zato ni mogoče predvideti, ali je med sedanjim češkim predsedovanjem mogoče doseči politični dogovor. Vendar sedanje razprave v Svetu nakazujejo, da bo sistem predhodne odobritve verjetno omejen na posebne vrste zdravstvenega varstva. To bo možnost, ki jo bodo države članice lahko izkoristile ali pa ne. To možnost je pod določenimi pogoji priznalo Sodišče Evropskih skupnosti.

Svet prav tako preučuje možnost, da bi kakršen koli sistem predhodne odobritve spremljali ukrepi, ki so namenjeni preglednosti in popolnim informacijam za bolnike o njihovih pravicah, povezanih s čezmejnimi zdravstvenimi varstvom.

Po drugi strani direktiva določa najmanjšo raven tega, kar morajo države članice zagotoviti svojim bolnikom v povezavi s povračilom stroškov za čezmejno zdravstveno varstvo. Povračilo je enako vsoti, ki bi nastala za enako zdravljenje v njihovi matični državi članici. Državam članicam nič ne preprečuje, da bi svojim bolnikom, ki prejmejo čezmejno zdravstveno varstvo, zagotovile ugodnejšo obliko povračila stroškov, celo vnaprej. Vendar je to odvisno od nacionalne politike držav članic.

Vseeno za primere, ko oseba resnično potrebuje načrtovano zdravljenje v drugi državi članici in za to obstajajo objektivni zdravstveni razlogi, že obstaja Uredba (ES) 883/2004, v skladu s katero bolnik prejme zdravstveno varstvo, ne da bi dejansko sam nosil stroške.

V skladu s poročilom, o katerem je potekalo glasovanje na plenarnem zasedanju Parlamenta 24. aprila 2009, je tudi Evropski parlament priznal sistem predhodne odobritve kot orodje za načrtovanje in upravljanje, če je pregleden, predvidljiv, nediskriminacijski in če zagotavlja jasne informacije za bolnike.

Svet bo skrbno preučil vse spremembe in preveril, kako naj jih upošteva v svojem skupnem stališču, da se doseže dogovor na drugi obravnavi.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Ponovno hvala za vaš izčrpen in, rekel bi, obetaven odgovor. Zelo dobro je, da se pogoji za prejemanje zdravstvene pomoči doma in v tujini usklajujejo. Vendar je nedvomno narobe, da bo veliko odvisno od bolnikove plačilne sposobnosti. Tisti bolniki, ki ne bodo mogli poravnati razlike med stroški doma in v tujini, tega ne bodo mogli izkoristiti.

Češka republika, ki je prevzela predsedovanje od Francije, je še vedno mlada država in rad bi vprašal: ali so obstajale razlike v načinu, na katerega so nove in stare države članice obravnavale ta problem.

Jan Kohout, predsednik Sveta. – (CS) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil za dodatno pripombo poslanca. To imamo v mislih in bomo upoštevali. Mislim, da je opozoril na velik problem, vendar v tem trenutku vprašanja ni mogoče rešiti na jasn in preprost način. Zame je to problem, ki bi ga Svet moral obravnavati v svojih nadaljnjih razpravah o teh zadevah.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

S tem se je čas za vprašanja Svetu iztekel.

V imenu Parlamenta se zahvaljujem češkemu predsedstvu in ministru za sodelovanje.

(Seja je bila prekinjena ob 20.00 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

15. Nova vloga in pristojnosti Parlamenta pri izvajanju Lizbonske pogodbe - Institucionalno ravnotežje v Evropski uniji - Odnosi med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v skladu z Lizbonsko pogodbo - Finančni vidiki Lizbonske pogodbe - Izvajanje državljanske pobude (razprava)

Predsednik. – Sejo bomo nadaljevali z zelo pomembno temo: skupno razpravo o Lizbonski pogodbi, ki vključuje naslednja poročila:

- poročilo (A6-0145/2009) gospoda Leinena v imenu Odbora za ustavne zadeve o novi vlogi in pristojnostih Parlamenta pri izvajanju Lizbonske pogodbe (2008/2063(INI)),

- poročilo (A6-0142/2009) gospoda Dehaena v imenu Odbora za ustavne zadeve o vplivu Lizbonske pogodbe na razvoj institucionalnega ravnotežja v Evropski uniji (2008/2073(INI)),

- poročilo (A6-0133/2009) gospoda Broka v imenu Odbora za ustavne zadeve o razvoju odnosov med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v skladu z Lizbonsko pogodbo (2008/2120(INI)),

- poročilo (A6-0183/2009) gospe Guy-Quint v imenu Odbora za proračun o finančnih vidikih Lizbonske pogodbe (2008/2054(INI)), in

- poročilo (A6-0043/2009) gospe Kaufmann v imenu Odbora za ustavne zadeve s pozivom Komisiji za predložitev predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju državljanske pobude (2008/2169(INI)).

Kot lahko vidite, je to pet izjemno pomembnih poročil, ki obravnavajo zelo aktualno vprašanje, upoštevati pa moramo tudi, da je, kot veste, senat Češke republike potrdil ratifikacijo Pogodbe s potrebno večino glasov.

Jo Leinen, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednica, gospe in gospodje, zadnja nočna seja v tem zakonodajnem obdobju je posvečena razpravi o Lizbonski pogodbi. Vemo, da je bilo pred tem potrebnih veliko nočnih sej, da smo prišli do Pogodbe o reformi in njene ratifikacije v 26 parlamentih držav članic.

Rad bi izrazil svoje čestitke in priznanje članom češkega senata, ki so danes podprli to pogodbo z jasno večino. Prav tako bi se rad zahvalil vsem, ki so pomagali odpraviti to oviro.

(Aplavz)

Da, ploskajmo češkemu senatu od Strasbourga do Prage. Zelo smo zadovoljni s tem rezultatom.

Zelo sem optimističen, da bomo proti koncu leta lahko dokončali postopek ratifikacije. Ne smemo hvaliti dneva pred večerom, vendar vse kaže, da bomo dobili 27 ratifikacij. Odbor za ustavne zadeve je zato imel prav, da je bil optimističen. Evropski svet, Komisija in Evropski parlament se morajo pripraviti na začetek veljavnosti Pogodbe. Zelo sem vesel, da je ta parlament kot nekakšno zadnje dejanje tega zakonodajnega obdobja sprejel štiri izredno zanimiva in pomembna poročila – ne, pet poročil, saj je tudi gospa Guy-Quint predložila poročilo o finančnih vidikih Lizbonske pogodbe.

Vidim, da ta parlament ni nikoli, niti v težkih časih, obupal nad Pogodbo o reformi. Čeprav to ne velja za vse. Ne morem razumeti, zakaj je bilo toliko oklevanja v tem parlamentu in zakaj je bilo izraženih toliko dvomov o tem, ali naj sploh še razpravljamo o Lizboni. Ta razprava je bila celo odrinjena na nočno sejo, ko bi lahko povsem brez težav potekala podnevi. Preložitev takšne razprave na nočno sejo je pod častjo tega parlamenta. Vemo, zakaj je prišlo do tega. Niso želeli, da bi ta parlament pred številnim občinstvom ponovno potrdil svoje prepričanje, da potrebujemo to pogodbo, da si je želimo in da vanjo verjamemo. Skeptiki so bili celo na najvišjih ravneh tega parlamenta, kar je zame povsem nepredstavljivo in popolnoma nesprejemljivo.

Prevzel sem poročilo o vlogi Parlamenta pri izvajanju Lizbonske pogodbe in lahko rečem, da bo ta parlament po Pogodbi o reformi eden od zmagovalcev. Naredili bomo velikanski korak na področju demokratičnega nadzora, v zvezi z zakonodajo ali proračunskim nadzorom in odločanjem, nadzorom in celo izvolitvijo izvršilne oblasti, Komisije, ali potrjevanjem mednarodnih sporazumov ali novimi pravicami do pobude, ki nam bodo podeljene, pri čemer je najpomembnejši primer pravica Evropskega parlamenta, da predlaga spremembe Pogodbe – privilegij, ki so ga prej imele zgolj države članice in njihove vlade. Soodločanje kot pravilo nas izenaka s Svetom ministrov: kmetijska politika, ribiška politika, raziskovalna politika, strukturne uredbe – marsikaj bo zdaj spadalo na področje skupne odgovornosti tega parlamenta in njegove pristojnosti za soodločanje. Imamo nova nadzorna pooblastila, nove pravice do obveščenosti in nove pravice do pobud.

Podpredsednica, zahvaljujem se vam, da ste bili vedno na naši strani. Danes je bil dober dan in s štirimi poročili kot nekakšnim zadnjim dejanjem končujemo obdobje, polno prizadevanj za reformo Evropske unije. Upam, da bo pravo zadnje dejanje odigral novi Parlament in da bomo v novo zakonodajno obdobje vstopili na novih, močnejših temeljih.

(Aplavz)

Jean-Luc Dehaene, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, podpredsednica, gospe in gospodje, potrditev Lizbonske pogodbe s strani češkega senata je nadaljnji pomemben korak proti ratifikaciji Pogodbe. Zato je dobro, da Evropski parlament nocoj potrdi več poročil, ki določajo stališče Parlamenta do izvajanja Pogodbe. Navsezadnje je za Parlament pomembno, da je pripravljen tako dobro kot druge institucije, preden se začne z njimi pogovarjati in pogajati o izvajanju in uporabi Pogodbe.

To je za Parlament še toliko bolj pomembno, ker se bodo v skladu s Pogodbo njegove pristojnosti bistveno razširile. Zato je Parlament zelo zainteresiran za to, da a) je dobro pripravljen na opravljanje svojih novih nalog v celoti, kakor je določeno v poročilih gospoda Leinena in gospe Guy-Quint, in da b) sprejme jasno stališče do svojega odnosa z drugimi institucijami, kar je tema mojega poročila.

Lizbonska pogodba krepi in pojasnjuje institucionalno ravnotežje znotraj Unije. Pogodba o Evropski uniji, za katero upamo, da bo sprejeta, označuje uradno opustitev delitve na stebre. Poleg tega bo Evropska unija postala pravna oseba; institucije Skupnosti bodo postale institucije Unije in v skladu s Pogodbo bodo vloge in pristojnosti vsake od institucij jasno opredeljene. Pogodba bo tako tudi odpravila dvojni položaj Evropskega sveta, ki bo postal samostojna institucija Unije.

Kljub temu, da za postopek soodločanja še vedno velja preveč izjem, bo Parlament z uporabo postopka soodločanja, ki bo postal redni zakonodajni postopek in ki bo vključeval tudi odobritev proračuna, dobil zelo pomembno vlogo. Pravzaprav so pristojnosti Sveta in Parlamenta v Pogodbi formulirane enako. Pogodba tako krepi metodo Skupnosti in jo spreminja v metodo Unije. Poleg tega bo ta metoda razširjena na nekdanji steber pravosodja in notranjih zadev.

V svojem poročilu sem poudaril dejstvo, da bo za učinkovito delovanje institucij potrebno obsežno usklajevanje zakonodajnega in proračunskega dela. Poročilo poziva k načrtovanju zakonodajnega dela, vključno z večletno perspektivo proračuna. Vloga Sveta za splošne zadeve znotraj Sveta ministrov bo zelo pomembna, saj mora postati instrument predsedstva Sveta za dialog s Parlamentom. Vloga Komisije kot pobudnice se prav tako očitno ohrani; žal se načrtuje zmanjšanje števila komisarjev, da bi kolegij postal manjši. Zaradi tega bo Komisija morala še toliko bolj okrepiti svojo notranjo organizacijo, če naj deluje kot kolegij.

Pomembna nova značilnost je, da bo dvojna vloga novega visokega predstavnika in podpredsednika Komisije zelo pomembna v zvezi z zunanjimi zadevami, zunanjimi odnosi in varnostjo. V svojem poročilu sem poudaril, da bi bilo v interesu podpredsednika Komisije (visokega predstavnika), da tesno sodeluje s Komisijo, tako da se lahko mobilizirajo vsa sredstva zunanje politike Unije.

Za konec bi rad povedal, da bomo po volitvah imeli zelo težko prehodno obdobje ter težak prehod s Pogodbe iz Nice, ki jo je treba najprej uporabiti, na Lizbonsko pogodbo, ki bo, upajmo, potrjena do konca leta. Parlament in Svet pozivam, naj še enkrat skupaj preučita, kako bi lahko organizirali to obdobje, in ne razumem, zakaj do zdaj v tej smeri ni bilo storjenega več. Sicer tvegamo, da bomo po volitvah prišli v položaj, ko ne bomo vedeli, kaj natanko bi se moralo dogajati. Ker takšen položaj ne bi bil nikomur v korist, se moramo jasno dogovoriti o tem.

Elmar Brok, *poročevalec*. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednica, predstavniki češkega predsedstva, gospe in gospodje, kakor sta povedala prejšnja govornika, je to velik trenutek ne zaradi razprave o naših poročilih, temveč zaradi dejstva, da so Lizbonsko pogodbo ratificirali parlamenti 26 držav in da je treba obljubljeni referendum izpeljati samo še v eni državi.

Ratifikacija Lizbonske pogodbe v parlamentih 26 držav kaže na to, da je ta pogodba parlamentarna pogodba. Med združevanjem Evropske unije je bil dosežen velik napredek, vendar še nikoli ni bilo take pogodbe, kot je Lizbonska pogodba, s katero so se okrepili parlamenti – tako Evropski parlament kot nacionalni parlamenti –, okrepila demokracija, uvedla državljanska pobuda ter prek okrepitve nacionalnih parlamentov politično in pravno okrepilo načelo subsidiarnosti.

Zato je presenetljivo, da tisti, ki same sebe postavljajo za utemeljitelje demokracije, nasprotujejo tej pogodbi. Lizbonski pogodbi nasprotujejo, ker procesu evropskega združevanja nočejo podeliti nobene demokratične legitimnosti. Evropsko združevanje jim je odveč in bojijo se, da bi ta Evropa zaradi večje demokracije in preglednosti ter večje sposobnosti odločanja, da sprejme izzive prihodnosti, lahko postala bolj priljubljena. Zato pripovedujejo laži, kakršne pač pripovedujejo.

Dovolite mi, da na tem mestu povem, da bi se rad zahvalil češkemu predsedstvu in predvsem predsedniku vlade Topolánek, ki se je v zanj osebno težkem položaju, za katerega ni bil odgovoren, zadnji dan svojega mandata boril, da bi zagotovil zadostno večino v češkem senatu.

In to ni bila tesna večina; rezultat je znašal 54:20. To je velikanska prednost tistih, ki so glasovali za Lizbonsko pogodbo. Upam, da po odločitvi vseh 26 izvoljenih skupščin upravne osebe ne bodo ovirale demokratičnega postopka s tem, da ne bodo hotele dati svojega podpisa. Prepričan sem, da bodo izpolnile obljube, ki so jih dale, in da bo ta Pogodba podpisana.

Iz razprav v tej volilni kampanji je razvidno, da je finančna kriza pokazala, da je vsaka država, ki v tem svetovnem redu ukrepa na lastno pest, izgubljena. Zato je izjemno pomembno, da to spoznajo na Irskem in da – če naj verjamem javnomnenjskim raziskavam – Irci ponovno premislijo o svojem položaju, tako da bo mogoče braniti interese Irske. Prepričan sem, da je zaradi socialne klavzule, zaradi zavezanosti socialnemu tržnemu gospodarstvu in ne plenilskemu kapitalizmu, z drugimi besedami, zaradi zavezanosti v socialnem smislu to tudi Pogodba za navadne državljane. Na ta način lahko skupaj branimo svoje interese v tem svetu.

Za dejansko izvajanje nadzora nad upravno birokracijo, nacionalnimi vladami, Komisijo ali aparatom Sveta tukaj v Bruslju in v Strasbourgu moramo vzpostaviti tesno sodelovanje med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti.

Obstaja veliko skupnih nalog na področju zunanje in varnostne politike, politike pravosodja in notranjih zadev, pri nadzoru Europolu. Obstaja veliko možnosti, ki so na voljo nacionalnim parlamentom prek njihove pravice veta. Z oranžnimi in rumenimi kartoni ter pravico do vložitve tožbe imajo možnosti na področju nadzora subsidiarnosti in kot člani Sveta lahko izvajajo večji nadzor nad svojimi vladami. Na ta način so dvojno demokratično legitimni. Zato Evropski parlament in nacionalni parlamenti v tem procesu niso nasprotniki, temveč zavezniki, ki si želijo Evropo skupaj demokratično nadzirati in jo podpreti ter preprečiti, da bi se izrodila v Evropo, ki jo nadzirajo aparatčiki. Lizbonska pogodba je zato pravilna in ustrezna, nacionalni parlamenti in Evropski parlament pa se tej odgovornosti ne bodo izogibali.

Catherine Guy-Quint, *poročevalka*. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, zelo me veseli, da nocoj lahko predstavim poročilo o finančnih vidikih Lizbonske pogodbe, ki ga je Odboru za proračun pripravil že pred nekaj časa. To bo zadnje proračunsko poročilo tega parlamentarnega mandata in moje zadnje parlamentarno poročilo.

Predvsem sem zelo zadovoljna, da je Parlament zbral pogum za predstavitev naših poročil v „lizbonskem“ svežnju in s tem izpolnil obljubo državljanom, da bodo obveščeni o posledicah te pogodbe. Bolje obveščen državljan je državljan, ki glasuje ob popolnem poznavanju dejstev. Govoriti o Lizbonski pogodbi v tem

parlamentu ni zanikanje demokracije, prej nasprotno. Njeno izvajanje bo imelo pomembne posledice za proračunske pristojnosti institucij in finančne posledice.

Reforma je dejansko pomembna za Parlament. Poleg uvedbe večletnih finančnih okvirov je treba opomniti na to, da se proračunski postopek od leta 1975 skorajda ni spremenil. Zato je bilo nujno, da Odbor za proračun analizira te spremembe in preveri, kateri pogoji so potrebni, da naša institucija ohrani, celo okrepi, svojo vlogo proračunskega organa. To je celotni namen tega poročila: poenostavitev in pojasnitev proračunskih izzivov Pogodbe.

Najbolj sem si želela zavarovati pristojnosti parlamentarne institucije. Prihodnji poslanci morajo ohraniti svoje pristojnosti v prihodnjih proračunskih postopkih in prihodnjih pogajanjih o večletnem finančnem okviru.

Te bistvene spremembe se delijo na tri vrste. Prvič, spremembe primarne zakonodaje. Novi proračunski postopek vključuje dejanski napredek in nove izzive za Parlament, saj se kot prvo odpravi ločevanje med obveznimi in neobveznimi odhodki. Potem, ena obravnava za proračunski postopek z uvedbo mehanizma za uporabo predloga s prve obravnave v primeru, da Svet zavrne skupno stališče, uvedba Spravnega odbora, odgovornega za pripravo skupnega stališča, in tesen časovni raspored za Spravni odbor. Poleg tega spremembe, ki spreminjajo novi večletni finančni okvir, krepijo vlogo Parlamenta. Ta okvir postaja zavezujoč. Za njegovo sprejetje je potrebna soglasnost v Svetu in odobritev Evropskega parlamenta. Dodala bi, da je njegovo sprejetje rezultat povsem novega in posebnega postopka.

V zvezi z novimi finančnimi perspektivami si želimo, da bi trajale pet let in se tako ujemale z mandatom Parlamenta in Evropske komisije. Komisarji bodo tako bolj odgovorni za proračunske odločitve, ki jih bodo sprejeli. Soodločanje je razširjeno na sprejetje finančne uredbe in na načine njene uporabe. Vendar sklep o lastnih sredstvih na žalost ostaja v pristojnosti Sveta. Parlament ima le posvetovalno vlogo, razen pri načinih uporabe.

Proračunska disciplina se zato delno vrača v pristojnost Parlamenta, ki lahko zavrne večletni finančni okvir. To je resničen napredek. Izziv za prihodnji Parlament bo vedeti, o čem se bo pogajalo v okviru postopka nove finančne uredbe, o čemer soodloča Parlament, in kaj bo spadalo na področje zakonodaje nove uredbe o medinstitucionalnem sporazumu, ki jo bo Parlament upravičen le zavrniti ali sprejeti.

Nazadnje, zaradi novih odgovornosti Unije bodo nastale nove potrebe po financiranju. To so zlasti sveženj zunanjih odnosov predvsem z vzpostavitvijo evropske službe za zunanjepolitično delovanje in visokega predstavnika/podpredsednika Komisije, nato nove politike: energetika, okolje in turizem, raziskave, civilna zaščita, upravno sodelovanje in šport.

Gospe in gospodje, kakor ste verjetno razumeli, so spremembe, ki jih prinaša Lizbonska pogodba, pomembne.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to je moj zadnji govor na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta in kot poročevalka za pobudo evropskih državljanov sem vesela, da sem dobila besedo. Upam, da bo jutri na zadnji seji v tem zakonodajnem obdobju Parlament poslal politični signal, da bo določil pot proti približevanju Evrope njenim državljanom in da bo nadaljeval projekt, ki mi je že dolga leta pri srcu.

Naj začnem z nekaj pripombami. Z obžalovanjem ugotavljam, da ne moja skupina ne moja stranka – in pri tem previdno izbiram besede – nista bili sposobni podpreti državljanske pobude. Medtem ko se po eni strani ne zamudi nobene priložnosti za pritoževanje nad demokratičnim primanjkljajem v EU, se po drugi strani zavračajo resni ukrepi za bolj demokratičen evropski projekt. To je obnašanje, ki ni verodostojno in ni napredno. Preprečuje napredek v Evropi, ki ga državljani tako vztrajno zahtevajo, in tega ne morem in nočem sprejeti.

Pred koncem mojega mandata bi se rada zahvalila vsem kolegom članom Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo ter Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki so me podprli pri mojem poročilu. Rada bi se zahvalila Jou Leinenu, predsedniku Odbora za ustavne zadeve, in zlasti vsem koordinatorjem in poročevalcem v senci iz teh štirih skupin. Zahvaljujem se vam za to, da smo tako dobro sodelovali med strankami in državami ter da smo skupaj lahko podprli projekt evropskega združevanja.

Podpredsednica, določba o državljanski pobudi v Lizbonski pogodbi je nedvomno mejnik v procesu evropskega združevanja. Dejstvo je, da si v Evropski uniji ne prizadevamo združiti držav, temveč ljudi. Ta zadeva se bo obravnavala na povsem nov način, če bodo, kakor je prvič določeno v členu 11(4) Pogodbe o

Evropski uniji (Pogodbe EU, nove različice), državljani neposredno vključeni v evropski zakonodajni postopek. Milijon državljanov bo potem tako kot Svet od leta 1957 in Evropski parlament od leta 1993 imelo pravico od Komisije zahtevati, naj vloži poseben osnutek uredbe ali direktive.

V mojem poročilu je Parlament predstavil ključne točke in smernice za prihodnjo uredbo o pogojih in postopkih za pobudo evropskih državljanov. Podpredsednica, če Lizbonska pogodba začne veljati, pričakujem, da Komisija ne bo samo čim prej vložila predloga, temveč da bo tudi v čim večji meri upoštevala smernice mojega poročila. Komisija bi morala predvsem podpreti mnenje Parlamenta, ki odraža mnenje večjega števila držav članic v smislu člena 11(4) Pogodbe EU (nove različice). V mojem poročilu je predlagano število 7. Zelo pomembno je, da se ne določi katero koli poljubno število, saj mora to število prvič upravičiti s tem povezano omejevanje pravice državljanov EU do enakopravnega sodelovanja v državljanski pobudi, ne glede na njihovo državljanstvo, in drugič mora biti usmerjeno proti zadevnemu cilju. To pomeni, da mora določitev najmanjšega števila držav članic zagotoviti, da izhodišče evropskega zakonodajnega postopka ni pod vplivom posebnih interesov posamezne države članice, temveč da predstavlja interese za splošno evropsko blaginjo.

Poleg tega prosim, da se posebna pozornost nameni strukturi postopka, predvsem vprašanju dopustnosti državljanske pobude. Prednost je treba dati merilom za prijaznost do državljanov in pravno varnost. Če državljani EU soodločajo o evropskem zakonodajnem postopku in želijo vložiti državljansko pobudo, je pravzaprav zaradi poštenosti potrebno, da pristojni organi EU čim prej in na zavezujoč način navedejo, ali načrtovana pobuda izpolnjuje pravne zahteve Pogodbe. Izjemno pomembno je, da se to opravi pred zbiranjem podpornih izjav, saj države članice, ki zagotovijo potrebna sredstva, potrebujejo pravno varnost.

Nazadnje bi Parlament rada opomnila, da določbe o državljanski pobudi niso padle z neba. Bile so že v Ustavni pogodbi, saj jih je v tesnem sodelovanju z NVO pripravila Konvencija za ustavo, pri podpisovanju pa so bili prisotni nekateri poslanci. Te določbe se v osnutek ustave Konvencije niso vključile same od sebe in vanj niso bile vključene po naključju. Predstavljajo rezultat intenzivnih posvetovanj med člani Konvencije in NVO, zavezanimi demokratični politiki. Zdaj vemo, da je ta zamisel že šest let na hladnem. Skrajni čas je, da jo po tako dolgem času spet obudimo v življenje. Prišel je čas za neposredno demokracijo v združeni Evropi.

(Aplavz)

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, najprej mi dovolite, da se zahvalim vsem poročevalcem. Zelo občudujem vašo zavezo in, če lahko rečem, vztrajnost. Morda sem zato, ker cenim nekaj, kar bi moj mož imenoval trmoglavost, saj vztrajate pri obravnavi teh vprašanj v Parlamentu, zelo sproščena in sem z vami vzpostavila odlično sodelovanje.

Posebna zahvala tistim, ki boste odšli. Niste bili le dobri sodelavci in partnerji v vsem tem, ampak tudi dobri prijatelji in dobra družba. Najlepša hvala. Gospa Kaufmann, mislim, da ste lahko ponosni, da ste pomagali vzpostaviti, kar jaz imenujem vzpostavljanje in polnjenje daljnovodov med državljani in evropskimi institucijami – novih daljnovodov, ki ste jih načrtovali in jim dali naboj. Menim, da je to zelo pomembno.

Seveda sem zadovoljna, da lahko nocoj sodelujem v tej razpravi, na dan, ko je češko predsedstvo zaključilo s parlamentarno ratifikacijo Lizbonske pogodbe. Današnje glasovanje nas je povedno do številke 26 držav članic, katerih parlamenti so podprli Pogodbo. Menim, da ta razprava ponuja dobro priložnost, da spomnimo evropske državljane na vlogo Lizbonske pogodbe pri gradnji bolj demokratične in dosledne Evropske unije.

V času ekonomske krize je še pomembnejše kot kdajkoli prej, da imamo Evropo, ki dobro deluje, ki ima prave sisteme za zagotovitev demokracije. Pogodba bi dala demokratičnim institucijam EU, najočitneje Parlamentu, pooblastila, ki jih potrebujejo. EU bi pomagala, da na svetovnem prizorišču nastopa bolj enotno in dosledno. Evropi bi omogočila, da je bolj učinkovita pri reševanju ključnih izzivov, s katerimi se soočamo danes na področjih, kot so podnebne spremembe in preskrba z energijo.

Poročila, o katerih razpravljamo nocoj, bodo prav tako pomagala zagotoviti, da bo s pomočjo te pogodbe njeno izvajanje hitrejše in bolj gladko.

Dobro sodelovanje med institucijami bo kritično za zagotovitev največjih koristi te pogodbe in Komisija je zavezana k delu v partnerstvu s Parlamentom in ostalimi institucijami, da se bo to uresničilo.

Irski referendum je bil oster opomin, da je treba utrditi pot Evrope v okviru nacionalnih razprav. Velike skrbi, ki spremljajo volitve, je treba vzeti resno – in prav to se je zgodilo decembra v Evropskem svetu. Pravna zagotovila in odločitev glede velikosti Komisije kažejo spoštovanje, ki ga evropsko politično vodstvo daje

rezultatu na Irskem in željo, da bi razumeli razloge, zakaj so se izrekli proti, ter da bi odgovorili na njihove skrbi. Prav tako pa se je pokazalo, da ostajajo prepričani, da je ta pogodba dobra za Evropo.

Prav zato je v času po volitvah še osem držav članic zaključilo svoje parlamentarne postopke, kjer smo dobili osem dodatnih glasov za.

Poročila parlamenta prispevajo k celostni analizi ključnih elementov Lizbonske pogodbe. Osnovni pristop je ambicioznost glede tega, kaj lahko ta pogodba doseže za EU – pristop, s katerim se Komisija popolnoma strinja.

Poročila so posebej dragocena v smislu poglobitve našega razmišljanja, kako bi ta pogodba morala delovati v praksi. Na različne načine vseh pet poročil prikazuje močan, samozavesten Parlament, ki išče načine, kako bi kar najbolj povečal potencial te pogodbe za izboljšanje uspešnosti, učinkovitosti in odgovornosti ukrepov EU v korist volivcev in državljanov.

Poročilo gospoda Dehaena določa mnogo pomembnih podrobnosti in Komisija se v velikem obsegu strinja z razlagami te pogodbe. Vrlina tega poročila je v jasnosti, s katero pokaže, da izvajanje te pogodbe ne krepi ene institucije na račun druge – Evropska unija lahko državljanom ponudi, kar od nje pričakujejo, le če so institucije močne in uspešno sodelujejo.

Poročilo je še posebej pozorno glede vprašanja prehoda in veliko prednosti bi občutili, če bi ta pogodba začela veljati pred tem letom institucionalnega prehoda. Na žalost to ni bilo izvedljivo. Tako potrebujemo pragmatičen in prilagodljiv pristop, ki bo našel razumno pot naprej, ki bo upoštevala potrebo, da se letos izognemo morebitni politični praznini; potrebo po zagotovitvi, da bo naslednja Komisija deležna polnih pooblastil demokratičnega mandata; in potrebo po spoštovanju vloge Parlamenta. Poročilo gospoda Dehaena vzpostavlja model, ki nam bo pomagal najti pot naprej.

Poročilo gospoda Dehaena poziva k upoštevanju političnega ravnovesja in ravnovesja spolov, poleg geografskega in demografskega ravnovesja, pri imenovanju na najvišje položaje EU. V današnji Evropi, katero predstavlja več kot 50 % žensk, so slednje še vedno premalo zastopane. Ta Komisija – kot veste – ima najvišje število ženskih komisark doslej. Vendar to še ni dovolj. Izboljšanje ravnovesja spolov bi moral biti cilj naslednje Komisije, ko bo ta imenovana: cilj, ki ga lahko dosežemo, če bo za to v naslednjem Parlamentu obstajala močna politična podpora.

Prav tako upam, da bomo imeli v Evropskem parlamentu in na najvišjih položajih EU več žensk. Brez njih bomo prikrajšani za njihovo znanje, izkušnje in ideje.

Poročilo gospe Guy-Quint obravnava še eno pomembno vprašanje: kako organizirati cikel finančnega načrtovanja Unije za najboljšo uporabo proračuna EU, tako da bi se denar porabil za politične prednostne naloge. V času močnega pritiska na javne finance moramo imeti vzpostavljene prave postopke, ki bodo prinesli kar največjo stroškovno učinkovitost. Ravnotežje med stabilnostjo in odzivnostjo pri načrtovanju proračuna je odločilno za učinkovito načrtovanje EU, Komisija pa se bo vrnila k temu pri pregledu proračuna.

Poročilo gospoda Leinena kaže, kako bo pogodba vplivala na delo Parlamenta, in poročilo zelo temeljito pokriva pomen novih političnih področij, novih pooblastil in novih postopkov za Parlament. Poudarja na primer pomen zagotovitve zadostnega nadzora zunanjih ukrepov Unije in gotovo smo odprti za opredelitev primernih metod v ta namen. Vendar se lahko dogovor o teh metodah sprejme šele, ko bosta podpredsednik in visoki predstavnik zavzela svoja položaja.

Glede tega in mnogih drugih vprašanj, ki so bila zastavljena – vključno s komitologijo in delegiranimi akti – se veselimo podrobnejših razprav s Parlamentom glede izvajanja zastavljenih vprašanj.

Naj spregovorim o poročilu gospe Kaufmann, ki jasno razlaga, kako lahko državljanska pobuda prinese novo dimenzijo k demokraciji Unije. Državlani bodo lahko pozvali Komisijo, naj predstavi nove pobude politik. To je eno izmed področij, kjer želi Komisija hitro delovati, takoj ko bo pogodba začela veljati – prav tako na podlagi posvetovanja – da bi razumela pričakovanja zainteresiranih strani in državljanov. Mišljenje Komisije je v veliki meri v skladu s priporočili gospe Kaufmann.

Obstaja pa nekaj področij, o katerih je nadaljnja razprava še potrebna. Želimo doseči primerno ravnotežje med postopkom, ki je lahek za državljane, in tistim, ki pomeni, da bodo pobude imele legitimnost in težo.

Na primer glede najmanjšega števila držav članic bi se morali bolj ravnati po vrsti postopka, ki ga predvideva Pogodba.

Končno, poročilo gospoda Broka pokriva področje, na katerem sta tako Parlament kot Komisija v zadnjih letih naredila pomemben napredek: odnosi z nacionalnimi parlamenti. Parlament je pionir v uporabi medparlamentarnih konferenc in iznašel je nekaj zelo praktičnih načinov za izgradnjo prave parlamentarne mreže.

Komisija je, kot veste, vzpostavila popolnoma nov mehanizem za dialog z nacionalnimi parlamenti in na tem področju je bil narejen velik napredek. Od leta 2006 Komisija parlamentom pošilja posvetovalne dokumente ter zakonodajne predloge ter jih vabi k odgovoru. Do zdaj smo prejeli in odgovorili na okrog 400 mnenj, prav tako smo zelo povečali število neposrednih stikov, saj se je od nastopa mandata te Komisije odvilo več kot 500 srečanj med komisarji in nacionalnimi parlamentarnimi organi. Kot pravi poročilo, bodo nove določbe Pogodbe glede nacionalnih parlamentov popolnoma v skladu z dogajanjem v zadnjih letih in mislim, da bo to še bolj utrdilo evropsko parlamentarno družino.

Skupaj ta poročila ilustrirajo, kako bi Lizbonska pogodba poglobila evropsko demokracijo in evropskim državljanom dala rezultate. To je odlično sporočilo, ki ga lahko ponesemo na volitve v Evropski parlament, ter odlična odskočna deska za pripravo izvajanja same Pogodbe.

Predsednik. – Preden dam besedo govornikom, si bom dovolil nekaj, kar si po mojem mnenju lahko dovoli nekdo, ki predseduje zasedanju na tej stopnji našega mandata in ob tej nočni uri, kajti res je, da imajo ta zasedanja pozno v noč določeno prednost.

Želim vam povedati, da nameravam predsedniku Parlamenta in Uradu nemudoma posredovati predlog, da naj pripravijo publikacijo, ki vsebuje samo Lizbonsko pogodbo, pet poročil in ustreznih resolucij, skupaj z uvodnimi govori poročevalcev in komisarke.

Menim, da bi tak dokument, preveden v 23 uradnih jezikov EU in razdeljen med moške in ženske 27 držav članic, bil zelo pomemben dokument v smislu razumevanja pomena same Lizbonske pogodbe in razumevanja prizadevanj in sprejetih ukrepov Parlamenta. Prav tako bi predstavljal zaslužen izraz spoštovanja petim poročevalcem, posebej gospe Guy-Quint in gospe Kaufmann, ki sta nam povedali, da zapuščata Parlament, toda vedno bosta prisotni v naših spominih in zmeraj jima bomo hvaležni.

Michael Gahler, pripravljavec mnenja Odbora za zunanje zadeve. – (DE) Gospod predsednik, da bi proslavil to priložnost, sem, kot vidite, namenoma zavzel prostor gospoda Zahradila

V imenu Odbora za zunanje zadeve bi želel poudariti, da je po našem mnenju prihodnji podpredsednik in visoki predstavnik popolnoma odgovoren Parlamentu iz preprostega razloga, ker tako kot drugi komisarji za zavzetje svojega položaja potrebuje podporo Parlamenta. Sedanje prakso rednega političnega dialoga na plenarnem zasedanju in v Odboru za zunanje zadeve je treba ohraniti v dvojni funkciji, ki jo opravlja ena oseba.

Ker si velika večina izmed nas želi enotnejši in aktivnejši pristop Evropske unije k zunanji politiki, bo bodočemu vršilcu tega položaja v interesu, da si zagotovi podporo Parlamenta za svoja dejanja. O političnih načrtih in stališčih našega izvršilnega organa se lahko redno razpravlja na sestankih Odbora za zunanje zadeve, kjer bo bodoči predsednik Odbora stalnih predstavnikov predstavil informacije glede vprašanj, o katerih se razpravlja v Odboru stalnih predstavnikov. V skladu z zahtevami mora ta praksa veljati tudi za posebne predstavnike.

V prihodnosti bo sprejem odločitev na področju varnostne in obrambne politike predmet razprave v Parlamentu, kar bo operacijam v tretjih državah dalo večjo demokratično legitimnost.

Glede Evropske službe za zunanje delovanje menimo, da mora Evropski parlament v celoti sodelovati v postopkih priprave. Potrjujemo, da bi ta služba zaradi upravnih razlogov morala spadati pod Komisijo.

Prav tako želimo uspešno zagotoviti, da bo v prihodnosti vodja delegacije EU v tretji državi nastopil pred Odborom za zunanje zadeve, preden bo imenovanje dokončno potrjeno. Mislim, da če oseba ne bo naredila dobrega vtisa na svoje poslance, obstaja majhna možnost, a bo ta oseba poslana v tujino.

Prav tako zahtevamo, da se celotna zunanja politika Evropske unije, vključno s skupno varnostno in obrambno politiko, v prihodnosti financira iz proračuna Skupnosti. Vendar pa bi v naslednji pogodbi po Lizbonski pogodbi želel videti, da se v proračunu pojavijo skupni izdatki za vojsko.

Andrew Duff, *priljubljenec mnenja Odbora za zunanje zadeve*. – Gospod predsednik, kot so povedali predhodni govorniki, je razvoj skupne zunanje, varnostne in obrambne politike ena od največjih nagrad, ki je na dosegu roke kot rezultat pogodb. Zato bodo na nacionalne parlamente zelo vplivale spremembe, ki se pripravljajo.

Seveda bodo obdržali nacionalno odgovornost za nacionalno varnost, toda morali bi prav tako igrati vodilno vlogo v tesnem in rednem sodelovanju z Evropskim parlamentom pri nadzoru in oblikovanju skupne evropske politike, kritiziranju in izpraševanju lastnih ministrov glede uspešnosti v Svetu in prenašanju nekaj te nove realnosti tisku in javnosti, in sicer, da se zunanja politika najbolj oblikuje z iskanjem, najdenjem in projektiranjem skupnega evropskega interesa.

Thijs Berman, *priljubljenec mnenja Odbora za razvoj*. – (NL) Gospod predsednik, češki senat je danes sprejel Lizbonsko pogodbo. Sedaj čakamo samo še Irsko, lahko rečemo, in potem bomo imeli pogodbo, ki bo ponudila mojemu Odboru za razvoj več priložnosti za razvoj boljših politik.

Vendar bi pritiskanje na Irsko bila zdaj velika napaka. To je unija neodvisnih držav in Irci lahko sprejemajo svoje lastne odločitve. Pritisk od zunaj bo povečal tveganje, da cela EU eksplodira, ker, kljub vsem elegantnim in samozadovoljnim besedam, ki so bile danes izrečene v Parlamentu, Evropska unija trpi za globoko krizo zaupanja. Ta vrsta krize se lahko razreši le z rezultati, socialno politiko, naložbami in gospodarsko oživitvijo, preskrbo s čisto energijo za naše podnebje, varstvom socialnih pravic tukaj in drugje po svetu, spoštovati moramo pravico vsake države članice, da sama poišče učinkovite rešitve.

Sodelovanje je potrebno in prav gotovo tudi to drži v tej krizi, vendar moramo ostati samozavestni, da ostanemo zvesti sami sebi. Zato pritisk na Irsko ne bi bil primeren, niti za Irce niti za preostalo Evropo. Naj se EU obnaša skromno, da bo lahko izkoristila velike ambicije.

Danutė Budreikaitė, *priljubljenka mnenja Odbora za razvoj*. – (LT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želela bi poudariti, da bo Lizbonska pogodba dala Evropski uniji več priložnosti za prevzem pobude pri oblikovanju usklajevalne razvojne politike, izboljšanju usklajevanja donatorjev, dodeljevanju nalog in bolj učinkovitem nujenju pomoči. Vendar pa to prav tako pomeni, da bodo institucije EU, med njimi Parlament, morale prevzeti večjo odgovornost.

Za uspešno izvajanje politike razvojnega sodelovanja je bistveno imeti primerno upravno strukturo za odpravo preostalih neskladij v strukturah generalnih direktorats in pristojnostih znotraj Komisije glede političnih in proračunskih vidikov, in dati izključno pristojnost Generalnemu direktoratu za razvojno sodelovanje.

Ker se bo politika razvojnega sodelovanja uporabljala po ustaljenem postopku, je bistveno, da zelo podrobno opredelimo področje delovanja Odbora Evropskega parlamenta za razvojno sodelovanje. Lizbonska pogodba bo omogočila boljše izvajanje ciljev politike razvojnega sodelovanja s ciljem zmanjšati in nazadnje izkoreniniti svetovno revščino.

Georgios Papastamkos, *priljubljenec mnenja Odbora za mednarodno trgovino*. – (EL) Gospod predsednik, kot pripravljavec mnenja Odbora za mednarodno trgovino bi želel izpostaviti, da spremembe, ki jih Lizbonska pogodba uvaja na področju skupne trgovinske politike, prispevajo k okrepitvi demokratične legitimnosti, preglednosti in učinkovitosti zunanjih ukrepov Unije. Posebej bi poudaril ponovno opredelitev institucionalnega ravnotežja v Uniji s spodbujanjem Evropskega parlamenta kot so-zakonodajalca z namenom opredelitve področja uporabe skupne trgovinske politike. Odobritev Parlamenta bo prav tako potrebna za vse sklenjene trgovinske sporazume.

Vendar bi želel poudariti neravnovesje med notranjimi in zunanjimi pristojnostmi Parlamenta, *in foro interno* in *in foro externo*, v povezavi s skupno trgovinsko politiko, glede na to, da Lizbonska pogodba Parlamentu ne daje pravice za odobritev pooblastil Komisije, da se pogaja o trgovinskem sporazumu. Glede na to, da ima Parlament kljub temu pravico, da določi predpogoje za njegovo odobritev trgovinskih sporazumov Unije, menim, da je tukaj potreben okrepljen okvirni sporazum za odnose med Parlamentom in Evropsko komisijo.

Končno bi želel poudariti potrebo po intenzivnejšem dialogu med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti, glede na to, da bodo vse zadeve, ki jih pokriva skupna trgovinska politika, prišle pod izključno pristojnost Unije. Vsi trgovinski sporazumi bodo sporazumi z Unijo in mešani dogovori, sklenjeni tako z Unijo kot državami članicami, ne bodo več obstajali.

Evelyn Gebhardt, *priljubljenka mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov*. – (DE) Gospod predsednik, v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov vidimo ogromne prednosti Lizbonske pogodbe, ki jih ne

bi želeli zamuditi, posebej na področju varstva potrošnikov. Zanimivo je videti, da je v Lizbonski pogodbi varstvo potrošnikov postala presečna naloga, ki temu področju seveda daje veliko večjo moč. To področje je posebej pomembno za državljane Evropske unije, ker jim lahko na vsakdanji osnovi pokažemo, kaj Evropska unija naredi zanje. Državljeni nenehno sprašujejo, kaj Evropska unija dela zanje. Zdaj je to določeno s členom 12 in ne s členom sto in to je pomembno, saj pomeni, da se je vrednost varstva potrošnikov precej povečala.

Mislim, da je dobro, da imamo Lizbonsko pogodbo. Zelo sem zadovoljna, da jo je praški senat prav tako ratificiral. To je poslalo jasno sporočilo, da smo za to Evropo, socialno Evropo, Evropo državljanov, ki jih želimo opremiti za prihodnost. Hvala, da ste nam še enkrat omogočili, da to danes pokažemo. Posebna zahvala gre vam, gospa Kaufmann, za zelo dobro opravljeno delo pri Konvenciji. Dosegli ste nekaj zelo pomembnega.

Odřich Vlasák, pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu Odbora za regionalni razvoj bi želel v razpravi o Lizbonski pogodbi uvesti ozemeljsko dimenzijo. Dejstvo je, da se morajo posamezne lokalne oblasti, občine in regije vse bolj ukvarjati z vplivom evropske zakonodaje in evropskih politik. V povezavi s tem je raziskava Univerze v Utrechtu pokazala, da organi Skupnosti sprejmejo več kot 100 uredb, ki imajo neposreden učinek na lokalne oblasti. Sedemdeset odstotkov zakonodaje in ukrepov, ki jih uvedemo, mora biti izvedenih v regijah, mestih in lokalnih skupnostih.

Zato lahko na kontroveržno Lizbonsko pogodbo s stališča lokalnih oblasti gledamo pozitivno. Dejansko Lizbonska pogodba vsebuje protokol o subsidiarnosti, z drugimi besedami protokol, v skladu s katerim se sprejem standarda na višji stopnji, v tem primeru na stopnji Evropske unije, lahko upraviči le, če je ta ukrep dokazano učinkovitejši in potrebnejši. V skladu s pogodbo so potrebna učinkovitejša posvetovanja z lokalnimi in regionalnimi oblastmi in njihovimi zvezami. Druga določba, ki bi bila uvedena, je obveza Evropske unije, da kar najbolj zmanjša finančno in upravno breme vsakega novega pravnega predpisa. Ti ukrepi naj bi zagotovili, da bo Bruselj pozornejši glede pravih problemov, s katerimi se soočajo župani, in da bodo bolje pripravljeni za njihovo reševanje. Prav tako bi želel poudariti, da to gotovo ni zadnja sprememba primarnega prava, o kateri razpravljamo. Zato bi morali začeti skrbno premišljevati o spremembah, ki jih je treba uvesti, da bi pravni temelji EU postali razumljivi, trdni in v korist vsem državljanom.

Gospe in gospodje, ne bi rad sodil o pozitivnih in negativnih vidikih Lizbonske pogodbe. Vsi veste, da je stališče Češke republike kritično, vendar realistično. To je potrdila današnja razprava v senatu parlamenta Češke republike, ki je kasneje ta dan potrdil pogodbo.

Johannes Voggelhuber, pripravljavec mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (DE) Gospod predsednik, govorim v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Nekoliko sem vznemirjen, ker bi tudi jaz želel vedeti mnenje Odbora za razvoj, vendar je gospod Berman porabil svoj čas za govor, da nam je odsvetoval izvajanje pritiska nad Irco.

Ta miselnost je gotovo eden izmed razlogov za nocojšnjo razpravo. Sprašujem se, če ima ta Parlament še vedno pravico, da govori s svojimi državljani, izmenjuje argumente, zagovarja rezultate svojega desetletnega dela o ustavnem postopku, ali bo s tem dialogom obtožen, da izvaja pritisk in izsiljuje. Čuden je ta svet.

Želel bi si, da bi Parlament mnogo glasneje, bolj napadalno in odprto zagovarjal to pogodbo pred državljani Evropske unije in ne, da je vse prepustil vladam, ki imajo prepogosto ambivalenten odnos do napredka, ki ga prinaša ta pogodba.

Gospod predsednik, mnogo evroskeptikov trdi, da je demokratični napredek, ki ga prinaša ta pogodba, majhen in da je krinka za temnejšo in bolj zlovesčo Evropo, ki se skriva za njo. Verjamem, da hiter pogled na področje notranje varnosti, pravosodja in policije, njena komunitarizacija, pravica Parlamenta do soodločanja in uporaba Listine kaznujejo te trditve in jih razkrinkajo kot prevaro, propagando in nevednost.

Zame je to področje morda še zmeraj najbolj neprijeten izraz demokratičnega deficita Evropske unije. Ločitev pooblastil zame nikoli ni bilo zgodovinsko filozofsko načelo; namesto tega gre za osnovno načelo demokracije. Na tem področju je Lizbonska pogodba priskrbelo zelo odločen, vnaprej usmerjen odgovor. Gre za enega najbolj občutljivih področij v ustavi. V resnici so na tem področju ministri za notranje zadeve sprejeli odločitve glede policijske zakonodaje – za zaprtimi vrati – brez nadzora sodišč ali Sodišča Evropskih skupnosti in brez uporabe obsežnega zakonika osnovnih pravic in svoboščin. To se zdaj spreminja in pomeni velik korak naprej v smeri evropske demokracije. Še več, gospod Berman, razprava z državljani o Pogodbi in njen zagovor je naša dolžnost in ne izvajanje pritiska.

(Aplavz)

Predsednik. – V zadovoljstvo mi je, da lahko zdaj dam besedo svojemu rojaku, gospodu Carneru Gonzálezu. Tudi njega ne bo več z nami v naslednjem mandatu in želel bi se mu javno zahvaliti za velika prizadevanja in izjemno hvalevredno delo, ki ga je opravil na določenem področju in glede vprašanja, ki ga zdaj obravnavamo.

Carlos Carnero González, pripravljač mnenja Odbora za peticije. – (ES) Hvala vam, gospod predsednik in prijatelj, za te prijazne besede, ki se me očitno čustveno dotaknejo v času, ko sem v tem parlamentarnem obdobju v zadnjič Parlamentu, in se zahvaljujem za sodelovanje vsem tistim, s katerimi sem imel čast delati, ter prosim, da mi odpustite za morebitne napake, ki sem jih naredil. Trudil sem se, da bi naredil najboljše za državljane svoje države in vse Evropejce in obstajala so obdobja, ki so mi bila resnično draga, na primer delo na Konvenciji.

Danes se torej pogovarjamo o državljanstvu in govorim v imenu Odbora za peticije. Kateri odbor je v tem parlamentu bližje državljanom kot Odbor za peticije? Varuje eno najpomembnejših pravic, ki jo imajo evropski državljani, in to je pravica do peticije.

Gre za sledeče: če je Evropski parlament poznan v več državah, je to zaradi izvrševanja pravice do peticije. Mi, člani Odbora za peticije, to vemo, in tudi ves Parlament se tega zaveda. Lizbonska pogodba, zaradi katere bo Evropska unija bolj demokratična in učinkovitejša, prinaša nove elemente, kot je Listina o temeljnih pravicah, ter nove instrumente, kot je državljanska pobuda.

Treba se je izogniti zamenjevanju na primer pravice do peticije in pravice do državljanske pobude. Na primer, želel bi izpostaviti, da državljani preko peticije lahko zahtevajo, da Parlament zahteva od Komisije, da poda zakonodajno pobudo, tako da bomo v prihodnosti lahko imeli pobudo evropskih državljanov, ki poziva Komisijo k uvedbi zakonodajnega postopka, in peticijo na podlagi pravice do peticije, naslovljeno na ustreznemu odboru tega parlamenta, ki zahteva od Parlamenta, da glede tega nagovori Komisijo. Temu protislovju se moramo izogniti in poiskati sinergijo, ki utrjuje obe poti, zaradi katerih državljanstvo v EU postane konkretnije.

Seveda bi Odbor za peticije želel sodelovati pri upravljanju te pravice do državljanske pobude. Seveda bi želeli sodelovati vsi odbori, toda prosil bi, da bi ta pravica postala učinkovita na najboljši možni način. Verjamem, da bi s tem prav tako počastili dan, kot je današnji, ki je tako pomemben: Lizbonsko pogodbo je ratificiral senat Češke republike, tako da manjka še samo en korak, preden bo ta pogodba postala realnost in preden ta pogodba, naslednica Evropske ustave in najboljše besedilo, ki ga je EU pripravila do danes, začne veljati.

Če nam bo to uspelo, bomo vsi, ki smo tukaj – začenši s člani Konvencije, ki so nocoj prisotni – ogromno prispevali h koristnosti, da smo bili poslanci Parlamenta.

Maria da Assunção Esteves, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, to je moj zadnji govor na plenarnem zasedanju, zato je malo drugačen.

Dan bo prišel, ko se bodo zvezni in svetovni parlamenti združili, da bi vladali svetu. Sen skupnega človeštva brez meja se rojeva prav tukaj, na mestu zastopanja, kjer postaja svoboda vse močnejša in se širi demokracija. Vizionarske ideje Razsvetljenstva o uniji ljudstev delajo prve korake v čarobnosti naših soban in razprav. V tej uniji postaja Machiavelli šibkejši, ker lahko suverenost moči zamenjamo s suverenostjo ljudi. Paradigma svetovljanstva je prisotna v naših institucijah in odločitvah in zdaj prejema svoj delež ukrepanja.

Pojavlja se nova antropocentrična vizija prava in politike, in na ulicah Evrope se oblikuje postnacionalna identiteta. Plemenito dostojanstvo človeka je zdaj načelo, ki združuje nacionalno in mednarodno pravo. Je dokončno pravilo za naše izvirno usklajevanje. Kar predstavlja Evropska unija in njen Parlament je moralni pogled, ki se še v zgodovini človeštva ni zgodil – skupni moralni pogled, ki je vstopil v strategijo evropskih držav in utemeljil njihovo povezovanje.

Medsebojna povezanost evropskih ljudi je resnično predpostavka njihove skupne humanosti. Izolacija in egoizem sta dejansko propadla na dan Rimske pogodbe. Zdaj se pravičnost pojavlja prav preko politike, kot most med Kantom in Aristotelom, med svobodo in srečo. Ljudstva Evrope vedo, da edina oblast pripada organom, ki jih spoštujejo. Vedo, da je emancipacija zgodovine mogoča le s projektom skupne politike in vsesplošne pravičnosti.

Prišel bo dan, ko se bodo ljudstva Azije, Amerik in Afrike združila. Dostojanstvo ljudi bo prevevalo vse kulture, od Goetheja do Pessoa, od Bacha do Čajkovskega, od Mohameda do Bude. Človekove pravice kot univerzalni zakon, kot skupno pravilo iznad vseh razlik, in Evropa, če želi biti primer, zahteva več ustroja, več decentralizacije, več politike in nadaljnje širitve.

Zdaj, ko se poslavljam, vam želim povedati, kako ponosna sem, da sem z vami delila to pustolovščino.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala, gospa Esteves, za vaš govor, hvala vam za vaše delo v zadnjih letih in veliko sreče in zadovoljstva v prihodnosti.

Jo Leinen, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, dejali ste, da boste konferenci predsednikov in uradu predlagali, da povzamemo pet poročil in osnovne razlage v knjižici. To je odlična ideja in lahko jo le pozdravim. Prav tako priporočam, da se vključi poročilo gospoda Corbetta in gospoda Méndeza de Viga, ki je bilo osnova za naše delo na Lizbonski pogodbi. Takrat nas je podprlo 500 glasov, kar je rekorden rezultat. To je del postopka. Bila je začetna točka za ta poskus, po Ustavni pogodbi, da bi vzpostavili reformno pogodbo. Mislim, da je ideja dobra. Popolnoma vas podpiramo.

Zahvalili ste se že nekaj poslancem, ki ne bodo več z nami. Mirno lahko rečem, da smo vsi člani Odbora za ustavne zadeve dobro sodelovali. Vedno smo bili odbor z visoko prisotnostjo. Na tem razpotju se še enkrat zahvaljujem vsem, ki so trenutno prisotni v Parlamentu. Kot prvemu se zahvaljujem Johannesu Voggenhuberju, ki je pravi temelj našega dela za demokracijo in državljanske pravice. Sylvia Kaufmann, katere ime je bilo omenjeno že večkrat, je bila posebej učinkovita pri izražanju svojega mnenja kljub velikemu odporu njenega političnega okolja. Carlos Carnero González je zmeraj bil z nami. Boril se je za ustavo in za referendum v Španiji. Assunção Esteves je bil zmeraj zelo aktiven. Alain Lamassoure je veliko dosegel, tudi za ustavo. In nenazadnje – čeprav ni članica odbora – Catherine Guy-Quint. Naredila je obilico dela v Odboru za proračun in vedno je podpirala idejo, da bi Parlamentu bilo danih več odgovornosti in pravic. Vsem se vam zahvaljujem. Omenil sem tiste, ki so danes z nami in ki jih prihodnjič več ne bo. Obljubljamo, da bomo nadaljevali z njihovim delom.

Kot govornik za Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu želim podati še dva komentarja glede poročil. Kar se tiče poročila gospe Kaufmann, smo zmeraj trdili, da državljanska pobuda ni niti placebo niti alibi, ampak resen ustavni instrument, s katerim lahko državljani postavljajo vprašanja na dnevni red Bruslja. Menim, da bomo takrat, ko se bo državljanska pobuda izvajala, zagotovili, da tako tudi ostane. Komisija bi morala izvajati svojo pravico do pobude in kmalu po reorganizaciji pripraviti zakonski osnutek.

Glede poročila gospoda Dehaena bi še enkrat želel omeniti prehodno obdobje. Želimo, da je med posvetovanji glede predloga Sveta za novega predsednika Komisije prisoten lizbonski duh. Vendar celotni kolegij komisarjev, vključno s predsednikom, ne bo potrjen do začetka veljave pogodbe. Tako bomo v bistvu dvakrat glasovali za predsednika Komisije. To si je treba zapomniti. Gre preprosto za del prehodnega obdobja. Mislim, da je program, ki ga je pripravil gospod Dehaene za zakonodajno obdobje, zelo dober. Izhodiščna točka je volja državljanov na evropskih volitvah, sledijo vse odločitve glede osebja in financiranje Evropske unije. Izhodiščni položaj je volja suverenih držav, državljanov Evropske unije. To se mi zdi zares dobro. Hvala, gospod Dehaene.

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, gospod Churchill je dejal: „nikoli ne zapravi krize.“

Danes imamo krizo gospodarstva, podnebja, mednarodne nestabilnosti in vsaj v naši skupini nam je jasno, da te krize v veliki meri krepijo argument, da je EU treba dati povečano možnost za globalno delovanje.

Pogodba je logičen odgovor na te izzive. To je najboljša pogodba, o kateri se lahko strinjamo ob tem času. Je dobra pogodba: po zgodovinskem pomenu prav gotovo sovпада z Maastrichtsko pogodbo. Gradi demokracijo in vodenje EU naredi bolj reprezentativno, učinkovito in uspešno.

Prav tako gre za reformno pogodbo. Popravlja večino problemov, zaradi katerih trpi sedanja Pogodba iz Nice. Ni potrebno biti militantski federalist – kot sem jaz – da to vidiš, moraš pa biti dober demokrat, da razumeš naslednje: prvič, da potrebujemo povezano Evropo, da bi oblikovali svoj odgovor na globalizacijo, in drugič, postnacionalna demokracija ni nadomestek ampak dopolnilo zgodovinskim nacionalnim demokracijam.

Konzervativni in nacionalistični nasprotniki Pogodbe bi nam morali povedati, zakaj se raje držijo sedanje neučinkovite in nerodne Unije in zakaj želijo, da bi nacionalne države obdržale absurdne zahteve po nacionalni suverenosti, če pa je pomembno samo učinkovito delovanje soodvisnosti med državami in državljani – soodvisnosti, ki jo razjasnjuje in utrjuje ta pogodba.

Ta pogodba je velik ustavni korak naprej za Evropo in ponosen sem, da sem sodeloval pri njeni pripravi. Do konca se bom boril, da bo uveljavljena in da bo začela veljati uspešno in hitro.

Johannes Voggenhuber, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik, če pogledam po parlamentu, imam vtis, da so bili prebivalci slonokoščenega ustavnega stolpa povabljeni, da svoje razprave nadaljujejo na plenarnem zasedanju Parlamenta. To ni vsebina sporazuma. Sporazumeli smo se o veliki razpravi Evropskega parlamenta glede posledic Lizbonske pogodbe.

Ali ne bi bilo lepo, če bi Parlament razpravljal o Pogodbi danes zjutraj, istočasno kot češki senat, in bi pojasnil državljanom Evropske unije, da je Pogodba delo Evropskega parlamenta, ki se je začelo s Konvencijo in nadaljevalo vse do današnjega dne, da te reforme ni vsilila EU, pač pa je rezultat obširnega dela, ki je nastalo s skupnimi močmi?

Ko nekaj spodleti, mi moje petnajstletne izkušnje pravijo, da so za neuspeh običajno krive vlade in ne parlamenti. Zdaj smo vsi polni brazgotin in pokriti z medaljami. To je moj zadnji govor po 15 letih. Veliko smo že postorili. Bilo mi je v veliko čast. Prav tako sem bil povabljen – poleg gospoda Duffa – da bi bil poročevalec za Parlament, tako za Listino o temeljnih pravicah kot Ustavo.

Reči moram – mislim, da govorim tudi v imenu drugih članov Konvencije – da nas je Evropski parlament zmeraj podpiral. Tvegali smo, upali smo si imeti vizije, ki so povzročale veliko odkimavanj, odpora vlad, marsikateri veto in skorajšnji propad Konvencije. Toda tukaj je in ne moremo zanikati, da so gonilna sila, vizionarska sila v tem procesu bili parlamenti. Kot taka je to bila prva zmaga za državljane Evropske unije.

Dovolite mi, da pogledamo v prihodnost. Vemo, kaj menimo o napredku, ki ga je naredila ta pogodba. Ko je medvladna konferenca napadla rezultate Konvencije, ukinila Svet za zakonodajne zadeve, ponovno uvedla zakonodajo, ki jo je pripravil Svet, in dodala tretji del – in vse te stvari, ki nas danes zares razburjajo – sem mislil, da se bo prva sprememba Ustave zgodila v daljni prihodnosti.

Eden od bistvenjših elementov te pogodbe je pravica Evropskega parlamenta do pobude, pravica do preložitve predlogov za oblikovanje Konvencije, ki bi spremenila Ustavo. In nismo še prišli do konca. Ko smo se borili za svoje vizije, so nam v Konvenciji pogostokrat rekli: „Ah, vi z vašo primerjavo Konvencije iz Philadelphije, Evropa potrebuje veliko krizo. Brez velike krize ne boste nikoli uspeli ustvariti prave evropske demokracije, prave politične skupnosti. Res potrebujemo veliko krizo.“ Resnično so premišljevali o naslednjih stotih letih. Ampak imamo jo. Imamo to krizo. In nenadoma državljani sprašujejo, zakaj nimamo nobenega gospodarskega upravljanja. Sprašujejo, zakaj nimamo minimalne skupne evropske gospodarske zakonodaje, vsaj glede ključnih vidikov davčne politike, davka od dobička pravnih oseb in davka od transakcij. Ljudje prav tako želijo socialno Evropo. Res je, nismo sestopili z barikad, vlada je preprosto rekla Njet. Danes celotna Evropa sprašuje, kje so pooblastila Evropske unije, ki bi branila socialno tržno gospodarstvo, pravično porazdelitev? Medtem bo na milijarde evrov porabljenih za naslednjo generacijo. In nimamo nobene demokratične moči, nobene pravne osnove za razvoj socialne Evrope.

Vsak dan me sprašujejo, kakšne so razmere glede vojaškega posredovanja v imenu Evrope. Peščica nacionalnih držav v okviru kabinetne politike, kot je bila praksa v 19. stoletju, izvaja vojaška posredovanja. Ali ne bi mogli premisliti o dejstvu, da se Parlament mora strinjati, preden se odobri vojaško posredovanje v imenu Evrope? In pobude državljanov? Tudi tukaj so bile izključene ustavne spremembe. Zakaj? Zakaj ne more biti državljanske pobude, ki bi pozvala k spremembi pogodbe in k nadaljnjemu razvoju Evropske ustave?

Mislim, da je pred nami še dolga pot. Plahost in sramežljivost Parlamenta pred Svetom je velika ovira.

(Medklici)

Mislim, da bi morali biti bolj bojeviti. Upam, da bo Parlament resnično zahteval pravice, ki mu pripadajo po Lizbonski pogodbi, z izjemno samozavestjo in zvestobo državljanom Evropske unije, jih zagovarjal in premislil, kako bi učinkoviteje razvijali evropsko demokracijo in socialni red. Gospod predsednik, ne bom se odpovedal svojim sanjam.

(Medklici)

Ne bom se odpovedal svojim sanjam, da bom svojim otrokom in vnukom lahko vsaj rekel: „*Vive la République d'Europe!*“

(Aplavz)

Tobias Pflüger, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, govori kažejo, da se na Lizbonsko pogodbo očitno gleda čustveno in ne racionalno. Zakaj ne počakamo na naslednji Parlament in mu pustimo, da razpravlja na to temo, in počakamo, ali se bo Lizbonska pogodba dejansko uveljavila. Nekateri ljudje tukaj so popolnoma fiksirani na to pogodbo in želijo znova in znova razlagati njene domnevne prednosti.

Burkhard Hirsch, prekomerni moralist, je lepo povedal, ko je rekel, da na Irce ne smemo gledati kot na premočene pastirje in edine Evropejce, ki niso zmožni razumeti blagoslovov Lizbonske pogodbe. Referendumi bi dali negativne rezultate tudi drugje, saj ne moremo pričakovati, niti ne smemo pričakovati, da bodo volivci potrdili pogodbo, ki je ne more razumeti niti dobronamerni bralec.

Lizbonska pogodba ne ureja le odnosov med institucijami EU, ne, Lizbonska pogodba vzpostavlja politike. In to je pomembno. Na primer, člen 43(1) Lizbonske pogodbe določa naloge bojnih sil Evropske unije. Solidarnostna klavzula iz člena 222(1) določa, da je treba mobilizirati vsa dosegljiva sredstva za preprečevanje teroristične grožnje na ozemlju držav članic. Evropska unija bo tako postala vojaško zavezništvo in obstaja celo možnost izvedbe vojaških operacij znotraj Evropske unije. Člen 43(1) govori o pomoči tretjim državam za boj proti terorizmu na njihovem ozemlju.

Na tem področju je veliko predpisov. Obstaja „trajno strukturirano sodelovanje“, ki omogoča vojaško jedro Evrope. V tej pogodbi ima NATO svojo vlogo in „države članice si prizadevajo za postopno izboljšanje svojih vojaških zmogljivosti“. Če bo ta pogodba ratificirana – in upam, da ne bo – bo v prihodnosti obstajala tudi podlaga za delovanje (člen 41): proračun EU se lahko uporabi tudi v vojaške namene na področju zunanje in obrambne politike.

Kar se tiče gospodarske politike, je gospodarska logika Lizbonske pogodbe natanko tista gospodarska logika, ki je pripeljala v gospodarsko krizo: „odprto tržno gospodarstvo s svobodno konkurenco.“ Samo da je danes sploh ne bi tako imenovali.

Vtis imam, da ljudje, ki si želijo te pogodbe, posebej tisti iz elite EU, dejansko živijo v preteklosti. Pogoji so se bistveno spremenili. Potrebujemo novo pogodbo za novo obdobje. Irska se je odločila. Odločitev na referendumu je bila jasna. Pogodba ni bila izglasovana in je zato propadla. Nenadoma bo prišlo do ponovnih volitev. Kdo bi po izvolitvi predsednika Sarkozyja v Franciji lahko rekel, da bi morali voliti ponovno, ker nekomu pač ni všeč. Nekaj želim povsem razjasniti: obstajajo dobri, popolnoma racionalni razlogi, zakaj ne smemo ratificirati te pogodbe. Kar je bilo izrečeno na Irskem, bi moralo veljati; z drugimi besedami, „ne“ pomeni „ne“. To pomeni, da je Lizbonska pogodba mrtva in ne razumem, zakaj danes razpravljamo o njej v tem kontekstu.

S to pogodbo se moč prenese na stran velikih držav članic. Odkrito bom povedal: kot internacionalisti zagovarjamo evropsko idejo pred tistimi, ki želijo iz EU narediti vojaško silo in popolnoma gospodarsko povezavo. Potrebujemo drugačno pogodbo, kot je Lizbonska pogodba, to je pogodbo, ki bo usmerjena k miru, in ne pogodbo, ki bo v svojem bistvu vojaška pogodba. Hvala.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, zdi se mi samo po sebi umevno, da lahko govorimo, kakor dolgo želimo. Morda bom potreboval dodatno minuto ali dve in jih bom z veseljem porabil.

(SV) Zdaj bom prešel na svoj jezik. Obravnava Lizbonske pogodbe s strani evropske politične srenje se bo v našem spominu zabeležila kot sramota zaradi dveh vidikov: prvič, zaradi vztrajanja pri političnem postopku, in drugič, zaradi dejanskega namena te pogodbe in njene vsebine. Če se ozremo nazaj na Laeken 2000, je bilo rečeno, da bi morali pripraviti predlog za ustavno rešitev. To naj bi vodilo v bolj povezano Evropo in državljane, ki so ji predani, ker nas je skrbelo, da imajo državljani v praksi slabo mnenje o EU. Konvencija je pod vodstvom Valéryja Giscarda d'Estainga pripravila nekaj popolnoma drugačnega. Evropski ljudje si tega niso želeli in Francozi in Nizozemci so izrekli svoj „ne“. Vsi vedo, da bi tudi ljudje v Veliki Britaniji, na Danskem in v mnogih drugih državah volili „ne“, če bi jim dali priložnost. Poskušalo se je najti drugo pot – pojavila se je nova pogodba, ki je ista, vendar kjer to ustreza, se trdi, da ni, in te trditve se še naprej oklepajo. Zdaj se je zgodilo, da ko so Irci rekli „ne“, čemur zdaj pravimo Lizbonska pogodba, smo toliko predrzni, da iščemo razlog, zakaj so irski volivci volili nepravilno. To je prav neverjetno in o tem ni potekala prav nobena razprava. Vsi se trepljate po hrbtih in pravite, kako dobro je to, kljub temu da veste, da je sramotno.

Moj drug očitek je naslednji: ustavna pogodba, ustava ne obstaja zato, da bi sprejem političnih odločitev postal hitrejši. V resnici je prav nasprotno – obstaja zato, da postane sprejem političnih odločitev bolj otežen. Ustave obstajajo, da zagotovijo, da tisti, ki bodo izvoljeni, ne bodo mogli sprejeti kakršnih koli odločitev po svoji volji. Mora biti zapleteno. Takšna je ameriška ustava. To pa je francoska birokratska tradicija, ki zagotavlja, da lahko oblast hitro sprejme odločitve glede česar koli pod soncem, brez da bi si morala delati skrbi zaradi vpliva javnosti. To je strašno in sramota za EU.

Predsednik. – Gospod Lundgren, verjetno ste opazili, da so vas poslanci poslušali s spoštovanjem, v tišini in brez govorjenja, v nasprotju z vami, ki ste govorili med govori drugih poslancev, toda to je način, kako različni ljudje razumejo demokracijo.

Roger Helmer (NI). – Gospod predsednik, upal sem, da nam bo danes predsedoval gospod Pöttering, ker se mu želim javno zahvaliti, da mi je pred nekaj leti dal priložnost, da sem zapustil skupino EPP. Zadovoljen sem, da bodo vsi moji konzervativni kolegi kmalu zapustili skupino EPP – cilj, za katerega sem delal 10 let.

Tu smo, da razpravljamo o Lizbonski pogodbi, zato bi bil spomnil gospoda Pötteringa, da je njegova lastna država, Nemčija, še ni ratificirala. V EU trdimo, da smo Unija vrednot, ki temeljijo na demokraciji in vladavini prava, vendar demokracijo ignoriramo. Grobo teptamo želje volivcev. Zavrnili smo rezultate referendumov na Danskem o Maastrichtu, na Irskem o Nici, v Franciji in na Nizozemskem o Ustavi in zdaj spet na Irskem o Lizbonski pogodbi. Težnje svojih volivcev obravnavamo s čistim prezirom. Toliko o demokraciji!

Nič boljši nismo pri vladavini prava. Izvajamo načrte in proračun, ki temeljijo na še ne ratificirani Lizbonski pogodbi. Malo manjka do državnega udara brez krvi. Gospod Pöttering pravi, da milijon irskih volivcev ne more stati na poti 450 milijonov Evropejcev. Prav ima. Naj torej vseh 450 milijonov voli glede Pogodbe. Britanija bo volila proti. Po vsej verjetnosti bosta proti tudi Francija in Nemčija, vendar ljudem volitev raje ne zaupamo, ker njihov odgovor že vnaprej poznamo. V Britaniji je vseh 464 poslancev razen osmih bilo izvoljenih na podlagi obljube o referendumu, vendar je naša diskreditirana laburistična vlada svojo obljubo prelomila.

Naj kolege vnaprej opozorim. V britanski konzervativni stranki bo referendum o Lizbonski pogodbi glavna točka našega programa za evropske volitve. Dosegli bomo referendum in to nesrečno in sramotno pogodbo popolnoma izničili.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, evropska povezava nas občasno sooči s simboli, ki premaknejo anonimne akterje, kot smo mi. Zadnje glasovanje tega parlamentarnega obdobja bo torej glede zadnje spremembe, ki so jo pred Evropsko konvencijo skupaj predlagali poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov: vzpostavitev državljanske pobude na ravni Evropske unije.

Ne podcenjujmo njenega pomena. Lizbonska pogodba daje samim državljanom, navadnim državljanom, isto moč politične pobude v Evropski uniji, kot jo ima naš Parlament. Poročila, ki jih sestavimo na svojo pobudo, nam omogočajo, da Komisijo povabimo k ukrepom, da nam predlaga pravno osnovo za uvedbo nove politike ali prilagoditev obstoječe. Državljeni bodo zdaj dobili isto možnost, če jih bo dovolj in če prihajajo iz večjega števila držav članic.

Gospe Kaufmann čestitam za način, kako je prišla do soglasja, ki je očitno potrebno glede takega vprašanja. Pojasnila, ki jih je prispevala k Pogodbi, in postopkovna jamstva so razumna. Določitev večjega števila na četrtno držav članic je v skladu z rešitvijo, ki je bila sprejeta za same vlade glede področja svobode, varnosti in pravice.

Ta nova pravica, dana evropskim državljanom, v tej obliki ne obstaja v nobeni izmed naših držav. Unija bo tako zagotovila, da bodo sprejeti koraki do neposredne demokracije. Niti v Franciji si na primer ne upamo tako daleč. Lani smo reformirali nacionalno zakonodajo, vendar smo to isto pravico do skupinske peticije omejili na lokalno raven.

Upajmo, da bodo naše politične stranke domišljeno tekmovali, da bi kar najbolj izkoristile to novo pravico, poleg strank pa upajmo, da jo bo izkoristila predvsem civilna družba: zveze, nevladne organizacije, študenti – posebej tisti z Erazmusovimi štipendijami – čezmejni delavci, vsi evropski državljani, ki ne živijo v svoji državi in ki menijo, da se zakoni, ki jih sprejemamo tukaj, v praksi na žalost slabo izvajajo.

V tej uniji prostega pretoka so edine ovire, ki so ostale, tiste iz naših političnih razprav. Na žalost se spet ne začneja kampanja za evropske volitve, temveč 27 nacionalni kampanj pod pretvezo evropskih volitev.

Gospodarsko območje obstaja, skupna valuta obstaja, enotno evropsko nebo obstaja, vendar je enotno politično območje šele treba vzpostaviti. To je pravi izziv Lizbonske pogodbe in to je gotovo ena izmed določb, ki bo največ prispevala k uresničitvi tega izziva.

Adrian Severin (PSE). – Gospod predsednik, nocoj upanje, ki je nastalo zaradi češke ratifikacije Lizbonske pogodbe, zastira kvazi zarotniško vzdušje tega zasedanja.

Nekateri so se bali, da bi s pripravo pravilnega izvajanja pogodbe, ki je tako zelo in nujno potrebna, morda užalili določene državljane Unije. Menim, da bi državljane žalili v nasprotnem primeru, če bi skrivali resnico o tem, kaj Evropa v resnici je in bi lahko bila, in če bi jim odklonili odkrit in racionalen dialog.

Podobno, če spoštujemo manjšinsko mnenje in spregledamo odločitve večine, je to žaljivo tako za to večino kot za splošna načela demokracije, za katero trdimo, da jo spoštujemo.

Pisno besedilo pogodbe ne zadostuje. Besedilo je treba razjasniti, kar postavlja v pravo luč njen duh in omogoča najboljše izvajanje. Prav to je namen današnjih poročil. Govorijo o: prvič, parlamentarizaciji Unije; drugič, komunitarizaciji evropskih institucij; tretjič, vzpostavitvi medinstitucionalnega ravnotežja kot jamstva za nadnacionalni sistem preverjanja in usklajevanja; četrtič, zagotovitvi zakonodajne doslednosti in kohezije na ravni Evropske unije preko evropeizacije nacionalnih parlamentov in ne nacionalizacije Evropskega parlamenta; petič koncentraciji instrumentov in politik v korist institucionalne učinkovitosti; in šestič, izboljšanju predstavništva, preglednosti in udeležbe na stopnji Evropske unije.

V tem smislu bomo priča pojavu ljudstva, ki bo z vsebino zapolnilo sedanjo lupino evropskih postopkov, ki bodo postali pomembni za državljane.

Edina stvar, ki jo moramo storiti, je najti rešitev, ki bo premostila volitve v novi Parlament in uveljavitev Lizbonske pogodbe. Upam, da nam bo občutek za odgovornost in solidarnost irskih kolegov pomagal to doseči in obdržati zgodovinski časovni okvir.

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, menim, da bi poročilo gospoda Dehaena, ki je zelo pomembno in dragoceno, morali dopolniti glede delovanja in predvsem odgovornosti Evropskega sveta. Ta pomemben organ bo povzdignjen na raven institucije in na političnem področju je vodilna sila.

Zaradi tega mu je treba nameniti posebno pozornost. Njegovo delovanje bo spadalo pod pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti na isti način kot velja za Evropsko centralno banko. V imenu svoje skupine prav tako predlagam spremembo, ki odraža to posebno odgovornost. Ker so njegove zakonodajne funkcije omejene, ta odgovornost spada pod člen 265 o opustitvi ukrepanja. Menim, da bo zaradi pomanjkanja podrobnosti v Pogodbi treba obveznosti Evropskega sveta opredeliti z medinstitucijskim sporazumom.

Poročilo gospe Kaufmann je zato zelo pomembno, ker predstavlja pravo odpiranje proti državljanom. Največja šibkost, ki bi jo lahko pokazali, ko smo soočeni z izzivom prihodnosti Unije, bi bila, če bi ustvarili praznino, razdaljo med Unijo in državljani. Zanje je Unija oddaljena in nepoznana, čeprav čutijo, da jo potrebujejo. Moja skupina, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, verjame, da lahko to praznino učinkovito zapolnimo le preko rednih, široko zastavljenih posvetovanj z državljani.

Nismo imeli časa zaključiti svojega dela ali zaključiti razprave glede tega vprašanja. Kot je povedal že gospod Lamassoure, je lahko državljanska pobuda v skladu s Pogodbo kljub temu pomemben instrument za ustanovitev evropskega javnega prostora, ki ga zelo potrebujemo. Ta bo spodbujal javno razpravo med državljani in Unijo in tako dvignil ozaveščenost javnosti, ki je za nas bistvenega pomena.

Kljub temu pa je njeno upravljanje velik izziv za evropske institucije, posebej za Komisijo, kjer je verodostojnost tega novega instrumenta pod vprašajem, za države članice, ki morajo sprejeti novo prakso in priskrbeti infrastrukturo in poskrbeti za državljane, ki morajo sprejeti ta novi instrument v korist neposredne demokracije.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, podpredsednik, predsednik Klaus je na današnjo odločitev češkega senata, ki jo iskreno pozdravljamo in za katero izrekam iskrene čestitke, reagiral tako, da je med drugim trdil, da je Lizbonska pogodba mrtva, ker je bila zavrnjena na irskem referendumu.

On je politični zombi, ki je napadel večinske odločitve lastnega parlamenta in senata ter potrdil svoj nesrečni in fanatičen odnos tudi na drugih političnih področjih. Na srečo po pozitivnem glasovanju le zelo neumno izpade. Mi, zeleni, imamo pozitiven in konstruktiven odnos do procesa evropskega povezovanja, seveda smo do njega po potrebi tudi kritični.

Še enkrat se najtopleje zahvaljujem češkemu senatu, češkemu parlamentu in češki vladi.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Dehaena me navdaja z mešanimi občutki. Po eni strani pozdravljam dejstvo, da občasno čuti potrebo po resni analizi stvari, in tukaj se sklicujem na odstavek 14 in 26, kjer navaja prevlado Evropskega sveta in probleme, povezane z novim sistemom predsedstev v okviru Sveta.

Po drugi strani sem s tem poročilom razočaran, ker analiza poročevalca ni enako osredotočena v celotnem poročilu. V zadnjih 12 odstavkih, kjer razpravlja o zunanji politiki, so bile institucionalne negotovosti površno odpravljene, čeprav institucionalne posledice te dvojne vloge niso povsem poznane. Zato ne morem razumeti, kako je poročevalec prišel do splošne ocene, da bo nov sistem prinesel močnejšo institucionalno ravnotežje v Uniji.

Priznavam, da na nekaterih področjih Lizbonska pogodba pomeni napredek. Vendar to ne spreminja dejstva, da se bodo prav negotove posledice te pogodbe izkazale za Ahilovo peto institucionalnega ravnotežja Unije, nekaj, česar poročevalec ni ugotovil.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Gospe in gospodje, na tem zasedanju delamo nekaj, kar v naši deželi imenujemo delati račun brez krčmarja. Volili bomo o odnosih med institucijami Evropske unije, njenimi državami članicami in njihovimi parlamenti, kot če bi Lizbonska pogodba bila uveljavljena. Želela bi poudariti, da je Lizbonska pogodba še zelo oddaljena od ratifikacije. Poslanci Parlamenta bi se morali tega zavedati in teh informacij ne bi smeli državljanom prikrivati. Vsaka demokratično usmerjena oseba mora ugotoviti, da niti najbolj agresivni napadi na politike, ki niso podpisali Lizbonske pogodbe, ne bodo ničesar spremenili.

Za zaključek bi rada povedala gospodu Cohn-Benditu, da njegove sporne izjave, da namerava predsednik Češke republike, gospod Klaus, podkupiti poslance parlamenta v moji državi, ne žalijo le predsednika Klaus, pač pa tudi državljane Češke republike. Takšne obtožbe so žalitev načela prijateljskih mednarodnih odnosov ter preproste človeške dostojnosti. Zato gospoda Cohn-Bendita pozivam, da dokaže svoje trditve o korupciji ali pa se predsedniku Klausu javno opraviči.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, ta sveženj poročil kaže, da če bo Lizbonska pogodba začela veljati – in to seveda ne glede na odločitev Ircev – potem bomo imeli Unijo, ki ponuja več možnosti za udeležbo, več odgovornosti, več demokracije in več preverjanj in uravnoteženosti. To je osrednje sporočilo, ki ga lahko prenesemo nocoj, naj bo skozi poročilo gospoda Leinena, ki kaže povečano vlogo izvoljenega Parlamenta v okviru ustavnega sistema; poročilo gospoda Broka, ki prikazuje nove priložnosti za udeležbo nacionalnih parlamentov; poročilo gospoda Dehaena, ki se osredotoča na dodatno odgovornost izvršnih vej institucij in kako bomo delovali v morebitnem prehodnem obdobju; poročilo gospe Guy-Quint, ki kaže, da ne bo več delov evropskega proračuna, ki jih parlamentarni nadzor ne bo dosegel; ter seveda poročilo gospe Kaufmann glede državljske pobude.

Moja skupina bo podprla te resolucije in ponosni smo na to, omenil bi samo en zadržek glede poročila gospe Kaufmann, ki ga vidimo kot prvi korak: priprava prvega osnutka, kako bi lahko to delovalo v prihodnosti. Vendar moramo biti previdni – in strinjam se s tem, kar je komisarka povedala prej – da ne smemo vzpostaviti sistema, ki je pretežaven za državljane ali ima preveč birokratskih ovir za koriščenje te pravice. Vendar imamo na voljo še veliko časa, da se k temu vrnemo, če bi Pogodba zares začela veljati.

Pogovarjamo se na dan, ko smo dosegli 26. parlamentarno ratifikacijo. Vem, da britanskih konzervativcev, ki so tam, to ne zanima. Gotovo se pogovarjajo o kakšni drugi stvari, vendar gre za pomembno dejstvo.

Šestindvajset ratifikacij s parlamentarnimi postopki: 26 potrditev pogodbe in ena zavrnitev. Menim, da ni nedemokratično, kot trdijo nekateri, če glede teh 26 potrditev in ene zavrnitve pogledamo rezultat in vprašamo državo, ki je rekla ne, ali je pripravljena ponovno premisliti zaradi ratifikacij drugih. Njihova odločitev je, ali bodo to storili ali ne. Vendar menim, da je prav verjetno, da bodo tudi na Irskem prišli do zaključka, da bi lahko premislili, ali so določeni pogoji izpolnjeni. In naša dolžnost je, da naredimo, kar lahko, za obravnavo skrbi, ki jih je izrazil „ne“ na volitvah. To mora biti bistveni del odgovora in navsezadnje se je s tem strinjala Unija.

Vse druge države članice – ker so v to vpletene tudi države članice in ne samo evropske institucije – so se strinjale, da bodo skušale odgovoriti na te skrbi, da bi lahko dosegle še 27. ratifikacijo.

Iz tega se lahko naučimo širšo lekcijo. Osnovno pravilo v Evropski uniji pravi, da se pogodbe, ki jih podpišejo in ratificirajo države članice, lahko spremenijo le s soglasno odobritvijo prav vsake izmed držav članic. Ta cilj je zelo težko doseči. Kaže, da so tisti, ki trdijo, da teptamo demokratično odgovornost in ignoriramo stališča ljudi, v veliki zmoti. Zelo lahko je blokirati kakršen koli korak naprej, reformo evropskih navodil. Ti evroskeptiki tam potrebujejo samo eno zmagico od 27. Kocka je na njihovi strani in ne na strani tistih, ki bi si kot gospod Duff želeli veliko hitrejše integracije. In tako pač je.

Prav tako navajajo referendum, kjer je rezultat bil „ne“. Opažam, da navajajo le referendum, kjer je rezultat bil „ne“. Nikoli ne omenijo španskega ali luksemburškega referenduma. Če pogledamo zgodovino evropskega povezovanja, mislim, da je bilo v vseh letih okrog 32 (če se prav spomnim) referendumov v državah članicah, in v 26 ali 27 primerih je izid bil „da“ in le peščica jih je dala odgovor „ne“. Vedno ko pa je bil odgovor „ne“, pa ga ni bilo mogoče ovreči, brez da bi odgovorili na skrbi, ki so bile izražene, in brez da bi vprašali zadevno državo, ali želi premisliti; ali si želi premisliti.

Mislim, da z demokratičnega vidika s tem ni nič narobe, s počasno graditvijo, korak za korakom, počasi, s pomočjo soglasja vseh držav članic, te unije, na kateri smo delali več kot pol stoletja, Unije, na katero moramo biti ponosni, ob dejstvu, da 27 držav sodeluje na celini, za katero naša zgodovina pravi, da je prevelikokrat bila razdeljena zaradi nacionalnih žerjav, ki jih nekateri želijo oživiti.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Gospod predsednik, sodelovanje v nocojšnji razpravi je precej posebna izkušnja. Pet let že tesno sodelujem s Catherine Guy-Quint. Bili sva koordinatorici za proračun za našo politično skupino. Na tej poti sva se borili, toda večino časa sva se borili skupaj v duhu sodelovanja, ki prežema naše delo v Odboru za proračun.

Zdaj končuješ, Catherine, in ob tej priložnosti bi se ti želela bolj uradno zahvaliti za čas, ki sva ga preživeli skupaj. Veliko sem se naučila! Moja francoščina se je izboljšala, prav tako sem se veliko naučila od tvojega stila, ki sem ga začela spoštovati. Bolj si praktična in neposredna kot jaz, vendar je včasih to potrebno!

Nocoj odhajajoči Parlament predaja štafeto novemu Parlamentu, ki bo izvoljen med 4. in 7. junijem. Če bodo irski volivci oktobra rekli da in bo Lizbonska pogodba na koncu leta začela veljati, bomo morali hitro ukrepati, ker bo za delo Parlamenta prišlo do velikih sprememb; tudi in predvsem na področju proračuna. To dobro in jasno opisuje poročilo gospe Guy-Quint. Naredili ste prvovrstno delo, ki bo predano novim poslancem Evropskega parlamenta.

Parlament bo formalno udeležen pri vzpostavljanju večletnih finančnih okvirjev, vendar še vedno nismo uspeli zagotoviti spremembe tega okvirnega obdobja s sedmih na pet let, kar bi ustrezalo mandatu Komisije in Parlamenta. To bi nam omogočilo, da bi vedno lahko pomagali oblikovati te okvire. Parlament bi imel popoln vpliv nad celotnih proračunom, vključno s kmetijskim proračunom. Menim, da bi za kmete in državljane EU bilo dobro, če bi se razprave o kmetijski politiki s tem popolnoma odprle in če bi kupčije za zaprtimi vrati zamenjala odprta, demokratična razprava. Nihče ne more vnaprej reči, kakšen bi bil izid glede stopnje kmetijskega izdatka, vendar bi nedvomno preprečili vzdrževanje in razvoj shem, če jih ni mogoče jasno in logično razložiti našim državljanom.

Spreminja se letni proračunski postopek in lani smo preskusili nova priporočila glede dela v Odboru za proračun. Samo ena obravnava, kateri sledijo pogajanja za dosego dogovora, nas prisili, da se prej in veliko bolje pripravimo. To v svojem bistvu ni neumna ideja. Mislim, da je lanskoletni splošni preskus novega reda obrodil dobre rezultate.

Lizbonska pogodba daje Parlamentu nova proračunska pooblastila in nove načine dela in poročilo gospe Guy-Quint daje bodočemu Parlamentu odlično podlago za delo. Upam in verjamem, da bomo uspeli sprejeti Lizbonsko pogodbo ter s tem zagotoviti, da bo delo EU postalo bolj odprto in učinkovito.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Gospod predsednik, od sedemdesetih let prejšnjega stoletja britanski politiki prisegajo, da pri EU ne gre za politično dominacijo ali izgubo suverenosti, toda predsedniki EU izjavljajo, da smo se odpovedali svoji suverenosti in da imamo evropski imperij, ki predpisuje 75 % naših zakonov.

Ta pogodba briše našo zmožnost, da si sami vladamo, pa vendar raziskava BBC pravi, da Britanci ne želijo predati nobenega pooblastila več. Kot gobe so Britanci prepuščeni temi in hranijo jih z govnom. Konzervativci so preko skupine EPP podprli kampanjo „da“ na Irskem, potem pa so po ovinkih obljubili referendum – toda

le v primeru, če bodo irski volivci spet izglasovali „ne“. Za hrbti Britancev in brez pooblastil so stranke Westminster prodale svojo državo, medtem ko raziskave kažejo, da jih 55 % želi zapustiti EU. Nikoli prej jih ni na področju človeške politike tako veliko prevarala takšna peščica.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, milijoni Evropejcev, Britancev, Italijanov in Francozov si ne želijo Evrope, ki temelji na politično korektnih odnosih, na popustljivem in nesocialnem pogledu, kot smo jim bila priča v osnutku gospoda Bolkesteina o totalitarističnem, jakobinsko-cenralističnem ali na laičnem, prostozidarskem in nepravem marksističnem pogledu.

Menim, da Evropejce zelo zanimajo prave socialne svoboščine, tiste, ki družinam, skupnostim in družbenim organom dajejo možnost, da resnično napredujejo, ter Evropa, ki temelji na subsidiarnosti in na družbenih organih in globoko zakoreninjenem krščanskem in romanskem pogledu zgodovine. To je Evropa v neposrednem nasprotju s tisto iz Lizbonske pogodbe, ki si jo želijo močne sile in lobiji, ki si učinkovito želijo radikalno centralizirati položaj.

Verjamemo, da morajo Evropejci končno voliti in vreči to pogodbo v morje.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka Wallström, gospe in gospodje, menim, da je ta razprava zelo pomembna, ker smo z različnih strani Parlamenta slišali, da bo Evropa prejela pooblastila. S stališča nacionalnih držav je to res, vendar je dejstvo, da bodo nacionalne države prav tako deležne priložnosti, da zagotovijo, da se isti zakoni in predpisi uporabljajo v preostalih državah članicah. Ta projekt evropske racionalizacije, katerega namen je zagotoviti, da v 27 državah članicah nimamo popolnoma različnih pravnih sistemov in da si želimo ustvariti enoten regulativni okvir, je velik korak naprej in daje ne le našim ministrom pač pa tudi poslancem mnogo več pravic in priložnosti za spodbujanje interesov državljanov Evropske unije.

Čeprav pogosto izrazim nezadovoljstvo v teh vrstah Parlamenta in če se obrnem nazaj vidim, da so vrste nasprotnikov prazne in da se velika večina nasprotnikov ni udeležila te razprave, želim razjasniti, da smo seveda tudi mi kritični do institucij in si želimo izboljšav. Prav te izboljšave so bile predmet temeljitih razprav v zadnjih osmih letih. Preprosto želimo zagotoviti, da se bodo odnosi med institucijami in državljani izboljšali. Danes ne moremo le stati tam in reči, da se bo postopek reforme, začel pred osmimi leti, ustavil, brez da bi bile na voljo kakršne koli alternative – to je pravi škandal te razprave.

Nujno se moramo osredotočiti na glavne teme pogodbe. Ta pogodba nam daje nove cilje. Končno dobivamo reprezentativno in participativno demokracijo z ustrezno državljansko pobudo. Dobivamo nova pooblastila na področju varstva okolja in podnebnih sprememb. Kot da bo ena nacionalna država lahko sama rešila te probleme! Za zrak in vodo ter na različnih drugih področjih to preprosto ni mogoče. Skupaj moramo poskrbeti za svobodo, varnost in polno zaposlitev. Ob upoštevanju krize je posebej pomembno, da Evropska unija dobi ta pooblastila.

Pomembne pa so tudi nove pravne osnove. Glede na kritičen energetski položaj potrebujemo pravno osnovo za energetsko politiko. Pri obravnavi mednarodnih trgovinskih vprašanj na področju trgovinske politike prav tako vidimo, kako nujno potrebujemo dobro rešitev za evropske državljane, ne glede na vesoljske polete in intelektualno lastnino. In za naše nasprotnike bi izstopna klavzula prav tako lahko bila precej pomembna. Menim, da bodo nova nadzorna pooblastila in postopki okrepili Parlament. Sem za to, da postane ta razprava še mnogo intenzivnejša, kajti mnogi izmed nas še vedno nismo ugotovili, kakšne priložnosti ponuja ta nova Evropa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, kot poslanec iz Češke republike sem zadovoljen, da je danes, ko razpravljamo o vplivu Lizbonske pogodbe, češki senat potrdil Lizbonsko pogodbo z veliko večino glasov 54 proti 20 glasovom. Tako je izrazil voljo čeških ljudi za uveljavitev Lizbonske pogodbe. To voljo je že izrazil spodnji dom češkega parlamenta, Zbor poslancev. Istočasno pa se predsednik republike sprašuje o volji ljudi, ki sta jo jasno izrazila Zbor poslancev in senat.

Václav Klaus, predsednik Češke republike, je rekel: „Izraziti moram svoje razočaranje, da so nekateri senatorji po stopnji političnega in medijskega pritiska brez primere, tako doma in po svetu, zavrgli svoja javna stališča – ter tako predali svojo politično in državljansko integriteto – ter dali soglasje Lizbonski pogodbi. Obrnili so svoj hrbet dolgoročnim interesom Češke republike, ki so bili podrejeni njihovim lastnim interesom in kratkoročnim interesom sedanjih politikov. To predstavlja zelo žalosten dokaz za še en neuspeh na strani večinskega prereza naše politične elite. Zdaj bom počakal, če bo skupina senatorjev – nekateri so že objavili svojo namero v zvezi s tem – prosila Ustavno sodišče, da še enkrat pregleda Lizbonsko pogodbo v povezavi

z našo ustavo. V tem primeru ne bom sprejel lastne odločitve glede ratifikacije Lizbonske pogodbe, dokler Ustavno sodišče ne bo izreklo svoje sodbe.“

Tukaj smo zato, da bi razpravljali o vplivu Lizbonske pogodbe na razvoj institucionalnega ravnotežja Evropske unije. Mislim pa, da bi tukaj morali razpravljati tudi – vključno s češkimi poslanci in senatorji – o institucionalnem ravnotežju v Češki republiki. Češka republika je parlamentarna demokracija. Kljub temu ima Češka republika predsednika, ki ne spoštuje volje Zbora poslancev, ki ne spoštuje volje senata in ki se obnaša kot absolutistični monarh ali diktator države, ki jo tako pogosto kritizira in omenja, to je bivše Sovjetske unije. Evroskeptikom imam še veliko povedati o stanju demokracije v Evropi, o stanju demokracije v naši državi in o obnašanju predsednika, ki ga tako občudujete.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba bo radikalno reformirala proračunski postopek Evropske unije. Večletni finančni okvir bo postal obvezen, razvrščanje izdatkov na obvezne in neobvezne bo ukinjeno in proračunski postopki bodo krajši.

Podpiram petletni finančni okvir za mandat Evropskega parlamenta in Komisije. Posledica bo učinkovitejše delo, ki bo institucijam omogočalo vzpostavitev lastnih političnih strategij.

Priprava proračuna postaja okoren postopek. Lahko bi se začeli spraševati, kako smo lahko razvili tako zapleten sistem. Do zdaj je bilo jasno, katera institucija odloča o končnih številkah proračuna. Zdaj mora obstajati soglasje o vsaki podrobnosti, kar lahko pomeni zelo intenzivna pogajanja v Spravnem odboru.

V primeru Parlamenta bo nov postopek zahteval okrepitev človeških virov, ki so na razpolago. V nasprotnem primeru ne bo popolnoma sposoben uporabiti pooblastil pri pripravi proračuna, na splošno ali posebej pri upravi EU.

Na koncu se želim zahvaliti poročevalcem, posebej gospe Catherine Guy-Quint, in bolj na splošno za odlično sodelovanje z njimi v preteklih letih.

Elmar Brok, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se za to priložnost, da lahko podam komentarje prej, kot je bilo predvideno.

Ta razprava je pokazala veliko stopnjo prepričanja v političnem in nacionalnem spektru. Prav tako je pokazala moč naše zaveze, da Evropo popeljemo naprej. Ko poslušam zelo kritične govornike z anglo-saksonskih držav, se spomnim, da je iz natanko teh držav pred nekaj meseci prišlo posebej veliko število klicev na pomoč za skupno prebroditev krize. Prepričan sem, da bodo tudi ti gospodje spoznali, da predstavljajo stališča, ki temeljijo na šestdesetletni zapuščini Winstona Churchilla.

Zdaj vstopamo v odločilno obdobje. Po naših odločitvah, ki smo jih sprejeli s tako širokim soglasjem v Evropskem parlamentu in ki so se nam zdele v Pragi tako prepričljive, se smemo prepustiti zmagooslavju. Ircem bomo zaupali pomembno nalogo, z vso skromnostjo povedano, imeli bodo priložnost, da suvereno in svobodno sprejmejo odločitev – odločitev, ki jo mora Irska sprejeti v suvereni svobodi iz odgovornosti do celotne celine. Menim, da moramo pomagati zagotoviti, da se bo to zgodilo. Upam, da bo na koncu junija Evropski svet ustvaril potrebne pogoje za zaključek te zadnje faze in da bodo Irci deležni pogojev, ki jih potrebujejo za rešitev tega vprašanja.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, pozdravljam to razpravo. Nekaj časa se je zdelo, da do nje ne bo prišlo. Vesel sem, da se odvija, in zahvala za to gre vztrajnosti mojim kolegom. Popolnoma primerno je, da Parlament odgovorno in razsodno obravnava prehod v primeru ratifikacije – končno – Lizbonske pogodbe. Neumno bi bilo, če tega ne bi storili. V drugem delu tega leta bom trdo delal, da bi zagotovil pozitivni izid volitev – naj bom izvoljen v Parlament ali ne – in obžalujem, da številni prijatelji ne bodo tukaj in jih bom pogrešal.

Toda nocoj želim čestitati Češki republiki za pozitivno glasovanje, ker so danes volili za prihodnost. Mislim, da je izjemno pomembno, da uspešno razširimo naslednje sporočilo: da je združevanje Evrope in gradnja združene Evrope prihodnost ljudi Evrope.

Nikjer drugje na svetu zunaj Evrope ne obstaja 27 suverenih držav članic, ki si delijo odločanje na čezmejni osnovi v skupno korist svojih ljudi. Nikjer drugje neodvisne države ne predajo svojih skupnih odločitev v odobritev in spreminjanje neposredno izvoljenemu večnacionalnemu parlamentu. Naša Unija je edinstvena. Gre za edinstven demokratični eksperiment. Seveda ni brez napak. Potrebuje reformo, in reforme v Lizbonski pogodbi so reforme, o katerih se lahko v tem času strinjamo. Ni dvoma, da bodo bodoči Parlamenti – ter prihodnji Sveti – opredelili in se dogovorili glede nadaljnjih reform.

Toda Evropa prav tako potrebuje novo smer. Potrditi mora svojo zavezo socialnemu blagostanju svojih ljudi in ponovno uravnotežiti skoraj izključno obsesijo z liberalizacijo trga, ki smo jo imeli v zadnjem desetletju. Treba se je zavedati, da politično, socialno in gospodarsko usmeritev Unije določajo izbire volivcev: na splošnih volitvah, evropskih volitvah in v odborih, ki jih skupaj izbiramo in vzpostavljamo. V Evropski uniji rešujemo spore, prej pa so se reševali s pobijanjem mladih mož v jarkih. Zame je velika čast, da lahko sodelujem v Parlamentu, kjer smo silo moči nadomestili z močjo argumentov.

Ne moremo dovoliti evroskeptikom, da zavrtijo uro nazaj. Da jo lahko odločitev ene države članice, ki predstavlja manj kot 1 % prebivalstva Unije, ustavi na svoji poti, priča, kako ranljiva je naša zasnova. Vendar je tudi znak moči Unije, da lahko preživimo in dovolimo ljudem Evrope, da sami sprejemajo te odločitve. Menim, da moramo poskušati in našim ljudem ponovno vcepiti sanje o Evropi. Izogibati se moramo temu, da bi nas v propad potegnili jezni stari možje, ki stojijo v zadnji vrsti na skrajni desni in ki kričijo na nas in nam pravijo, kako nedemokratični smo, ko pa so ta parlament izvolili evropski ljudje, da bi sprejemal odločitve o evropskih ljudeh.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Gospod predsednik, to je resnično svečan dan: lizbonski sveženj – kot ga imenujemo – končno prihaja pred Parlament, češki senat je dal znamenje upanja; mnogi zadnjič govorijo v tem parlamentu in čustva so očitna; to parlamentarno obdobje gre h koncu in veliko nas ne skriva čustev. Prav zgodovinsko vzdušje preveva Parlament na tem poznem nočnem zasedanju.

Kot poslanec Janus – ki je na pol ustaven, na pol proračunski – bi danes želel podrobneje spregovoriti o poročilu gospe Guy-Quint o novem proračunskem sistemu in o vplivu, ki ga bo Lizbonska pogodba imela na ta nov sistem. Kot je bilo rečeno, gre predvsem za bolj demokratičen sistem. Od zdaj naprej bodo vsi izdatki – celoten proračun – dogovorjeni na podlagi postopka soodločanja med Svetom in Parlamentom.

Še pomembnejše je, da gre za bolj politični proračun, ker imamo – kot temu pravi gospa Guy-Quint – medinstitucionalno strateško programiranje, z drugimi besedami, vsi organi Evropske unije se strinjajo z izdelavo proračuna. Vendar ta sistem še zmeraj vsebuje negotovosti.

Ali bo Parlament na primer res odigral, kar je v teoriji njegova okrepljena vloga? Ali bo izkoristil to novo moč glede na to, da prav tako obstajajo problemi? Na razpolago imamo manj časa; obstaja samo ena obravnava. Tako je na Parlamentu, da izkoristi – in to je izziv sam po sebi – priložnost za novo vlogo. Bo petletno proračunsko obdobje sovpadalo z ali ga bo poudarilo petletno parlamentarno obdobje? To ni gotovo. Temu vprašanju še moramo nameniti svoje napore.

Prav tako obstajajo priložnosti. Izgubili smo priložnost, da si priskrbimo več lastnih sredstev, izgubili smo priložnost – prosim, dovolite mi še 10 sekund, ker smo na formalnem poznem zasedanju – za izvajanje nove proračunske filozofije.

Na koncu bi rad poudaril, da se soočamo z izzivi: z izzivom prehoda – ni lahko neposredno preiti na nov sistem – in z izzivom prožnosti – če želimo odgovoriti na krize, potrebujemo več prožnosti.

Zaključil bom z željo, da bi se vse to razvijalo naprej z izvajanjem Lizbonske pogodbe.

Predsednik. – Ker sem tudi sam poslanec Janus pri istem odboru kot vi, gospod Botopoulos, nisem imel izbire, kot da vam namenim teh 40 sekund.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Mislim, da se bomo vsi, ki smo se udeležili tega poznega zasedanja, le-tega še dolgo spomnili in bomo lahko o tem govorili svojim otrokom in vnukom. Celo ta večer lahko čutimo, kako evropsko ladjo premetavajo nevihte finančne krize. Jasno je, da je motor ladje, pogodbeni mehanizem, prešibak in ga je treba nemudoma zamenjati.

Lizbonska pogodba je močnejši motor, ki ga potrebujemo za soočanje s krizo. Zato se strinjam, da razpravljamo o poročilih, in strinjam se s kolegi poslanci, ki poudarjajo, da ni zelo demokratično, če lahko čer enega referendumu potone celotno evropsko ladjo, če si en državni voditelj lahko predstavlja, da je edini pohodni kamen in da mnenje 26 držav nima nobenih posledic. Mislim, da bodo irski volivci potegnili svoje zaključke o tem, kaj se dogaja v Evropi in drugod po svetu.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, zadnja sem na seznamu govornikov tega večera za Evropsko ljudsko stranko/Evropske demokrate in kot irski poslanka se mi zdi, da je za tem nekaj logike.

Naj se na začetku zahvalim vsem poročevalcem za vseh pet poročil. Zadovoljna sem, da imamo priložnost, da o njih razpravljamo, in kot drugi irski kolegi sem preko svoje politične skupine zahtevala, da pridemo do položaja, kot je nocojšnji, ko lahko razpravljamo o petih najpomembnejših poročilih.

Na začetku naj pojasnim, da moj govor v današnji razpravi temelji na naslednjem stavku. Ne bi bilo primerno niti na noben način ne moremo pričakovati ali vzeti za samoumevno odločitve Ircev na prihodnjem drugem referendumu o Lizbonski pogodbi, ki ga je na začetku tega tedna oznanil naš predsednik vlade Brian Cowan.

Zaključki decembrskega Evropskega sveta vsebujejo sveženj ukrepov, ki so rezultat raziskav po referendumu lanskega junija: ukrepi, ki odgovarjajo na skrbir irskih volivcev, ki so volili proti pogodbi, kot jih je predstavil naš predsednik vlade na zasedanju Sveta lanskega decembra, skupaj s časovnim načrtom, ki bo omogočil začetek veljave Pogodbe do konca leta 2009.

Ta sveženj vključuje ohranitev načela enega komisarja na državo članico, potrditev pomena, ki ga Unija pripisuje delavskim pravicam in ostalim socialnim vprašanjem, ter vrsta pravnih jamstev glede nevtralnosti obdavčenja in določb irske ustave glede pravice do življenja, izobraževanja in družine.

Na spomladanskem Evropskem svetu je naš predsednik vlade obvestil partnerje, da se v skladu s časovnim načrtom, ki je bil dogovorjen decembra, izvaja podrobno delo, ki bo uveljavilo te zaveze in ki bi se moralo končati do sredine leta 2009.

Če bo naša vlada popolnoma zadovoljna z izidom, se je predsednik vlade strinjal, da bo skušal izpeljati ratifikacijo Pogodbe do konca mandata sedanje Komisije, ki bo, kot razumem, svoje dolžnosti prenehala opravljati s koncem oktobra. Iskreno upam, da obljuba za referendum zgodaj jeseni pomeni najkasneje na začetku oktobra.

Glede na povečanje pooblastil Evropskega parlamenta, kot jih predvideva Lizbonska pogodba, je razumljivo, da njegovi poslanci upoštevajo institucionalne in postopkovne posledice Pogodbe, kar je tudi razlog za nocojšnjo razpravo o petih poročilih.

Obravnava teh vprašanj nocoj v Evropskem parlamentu se odvija v času, ko moj okvirni urnik za nocoj še pravi, da morajo štiri države članice – Irska, Češka republika, Nemčija in Poljska – še dokončati svoj postopek ratifikacije. Tehnično to drži, vendar gredo moje čestitke ta večer Češki republiki – bolj natančno češkemu senatu – za popolno odobritev njihovega parlamenta, ki bo, upamo, predsedniku omogočila, da ratificira Pogodbo v imenu čeških ljudi. Zaupam, da bo sprejel voljo njihovega parlamenta. Kot razumem, je bila napotena na pregled s strani sodstva. Upam, da gre le za tehnično zamudo.

Da bi Pogodba začela veljati, jo seveda morajo ratificirati vse države, in lahko rečemo, da je 26 evropskih parlamentov – 26 parlamentov držav članic – reklo „da“, do zdaj tega niso naredili še samo Irci.

Popolnoma sprejemam, da bi Parlament želel kar najbolj temeljito preučiti vprašanja, ki jih postavljajo ti dokumenti in ta poročila, brez poseganja v ali vnaprejšnjega določanja tega pomembnega postopka ratifikacije.

Rečem lahko, da nasprotujem oportunističnim govoričenjem nekaj evroskeptičnih fosilov v zadnji vrsti in čemur oni pravijo, da bi morali imeti za resnico. Moje sporočilo zanje je jasno: ne vtikajte se v suvereno odločitev Irske, ker nihče ne bo govoril irskim volivcem, kaj naj naredijo.

Naj se zahvalim vam, ker je to moj zadnji govor v Parlamentu, in celotnemu predsedstvu Parlamenta, Komisiji, češkemu predsedstvu in kolegom za 10 let, ki sem jih preživela kot poslanka Evropskega parlamenta in ki so me izredno obogatila. Veselim se pozitivnega izida volitev Ircev na drugem referendumu v oktobru.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, dandanes je lepo biti prvi na katerem koli seznamu. Naj Avril zaželim vse dobro, glede na to, da se bo umaknila iz Evropskega parlamenta. Če sem z njo iskrena, je fosile res dobro ošvrknila po volitvah o Lizbonski pogodbi na Irskem in si jo bomo zapomnili po fantastičnih govorih. Avril, javno ti želim vse dobro in upam, da boš v svoji upokojitvi sodelovala v kampanji za irski „da“ Lizboni.

Bila je zelo zanimiva razprava. Moje telo in možgani so želeli iti domov spat, vendar bi zamudila preveč dobrega in pomembnega – ker sem Irka – če ne bi bila tukaj. Naj povem tole – in namenjeno je volivcem: ste na voznikovem sedežu. Lahko se odločite. Lahko volite za stališča nekaj zelo jeznih starcev – to velja za moške in ženske, toda večinoma moške – ki predstavljajo ekstreme Parlamenta in ekstreme Evropske unije, na desni in levi, in dobili boste veliko hrupa in veliko priložnosti za barvne fotografije in naslove, toda delo v Parlamentu ne bo opravljeno. Ali pa lahko volite, tako na volitvah v Parlament kot o Lizboni, za pozitivne ljudi, ki trdo delajo, ki ne pridejo na naslovnico, ampak so tukaj zaradi dobrih namenov.

Menim, da irski volivci vedo, da je položaj zdaj drugačen. V zadnji razpravi so bili preslepljeni. Po zadnji zavrnitvi smo imeli boljšo razpravo in pozivam jih, da volijo „da“ za svojo prihodnost, za prihodnost njihovih otrok in za prihodnost Evropske unije.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Danes zvečer – oziroma noč, saj je že noč – razpravljamo o izvajanju Lizbonske pogodbe. Priprave za začetek veljave te pogodbe in dejstvo, da to delamo pravočasno, je znak odgovornosti. Dobra pripravljenost na izvajanje pogodbe, ki je tako pomembna kot ta, nam daje zaupanje, da Evropska unija dobro deluje in to ji bo omogočilo, da bo učinkoviteje izpolnila naloge, za katere državljani Evropske unije pričakujejo, da jih bodo njihovi zastopniki rešili.

Morda koraki, ki jih delamo, niso dovolj veliki. Nekateri državljani menijo, da je Listina o temeljnih pravicah preveč retorična, vendar je Lizbonska pogodba kljub temu resen korak naprej. Je odgovor na spremenjene potrebe Evropske unije. S podprtjem Pogodbe so parlamenti, ki so jih izvolili ljudje 26 držav članic, to storili.

Današnja poročila kažejo, da je Evropska unija ustvarjalno samozavestna, saj se je pragmatično lotila načrtovanja prehodne faze. Ne moremo ustvariti nečesa novega s pesimizmom in taktiko zavlačevanja. Poročevalcem se zahvaljujem za njihov pogum in zmožnost, da so lahko ustvarili potrebne dokumente.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Gospe in gospodje, ne moremo reči, da je Lizbonska pogodba največ, kar si vsaka izmed 27 držav članic lahko želi, vendar je največ, o čemer se je EU-27 lahko sporazumela. Do zdaj so vse pogodbe bile pogodbe EU-15 in zato bi želela poudariti politično sporočilo Lizbonske pogodbe, ki postavlja EU-27 na štartno črto, tako da bomo v prihodnost EU končno nehali razdeljevati na stare in nove države članice.

Evropski parlament je pokazal, da je sposoben sprejemati operativne odločitve in zato je prav, da daje Lizbonska pogodba več pooblastil Parlamentu, z drugimi besedami, izvoljenim predstavnikom evropskih državljanov. Če bo Lizbonska pogodba začela veljati v vseh državah članicah EU, bo prinesla spremembe, med katerimi je ukinitve sedanjega sistema menjavanja predsedstev Svetu. Še pomembneje, EU bo imela skupno energetska politika, kar se je izkazalo za posebej potrebno v plinski krizi.

Pozdravljam današnjo odločitev češkega senata, ki je potrdil Lizbonsko pogodbo. Gre za zelo pozitiven signal češkega parlamenta EU v času češkega predsedstva.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, teh zadnjih 16 mesecev sem v Parlamentu govoril 77 krat in vsak govor sem končal s pozivom, da se Lizbonska pogodba postavi pred ljudi: *Pactio Olisipio censenda est*.

To sem storil kot poklon Katonu starejšemu, ki je znan po tem, da je vsak svoj govor končal s pozivom k uničenju Kartagine. Včasih sem se moral prav potruditi, da sem tak zaključek podal k drugi tematiki, vendar ne ta večer.

Poslušanje nekaterih govorov je bilo prav neverjetno. Ne vseh. V tem parlamentu je bilo nekaj častitljivih in demokratičnih proevropejcev, toda nekateri govori so bili prežeti s takim prezirom, toliko arogance, tolikšnim zaničevanjem javnega mnenja, da bi zdaj, ko se EU in države članice začenjajo zavedati politične vrednosti YouTube, bilo najbolje, če bi celotno razpravo dali na YouTube kot strankarsko volilno oddajo za različne kampanje za izid „ne“.

Spomnil sem se nenavadnih besed Bertolda Brechta: „Ali ne bi bilo lažje razpustiti ljudi in namesto njih izvoliti druge?“ Vsi govorniki ponavljajo, da so parlamenti ratificirali. Oglašajo le vrzel, ki obstaja med političnim razredom in ljudmi v vseh državah članicah.

Iz Katona starejšega so se norčevali in klicali, nekateri senatorji so oponašali njegov glas. Ali veste, kaj se je zgodilo? Na koncu so naredili, kar je rekel.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, predhodni govornik je pokazal, kako težak je napredek demokracije v Evropi, če vidimo, da na Irskem polovica prebivalcev ni prišla na volišča zaradi zapletenosti vprašanj in dejstva, da vsi ne želijo biti zagovorniki konstitucionalizma. Od tistih, ki so prišli volit, je polovica volila proti Pogodbi, ker je niso prebrali. Kako bomo reformirali Evropo, če ne moremo prepričati tistih, ki so odgovorni za prevzem svoje odgovornosti?

Komisarka, gospa Wallström in njena ekipa nosijo veliko odgovornost, to je obvestiti ljudi Evrope, tiste, ki jih tema zanima, in jim dati na razpolago vse informacije, tako da se o vprašanjih lahko ustrezno razpravlja. Dialog z evropskimi ljudmi mora postati mnogo intenzivnejši, treba jim je dati informacije in jim povedati, kako pomembna je ta reforma za razvoj Evrope. S tem pristopom bomo dobili rezultate.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, z zanimanjem sem poslušal ta argument, da ratifikacija v nacionalnem parlamentu nekako ni legitimna, ker, če je to res, naj podam primer svoje države, ki še nikdar in nikoli v svoji celotni zgodovini ni ratificirala mednarodnega sporazuma s pomočjo referendumov.

Če to drži, če je ratifikacija pogodbe v nacionalnem parlamentu nelegitimna, je pogodba NATO, pogodba Združenih narodov, Svetovna trgovinska organizacija, vsaka zaveza, v katero je Britanija stopila z mednarodno pogodbo, prav tako nelegitimna. Tako ne razumem tega argumenta, da je ratifikacija v nacionalnem parlamentu nekako nedemokratična.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Gospod predsednik, komisarka, na Poljskem bo na evropskih volitvah volilo samo 13 % volivcev. To bo verjetno najmanj v celotni Evropski uniji. Zakaj? Prosim, pogledajte po Parlamentu. Predstavniki dveh vodilnih političnih strank na Poljskem zdaj ni prisotnih na tako pomembni razpravi. Točno tak je odnos teh strank do volitev in do evropskih zadev – popolno pomanjkanje zanimanja.

Razprava o Evropi, resna razprava, na Poljskem ne obstaja. Kako naj bi obstajala, če pa, poudarjam, med to razpravo ni prisoten niti en predstavnik vladajoče stranke ali opozicije. Lahko bi dobili vtis, da se vodilni del poljskega političnega razreda ne zanima za evropske zadeve. To mislijo volivci in to mislijo mnogi mladi ljudje na Poljskem, ljudje, s katerimi sem se pogovarjal in ki se na primer zanimajo za Lizbonsko pogodbo. Takšnega odgovora pa ni od političnega razreda.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Oprostite! Temu moram nasprotovati! Sem poslanka Stranke prava in pravičnosti, največje opozicijske stranke. Izjava, da ni prisoten nihče iz moje stranke, je neresnična.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, najlepša hvala, da ste mi dali to priložnost. Mislim, da je razprava bila zanimiva, ne glede na stališče posameznika glede evropskega projekta in Lizbonske pogodbe.

Velikokrat so bili omenjeni starci in stari fosili, vendar naj govorim o tem s stališča, kjer sedim jaz. Vidim starejšo generacijo politikov, ki je obtičala v miselnosti petdesetih let prejšnjega stoletja – obtičala v reševanju problemov in izzivov, s katerimi se sooča svet, kot se je to delalo v petdesetih letih. Če pogledamo po Parlamentu, vidimo veliko starejših ljudi, ki so za Lizbonsko pogodbo, vsi obsojajo Irce in ostale države, ki so rekle „ne“ izvirni Ustavi in ki so rekle „ne“ Lizbonski pogodbi. Vidimo celo stare vojščake, ki govorijo o umiritvi krvi in zagovarjajo mir.

Da, petdeseta leta prejšnjega stoletja so bila povojna rešitev za predhodne dogodke, vendar moramo iti s svetom naprej. Ko govorite o demokratični odgovornosti, ne smete pustiti, da pozabimo eno stvar. Ko smo začeli z Ustavo, so pravila določala, da jo morajo ratificirati vse države ali pa bo propadla. Ko smo začeli z Lizbonsko pogodbo, so bila pravila ista: vse države jo morajo ratificirati ali pa bo propadla. Zato ne vsiljujmo Lizbonske pogodbe, dokler je vsaka država ne ratificira. Če resnično želite pravo demokratično razpravo, dovolite, da se Britanci sami odločijo. Ali si želijo vizijo, ki jo predlaga gospod Corbett, zveznih Združenih držav Evrope, ali ohlapnejšo vizijo prostega trga Evrope, ki jo podpira moja stranka?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. - Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti spoštovanim poslancem za to zanimivo razpravo, ki je bila delno sporazumna glede številnih vprašanj, delno ponovitev dobro poznanih argumentov za in proti Pogodbi, in deloma zelo zanimiva razprava o tem, kaj tvori demokracijo. Tokrat sem prvič slišala za totalitaristične sisteme, ki dovoljujejo referendum za referendumom v številnih državah članicah, in zakaj se nekateri rezultati referendumov pozabijo ali ne štejejo – večinoma tisti, ki so pomenili „da“.

Prav tako je bila razprava o legitimnosti. Še vedno se mi zdi nenavadno – in to sem že povedala prej – da Parlament kot ta pravi, da je odločitev nacionalnega parlamenta nedemokratična ali ne šteje ali ni legitimna. Kar se tiče Komisije, je vedno bila mnenja, da ne glede na odločitev glede sistema – glasovanje z referendumom ali preko odločitve nacionalnega parlamenta – je tak sistem demokratično legitimen. Drugo stališče se mi ne zdi mogoče.

Kateri koli evropski državljani, ki bi poslušal to razpravo, bi si želeli, da bi se vrnili k tem poročilom, ki odražajo nekatere resne skrbi glede načina, kako sprejemamo odločitve, glede pravilnika, glede tega, kako okrepiti demokratično delovanje Evropske unije in kako uporabiti proračun na pravi način, da bi sredstva namenili političnim prednostnim nalogam. Vse te stvari obravnavajo ta pomembna poročila.

Prav tako gre za to, kako sprejeti odločitve na učinkovit in, upajmo, hitrejši način. Govor gospoda Lundgrenarja me je dobesedno osupnil. Ali resnično mislimo, da je namen vsega tega stvari upočasniti in upočasniti proces odločanja, ko pa smo soočeni z gospodarsko krizo sedanjih razsežnosti? Ljudje od nas pričakujejo, da bomo ukrepali, da zavarujemo delovna mesta in rast, da odgovorimo na podnebne spremembe in energetska krizo,

rešimo probleme, ki se pojavljajo zaradi priseljevanja, in probleme varnosti – vse te stvari. To je osnova tudi za ta poročila. Zato smo tukaj in tako pridobivamo demokratično legitimnost – če pokažemo, da lahko ukrepamo in da lahko ukrepamo hitro. Mislim, da nam arogantni in snobovski govori, ki nas učijo tega in onega, prav tako ne pomagajo. V resnici gre za reševanje teh problemov, ki danes niso nacionalni. So evropski in mednarodni in imeti moramo sodobni pravilnik.

Imeti moramo bolj demokratično Unijo, ki državljanom dovoljuje prevzeti pobudo. O tem nikoli ne slišimo ničesar od tistih, ki so proti. Nikoli ne slišimo ničesar o demokratični moči tega, kar je v Lizbonski pogodbi; tega prav gotovo nismo deležni. Ta poročila nam dajejo dobro osnovo in platformo za reformo načina našega dela. Pri Komisiji smo seveda voljni spremljati in delati na podrobnostih, da bi zagotovili hitro izvajanje.

In še nazadnje o Irski, po odobritvi v češkem senatu bodo zdaj vse oči seveda spet uperjene v Irsko in na možnost ratifikacije do konca leta. Vprašanje pravnih jamstev je tukaj seveda bistveno in tako vsebina kot primeren čas sta zelo pomembna. Pri Komisiji smo prepričani, da bo Svet EU lahko odgovoril na to vprašanje, in vem, da trenutno potekajo podrobne priprave, in mi pri Komisiji bomo, če bomo imeli možnost, k temu prav tako prispevali.

Najlepša hvala, zahvaljujem se vam tudi, da je to deloma družbeni dogodek, kjer se ljudje zahvaljujejo drug drugemu za dobro sodelovanje in vsem, ki odhajajo, želijo sreče. Mislim, da se bomo v volilni kampanji še vsi srečali na takšen ali drugačen način.

(Aplavz)

Predsednik. – Komisarka, ker gre za zadnje nočno zasedanje, mi v imenu Parlamenta verjemite, ko vam rečem, da smo se zelo zavedali odličnosti naših poročil v celotnem parlamentarnem obdobju.

Še enkrat se vam zahvaljujem.

Jo Leinen, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednica, zahvaljujem se gospe Doyle za njen govor z irskega stališča, ki ga popolnoma podpiram. Irci se morajo samostojno in brez zunanjih pritiskov odločiti, najverjetneje oktobra, ali bodo jamstva, izpogajana na junijskem vrhu, pomirila njihovo dvome, glavne skrbi v povezavi s pogodbo, in ali v teh okoliščinah lahko sledijo ostalim 26 državam in naredijo korak k reformi Evropske unije skupaj z drugimi.

Upam, da bo neodvisnost irskega mnenja prav tako spoštovala njena sosed, Velika Britanija. Na prvem referendumu je mnogo volivcev, ki so volili proti, pripotovalo z Velike Britanije na Irsko in evrofobični britanski tabloidi so pomagali zмести Irce. Nekaj moramo priznati, in sicer, da je treba spoštovati neodvisnost Ircev, da si izoblikujejo mnenje na drugem referendumu.

Šlo je za veliko razpravo, pomembno razpravo. Danes so parlamenti v 26 državah rekli „da“. Več kot 7 800 predstavnikov ljudi je ugotovilo, da je Pogodba dobra in da predstavlja napredek. Tristo petdeset predstavnikov ljudi iz 26 držav je reklo „ne“. Vsi ne morejo biti neumneži in zmedenci. Reči hočem, da ta pogodba ne more biti tako slaba, kot jo nenehno opisujejo. Označujejo jo s stereotipi, včasih tudi v Parlamentu. Kdor pravi, da bo to vojaška unija, narobe razume prvotni cilj Evropske unije, ki je služiti miru, na celini in drugod po svetu. Še več, kdor pravi, da se vzpostavlja neoliberalna gospodarska ustava, te pogodbe ni prebral. To je najbolj socialna evropska pogodba, kar jih je kdaj koli bilo.

Podpredsednica, gospe in gospodje, hvala. Upam, da bo novi Parlament naredil, kar določajo poročila, to je uporabljal in izvajal Pogodbo. Najlepša hvala.

Jean-Luc Dehaene, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da imamo nocoj zares dobro razpravo. Kaže, da je Evropski parlament pripravljen na izvajanje Lizbonske pogodbe in da na noben način ne poskušamo prejudicirati odločitve ljudi na Irskem. Vendar prav tako menim, da se je pojavila še ena pomembna stvar, in sicer, da je na predvečer glasovanja Parlament zavzel jasno stališče, zato je v močnem položaju za nadaljnja pogajanja o tej pogodbi.

Rad bi se zahvalil vsem kolegom in kolegicam za podporo. Prav tako bi poudaril dopolnjujočo naravo petih poročil in pripomnil, da resnično ustvarjajo enotno celoto, ki določa stališče Parlamenta. Naj zaključim s temo, ki sem jo omenil na začetku: skrbijo me razmere po glasovanju in po prehodu od Pogodbe iz Nice k Lizbonski pogodbi.

Še vedno trdim, da bi pred glasovanjem morali priti do dogovora med Parlamentom in Svetom. V nasprotnem primeru se bojim, da se bomo znašli v nerodnem položaju, in to ne bi bilo v nikogaršnjo korist. Takšen

sporazum mora biti dovolj jasen, da bosta Parlament in Svet točno vedela, kje je njuno mesto v težavnem prehodnem obdobju pred nami.

Catherine Guy-Quint, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, razprava je res bila zelo zanimiva in razvnetna. Vendar mi dovolite, da s humorjem pogledam na pravkar izrečene besede gospoda Kamalla, ker da nas imenuje starci – in zato fosili – ker se umikamo in puščamo pot mladim, je preprosto čudovito.

Kar pa bi želela reči vsem tistim, ki so napadali ta osnutek pogodbe, je naslednje: ne zamenjajte demokracije z demagogijo! Že osem let v tem Parlamentu, po vsej Evropi, nismo podoživljali psihodrame, temveč politično tragedijo, kjer se Evropa opoteka, in jasno vidimo, da se izogibamo trenutnim problemom.

Ta razprava krepi moje prepričanje, da mora ta pogodba biti uveljavljena, kljub vsem težavam, ki so bile omenjene, ker bo preko svoje vsebine prinesla preglednost. Prinesla bo demokracijo in potrebujemo ta demokratični šok, da bi ponovno osredotočili evropski projekt na politiko, to je politiko 21. stoletja, ki ustreza današnjemu svetu.

Proračun je v tem pogledu samo orodje, vendar nam bo pomagal zagotoviti, da se institucije lahko ponovno uravnotežijo in da bomo preko te preglednosti lahko poznali odnos Parlamenta, Komisije in predvsem Sveta. Ta politična volja je nujno potrebna. Ta preglednost je nujno potrebna v boju proti raku nacionalne sebičnosti, ki že toliko let odžira evropski politični projekt.

Ta preglednost bo, upam, spet vcepila vero v evropske državljane in nam omogočila boljši razvoj informacij, kajti to je zelo težko. Gospa Wallström, vi na tem delate že leta, začenjate napredovati in morate vztrajati.

Vse to zahteva prepričanje, čas in predvsem politični pogum, ki ga mi nimamo. Spet moramo pridobiti ta politični pogum in ta utopizem, utopizem ustanovitvenih očetov Evropske unije, tistih, ki so verjeli, da se mir lahko rodi iz vojne. Na svoj način se danes, v 21. stoletju, moramo lotiti tega izziva, in eno od orodij, ki nam bo pri tem pomagalo, je Lizbonska pogodba. Ponovno se polastimo utopije, utopije za mir!

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Samo majhen korak še manjka in sprejeli bomo Lizbonsko pogodbo, ki bo, ko bo začela veljati, mnogo bolj združila Evropsko unijo in njenih 500 milijonov državljanov. Romunija, država, ki jo zastopam v Evropskem parlamentu, je bila med prvimi državami, ki so ratificirale to pogodbo, ker njeni politiki verjamejo v evropsko povezovanje.

Volitve v Evropski parlament ne bodo organizirane v skladu z Lizbonsko pogodbo, vendar tudi to dejstvo poudarja, kako demokratična in reprezentativna je institucija Evropskih skupnosti in kako pomembna je vsaka država članica.

Evropske institucije, vključno s Parlamentom, so trenutno preveč abstraktne za državljane Skupnosti. Pomen Parlamenta v postopku odločanja v EU se je z vsako pogodbo povečal. Lizbonska pogodba ni nobena izjema, saj je ustvarila parlament, ki je precej bolj udeležen v zakonodajnem postopku.

Pogodba bo EU približala njenim državljanom. Vsi vemo, kako težko je zbuditi pozornost državljanov iz držav, od koder prihajamo, glede problemov Skupnosti. Dejstvo, da bodo poslanci, ki jih neposredno izvoli vsaka država članica, dobili večja pooblastila, je idealna rešitev, da se edinstvena svetovna institucija približa svojim ljudem.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Najprej bi želel pozdraviti glasovanje za Lizbonsko pogodbo v češkem senatu, ki je povedlo celotni postopek ratifikacije korak naprej. Menim, da je čim prejšnje izvajanje te pogodbe zaželeno, saj bo zagotovilo učinkovitejše, preglednejše in predvsem bolj demokratično delovanje Evropske unije.

Podpiram zaključke poročevalca glede reorganizacije Evropskega parlamenta in upam, da bodo ugotovitve delovne skupine za parlamentarne reforme odsevale razširjeno vlogo Parlamenta, kot je predvideno v Pogodbi.

Rad bi podal nekaj pripomb na postopek imenovanja Evropske komisije. V osnovi podpiram časovni načrt, ki je predlagan za imenovanje Komisije, vendar menim, da bi nekatere faze lahko bile krajše, tako da evropske institucije ne bodo paralizirane več mesecev vedno, ko imamo evropske volitve. Zaradi nepravočasne

ratifikacije Lizbonske pogodbe je zaželeno, da se po volitvah leta 2009 imenovanja izvedejo v skladu s postopkom, ki je mnogo bližje tistemu, ki ga predvideva Lizbonska pogodba. Vendar je problem zapleten, kajti dokler ne bomo izvedeli izida irskih volitev, se moramo zavedati, da je treba upoštevati Pogodbo iz Nice, ki je zdaj v veljavi.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Gospe in gospodje, po besedah kolega poslanca Elmarja Broka daje poročilo o odnosih z nacionalnimi parlamenti odličen pregled nalog, ki čakajo Evropski parlament po končni ratifikaciji Lizbonske pogodbe s strani vseh držav članic. Okrepitev vloge nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku Evropske unije ne bo le pospešila prenosa evropske zakonodaje v nacionalno zakonodajo, pač pa bo državljanom EU dala še eno sredstvo za udeležbo v vladi.

Pozitivni rezultati, ki so bili do zdaj doseženi in ki temeljijo na sodelovanju v COSAC, se morajo uporabiti kot osnova za večanje udeležbe poslancev iz vseh držav članic. Mislim, da je posebej pomembno, da v ta napor vključimo tudi predstavnike parlamentov držav kandidatke za pristop Evropski uniji. To nam bo omogočilo, da bo njihov pristop k EU enostavnejši in bolj gladek proces. Vprašanja ne obravnava niti poročilo niti Lizbonska pogodba, vendar menim, da bo Parlament našel mehanizme za doseg tega.

Nazadnje bi želela poudariti, da bodo nacionalni parlamenti morali okrepiti svojo upravno zmogljivost in zagotoviti zadostna sredstva, tako da bodo lahko v celoti izvrševali svoja nova pooblastila.

Hvala za pozornost.

16. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Predsednik. – Zdaj bomo prešli na današnje obrazložitve glasovanja. Prepričan sem, da bo to med vami vzbudilo močna čustva, vendar se je mnogo poslancev prijavilo k besedi in menim, da so prisotni.

- Poročilo: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospod predsednik, ni bilo jasno, glede katerega poročila lahko zdaj spregovorim. Prijavila sem se, da bi govorila o poročilih gospoda Staunerja, gospoda Maldeikisa in gospoda Corbetta. Da, rada bi nekaj povedala. Vendar nisem takoj reagirala.

Gospod predsednik, glede svežnja 5 milijard EUR, večina katerega je bila usmerjena v razvoj podeželja, bi želela poudariti dejstvo, da je zelo pomembno upoštevati ne le uradne kazalnike, pač pa tudi prave potrebe razvoja podeželja. Širokopasovni internet je potreben v vseh državah članicah, toda obstajajo države članice, kot je moja, kjer so potrebne izboljšave cestne infrastrukture ter drugi ukrepi za ohranitev podeželske krajine. Pozivam vas, da gledate bolj v smeri politike konvergence in kohezijske politike in da namenite več podpore tistim državam članicam, ki so zašle v gospodarske težave in ki se morda nahajajo na nižji stopnji gospodarskega razvoja kot starejše države članice. Hvala.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Poročilo gospe Stavreva je eno izmed treh poročil, vključeno v združen sveženj 5 milijard EUR. V kontekstu gospodarske krize lahko vidimo, da nam primanjkuje sredstev za naložbe v projekte v energetskem sektorju in za razvoj podeželja, področjih, kjer se učinki gospodarske krize najbolj poznajo. Pozdravljam dejstvo, da je Evropski parlament sprejel predlagano uredbo v okviru načrta za oživitev evropskega gospodarstva, ki namenja 1,5 milijard EUR za vse države članice preko Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Podeželska območja lahko izvajajo projekte, katerih namen je razvijanje širokopasovnih internetnih povezav. Zemlja igra osrednjo vlogo v kmetijskem sektorju in raba ter upravljanje kmetijske zemlje je izjemno pomembno pri reševanju novih problemov, ki vključujejo podnebne spremembe, obnovljive vire energije, pomanjkanje vode in biotsko raznovrstnost.

Države članice bi rada pozvala, naj ne čakajo, temveč hitro in pravočasno pripravijo nacionalne načrte ter pripravijo pregledne informacije o novih pravnih določbah. Istočasno morajo sprejeti pospešene in poenostavljene postopke za izdatke in poročanje.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, moje volilno okrožje v West Midlandsu obsega tako mestna kot podeželska območja, medtem ko je širokopasovni dostop na podeželskih območjih naravnost grozljiv. Naj podam primer mesta na valižanski meji, Knighton, kjer podjetnike puščajo na cedilu slabe povezave in ki

pravijo „rešite nas“. Eden od mojih volivcev je želel začeti posel, ki ponuja spletne storitve – kar je bilo bistvenega pomena, saj je invaliden in je delo z doma zanj najboljša možnost. Na žalost je zaradi monopola povezava zelo slaba in nezadostna za vodenje posla.

Ta sredstva so torej bistvenega pomena za podeželska območja in za gospodarsko oživitev in želela sem zagotoviti, da bo pravično porazdeljena med vse države članice in da bodo prednostna tista območja, kje širokopasovna pokritost ne deluje. Pozivam stranke, da glede tega hitro stopijo skupaj in enkrat za vselej premostijo to nepravilno digitalno razmejitev.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, glede pravilnosti postopka ste prav povedali, da smo tukaj pozno, in zahvaljujem se tolmačem, da so ostali z nami. Vendar nismo po svoji volji tukaj tako pozno: gre za razsodbo predsedstva, ki se je zgodila predhodno ta dan – kar je neverjetno samovoljna razsodba, kar se še ni zgodilo doslej – da se obrazložitve glasovanja predstavijo na čas po razpravi namesto, kot je v skladu s pravilnikom, po dejanskem glasovanju.

Ker je torej predsedstvo takrat prekršilo naš poslovnik, smo nocoj tukaj in tisti, ki skušamo obrazložiti svoje glasovanje, delamo vse, kar zakonito smemo, da bi dvignili svoj glas v Parlamentu, ki v resnici manjšin ne posluša rad.

Predsednik. – Gospod Heaton-Harris, obrazložil vam bom pravilnost postopka v skladu s poslovnikom. Gre za čas po glasovanju, toda ne neposredno po glasovanju. Ta razlika nam omogoča različne razlage.

Prehajamo na poročilo, glede katerega sem zelo vesel, da je gospod Heaton-Harris želel povedati svoje mnenje, saj gre za poročilo gospoda Oneste.

- Poročilo: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, neverjetno, toda poročevalca tega poročila sem sčasoma začel spoštovati in želel sem spregovoriti o peticijah na splošno, ker so mi zelo koristile. Medtem ko ljudje ne razumejo evropskih institucij in medtem ko se jih malo bojijo, včasih potrebujejo način za zabeleženje spora. Način registriranja peticij na tem mestu je v preteklosti bilo malo neroden, vendar jim je dal možnost, da problem objavijo na malo drugačnem prizorišču, ko so verjetno izkoristili že mnogo drugih možnosti. Peticije sem na to mesto prinesel od ljudi z mojega volilnega okraja; „sedem Earls Barton“ je bila ena mojih najbolj poznanih zadev.

Stvar je taka, da je postopek za peticije verjetno edini postopek, ki ga je na tem mestu treba primerno varovati. Druga pravila in postopki ter mnogo drugih odborov zbledi, če jih primerjamo s pomenom Odbora za peticije.

- Poročilo: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, podobno kot gospod Corbett ne bi želel napovedovati rezultatov drugega referendum na Irskem in prav gotovo ne bi želel napovedovati izida volitev v regijah Yorkshire in Humber na prihajajočih evropskih volitvah. Toda gospodu Corbetu želim uspeh v vsem, kar bo počel, ko bo julija zapustil to mesto. Sprašujem se, kako se bo Parlament znašel brez svojega poročevalca pravil, moža, ki je skoraj z eno roko za kulisami uspel izničiti moč majhnih skupin in glas manjšin s tega mesta.

To poročilo morda ni tako slabo, toda ker ni tako slabo, si zasluži nadaljnje preučevanje, ker so pogosto spremembe pravil na prvi pogled popolnoma pravične. Šteje pa le tisto, kar dosežejo v praksi in kako jih izvajata predsedstvi. Ko gre za sveženj glede pravilnika in njegovega sprejema v Lizbonsko pogodbo, se sprašujem, ali je šel čez mejo.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, pred nekaj tedni smo razpravljali o poročilu o totalitarnih sistemih. Takrat sem izpostavil, da obstaja skupna nit, ki povezuje nacionalni socializem in sovjetski socializem, in to je sam socializem.

Vemo, da poročevalec, gospod Corbett, verjame v evropski projekt. Odkrito pove, da verjame v nadaljnjo politično in gospodarsko povezovanje; želi si Združene države Evrope ali Zvezno republiko Evrope. Vendar v želji po doseganju teh ciljev poziva k zatrtju manjšinskih pogledov in skoraj z eno roko uničuje načelo svobode govora.

Vem, da mu ni kaj dosti mar za načelo svobode govora. Če pogledam to poročilo, bi kateri koli zlobni diktator bil ponosen, če bi imel gospoda Corbetta na svoji strani.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, od leta 2004 sem spoznal mnogo novih kolegov iz držav pristopnic in ponosen sem, da so nekateri izmed njih moji prijatelji. Ko govorimo o slabih časih, v katerih so živeli, se mi zdi najbolj presenetljivo, da življenje v državah SEV ni bilo strašno zaradi odsotnosti demokracije niti odsotnosti lastninskih pravic, pač pa zaradi odsotnosti varne vladavine prava. Če si bil problematičen kritik režima, se ti ni sodilo. Tvoje življenje je pač postalo oteženo – vozniško dovoljenje je skrivnostno izginilo med pošto, otroci niso bili sprejeti na univerzo, najti nisi mogel nobene druge zaposlitve kot težko fizično delo.

Skrbi me, da se podoben dvojni standard začenja pojavljati v naših institucijah. Ko je Václav Klaus prišel sem, so poslanci tulili, klepetali in mu klicali kot trop podivjanih opic, nihče izmed njih pa ni bil niti oštet. Ko pa smo protestirali za referendum, nas je 14 dobilo kazni. Zlati Krščanski demokrati lahko zagrešijo očitno goljufijo in jo odnesejo brez posledic, ko pa je avstrijski evroskeptik fotografiral ljudi, ki se vpisujejo na srečanje, ki ga ni bilo, je prejel kazen za nekaj tisoč evrov, ker naj bi nepravilno izpolnil obrazec. Morda si mislite, da jaz ne morem tega reči. Nisem živel pod tem sistemom, toda Václav Klaus je in ko nas opozarja, naj se tja ne vračamo, mislim, da bi ga morali poslušati.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, odkrito povedano, še nikoli v življenju nisem slišal večjih bedarij, kot so bile izrečene glede tega poročila. „Diktatorstvo in manipulacija“? Zakaj pa ga je podprla tako velika večina, če je tako negativno poročilo?

Prva napaka, ki so jo njegovi obrekovalci naredili, je, da ne omenja Lizbonske pogodbe ali izvajanja Lizbonske pogodbe. Ta del je bil dan na stran, da ga bo obravnaval naslednji Parlament in ne mi danes. Zdi se, da njegovi nasprotniki sploh niso prebrali poročila.

Glede tega, da je namenjeno utišanju manjšin, poročilo ali katero koli poročilo o pravilniku ne vsebuje niti ene same spremembe, ki bi jo jaz pripravil s tem učinkom. Ta parlament je parlament manjšin, za razliko od nekaterih nacionalnih parlamentov, kjer prevladuje večinska stranka ali izvršilec. To je parlament, kjer smo vsi manjšine in naj še dolgo velja ta raznolikost.

Kar se tiče pripomb glede prevpitja Václava Klause, ki ni na noben način povezano s tem poročilom, vem, da je nekaj poslancev med njegovim govorom zapustilo zasedanje, toda ko je bil tukaj portugalski premier, ste vi poskušali ustaviti njegov govor s tem, da ste ga prevpili. Niste mu pustili, da bi govoril, ker niste želeli slišati njegovega proevropskega sporočila.

Tako popolnoma zavračam, kar je bilo povedano. Bojim se, da sem porabil svoj čas in ne morem pojasniti glasovanja, kot sem nameraval, povedati sem namreč hotel, da sem vesel, da je bilo moje poročilo sprejeto v celoti, ne glede na majhno napako, ki se je zgodila zaradi težav z volilnim seznamom EPP. Upam, da bomo to lahko popravili v naslednjem Parlamentu.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospod predsednik, želela bi poudariti dejstvo, da je Evropski parlament institucija, ki spodbuja demokracijo tako po vsej Evropi kot notranje, v Parlamentu. Na žalost to poročilo vsebuje številne točke in številne vrste argumentov, ki jih nisem mogla podpreti. Čeprav so bili za njimi najplemenitejši nameni, mislim, da v Evropskem parlamentu ne bi smeli podpreti pravila, ki je restriktivno in usmerjeno proti posamezniku. Podobno menim, da dajanje pravice predsedniku Evropskega parlamenta, da se odloči, ali bo dovolil pisno izjavo, ne bo povečalo demokracije. Navsezadnje imajo poslanci pravico do besede. Podobno bi se lahko razprave z uporabo modrih kart sprevrgle v poravnavo notranjih računov strank. Na žalost moram voliti proti tem predlogom Evropskega parlamenta. Hvala.

- Priporočilo za drugo obravnavo Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ni vedno tako, da so naši nabiralniki pred vsakim poročilom polni zanimivega materiala za in proti, in to je vzrok za skrb ter nepravilno. Glasovala sem za skupno stališče za sprejem poročila, saj sem zadovoljna, ker so bili podprti predlogi, da morajo državni ukrepi, ki vplivajo na dostop

porabnikov do interneta, spoštovati temeljne pravice. Vprašanja varovanja zasebnosti in varstva potrošnikov, povezana z elektronskimi komunikacijami, so prav tako bila rešena na enoten način.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, to poročilo sega v srž tistega, kar ljudje mislijo, da dobivajo od Evropske unije. Mnogi ljudje v Britaniji so mislili, da so deležni neke vrste gospodarske, na trgovini temelječe Evrope in da gre za Evropo delovnih mest. Gospod Leinen nam je prej povedal, da gre bolj za socialno Evropo.

V poročilih gospoda Harbourja in gospe Trautmann smo se predvsem odločali. Odločili smo se, da ne želimo imeti nadaljnega ukrepa enotnega trga. Ljudje, ki so nam pisali, zaskrbljeni zaradi tega poročila, niso razumeli, da je pravzaprav šlo za ukrep enotnega trga.

Če ste si pred tem poročilom nezakonito prenašali stvari – na primer glasbo in filme – vas je lahko vaš ponudnik internetnih storitev blokiral in brez obvestila zaprl vaš račun. S tem poročilom bi kompromisni predlog pomenil, da bi moral stopiti z vami v stik in vi bi lahko to izpodbijali. S svežnjem, ki je šel skozi – ki bo verjetno še leta podvržen usklajevanju – imamo položaj, kjer moraš na sodišče, da bi zaprl nekaj, kar so resnično lahko nezakonite in ogabne strani, in tega si Evropejci gotovo niso želeli.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, resnično bi rad obrazložil svoje glasovanje, posebej del o e-zasebnosti poročila gospoda Harbourja. Mislim, da se v času, ko skušamo doseči pravilno ravnotežje med nacionalno varnostjo in državljanskimi svoboščinami, mnogo od nas boji, da vse več vlad o nas zbira vse več osebnih podatkov. Skoraj vsak dan v britanskem tisku beremo zgodbe o našem velikem bratu laburistični vladi, ki zbira vse več osebnih podatkov o posameznikih in, čeprav so dokazano nedolžni, ne želijo teh podatkov vrniti. Toda zahvaljujoč sodbi Sodišča Evropskih skupnosti bodo podatki nekaterih nedolžnih ljudi zdaj vrnjeni.

Zanimivo je, da smo prav tako govorili o dejstvu, da je treba potrošnikom povedati, če je prišlo do kršitve osebnih podatkov na elektronskih komunikacijskih mrežah. Nekaj pri tem manjka, in sicer nismo govorili o tem, kaj se zgodi, če storitve informacijske družbe, kot sta Google ali Facebook, izgubijo osebne podatke, in zadovoljen sem, da v tem poročilu pozivamo Komisijo, naj zadevo razišče.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, telekomunikacijski sveženj je bil predpis, ki je opomnil naše državljane, naj bodo nenavadno aktivni. Uporabniki interneta, najsi združeni ali posamično, so bili odločeni braniti svoje pravice do prostega dostopa do informacij in tega, da so lahko aktivni na internetu brez zunanjih omejitev. Prestiž je, da lahko poslanec s pomočjo neposrednih signalov izve, kaj volivci pričakujejo, in volivcem gre zahvala, da sem temu glasovanju posvečala dovolj pozornosti. To daje upanje za Evropo državljanov in ta Evropa ne bo obstajala samo za uradnike. Želela bi se zahvaliti vsem tistim, ki ste nam poslali elektronsko pošto glede tega.

Na žalost sem se zaradi polemike na začetku glasovanja dvakrat zmotila pri svojem glasovanju, toda na srečo to ni vplivalo na izid glasovanja.

- Priporočilo za drugo obravnavo Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Sprejem pravne osnove nam omogoča, da za državljane Evropske unije utrdimo napredek, ki je bil narejen na področju visokohitrostnih stalnih internetnih povezav, brezžičnih komunikacij in razvoja storitev z visoko dodano vrednostjo, ter doseglo 100 % pokrivnosti širokopasovnega interneta. Potrebujemo pravne določbe, ki bodo urejale pravice posameznikov za uporabo interneta. Zaradi teh stališč sem podprla poročilo gospe Trautmann.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, zdaj vidim, da se Bruselj želi polastiti interneta. Komisarka Reding pravi, da ne moremo dopustiti, da internet regulira zasebno podjetje in, kar je v njenih očeh še slabše, zasebno podjetje s pogodbenim razmerjem z ameriškim ministrstvom za gospodarstvo.

To je ista komisarka Reding, ki se je kljub veliki konkurenci domislila najbolj neumnega razloga, ki sem ga v zadnjem mandatu slišal od Komisije, in sicer da potrebujemo domeno .eu, da bi internet postal dostopnejši ženskam.

Internet deluje. Trenutni sistem imen domen in registracij izvrstno deluje. Ali lahko imenujete eno samo politiko EU, ki je pol tako uspešna kot internet? Skupna kmetijska politika? Skupna ribiška politika? Mislim, da ne. Tožilstvo počiva.

- Poročilo: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jasno se moramo zavedati, da je potrebno učinkoviteje uveljavljati načela enakega obravnavanja žensk in moških, ki delajo kot samostojni podjetniki, in zakoncev, ki jih pri tem podpirajo. Pred dvaindvajsetimi leti je bila sprejeta ustrezna direktiva. Evropski parlament in Komisija sta nenehno pozivala k oživitvi te direktive, ker je čas zahteval svoj davek.

Danes smo dosegli točko, ko smo sprejeli spremembe k tej direktivi, sprejeta pa je bila tudi nova direktiva, ki izboljšuje položaj zakoncev, ki pomagajo samozaposlenim osebam, naj bo to v kmetijstvu, domači obrti, trgovini, malih in srednje velikih podjetjih ali svobodnih poklicih. To odločitev sem pozdravila in podprla poročilo.

Predsednik. – Po moji uri smo pravkar začeli zadnji dan našega zakonodajnega dela. Gospod Heaton-Harris, beseda pripada vam.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, tema, o kateri feministična gibanja že dolgo razpravljajo, je vprašanje mater, ki ostanejo doma. Poskušal bom to obravnavati v luči sodobnih razmer s pomočjo gospe po imenu Kristen McCauliff.

Tema, o kateri feministična gibanja že dolgo razpravljajo, je vprašanje mater, ki ostanejo doma. V tretji sezoni nadaljevanke *the Simpsons* se „Homer je sam“ ukvarja z istim vprašanjem. Na začetku pokaže Marge, ki je pod stresom, in pospešeno različico njene dnevne rutine. Kot popoln vihar, jo kombinacija šaljivcev na radiu, gost promet, nesramen voznik in Maggie, ki svojo stekleničko mleka polije po Marge in avtu, pripeljejo do živčnega zloma, zato ustavi avto na sredini mosta in povzroči popoln zastoj prometa v obeh smereh. Pojavi se lokalni novinar Kent Brockman in poroča o razmerah. Na tej točki so omenjena vprašanja spolov, o katerih poteka razprava v knjigi Ann Crittenden *Cena materinstva*, ko Brockman izjavi: „Preobremenjeni in premalo cenjeni gospodinji je počil film, zato je parkirala avtomobil na most.“

Še bi lahko govoril o tem delu serije *The Simpsons*, vendar lahko rečem, da za to ni dovolj časa, zato bom preostalo predložil v pisni obliki, ker je vredno prebrati.

Predsednik. – Na žalost ne moremo imeti obrazložitev glasovanja preko videa; to bi bilo čudovito.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, ne bom niti poskušal nadaljevati tega, želel bi le čestitati gospodu Heaton-Harrisu, ker je nocoj – oziroma včeraj zvečer, odvisno, kako na to gledate – imel svoj 100. govor tukaj, in vem, da ste mu hvaležni za to.

Priznati moramo izjemno pomembno vlogo, ki jo igrajo ženske, posebej zakonske partnerke, v malih podjetjih in, še posebej v odnosu do samozaposlenih. Preden sem bil izvoljen, sem bil samozaposlen in moja žena je igrala pomembno vlogo v podjetju.

Popolnoma prav je, da to priznamo, in ko govorimo o ženskah v malih podjetjih, bi želel končati z besedami velikega filozofa, Johna Lennona. Rekel je: „Ženska, s težavo izražam svoja mešana čustva zaradi svoje brezbržnosti. Navsezadnje za vedno ostajam tvoj dolžnik. In ženska, skušal bom izraziti svoje notranje občutke in hvaležnost, ker si mi pokazala pomen uspeha.“

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, v sedanjih gospodarskih razmerah menim, da je bistvenega pomena, da naredimo vse v naši moči in podpremo člane naše družbe, ki želijo prispevati h gospodarstvu. Zato je EU v preteklosti uvedla zakonodajo za porodniški in očetovski dopust.

Delo od devetih do petih ni ugodno za vse. Zato je mnogo ljudi samozaposlenih – mnogo od njih je žensk, ki jih pogosto spregledamo. Boljše varstvo mater bi pomagalo zakoncem v kmetijstvu, trgovini in malih podjetjih ter vzpodbujalo ženske, da bi postale del teh pomembnih industrij, kjer so trenutno slabo zastopane.

Zanje je zdaj ali nikoli – žene ali življenjske partnerke, ki morajo dobiti jasen, opredeljen poklicni status in imeti vsaj isti status socialnega varstva kot samozaposlene osebe. Zanje ni možnosti „vrnitve pošiljatelju“. Države članice morajo zagotoviti, da lahko zakonci, ki pomagajo samozaposlenim osebam, postanejo člani shem zdravstvenega in invalidskega zavarovanja ter pokojninskih shem.

Končati moramo to parodijo, kjer ženske izgubijo svoje pravice, ko nekoga negujejo ali mu podarijo življenje.

- Poročilo: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospod predsednik, na splošno podpiram uporabo sredstev iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji in dobro je, če lahko pomagamo tistim, ki so zašli v težave. Vendar ne vem, ali se tisti, ki so zašli v težave, vedno najdejo med najrazvitejšimi državami. Naj gre za nemške, francoske ali španske proizvajalce avtomobilov, se mi zdi, da se s podobnimi neuspehi in težavami prav tako srečujejo ljudje v manj razvitih, majhnih državah članicah. Če nekaj desetlin ljudi izgubi delo, je to v državi z 2,3 milijona prebivalcev tako pomembno, kot če v velikih državah članicah delo izgubi desetkrat toliko ljudi. Zato bi zelo rada videla, da bi ta sklad bil bolj usmerjen k majhnim državam članicam, državam članicam z nižjim življenjskim standardom in kjer so grožnje brezposelnosti večje. Hvala.

*

* *

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, glede tega, kar ste prej povedali, da ura kaže čez polnoč in glede cene tega za Parlament, mislim, da bom odnehal. Toda zanima me, ali nam lahko podate številko, koliko so nas nocoj stali ti trije gospodje z njihovimi recitacijami prigod gospoda Homerja Simpsona in ostalih stvari, ki so popolnoma nepomembne za naše razprave.

Predsednik. – Če se prav spomnim pravila, ko morajo naši prijatelji tolmači delati čez polnoč, so upravičeni do posebnega odmora. Zato moramo poklicati nove ekipe, da jim omogočimo zaslužen počitek.

Ob 23.59 pravilo še ne velja, ob 00.01 pa že, vendar natančnega stroška ne poznam.

- Poročilo: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, odobravam osnutek poročila gospe Stauner, kot sem že povedala med razpravo. Podpiram lažjo uporabo Sklada za prilagoditev globalizaciji. Zelo me skrbi, da so do zdaj bili porabljeni le 3 % sklada. Moj namen je bil voliti za poročilo in želim, da se to dejstvo zabeleži. Na srečo moja napaka ni spremenila končnega izida glasovanja. Prav tako bi rada izrazila zadovoljstvo, da smo sprejeli poročilo gospoda Penede in gospe Lambert.

- Poročilo: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, to poročilo smo podprli, ker gre za pravo pot k reševanju gospodarskih težav. Ta položaj moramo uporabiti in se ne zapreti vase ter klicati na pomoč, temveč razviti nove prakse in tehnologije, ki nam bodo omogočile, da bomo postali močnejši kot včeraj.

Gospod predsednik, ker dobro poznam vas in sebe, vem, da osrednji cilj naše skupine, naložbe v energetske učinkovitost in podpora poskusom ustvarjanja pametnih mest, predstavlja fantastično priložnost za vse nas ter predstavlja vizijo za prihodnost. Skupaj z določbami o energetske varnosti, zmanjšanju emisij in ustvarjanju delovnih mest to poročilo predstavlja celostni pristop, ki bo pomenil najboljši način za uspešno gospodarstvo v prihodnosti.

Nekateri poslanci in nekatere politične stranke zavračajo idejo velikih naložb v tem času. Njihova kratkovidnost vizij mi jemlje sapo in bo dolgoročno prinesla le škodo. Jasno lahko vidimo, kaj je treba storiti, zato pozivam vlado Združenega kraljestva, da stori kar največ, da bo preko tega svežnja dala denar na razpolago.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospe in gospodje, želela bi podati zelo pozitivno oceno tako temu poročilu kot načrtu za uporabo finančne pomoči Skupnosti za projekte na energetske področju za pomoč gospodarski oživitvi. Jasno je, da so projekti, povezani z energijo, naša prihodnost, in da bodo tiste države, ki imajo gospodarstvo z nizkimi emisijami in ki so bolj sposobne načrtovati in uvesti obnovljive vire energije, prevladale nad konkurenco. V povezavi s tem je kratek rok za predložitev in oceno projektov vzrok za skrb, ker bi lahko ponovno ustvaril dodatne težave za nove države članice. Podobno bi si res želela videti predloge Komisije in podroben program, kako povečati količine denarja, namenjene projektom energetske učinkovitosti. Prav tako bi morali nameniti pozornost izolaciji stavb, kar bi bil pomemben prispevek ne le na nacionalni, pač pa tudi na regionalni ravni. Želela bi, da bi podprli lokalno in regionalno delovanje ter delovanje posameznikov. Hvala.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, pri vsem tem govoru o svežnjih spodbud in programov za oživetev gospodarstva smo spregledali pomemben del celote. Da bi v gospodarstvo usmerili denar, je prej ta

denar potrebno potegniti iz gospodarstva. Enostranski način, na katerega smo o tem razpravljali, je dosegel vrhunec na vrhu G20, ko so se svetovni voditelji hvalili, kako so vcepili tisoč milijard dolarjev v svetovno gospodarstvo.

„V svetovno gospodarstvo“: od kod je prišel, če ne – v najširšem smislu – iz svetovnega gospodarstva? Saturnovi obroči? Rdeča zemlja jeznega Marsa? Torej v resnici govorimo o tem, da vzamemo denar iz žepov davkoplačevalcev in ga damo birokracijam, nacionalnim ali mednarodnim, da ga porabijo v našem imenu.

Če bi to res bil boljši način ravnanja, če bi nam bilo bolje, da se državni uslužbenci namesto nas odločajo, kako zapraviti naše bogastvo, bi izgubili hladno vojno in bi ta razprava zdaj potekala v ruščini.

- Poročilo: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, ali se lahko na koncu zahvalim vsem tolmačem in vsem vam.

Mislim, da je pomembno upoštevati tudi kontekst, v katerem je poročilo zastavljeno. To bo eno od številnih poročil, ki jim bomo priča glede finančnega položaja, vendar, kot je rekel moj kolega Dan Hannah, se zdi, da smo nekaj spregledali.

Kako se je kriza začela? Začela se je v Združenih državah Amerike s problemom hipotek. Kako se je začel hipotekarni problem? Ker so banke bile spodbujane ali prisiljene v posojilo denarja kreditno nesposobnim strankam. Tako smo – po svetu, ne samo v Združenih državah Amerike – zgradili goro dolga.

Ko gre za reševanje problema gore dolga, imam bolj kot spodbude in dodatne finančne predpise raje pristop Jimija Hendrixa. Ko je videl goro dolga, je rekel: „Stopim h gori in jo posekam z robom dlani. Torej, stopim h gori in jo posekam z robom dlani.“ Mislim, da se lahko vsi učimo iz tega.

- Poročilo: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Podprla sem sprejem poročila gospoda Wojciechowskija, ker verjamem, da smo s tem odpravili obstoječi primer hinavščine. Namreč, zavzemamo se za življenje različnih živali, ki živijo zunaj Evropske unije, kar je seveda pohvalno, ne vidimo pa, kaj se dogaja na našem dvorišču. Cilj tega poročila je bil odpraviti to protislovje in zdaj lahko uskladimo zakonodajo držav članic, ki se nanaša na standarde dobrobiti živali in zakola ali usmrtnice. To poročilo govori o dobri vesti.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, ne prvič in gotovo ne zadnjič se sprašujem, kaj ima vse to opraviti z Evropsko unijo.

Načini zakola živali izražajo različne kulturne, nacionalne in verske tradicije in izjemno smo predrzni, ker se vmešavamo na to občutljivo področje.

Preostanek časa želim porabiti – ker, kot pravite, je to zadnji zakonodajni dan pred volitvami – da se najprej zahvalim vam, gospod Onesta, za vašo potrpežljivost in dobro voljo na tem zasedanju, zahvalil pa bi se tudi rad osebju, parlamentarnemu osebju in tolmačem. Če je podaljšanje te seje čez polnoč zares vodilo v ta izreden dodatni strošek, upam, da ga je nekaj šlo za njihove nadure. Izkazujejo profesionalnost, od katere bi se mnogi poslanci Parlamenta lahko kaj naučili. Drugič, predsedstvo bi prosil, da spet pogledajo pravilnik. Razlog, zakaj smo tukaj, je, ker glasovanju ni sledila, kot je posebej predpisano v členu 163, obrazložitev glasovanja. To pravi, da ko je razprava zaključena, ima vsak član pravico, da svoje glasovanje obrazloži v ne več kot 60 sekundah. Resnično me vznemirja, da smo samovoljno postavili na stran, kar pravilnik jasno določa.

Če želimo to pravilo spremeniti, je v redu. Za to obstaja mehanizem. Dokler pa je pravilo takšno, kot je, ga moramo ubogati s črko in duhom.

Predsednik. – Oprostite mi, da vam nasprotujem, gospod Hannan, vendar je Odbor za ustavne zadeve že zelo dolgo nazaj razpravljal o tem vprašanju: „po zaključeni razpravi“ ne pomeni „takoj po zaključku razprave“.

Trenutno smo v fazi „po zaključeni razpravi“, vendar sem prepričan, da se boste vrnili k meni, da bi to spremenili – imam zaupanje v vas.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, obredni zakol živali, ki jim povzroča izjemno trpljenje, je v nesorazmerju z našo civilizacijo. Ne verjamem, da bi katera koli vera, katere cilj je delati dobro, lahko od svojih vernikov zahtevala kaj takšnega. Takšen zakol je prej običaj divjih in primitivnih plemen in s tem se ne smemo strinjati. Če se kot argument uporablja verska toleranca, potem moramo dodati, da na

svetu obstajajo vere, ki prakticirajo obred usmrtnitve ljudi. Se bomo strinjali tudi s tem? Je to naša skupnost vrednot?

Zavrnitev Predloga spremembe 28 bi vsaj dala možnost ohranitve ali uvedbe prepovedi takšnih praks v določenih državah članicah. Sprejem Predloga spremembe 28 odkriva pravi, krvoločni obraz Parlamenta. Glasovala sem za poročilo kot celoto, vendar samo zato, ker druge določbe izboljšujejo položaj živali, namenjenih za zakol.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, čas usmrtnitve je eno najpomembnejših, toda potencialno eno najboljčutljivejših vprašanj, ki jih lahko zakonsko uredimo v Parlamentu. Tega ne moremo spregledati, ker je mnogo mojih volivcev v West Midlandsu zaskrbljenih, da bo zakonodaja vplivala na njihove verske pravice.

Odločitve, ali je treba žival pred zakolom omamiti, ne bi smeli sprejemati tukaj, ampak na ravni držav članic preko odprtega dialoga in posvetovanj z verskimi skupnostmi.

Moramo se pogovarjati in ne bežati. To se mi zdi najboljši pristop k temu vprašanju. Vloga Parlamenta ni vsiljevati norm in vrednot, ampak zastopati in odsevati stališča volivcev in vzpostaviti ravnotežje. Skupaj to zmoremo. Medtem ko bi večina poslancev raje videla, da bi bile vse živali pred zakolom omamljene, moramo upoštevati pravico verskih skupnosti, da jedo meso, zaklano v skladu z njihovimi verskimi prepričanji.

Gospod predsednik, nazadnje se bi rada zahvalila vsem, ki ste danes prisotni, ker mislim, da so tukaj samo osamljeni in mi smo vam brezupno predani, ker smo iz tega razloga danes z vami.

- Poročilo: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Evropski socialni modeli se trenutno soočajo s številnimi problemi, na primer z demografskimi spremembami in globalizacijo, ki prav tako vplivajo na modele, o katerih razpravljamo. Zato je treba evropske socialne modele posodobiti glede na dolgoročni razvoj dogodkov, hkrati pa je treba ohraniti njihove prvotne vrednote.

V kontekstu sedanje gospodarske krize je izjemno pomembno, da gre socialna politika z roko v roki z gospodarsko politiko. Da bi te metode bile učinkovite, morajo biti demografsko strukturirane, to pomeni po načelu od temeljev navzgor, in treba jih je izvajati na lokalni ravni, to je bližje državljanom. Prelog je bil v duhu teh načel in zato podpiram poročilo, ki je bilo pripravljeno pod vodstvom gospoda Silve Penede.

- Poročilo: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Predsednik. – Gospa Oviir, niti najmanj me ne motite, pač pa vam z veseljem povem, da ste zadnja govornica za zadnje poročilo.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Včasih je dobro biti prvi in včasih je dobro biti zadnji. Omeniti bi želela naslednje: v sedanji hudi gospodarski krizi delovni trg Evropske unije nadzoruje realnost, da je vse več ljudi odpuščenih, kar bo v Evropi posledično povečalo skupno število posameznikov, ki trpijo zaradi revščine ali odtujenosti. Danes je zelo pomembno, da se skušajo socialna vključenost in s tem povezane politike trga dela doseči s celostnim in enotnim pristopom v okviru načrta za oživitev evropskega gospodarstva.

Obširno smo razpravljali o prožnosti politike trga dela. Skrajni čas je, da prav tako razpravljamo o prožnosti socialne politike. S tem želim povedati, da je treba povezati politiko dela in politiko dodeljevanja socialne pomoči. Sedanje razmere to zahtevajo. Poročilo je podprlo aktivno vključenost brezposelnih ljudi in menim, da je glasovanje za sprejem tega poročila zelo pozitivno.

Predsednik. – Gospa Oviir, vaši privrženci so ostali do konca.

Naslednje zasedanje se bo kmalu začelo, ker je že četrtek, 7. maj 2009, zadnji dan šestega zakonodajnega obdobja Evropskega parlamenta.

17. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 00.20)